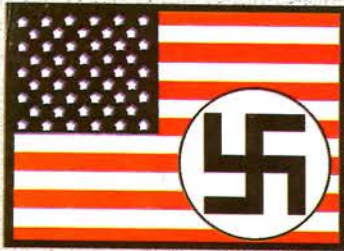

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

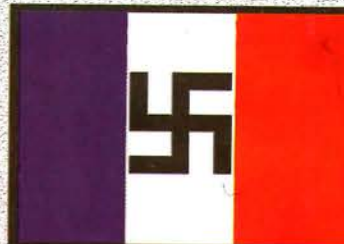
БЕОГРАД, ЈУН 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 632

САД

ВЕЛИКА БРИТАНИЈА

ФРАНЦУСКА

НЕМАЧКА

КАНАДА

ИТАЛИЈА

ШПАНИЈА

БЕЛГИЈА

ХОЛАНДИЈА

ДАНСКА

ТУРСКА

НОРВЕШКА

ПОЉСКА

ЧЕШКА

МАЂАРСКА

ФИНСКА

РУМУНИЈА

ХРВАТСКА

БУГАРСКА

АЛБАНИЈА

**НАТО ФАШИСТИ ОКУПИРАЛИ
СВЕТУ СРПСКУ ЗЕМЉУ**

СРПСКИ РАДИКАЛИ РАСКИНУЛИ КОАЛИЦИЈУ СА СПС-ом И ЈУЛ-ом И НАПУСТИЛИ РЕПУБЛИЧКУ ВЛАДУ

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ISSN 0353-8389

ГОДИНА LV - БРОЈ 29

БЕОГРАД, 15. ЈУН 1999.

Цена овог броја 18 дина. (2 тиража)
Годишња цена 540 дина. (двонамјерно)
Исте цене на промет. Так за рекламацију 18 дина

412

Уважавајући ставове Владе Републике Србије о потреби пуног континуитета и ангажовања свих њених чланова у активностима Владе, који имају велики значај за обављање виталних функција Републике, а на основу члана 83. тачка 7. Устава Републике Србије, доносим

УРЕДБУ О САСТАВУ ВЛАДЕ

Члан 1.

С обзиром на значај неометаног даљег остваривања задатака Владе - сви чланови Владе остају на својим местима.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу даном доношења.

Члан 3.

Уредбу објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Број ПРС 17/99
У Београду, 15. јуна 1999. године

Председник Републике,
Милан Милутиновић, с.р.

Како би свим расположивим средствима правне државе сузбили шиптарски сепаратизам на Косову и Метохији, српски радикали су, шест месеци после парламентарних избора у Србији, пристали

на компромис и у договору са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом, 24. марта 1998. године, оформили Владу народног јединства. Залог ове одлуке био је заједнички договор

нових коалиционих партнера да ће јужну српску покрајину бранити и сачувати у окриљу Србије по сваку цену.

Уследио је општенародни референдум на коме су грађани Србије рекли одлучно не тероризму и одбили све "добре" услуге страних посредника у решавању косовско-метохијског проблема. Први уступак пред притисцима Запада начињен је споразумом Милошевић - Холбрук, када су међународни верификатори, како се испоставило, као предводници силе, ступили на свету српску земљу.

Прво неслагање са својим партнерима у Влади, српски радикали су испољили када је требало да српска делегација, уместо у нашој земљи, о политичком решењу косовско-метохијског проблема разговара у Рамбујеу крај Париза. Текст споразума, срочен у кухињама западних земаља, српска делегација је тада одбила да потпише. Србија се није уплашила силе НАТО пакта и 11 недеља је одолевала нападима 19 држава чланица овог сатанског савеза.

И, када је прихваћен мировни план Черномирдина и Ахтисарија, српски радикали се нису сагласили ни са једном тачком овог плана. Доследни својој патриотској политици, своје писмене оставке надлежним службама поднело је петнаест чланова Владе народног јединства из редова Српске радикалне странке.

Већ сутрадан, 15. јуна, председник Републике Србије донео је Уредбу са законском снагом да Влада остане у истом саставу. Као заговорници права и законитости, српски радикали до даљег остају на својим местима.

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћни главног и одговорног уредника: Јасна Олујић • Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Жана Живаљевић, Огњен Михајловић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић, Александар Вучић, Весна Зобеница • Техничко уређење, компјутерски прелом, дизајн и израда колора: Северин Поповић • Лектор: Зорица Илић • Штампа: НИГП "АБЦ ГРАФИКА" д.д., Влајковићева 8, 11000 Београд • Редакција прима пошту на адресу: "Велика Србија", Трг победе 3, 11080 Земун, • Рукописи се не враћају • Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

НАРОДУ ИЗА ЛЕЂА

Да ли ће бити нова сеоба Срба?

Председник Савезне Републике Југославије, Слободан Милошевић, прихватио је мировни план који су у Београд донели Виктор Черномирдин и Марти Ахтисари. Остало је још само да се о том предлогу изјасне и посланици Народне скупштине Републике Србије. Глас о евентуалном миру мало је озарио лица грађана, али на кратко, јер већина није знала шта се налази у том мировном плану.

Тако је било и 3. јуна, када се одржавала седница Републичке скупштине. Зебња и недоумица увукла се у срца оних који су изложени агресорским настранима већ више од два месеца, сваке ноћи, сваког дана...

Питање опстанка и останка Србије и Срба требало је да реше републички посланици.

Чувено Шекспирово питање "бити ил' не бити", у српском случају одавно је престало да има право значење. Срби знају да ће увек бити мета насртљиваца и агресивно расположених државника. Тако је већ вековима. Дакле, данашња седница Народне скупштине за српско народно биће представља само један у низу вековних покушаја одбране српских међа. Међутим, седамдесет и два дана непрекидних бестијалних бомбардо-

вања агресора НАТО-а, предвођених, пре свега, америчким бомбардерима, довела је Србе у недоумицу, јер Срби ништа теже не подносе од осећаја беспомоћности.

Појачано обезбеђење Републичког парламента

Дакле, данашња седница Републичког парламента требало је да потврди или негира договор између председника Савезне Републике Југославије и Черномирдина и Ахтисарија. Како је већ месецима у светској жижи интересовања унутрашња политичка ситуација наше земље, и данас се очекивало велико медијско интересовање у Народној скупштини Републике Србије.

Још испред Скупштине се видело да је обезбеђење појачано. Гужва коју су правили новинари, како светски, тако и домаћи, као да је иритирала службенике обезбеђења. Врло грубо су нас упозоравали, већ при самом уласку у зграду Скупштине, да морамо да идемо право у прес собу. Наравно, већини новинара се то није допало, јер су права дешавања и праве приче у ходницима Скупштине. Наиме, ту се сазна из "поузда-

них" извора и оно што не би требало да исплива у јавности.

Коментар једне колегинице из домаће, дневне новине, као да је разгневио већ ионако претерано нервозног службеника обезбеђења, па јој је одбрусио, не баш књижевним језиком. Тужно, јер је коментар дословце гласио: "Србија се налази на раскршћу, а нас, домаће новинаре, трпају у затворену просторију, без могућности да сазнамо шта се дешава".

Прес соба која у обичним условима изгледа доста велика, данас се чинила малом да прими све новинаре. Жагор и прича, уз повремено довикивање, као да су указивали на све већу тензију међу "седмом силом". Нагађања и предвиђања како домаћих, тако и страних извештача, варирали су од тога да се Србија предаје, до тога да је Србија победила.

Најралозналији од нас покушавали су да се ипак пробију кроз кордон скупштинског обезбеђења како би макар чули шта између себе причају посланици. Међутим, од таквог мувања и пробијања није било никакве користи, јер су нас скупштинске гориле, спретно и арогантно, враћале у прес собу.

Почетак седнице је заказан за 10,30, а то време је већ одавно истекло. И даље смо чекали, нагађали, нервирали се и пилили у још увек укључене мониторе. Видели смо да се посланици већ скупљају у сали, али седница још увек није почињала.

"Седма сила" непожељна: новинари су седницу пратили из "другог плана"

Онда је неко од новинара, преко ко зна којих извора, сазнао да је у Народну скупштину републике Србије стигао и бивши потпредседник Савезне владе Вук Драшковић. Различити коментари су одмах почели да се шире. Драшковић се нада новим функцијама у републичкој Влади.

Затим је неко од новинара саркастично приметио како српски радикали свакако неће гласати за данашњи предлог, јер се то коси са њиховим политичким и војним ставовима, па се зато Драшковић појавио, држећи се народне: "Далеко од ока, далеко од срца", овако ако српски радикали не гласају за данашњи предлог, Драшковић ће, као добри дечко, бити на оку Мирка Марјановића, па се можда "нешто" и нађе за њега који је остао без "потпредседничке" фотеле.

Блокирани мобилни телефони

Искључење монитора указало нам је да је данашња седница почела. Остало нам је да чекамо и даље нагађамо. У том периоду причало се све и свашта. Неки од нас покушавали су мобилним телефоном да добију републичког министра за информисање, ен би ли сазнали како је могуће да овако историјски значајна седница буде затвореног типа? Међутим, труд је био узалудан, јер је већина мобилних била блокирана. Случајност или намера, то свакако никада нећемо сазнати.

Неизвесност смо убијали нагађањима како ће се ово данашње гласање завршити. Неко од новинара се гласно запитало: "Да ли су посланици свесни своје одговорности пред будућим нараштајим, јер свака погрешна одлука може да нас одведе у још већи суноврат и веће проблеме?"

"Шта је паметна одлука", запитало се неко, и одмах одговорио "да то још не знамо". "Сазнаћемо након седнице", добадио је колега из једног дневног гласила.

Нагађања о ставу српских радикала и њиховом гласању су варирали. Једни су сматрали да ће српски радикали гласати против предлога Ахтисари-Черномирдин, а други су предвиђали да ће, уколико процене да понуђени план значи у правом смислу речи спас и решење проблема на Косову и Метохији, српски радикали гласати за. Други су, пак, коментарисали да ће др Шешељ чим види Драшковића у сали изаћи, јер не може да подноси домаће издајнике. Неко је додао да би волео да чује Шешељеве коментаре на рачун Драшковића и се-п-ов-аца. И тако смо убијали време.

Онда нам је за око запао страни новинар који је већ слао извештај. Питање, како је могуће да већ пре краја ове "вакумиране" седнице, неко од седме силе зна одговор и крајњи исход гласања, остало је без одговора. У сваком случају, поменути господин је готово у глас погодио гласачки исход.

Изостале и стенографске белешке

Неко неписано правило ове Скупштине је да новинари уредно, још у току седнице, добијају стенограмске белешке. Међутим, данас је и то правило било

заобиђено. Као да се неко уплашио да ће оно што је забележено на парчету хартије, за неколико десетина година изазвати осуду будућих поколења. Јер, данашња седница никако не може да се подведе под појам општег, обичног и нормалног. Данас се решава питање Србије и Срба, данас се показује вера од невере. Драматичност изазвана НАТО агресијом и бомбама не може се прикрити затвореним седницама и штурим, кратким и нејасним саопштењима. Једног дана ће нас унуци питати: "Ко нам је дао право да се неодговорно понашамо".

На ово гласно изговорено питање, одговор је дала новинарка једне агенције: "Нико, као што нам нико никада није ни пружио могућност да народ каже шта има. У име нас увек су одлучивали "они" други".

Питање, "који су то други", остало је без одговора. Ваљда смо се уплашили одговора, па смо га прећутали.

"Ако не мислиш као леви блок и Драшковић, онда си српски радикал", приметио је колега коментаришући причу новинарке из једног читаног и тиражног дневног листа, који је увек на "линији".

"Нисам ја никакав српски радикал, ја сам само Српкиња. Ја сам сестра и мајка и знам колико ме свака НАТО бомба "погодила", знам колико је деца сахрањено, колико мајки је завијено у црно. И, онда, питај се о чему се данас расправља иза затворених врата, и ко има право на одлуку, ако не оне мајке и жене које су изгубиле своје најмилије?"

Страни извештачи су нас слушали и са занимањем посматрали. Вероватно су нас негде, интимно, сажалећивали, али нека буду сигурни, и ми смо њих. Повремено су нас као нешто запиткивали, повремено помињући њихове земље и демократију која влада код њих. Смешно, ако је демократија извртати истину и причати лажи, онда је ми, Срби, овакви какви јесмо, тотално несавршени, ипак не желимо!

Страсну новинарску расправу, шта нам је паметно чинити, прекинули су новинари који су добили информацију, преко ко зна којих веза, да је седница завршена.

Радикали против предлога Ахтисари-Черномирдин

"Лов" на посланике је започео. Похрлили смо на врата, али углавном смо се ту и заглавили. Препреку нам је опет направило скупштинско обезбеђење. Ипак, мало су нам пустили. Журнули смо испред зграде Народне скупштине, све у нади да ћемо добити од неког посланика изјаву. У пролазу смо већ чули да је предлог Ахтисари-Черномирдин прихваћен. Чули смо и то да су српски радикали гласали против овог предлога. Све смо знали, али оно што не знамо је шта нас још све чека. Јер, НАТО бомбардовање се прихватањем овог мировног плана, још не прекида!

Шта је јадац, и коме јадац иде, још увек не знамо, или ипак знамо, само нећемо да признамо. Извесно је народу увек иде јадац, а другима "гладац". "Шта нас још све чека", покушао је неки новинар да постави питање неким посланицима

Српског покрета обнове, али изгледа да га нису чули.

Драган Весселинов је изјавио како они нису гласали за овај предлог, јер ни раније нису гласали за рат...

Неки су говорили о херојској победи српског народа над надмоћнијим победником. То је изазвало питање "Како онда изгледа предаја?"

Посланици Републичке скупштине су одавно напустили зграду, а новинари који нису успели да се пробију и изађу испред зграде, о стали су да чекају саопштење са данашње седнице.

Сазнали смо да је ваздушна опасност на снази, али ко још мари за то. Чекање може да буде досадно ако се сведе на тишину. Коментарисали смо данашњу одлуку. Већина нас сматрала је да је мировни план Ахтисари-Черномирдин неприхватљив за Србе. Неко је рекао да ће нам бити још горе него што је Србија у Републици Српској и да црни дани тек долазе. Страх од онога што долази много је већи од подмуклог и агресивног НАТО бомбардовања.

Превара јачих, или победа слабијих је дилема на коју ће одговор дати време које долази. Да ли је то време суза, или време одважних и храбрих. "Хоће ли моја деца за неколико година поново трчати у склониште", гласно се питала једна новинарка.

"Ти си дефинитивно на Шешељевој линији", приметио је један колега. "Не, ја сам на српској линији, патријотској. Сматрам да због овакве одлуке и нисмо морали да улазимо у рат и да трпимо ово што трпимо".

"Историјска раскршћа Србије и Срба су чудновата", приметио је неко. "Ми смо мали народ и сами не можемо ништа да променимо. Ако су много јачи и већи, економски стабилнији народи прихватили НАТО, онда морамо и ми", приметила је једна атрактивна новинарка.

"Ти подржаваш политику издаје, подржаваш Драшковића. Ова данашња одлука ће се можда још временом и исправити, али такав став какав ти имаш, колегинице, никада се неће поправити", бесно јој је одбрусио колега једног електронског медија.

Неко је тихо за себе мрмљао, како ће продати стан и преселити се у иностранство, јер је брље у туђој земљи бити грађанин другог реда, него у сопственој.

И, најзад, после више од сат и по чекања, стигло је званично саопштење. Саопштење које има три и по сложене реченице, које ама баш ништа не говоре. "За ово смо околико дуго чекали", био је наш заједнички коментар!

Чекаћемо ми још, и то ко зна шта све, само има ли смисла да чекамо кад не знамо шта нам све долази?! Каква је будућност српске нејачи. Будућност ове наше груде, нашег срца. Снага наше воље! Изгледа да је тога све мање. Долазе нам неке нове спознаје и наметнуте истине. А, истина је само једна, и након свега ја је знам, Срби је знају, али ћуте, ћутимо и трпимо...

Јасна Олујић

ПРЕДЛОЗИ КОЈЕ ЈЕ УСВОЈИЛА НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ А КОЈЕ СУ ДОНЕЛИ ИЗАСЛАНИК ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ ЗА КОСОВО, ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ ФИНСКЕ МАРТИ АХТИСАРИ, И СПЕЦИЈАЛНИ ИЗАСЛАНИК ПРЕДСЕДНИКА РУСИЈЕ ЗА БАЛКАН, ВИКТОР ЧЕРНОМИРДИН

Да би се кренуло према решењу косовске кризе, треба да буде постигнут споразум о следећим принципима:

1. Тренутно и проверљиво окончање насиља и репресије на Косову.
2. Проверљиво повлачење са Косова свих војних, полицијских и паравојних снага, према брзом временском распореду.
3. Распоређивање на Косову, под окриљем УН, ефикасних међународних, цивилних и безбедносних присуства, која ће деловати као што може да буде одлучено на основу главе 7. Повеље УН и способних да гарантују испуњење заједничких циљева.
4. Међународно безбедно присуство, уз суштинско учешће НАТО, мора бити распоређено под уједињеном командом и контролом и овлашћено да успостави безбедно окружење за цело становништво на Косову и да олакша безбедан повратак свих расељених лица и избеглица својим домовима.
5. Установљивање привремене администрације за Косово, као дела међународног цивилног присуства, о којој ће одлучити Савет безбедности Уједињених нација, под којом ће народ Косова моћи да ужива суштинску аутономију унутар СРЈ. Привремена администрација ради обезбеђења прелазне управе, за време док се успоставља и надгледа развој привремених демократских самоуправних институција, ради обезбеђивања услова за миран и нормалан живот за све становнике Косова.
6. Након повлачења, једном договореном броју југословенског и српског особља биће дозвољено да се врати ради обављања следећих дужности:
 - веза са међународном цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством,
 - обележавање/учешће минских поља,
 - одржавање присуства на местима српске баштине,
 - одржавање присуства на кључним граничним прелазима.
7. Безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица под надгледањем УНХЦР и неометан приступ хуманитарних организација Косову.
8. Политички процес усмерен према постизању привременог политичког оквирног споразума којим се обезбеђује суштинска самоуправа за Косово, уз пуно узимање у обзир споразума из Рамбујеа и принципа суверенитета и територијалног интегритета СР Југославије и других држава у региону, као и демилитаризација ОВК. Преговори из

међу страна око решења не би смели да одложе или ометају успостављање демократских самоуправних институција.

9. Свеобухватан приступ економском развоју и стабилности кризног региона. То ће укључивати спровођења Пакта стабилности за југоисточну Европу уз широко међународно учешће, ради даљег унапређивања демократије, економског просперитета, стабилности и регионалне сарадње.
10. Прекид војних активности ће захтевати прихватање горе изложених принципа, уз истовремену сагласност са другим претходно идентификованим траженим елементима, који се прецизирају у доњој фусоти.

Затим ће бити брзо закључен Војно-технички споразум, којим ће, између осталог, бити прецизирани додатни модалитети, укључујући и улогу и функције југословенског/српског особља на Косову:

Повлачење

– Поступак повлачења, укључујући и фазни, детаљан временски редослед, као и обележавање тампон зоне у Србији, иза које ће се снаге повући.

Особље које се враћа

- опрема за особље које се враћа
- делокруг њихових функционалних одговорности
- временски распоред њиховог повратка
- одређивање географских зона њиховог деловања
- правила која руководе њихов однос са међународним безбедносним присуством и међународном цивилном мисијом.

Напомена:

¹ Други тражени елементи:

- убрзан и прецизан временски распоред за повлачење који значи, нпр. 7 дана за окончање повлачења; извлачење наоружања ПВО ван зоне међусобне сигурности од 25 км, у року од 48 сати.
- Повратак особља ради обављања четири горе прецизиране функције биће извршен уз супервизију међународног безбедносног присуства и биће ограничен на мали, договорен број (стотине, а не хиљаде).
- Суспензија војних дејстава ће се догодити након отпочивања повлачења које се може проверити.
- Расправа о фојно-техничком споразуму и његово постизање неће продужавати претходно утврђено време за окончање повлачења.

ДРУГА СТРАНА МЕДАЉЕ

Анализа предлога за решење косовско-метохијске кризе које су донели Марти Ахтисари и Виктор Черномирин

Даме и господа, данас ће, вероватно, скупштинска већина изгласати одлуку о прихватању ових основних начела мировног споразума, односно основних начела на којима треба да почива будућа резолуција Савета безбедности Уједињених нација.

Лично сам убеђен да ће већина вас, који будете гласали за прихватање ових начела, то урадити са тешком муком, са великом горчином у устима. Радује се само овај нови кандидат за Милана Недића, радује се само онај који је унапред био спреман да служи непријатељу наше земље, ко планира да се стави у службу окупатору и да проведе свој злочнички наум.

Нико частан, нико паметан, нико озбиљан неће се радовати. Ако након овога уследи престанак бомбардовања или само пауза у бомбардовању, а то је под великим упитником, лакнуће мало народу, али лакнуће за кратко. Неће бити бомби из ваздуха, али биће бомби других врста, можда много разорнијих од ових које падају из ваздуха.

Посланици Српске радикалне странке гласаће против ових основних начела. Ми их не можемо никако прихватити ни у једној варијанти. Зашто? Зато што доводе у питање државни суверенитет и територијални интегритет наше земље, што нам у првој фази на основу ових принципа западне силе отимају Косово и Метохију, а већ изражавају жељу да отму и преостали део Србије.

1001 лаж барона Минхаузена

Овде сте чули српског барона Минхаузена како тврди да се неко залагао да се отцепи Косово и Метохија. То, једноставно, није истина. На синоћњем састанку пред двадесет сведока, међу њима оба председника Републике, председник Републичке владе, многи министри, моја је теза била чак и да жртвујемо део територије, руку, ногу итд, ми тиме ништа не заустављамо, тиме их само подстичемо да крену даље и то показује пример Српске Крајине и Републике Српске. Српска Крајина је жртвована у целости, а око Републике Српске постигнут споразум, отета је трећина територије и шта је остало од Дејтонског споразума, шта је остало од тога компромиса? Ништа. Они исти који су креирали Дејтонски споразум, у њега се заклињали, сада су га већ увелико прекршили.

Овде српски барон Минхаузен говори како су трупе Уједињених нација или западних сила, како су се звале, није битно, дошле у Источну Славонију и Барању, па у прво време није било хрватских војника на Дунаву, а после две године дошли хрватски војници. Јесте, те силе су дошле на Дунав и у Источну Славонију да би протежирале хрватски државни и национални интерес, а не српски. Те силе су помогле Хрватима у

геноциду над српским народом и те силе не долазе сада да спасу Косово за Србију и српски народ, него да отерају Србе са Косова и да Косово предају Шпигтарима. То је битна разлика.

Тај исти барон Минхаузен говори како се кроз заставу Уједињених нација огледа и наш суверенитет. Па и наше су трупе ишле на Синај, ишле су на линију разграничења Ирака и Ирана, да ли су баш ишле у Конго или нису, то је дру-

На граници: храбром одбраном Косова и Метохије војска је повратила сјај српског оружја

го питање, итд. Али, наше трупе су увек ишле на линију разграничења, а не у мисију окупације, а овде је реч о окупацији.

Шта садрже ова начела? Кажу – тренутно и проверљиво окончање насиља и репресије на Косову. Прво, на Косову нема никакве репресије, а има само једна врста насиља. То је насиље преосталих малих банди шиптарских терориста, које су у стању само из заседе да убијају људе и ништа више. Не представљају никакву војну силу, апсолутно никакву. Већи број група расејаних по простору, које убијају из заседе, што није никакав проблем за нашу полицију.

”Проверљиво” повлачење главом без обзира

Затим, у другој тачки се каже – проверљиво повлачење са Косова свих војних, полицијских и паравојних снага према брзом временском распореду. Шта је брзи временски распоред? То је бежање. То је повлачење главом без обзира. Ми смо видели те брзе временске распореде мало у Словенији, а још више у Хрватској. У почетку је то ишло добро, а после су почели да нам отимају целе композиције са наоружањем и војном опремом, целе касарне, целу болницу у Загребу итд. То вам је код сваке војске која мора брзо да се повуче. Прве јединице се повуку организовано, а онда настаје стампедо. Ко ће то да конторлише?

Које то паравојне снаге да се повуку? Тамо нема никаквих паравојних снага.

Сви људи под оружјем су или у оквиру Војске или у оквиру полиције. Апсолутно никаквих паравојних снага нема и овде се говори о повлачењу свих војних и полицијских снага. Тамо где повучемо нашу војску и нашу полицију, више нема наше државе. Истина је да се креатори овог папира позивају на једном месту на очување државног суверенитета и територијалног интегритета Југославије. Само је то лука фраза. То је само про форме речено.

Наша држава је суверена само тамо где има своју војску и полицију. Где нема наше војске и полиције, нема нашег суверенитета. Суверенитет је основни атрибут државе, а суштина државе је монопол физичке силе. Тамо где не постоји наш монопол физичке силе, нема суверенитета. Могућ је ограничени суверенитет, да буде наше силе и још нечије, али овде нема ни ограниченог суверенитета, овде нема никаквог суверенитета. Суверен је онај чија је војска на Косову и Метохији.

Тачка 6. или 7, питање је сад

У тачки 3. се каже да ће се размести ефективне међународне цивилне и безбедносне снаге, а да то може бити одлучено на основу Главе VII Повеље Уједињених нација, што је посебно за нас лоше. Ту сада руски преговарачи тврде да можда могу постићи да буде под тачком 6, што је мало мекше, јер када је у питању тачка 6. онда наша држава склапа споразум са Уједињеним нацијама, односно Саветом безбедности о модалите-

тима, а када је тачка 7. онда нам се решење намеће, онда се то третира као претња светском миру и реагује се директно по одлуци Савета безбедности.

Можемо ли ми ту веровати на реч? Прошли пут је Черномирдин дошао са неким основним контурама руског плана, који смо у основи, уз извесне дораде, уз извесна наглабања могли прихватити, чак као да нам је мало лакнуло било са тим планом. Сада долази са нечим што нема везе са оним претходним. Како онда можемо веровати на реч да ће та резолуција бити другачија од овог папира? Искуство са Српском Крајином и Републиком Српском нас учи да ће та будућа резолуција бити још гора од овог папира. То чиста логика говори.

НАТО са маском Уједињених нација

У тачки 4. се каже да ће безбедносно присуство бити уз суштинско учешће НАТО-а. Дакле, не долази НАТО као пакт, него трупе НАТО-а долазе као трупе Уједињених нација. Да ли има неке формалне разлике? У изгледу униформи, у шлемовима, у боји шлемова, ништа више. Уопште се не поставља питање како ће се трупе звати, него из којих ће држава бити и ко ће командовати тим трупама. Трупе ће, пре свега, бити из земаља НАТО-а и командоваће им командант снага НАТО-а.

Шта се дешава кад анеко каже – доста је било, повлаче се трупе Уједињених нација? Имамо пример Македоније. Ис-

Није пија него врат: на Косову и Метохију НАТО не долази као пакт, већ као трупе Уједињених нација

"Великодушни" НАТО дозвољава да се неколико стотина војника СР Југославије врати на Косово и Метохију ради обележавања и чишћења минских поља

текао је рок на који су дошле те трупе, Кина је била против продужетка рока, али трупе су остале и само су промениле униформу. Све трупе из НАТО земаља су остале и више нису трупе Уједињених нација, него трупе НАТО-а. Тако у перспективи, за годину-две, Кина и Русија могу да кажу – сада је доста, нећемо да продужимо мандат трупам Уједињених нација, не изгласа се одлука о продужењу, а Американци кажу – наше трупе остају. Неће бити СФОР, него КВОР, неће бити АЈФОР, него УН-ПРОФОР итд. Стотине назива, а иста суштина. Дакле, ни ту се ништа не може добро очекивати, уколико дођу трупе агроресорских земаља.

Агроресорске земље нису успеле да заузму ниједан део наше територије, а сада ми доносимо одлуку да их добровољно пустимо на део територије. Наравно, не доносимо ми сада ту одлуку, него уз велику бојазан доносимо ту одлуку скупштинском већином, јер ће неки гласати против, пре свега Српска радикална странка, али, Скупштина као целина такву одлуку доноси, као највиши

државни орган Србије и улазе трупе агроресорских земаља.

Где је сада гаранција да ће они стати на Косову, да не иду даље? Видели сте ви уочи Рамбујеа, Динзбир је већ обигравао по Војводини, састајао се са Чанком и са још некима и већ припремао терен. Знамо какве су им намере са Санџаком, а знамо и какве су им намере са Црном Гором. Искуство нас учи да је Косово само једна етапа. Била је Српска Крајина, била је Република Српска, а сада је Косово. Значи, да ишчекујемо шта следи даље.

Знамо одмах шта следи даље, јер нису случајно порушени сви мостови на Дунаву, осим једног јединог.

У тачки 5. се говори о успостављању привремене администрације као дела међународног цивилног присуства. То је окупациона управа, којом формално руководи Савет безбедности, а суштински Америка и НАТО. Значи, повлачи се комплетна наша цивилна администрација, од начелника Округа до привременог Извршног већа, од општинских органа па надаље. Ниједан орган управе не остаје. Формирају се нови. Знамо

добро ко ће формирати те нове органе управе – формираће их окупатор од припадника албанске терористичке организације. То ће бити окупациона управа на Косову и Метохији. Зато администрација Уједињених нација, видели сте када су дошли ОЕБС-ови верификатори, око себе су окупљали само најистакнутије албанске сепаратисте. Не могу да кажем да су сви они били терористи, али су сви редом били сепаратисти.

Та прелазна управа је, наравно, до референдума. Овде се референдум не помиње, али са огромном лакоћом ће га ставити на папир када затреба, и нико више не може спречити да не буде референдума.

У свим случајевима када су Уједињене нације имале протекторат на тзв. несамошталним територијама или територијама под старатељством, у свим случајевима протекторат Уједињених нација се окончавао референдумом. Упечатљив пример је Намибија. Намибија је имала само 800.000 становника, а и данас је питање да ли има више од милион становника. То је огромна територија, а мало становника, али је проведен референдум. Наравно, воља народа је била независност. Ту није било неких међуетничких трзавица па да се неки проблем створио око тога. Намибија је могла да стане на ноге релативно, колико то може са оволико мало становника, и да постане независна држава.

У овом случају такође иду у правцу стварања независне државе. За нас је гора ова варијанта да је Косово формално у Југославији, а суштински није. То је најгора варијанта.

Војска Југославије на минским пољима

У тачки 6. говори се да ће се једном договореном броју југословенског и српског особља дозволити да се врати ради обављања одређених дужности. Ту се мисли делимично на војно особље, али се каже да ту може бити реч о стотинама људи (то пише овде у напоменама), каже се неколико стотина људи. Тачно се и каже који су им задаци – да одржавају везу са међународним цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством, суштински ништа, осим да им послуже за неки посао. Затим, да обележавају и чисте минска поља. Значи, да им ми чистимо минска поља. Они да нас окупирају, а наши младићи да им чисте минска поља. Што смо те мине постављали ако сада треба наши младићи да се излажу ризику и да чисте те мине.

Даље, каже се "одржавање присуства на местима српске баштине", што значи да би у неколико српских цркви и манастира било стража наших војника или евентуално полицајаца. То може владица Артемије, добар је са Американцима, може и црквене паравојне трупе да формира, зашто би војску слали за то из Србије, да би се држала даноноћно стража. Тамо где нема наших људи и нашег народа не треба да чувамо ни споменике. И споменике можемо преселити, бар

Споразум из Рамбуџеа не постоји, јер нешто што нису потписале две делегације не може да буде споразум

циглу по циглу, ако не можемо другачије. Шта ће нам споменици тамо где нема нашег народа?

Наш народ, нажалост, повућиће се са својом војском и полицијом. Не мислите ваљда да ће косовски Срби чекати америчког окупатора и терористичку тзв. ослободилачку војску Косова. Неће их чекати ни Срби, ни муслимани, ни Горанци, ни Роми, ни Египћани, па их чак неће чекати ни Албанци који су били лојални Србији. Они ће морати први да побегну, а има и таквих Албанаца. Негде их има приличан број. Сви ће морати да побегну. Ево, има и овде посланика са Косова, па нека сами мало размисле, шта ће они да ураде – да ли ће остати или ће и они морати са војском и полицијом да оду. Док је на Косову и Метохији наша војска, док је тамо наша полиција, живеће и Срби и живеће националности које су и до сада биле лојалне Србији.

Неконтролисани повратак Шиптарских избеглица

Тачка 7, што се тиче безбедног и слободног повратка свих избеглица и расељених лица, под надгледањем УНХЦР-а – шта ће се овде десити? Не само да ће се вратити сви Албанци који су изашли са Косова и Метохије, него ће се и још пола Албаније преселити, јер нема никакве контроле. Једино би наша државна власт могла да контролише, па да се види ко је држављанин и може да се врати, а ко није држављанин не може да се врати. Ми знамо да је више од 300.000 Албанаца из Албаније дошло на Косо-

во и Метохију, а да нису имали наше држављанство. То је, такође, врло крупно питање.

Нема споразума без два потписника

У тачки 8. говори се опет о постизању привременог политичког оквирног споразума којим се обезбеђује суштинска самоуправа, уз пуно узимање у обзир Споразума из Рамбуџеа. Који Споразум из Рамбуџеа? Да ли постоји неки споразум из Рамбуџеа? Не постоји. Нешто што нису потписале две стране, не може бити споразум. Нема споразума у праву без најмање две стране потписнице, без уговарања. Тамо где нема два потписника, нема споразума, а овде је само једна страна потписала. Какав је то споразум. Ко ће их спречити да то у целости примене?

Када то примене на Косову и Метохији, када тамо учврсте сепаратистичку власт, онда иду на остатак Србије. Када њихове трупе једном дођу тамо, следећи ултиматум ће бити да пролазе слободно кроз Србију, да имају дипломатски имунитет, да долазе одозго, са врха, из Мађарске преко целе Србије, да успут могу да се заустављају итд. Када их једном навикнемо да прихватамо језик ултиматума, онда ту нема краја. Како принципијелно да се супротстави-мо следећем ултиматуму?

Видите, даме и господо, ми смо овог пута имали солидну мобилизацију, изнад сваког очекивања. Могло би се слободно рећи да смо имали одличну мобилизацију. Наши људи су се одазвали, било је чак и много добровољаца, јер зна-

ју шта бране. Бране отаџбину, бране српску светињу Косово и Метохију. Али, када се покаже да је та одбрана узалудна, ко ће сутра извести мобилизацију да се брани Војводина, да се брани Срем, Бачка, Банат, да се брани Рашка област, да се брани Шумадија? Ко ће ту мобилизацију извести.

Може Вук Драшковић да врши мобилизацију једино као наркоман.

Ту више нико неће моћи да убеди наше људе да треба да се одазову и да треба да се боре, већ ће рећи – ево, борисмо се, па шта би од те борбе. То је оно што је најопасније. Лакше ће поднети пет до шест година затвора него да иду и да се боре, да погину и да се после покаже да је узалуд. Ми смо све ово могли прихватити и без бомбардовања и без жртава, а нисмо хтели, чували смо Србију. Чак је ово теже од онога што нам је било нуђено у Рамбуџеу. Оно је само било разрађено до детаља, а ово је оквирно, па тек онда стижу анекси. Анекс за анексом, запамтите ове моје речи. Ко ће заустављати те анексе? Свака седница Савета безбедности после ове прве биће неки нови анекс, па анекс овоме и анекс ономе.

Пакт о стабилности – тотална капитулација

Прво, у тачки 9. се говори о економском развоју и стабилизацији. Неуки људи кажу – маршалов план. Вук Драшковић зна само за један маршалов план, за план маршала Тита. За друге маршалове планове не зна. Он би тако здушно да проведе до краја план маршала Тита. Кажу у тачки 9. да ће тај свеобухватан

приступ економском развоју укључи-ти и спровођење Пакта стабилности за Југоисточну Европу, а који је то пакт. Да ли је неко од вас видео тај пакт. То је нешто што се спрема нама иза леђа. Ту учествују и Мило Ђукановић и Ђинђић, а ми још појма немамо. Имамо можда неке обавештајне назнаке, неке индиректне, али ништа конкретно. Шта садржи тај пакт о стабилности? Садржи тоталну капитулацију. Довољно је широко међународно учешће у реализацији тог пакта ради даљег унапређивања демократије. Они да нам унапређују демократију. На шта ће се свести то унапређивање демократије? Да дођу овде са разним контролорима, са верификаторима, са широким овлашћењима, да полако улазе са полицијом и војском, да нам организују изборе, да нам прописују за кога треба гласати на изборима и да постепено све оно што је патриотско, слободарско у Србији, експедују према Хашком трибуналу. Неке ствари на овом папиру још не постоје. Наши преговарачи можда мисле да су тајно избегли неке од тих ствари, а нису. Оне су само одложене за извесно време. Ово је један дурдубак који ми треба за поче так да прогутамо. Онда иде следећи, већи и на већој удици. Томе нема краја.

Видите, шта је још опасно. Када асор нападне на неку државу, па јој окпира део територије, окупација је фактичко стање и она се једном мора окончати. Турска окупација дела Кипра једном мора престати, осим у случају да кипарска влада попусти да је то трајно и да се сложи са турским трупама. Ми очекујемо да то кипарска влада никада неће потписати, осим ако и њој Американци једном заврну руку на леђа. Овде ми потписујемо да нам дођу стране трупе и то је много горе.

Овим прихватањем ми легализујемо агресију на Савезну Републику Југославију. Ми пост-фестум чинимо агресију оправданом са правног аспекта, да се покаже – ево, пристали су, значи требало је да их разарамо. Како нам је јуче председник Влада рекао, 17% индустрије је разорено.

Затим, кажу да се залажу за економски просперитет, стабилност и регионалну сарадњу, и све то знамо како изгледа, како функционише у Републици Српској. Где су те обећане милијарде, нигде их нема, али су ушли у друштво, потпуно обезбедили и војску и полицију, а наша војска тамо ништа не значи, разоружавају нам целе корпусе када им

падне на памет, и наша полиција је тамо пуки привезак окупатора.

Појава кандидата за Милана Недића

Онда нађу варијанту како да управљају Владом уз одређен број квислинга и вештачки додати број гласова. Нашли су неколико квислинга међу Србима, и онда колико им је потребно муслиманских гласова да то поткрепе. Некада се прерачунају, некада погреше у рачуници, али грчевито држе оно постигнуто. Због тога Влада не може још да се формира. Патриоти не пристају на њихове услове, а они чине што им је воља. Ако им то дозволимо, сутра ће и у Србији и у Савезној Републици Југославији, постављати, сменјивати и председника, и Владу, и посланике. Једноставно, на изборима им се неће свидети десет посланика, скину их, кажу – они могу, а ови не могу итд. Све се то ради у Републици Српској. Ко ће то спречити. То је суштина овог плана.

Што је најважније, прихватање ових начела не значи обуставу бомбардовања одмах, него да почнемо повлачење трупа, па ће они проценити када је то повлачење довољно убедљиво да могу престати са бомбардовањем. Нема ни гаранције да нам неће бомбардовати и те трупе у повлачењу – па ће рећи – извините, грешка. Мислили смо да напредују, да се не повлаче. Схватио бих да неко жели да се ово прихвати, да бар те гаранције – чим прихватите, престаје бомбардовање или привремено обустављамо бомбардовање. Нема тога. Ми се само препуштамо на милост и немилост, ако још један метак испалимо, једну гранату, једну ракету на њихову злочиначку авијацију, то ће сматрати кршењем и овога што смо прихватили. Ми сада пристајемо да уопште не пуцамо, да се уопште не бранимо, да се повлачимо, а они ће проценити када је то повлачење довољно убедљиво, па ће онда у знак милосрђа да прекину бомбардовање. Није лако данас гласати за ово. Српски радикали за то неће гласати, гласаће против. Али знајте – ништа нећемо учинити да отежамо ионако тежак положај Србије.

Жигосаћемо, као и до сада, сваки покушај издаје, сваког садашњег или будућег кандидата за Милана Недића, свакога онога ко хвали окупатора као ослободиоца, ко прижељкује окупацију, јер га народ неће на изборима, па мисли уз окупаторску помоћ да може да се дочепавласти, али нећемо изазивати неслогу међу Србима, а желимо заправо да се оптимистичке варијанте, које су се данас и овде чуле из уста челника Социјалистичке партије Србије и ЈУЛ-а, обистине.

Желимо да сте ви у праву, па макар се ми више никада не бавили политиком. Желимо да се ваша претпоставка покаже тачна, па макар ми сви рекли нисмо за политику и идемо, ви се бавите тиме даље, ми одлазимо. Али, морате признати да сте и ви свесни какве се све опасности крију и какве последице могу да буду.

Уз помоћ окупатора у фотељу: радикали ће, као и до сада, жигосати сваки покушај издаје, сваког садашњег или будућег кандидата за Милана Недића

ВОЈНО-ТЕХНИЧКИ СПОРАЗУМ ИМЕЋУ МЕЂУНАРОДНИХ СНАГА БЕЗБЕДНОСТИ (КФОР) И ВЛАДА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

9. јуни 1999.

Војно-технички споразум између Међународних снага безбедности (КФОР) и влада Савезне Републике Југославије и Републике Србије

Део 1 – Основне обавезе

1. Стране овог уговора потврђују документ који је председник Ахтисари уручио председнику Милошевићу и који је одобрен од стране Народне скупштине Србије и Савезне владе 3. јуна 1999. године, да укључи стационирање, на Косову, ефикасних цивилних и војних трупа под контролом УН. Стране желе да потврде да је Савет безбедности УН спреман да усвоји резолуцију, која им је била предата, у односу на ове трупе.
2. Влада Савезне Републике Југославије и Републике Србије разумеју и слажу се да ће међународне снаге безбедности (КФОР) бити стациониране, након што се усвоји резолуција Савета безбедности УН поменута у параграфу 1, и да ће радити неометано унутар Косова и са овлашћењем да могу користити сва средства потребна да створе и одрже безбедно окружење за све становнике Косова и да могу да изврше свој дефинисани задатак. У наставку, оне

су сагласне да поштују све дужности овог уговора и да подрже стационирање и деловање ових трупа.

3. За сврху овог уговора, следећи изрази ће имати значење/дефиницију, која је описана доле:
 - а. "Стране" су они који потписују овај уговор.
 - б. "Власт" значи одговарајућа особа, агенција или организација странки.
 - ц. "Снаге СРЈ" укључује сво особље и организације СРЈ и Републике Србије које имају војну сврху/могућност. То укључује редовну војску и морнарицу, оружане групе цивила, сродну им незваничну војску, ваздухопловне снаге, народну одбрану, граничаре, војне резервисте, војну милицију, службе за сакупљање информација, Савезно и Републичко министарство за унутрашње послове, локалне, специјалне, антитерористичке полиције, и сваке друге групе или појединце за које командант међународних снага безбедности (КФОР-а) сматра да има неку од тих улога.
 - д. Ваздушна зона безбедности (ВЗБ) је дефинисана као зона ширине од 25 километара ван граница/територије Косова, а унутар граница остатка територије СРЈ. Укључује ваздушни простор изнад те зоне од 25 километара.

Место прве фазе преговора: ресторан "Европа 93" у месту Блаце на југословенско-македонској граници

е. Копнена зона безбедности (КЗБ) је дефинисана као зона ширине од 5 километара која је ван граница/територије Косова, а унутар граница остатка територије СРЈ. Укључује терен унутар те зоне од 5 километара.

ф. Дан ступања на снагу (ДСС дан) је дефинисан као дан на који је овај уговор потписан.

4. Намена ових дужности је следећа:

а. Да осигура трајни престанак борбе; ни под којим условима неће било какве снаге СРЈ и Републике Србије ући, вратити се, или остати на територији Косова или на територији копнене зоне безбедности (КЗБ) или ваздушне зоне безбедности (ВЗБ) описане у параграфу 3, делу 1, без претходно датог одобрења од стране команданта међународних снага безбедно-

јатељске активности било каквог облика против свих особа на Косову и наредиће својим оружаним снагама да престану са свим таквим акцијама. Они неће охрабривати, организовати нити подржавати непријатељске или провокативне демонстрације.

2. Постепено повлачење копених трупа СРЈ: СРЈ је сагласна да постепено повуче све снаге ВЈ са Косова на територију Србије, ван Косова. Снаге СРЈ ће обележити и рашчистити минска поља, подземне мине и препреке. У току повлачења, снаге СРЈ ће рашчистити све линије комуникације на тај начин што ће уклонити све мине, уништене објекте, клопке, препреке и експлозиве. Они ће исто тако обележити сва минска поља. Синхронизовано са тиме тећи ће улазак међународних снага безбедности (КФОР-а). Постепено повлачење снага СРЈ ће би-

Југословенска преговарачка делегација у Куманову

сти (КФОР-а). Локалној полицији ће бити дозвољено да остане унутар копнене зоне безбедности (КЗБ). Горњи параграф је без предрасуда према договореном повратку трупа СРЈ и Србије, који су предмет следећег, одвојеног уговора, описаног у параграфу 6, документа описаног у параграфу 1. овог дела ("Основне обавезе").

б. Да обезбеди подршку и овлашћења међународних снага безбедности (КФОР-а) и посебно да овласти међународне снаге безбедности (КФОР) да предузму све потребне акције, укључујући и нужну употребу силе, да би осигурали спровођење овог уговора и заштити међународних снага безбедности (КФОР-а), и да допринесе безбедном окружењу за међународне цивилне трупе за примену плана, и за друге међународне организације, агенције и невладине организације (детаљи у додатку Б).

Део 2 – Прекид непријатељстава

1. Снаге СРЈ ће под хитно, од дана ступања на снагу (ДСС) овог уговора, обуставити све провокативне или непри-

ти у складу са доле описаним редом:

а. До ДСС плус један дан, снаге СРЈ стациониране у Зони 3 ће испразнити, одређеним путевима, ту зону да покажу поштовање услова (забележена на мапи у додатку А овом Споразуму). Кад буде потврђено да су снаге СРЈ урадиле шта је тражено у овом делу параграфа и са параграфом 1. овог дела, НАТО бомбардовања ће бити условно (привремено) обустављена. Обустављање ће се наставити под условом да се сви услови овог уговора остваре у целини, и под условом да Савет безбедности УН одобри резолуцију у вези са међународним снагама безбедности (КФОР-ом) тако великом брзином да се паузе могу избећи.

б. До ДСС плус 6 дана, све снаге СРЈ на Косову ће напустити Зону 1 (обележена на мапи у додатку А овом Споразуму). Биће формиране групе за сарадњу са командантом КФОР-а који ће бити у Приштини.

ц. До ДСС плус 9 дана, све снаге СРЈ на Косову ће напустити Зону 2 (обележена на мапи у додатку А овом Споразуму).

Састанак у Куманову: чланови југословенског преговарачког тима са енглеским генералом Мајклом Цексоном разматрају текст споразума

- д. До ДСС плус 11 дана, све СРЈ снаге на Косову ће напустити Зону 3 (забележена на мапи у додатку А овом Споразуму).
- е. До ДСС плус 11 дана, све снаге СРЈ са Косова ће завршити своје повлачење са Косова (обележено на мапи у додатку А овом Споразуму) на локације у Србији, ван Косова, и не унутар 5 км копнене зоне безбедности (КЗБ). На крају овог редоследа догађаја (ДСС плус 11 дана), Врховна команда снага СРЈ ће писмено потврдити команданту међународних снага безбедности (КФОР-а) да су испоштовали и завршили постепено повлачење трупа. Командант Међународних снага без-

бедности (КФОР-а) може одобрити специфичне захтеве за промену у постепеном повлачењу. Бомбардовања ће се завршити тек кад се снаге СРЈ потпуно повуку, као што је предвиђено у делу 2. Међународне снаге безбедности (КФОР) ће задржати право да, ако је неопходно, присиле на прихватање овог уговора.

- ф. Власти СРЈ и Републике Србије ће у потпуности сарађивати са међународним снагама безбедности (КФОР-ом) у њиховом проверавању повлачења снага са Косова и ван ваздушне зоне безбедности (ВЖБ) и копнене зоне безбедности (КЗБ).
 - г. Оружане снаге СРЈ које се повлаче као што је описано у Анексу А, то јест које се сакупљају у одређеним зонама или се повлаче одређеним путевима, неће бити нападане.
 - х. Међународне снаге безбедности (КФОР) ће осигурати одговарајућу контролу граница СРЈ на Косову, са Албанијом и БЈРМ до доласка цивилних трупа УН.
3. Повлачење по фазама југословенских снага ваздухопловства и противваздушне одбране (РВ и ПВО)
- а. Након тренутка ДСС + 1 дана, ниједан ваздухоплов ВЈ, фиксних крила или са елисом неће моћи да лети преко ВЗБ безпретходне дозволе заповедника међународних снага за очување мира (КФОР). Ниједан ПВО систем, радар, ракета земља-ваздух или ваздухоплов. Стране неће ометати ваздушне операције међународних снага за очување мира (КФОР-а) на небу изнад Косова или ВЗБ-а својом активношћу, лоцирањем циљева или на неки други начин.
 - б. Након ДСС + 3 дана, све летилице, радаре, ракете земља-ваздух (укључујући ручне противавионске баталаче ракета МАНПАДС) као и сви ПВО системи на Косову, биће повучени на друге положаје у Србији изван 25 км ВЗБ.
 - и. Заповедник међународних снага за очување мира (КФОР) ће контролисати и координисати употребу ваздушног простора изнад Косова и изнад ВЗБ почевши од

Три ратна друга: Срби на Косову и Метохији нису на бојном пољу изгубили рат

"Проверљиво" повлачење: светла образа Војска Југославије напустила је Косово и Метохију

тренутка ДСС. Кршење било које од датих одредби, укључујући и правила и поступке управљања ваздушним простором изнад Косова од стране заповедника међународних снага за очување мира (КФОР-а), као и недозвољени летови или активирање Здруженог система ПВО ВЈ унутар ВЗБ, довешће до оружаног ангажовања међународних снага за очување мира (КФОР), укључујући и употребу неопходне силе. Заповедник међународних снага за очување мира (КФОР) има овлашћење да преда контролу над свакодневним цивилним ваздушним активностима одговарајућој служби у СРЈ у циљу праћења истих, умањи интензитет ваздушних активности међународних снага за очување мира (КФОР-а) и осигура несметано и безбедно одвијање ваздушног саобраћаја. Предвиђено је враћање контроле цивилног ваздушног саобраћаја одговарајућим цивилним службама чим се за то створе услови.

Члан III – Обавештења

1. Овај Споразум и писане одредбе које се морају поштовати, биће прослеђене свим снагама СРЈ истог тренутка.
2. Након ДСС + 2 дана, државне власти СРЈ и Републике Србије ће добавити следеће посебне информације које се тичу статуса свих снага СРЈ.
 - а. Детаљне спискове размештаја и описа свих мина, неактивираних артиљеријских оруђа, експлозивних направа, рушења, тешкоћа, противпешадијских замки, жичаних замки, физичких или војних препрека несметаном кретању свих снага на Косову постављених од стране снага СРЈ.
 - б. Сваку будућу информацију војне или сигурносне природе која се тиче снага СРЈ на територији Косова, као и КЗБ и ВЗБ, затражену од стране заповедника међународних снага за очување мира (КФОР-а).

Члан IV – Успостављање Заједничке комисије за спровођење (ЗКС)

ЗКС ће бити успостављена паралелно са уласком међународних снага за очување мира (КФОР-а) на Косово одредбом заповедника међународних снага за очување мира (КФОР-а).

Члан V – Дефинисање врховне власти

Заповедник међународних снага за очување мира (КФОР-а) има врховну власт према тумачењу одредби овог Споразума, као и сигурносних аспеката успостављања мира којем води Споразум. Његове одлуке су обавезујуће за све стране и појединце.

Члан VI – Почетак примене

Споразум ће почети да се примењује одмах по потписивању.

Анекси

- А. Повлачење ВЈ са Косова по фазама.
- Б. Операције међународних снага за очување мира (КФОР-а).

Анекс Б: Операције међународних снага за очување мира (КФОР-а)

 1. У складу са основним обавезама Војно-техничког споразума, државне власти СРЈ и Републике Србије су разумеле и прихватају да међународне снаге за заштиту мира (КФОР) могу да се организују и оперишу без ограничења унутар Косова и са овлашћењем да предузму све неопходне кораке у циљу успостављања и очувања безбедног окружења за све становнике Косова.
 2. Заповедник међународних снага за очување мира (КФОР-а) ће имати овлашћења, без уплитања или тражења дозвола, да учини све што сматра за неопходно и исправно,

Не постоје паравојне снаге: на Косову и Метохији осим Војске Југославије и полиције није било других оружаних снага

укључујући и употребу војне силе, да заштити међународне снаге за очување мира (КФОР) међународне цивилне посматраче спровођења споразума, те да извршава одговорне задатке везане за спровођење војно-техничког споразума, као и мировног процеса до кога ће довести Споразум.

3. Међународне снаге за спровођење споразума (КФОР) нити било који њихов припадник нису одговорни за било какву штету учињену јавној или приватној имовини до које може доћи приликом вршења дужности које су у вези са спровођењем овог Споразума, стране ће усугласити Споразум о статусу снага (СОСА) у најкраћем могућем року.

4. Међународне снаге за очување мира (КФОР) ће имати право да:

а. Надгледају и осигуравају поштовање овог Споразума и да одмах реагују на било коју појаву насиља и непоштовања споразума, укључујући и употребу војне силе уколико се покаже као неопходно. Ово укључује неопходне акције у циљу:

- (1) Осигурања спровођења повлачења снага СРЈ.
- (2) Осигурања праћења повратка одабраног особља СРЈ на Косово.
- (3) Омогућавања помоћи другим међународним факторима укљученим у спровођење споразума или на други начин овлашћенима од стране СБ УН.

б. Успостављања везе са локалним властима на Косову и са СРЈ и српским цивилним и војним властима.

ц. Посматрају, надгледају и истражују било које као и све објекте или делатности на Косову које заповедник међународних снага за очување мира (КФОР-а) оцени да имају или могу имати могућност употребе у војне или полицијске сврхе, или могу бити у вези са упуштавањем војних или полицијских ресурса, или су на неки други начин у вези са применом овог Споразума.

5. Према постоје и другачије одредбе у Споразуму, стране разумеју и слажу се да заповедник међународних снага за очување мира (КФОР) има право и овлашћења да примора на премештање, повлачење или релоцирање одређених снага или оружја, и да нареди престанак било којих активности за које као заповедник међународних снага за очување мира (КФОР-а) оцени да представљају потенцијалну претњу међународним снагама за очување мира (КФОР-у) или његовом задатку или другој страни. Над снагама које одбију да се групишу, повуку, релоцирају или да престану са претњама или активностима које воде потенцијалним претњама и тиме не испуне захтев међународних снага за очување мира (КФОР-а) биће примењена неопходна војна сила у циљу осигуравања спровођења Споразума.

РЕЗОЛУЦИЈА 1244

КОЈУ ЈЕ УСВОЈИО САВЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

НА 4011. ЗАСЕДАЊУ, 20. ЈУНА 1999. ГОДИНЕ

Савет безбедности

У складу са циљевима и принципима Повеље Уједињених нација и основним обавезама Савета безбедности за одржавање међународног мира и безбедности.

позивајући се на Резолуције 1160 (1998) од 31. марта 1998. године, 1199 (1998) од 23. септембра 1998. године, 1203 (1998) од октобра 1998. године и 1239 (1999) од 14. маја 1999. године, жалимо што нисмо постигли пуну сагласност у погледу захтева ове резолуције,

одлучни смо да решимо озбиљну хуманитарну ситуацију на Косову, Савезна Република Југославија и да обезбедимо безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица својим кућама,

осуђујемо сва насиља против становништва Косова, као и свако терористичко деловање било које стране.

позивајући се на изјаву генералног секретара УН од 9. априла 1999. године, када је он изразио своју забринутост за хуманитарну трагедију која се дешава на Космету,

реафирмишући права свих избеглица и расељених лица да се врате својим кућама у безбедност,

позивајући се на јурисдикцију и мандат Међународног трибунала за претходну Југославију,

поздрављамо опште принципе о политичком решењу косовске кризе, који су усвојени 6. маја 1999. године (С/1999/516, Анекс 1 уз ову Резолуцију) и поздрављамо југословенско прихватање принципа изнетих у тачкама 1. до 9. документа који је презентирао у Београду 2. јуна 1999. године (С/19-

99/649, Анекс 2 уз ову Резолуцију), и сагласност СР Југославије са овим документом,

реафирмишући обавезе свих држава чланица да поштују суверенитет и територијални интегритет ФР Југославије и осталих земаља у региону, како је изнето у Хелсиншком коначном документу С/1999/649, Анекс 2,

реафирмишући позив из претходних резолуција за знатну аутономију и значајну самоуправу за Косово, утврђујући да ситуација у региону наставља да буде претња међународном миру и безбедности,

одлучни смо да осигурамо безбедност међународног особља и спровођење њихових обавеза према овој резолуцији, а који делују по том питању у складу са Поглављем VII Повеље УН.

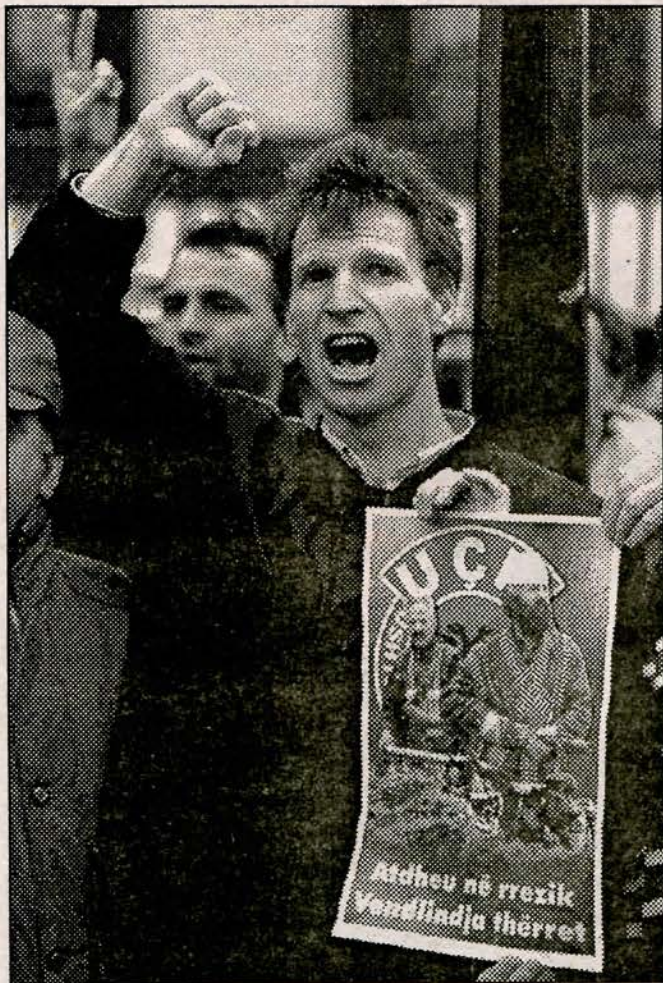
1. Одлучено је да политичко решење косовске кризе мора бити засновано на општим принципима Анекса 1, и даље разрађено према принципима и осталим елементима Анекса 2;
2. Поздравља се југословенско прихватање принципа и осталих тражених елемената који су поменути у параграфу 1. горе, и тражи се пуна сарадња СР Југославије за брзу реализацију;
3. Посебно се захтева да СР Југославија одмах прекине са насиљем и репресијом на Косову и да се то потврди, и започне и оконча проверљиво фазно повлачење са Косова свих војних, полицијских и паравојних снага према хитном распаду, са којим ће бити синхронизовано

Шиптарске избеглице: монета за поткусуривање НАТО-а и тзв. ОВК

распоређивање присуства међународних снага безбедности на Косову;

4. Потврђује се да ће по повлачењу, једном договореном броју југословенских војних и полицијских снага бити дозвољено да се врати на Косову да врши дужности у складу са Анексом 2;
5. Одлучено је распоређивање на Косову, под окриљем УН, присуство цивилних снага и снага безбедности, са одговарајућом опремом и људством по потреби, поздравља се сагласност ФР Југославије са таквим присуством;
6. Тражи се од генералног секретара да у сарадњи са Саветом безбедности именује једног специјалног представника да руководи реализацијом цивилног присуства, и даље се од генералног секретара тражи да да упутства специјалном представнику за блиску координацију са

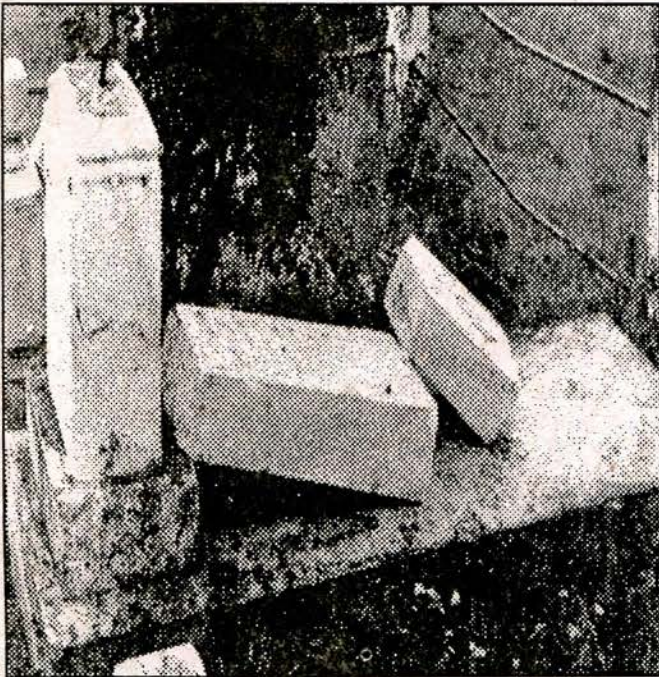

Тзв. ОВК мења длаку: они који су убијали децу по кафићима и дискотекама, трансформисаће се у политичку организацију

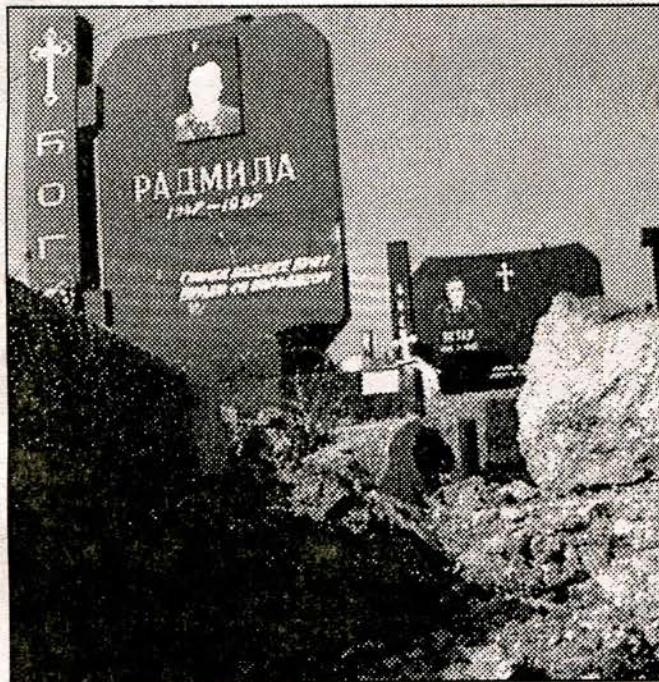
- снагама међународног цивилног присуства да би се обезбедило да оба присуства раде за исти циљ и узајамно се помажући;
7. Овлашћују се државе чланице и релевантне међународне организације да успоставе присуство међународне безбедности на Косову, како је изнето у тачки 4. Анекса 2, са свим потребним средствима да би извршили своје обавезе по параграфу 9. доле;
 8. Афирмише се потврда за брзим и скорим распоређивањем међународних цивилних снага и снага безбедности на Косову, и тражи се да све стране у потпуности сарађују са њиховим распоређивањем;
 9. Одлучено је да ће одговорности међународног безбедносног присуства, које ће бити распоређене на Косову, укључивати следеће:
 - а) спречавање поновних непријатељстава, уз одржавање где је потребно спровођење престанка ватре, уз обез-

беђење повлачења и спречавање повратка на Косово југословенске војске, полиције и паравојних снага, осим оних који су предвиђени тачком 6. Анекса 2;

- б) демилитаризација ОВК и осталих наоружаних група косовских Албанаца, како се тражи у параграфу 15. доле;
 - ц) успостављање сигурности у којој ће се вратити избеглице и расељена лица, да међународно цивилно присуство може да ради, да прелазна администрација може да се успостави и да се омогући достављање хуманитарне помоћи;
 - д) обезбеђивање јавне сигурности и реда док снаге међународног цивилног присуства не буду могле да преузму одговорности за овај задатак;
 - е) надзор над разминурањем док снаге међународног цивилног присуства не буду могле да преузму одговорности за овај задатак;
 - ф) подржавање према потреби, и блиска координација са пословима међународног цивилног присуства;
 - г) дужности надзора границе према потреби;
 - х) обезбеђење како своје заштите и слободе кретања, тако и међународног цивилног присуства и осталих међународних организација;
10. Овлашћује се генерални секретар да, уз помоћ одговарајућих међународних организација, успостави међународно цивилно присуство на Косову да би се обезбедила привремена управа за Косово под којом ће народ Косова моћи да ужива знатну аутономију у оквиру СР Југославије; ова привремена управа обезбедиће прелазну управу за време успостављања и надгледања развоја провизорних демократских самоуправних институција да би се обезбедили услови за миран и нормалан живот за све грађане Косова;
 11. Одлучује се да ће главне одговорности цивилног присуства укључивати:
 - а) промовисање успостављања, у зависности од коначног договора, знатне аутономије и самоуправе на Косову, у потпуности узимајући у обзир Анекс 2 и Споразум из Рамбујеа;
 - б) извршавање основних цивилних административних функција где и колико је то потребно;
 - ц) организовање и надзор над развојем провизорних институција за демократску и аутономну самоуправу у зависности од политичког договора, укључујући и одржавање избора;
 - д) преносење, по успостављању таквих институција, административне одговорности док се врши надзор и пружа подршка консолидацији косовских локалних провизорних институција и осталих активности за успостављање мира;
 - е) олакшавање политичког процеса који је израђен да одреди статус будућности Косова, узимајући у обзир Споразум из Рамбујеа;
 - ф) у коначној фази, надгледање преноса власти са косовских провизорних институција на институције успостављене према политичком договору;
 - г) подржавање реконструкције кључне инфраструктуре и остале економске реконструкције;
 - х) подржавање координације са међународним хуманитарним организацијама, и организацијама за пружање помоћи код хуманитарних катастрофа;
 - и) одржавање грађанског закона и реда, укључујући и успостављање локалних полицијских снага и, у међувремену, преко распоређивања међународних полицијских снага који ће бити на Косову;
 - ј) заштита и унапређивање људских права;
 - к) обезбеђење сигурности и несметан повратак свих избеглица и расељених лица у своје домове на Косову;
 12. Подвлачи потребу за координираним хуманитарним операцијама, да СРЈ дозволи несметани приступ на Косово организацијама хуманитарне помоћи и да сарађује са тим организацијама, тако да обезбеди брзу и ефикасну испоруку хуманитарне помоћи;

Континуитет бестијалности: српско гробље у Србици које су 1985. године оскрнавили сепаратисти и ...

гробље у Приштини које је, 1999. године, било мета НАТО зликоваца

13. Охрабрује све земље чланице и међународне организације да допринесу економској и социјалној реконструкцији, као и безбедном повратку избеглица и расељених лица и, подвлачи у том контексту, важност сазивања међународне конференције донатора, посебно за потребе наведене у горе написаном параграфу 11 (г), што је пре могуће;
14. Захтева потпуну сарадњу свих на које се ова проблематика односи, укључујући и међународно безбедносно присуство са Међународним правним судом за бившу Југославију;
15. Захтева да ОВК и остале наоружане групе косовских албанаца одмах прекину све офанзивне акције и сложе се са захтевима за демилитаризацију, као што нареди шеф међународног безбедносног присуства, кроз кон-

султације са специјалним представницима генералног секретара;

16. Одлучи да се забране наметнуте параграфом 8. Резолуције 1160 (1998) не односе на оружје и пропратни материјал који ће употребљавати међународно цивилно и безбедносно присуство;
17. Поздравља залагање Европске уније и других међународних организација да се развије широк приступ економском развоју и стабилизацији региона погођеног кризом на Косову, укључујући и реализацију Пакта стабилности за југоисточну Европу са широким међународним учешћем у циљу даљег промовисања демократије, економског просперитета, стабилности и регионалне сарадње;
18. Захтева да све државе у региону сарађују потпуно при реализацији свих аспеката ове резолуције;
19. Одлучује да се цивилно и безбедносно присуство успостављају за почетни период од 12 месеци, и да се после настављају док Савет безбедности не одлучи супротно;
20. Захтева од генералног секретара да у регуларним интервалима извештава Савет о реализацији ове резолуције, укључујући извештаје од вођства цивилног и безбедносног присуства, а да први извештаји буду поднети у року од 30 дана од усвајања ове резолуције;
21. Одлучује да остане активно укључена у ово питање.

Анекс 1

Изјава председавајућег о закључцима састанка министара иностраних послова Г-8, одржаног 6. маја 1999. у Петерсберг центру.

Министри иностраних послова групе Г-8 усвојили су следеће опште принципе за политичко решење косовске кризе:

- непосредни и оправдани престанак насиља и репресије на Косову;
- повлачење са Косова војних, полицијских и паравојних снага;
- успостављање на Косову међународног цивилног и безбедносног присуства, које су потписале и усвојиле Уједињене нације, способног да гарантује остваривање заједничких циљева;
- успостављање привремене администрације на Косову, о којој ће одлучивати Савет безбедности Уједињених нација, а у циљу осигурања услова за миран и нормалан живот свих становника Косова;
- сигуран и слободан повратак свих избеглица и расељених лица и неограничен приступ на Косово организацијама за хуманитарну помоћ;
- политички процес у правцу успостављања привременог оквирног договора, који би обезбедио знатну самоуправу на Косову, а у складу са договорима из Рамбуџа и принципа суверенитета и територијалног интегритета Савезне Републике Југославије и других земаља из региона, и демилитаризацију ОВК;
- широк приступ економском развоју и стабилизацији кризне области.

Анекс 2

До договора се мора доћи на следећим принципима, а да би се дошло до решења косовске кризе:

1. Непосредни и оправдани престанак насиља и репресије на Косову.
2. Оправдано повлачење са Косова свих војних, полицијских и паравојних снага у складу са брзим распоредом.
3. Успостављање на Косову, под покровитељством Уједињених нација, међународног цивилног и безбедносног присуства, које ће се понашати по члану VII Повеље, и које може да гарантује остваривање заједничких циљева.
4. Међународно безбедносно присуство са знатним учешћем НАТО мора бити успостављено под јединственом ко-

мандом и контролом, и овлашћено да успостави сигурно окружење за све људе на Косову и да олакша сигуран повратак својим домовима свим расељеним лицима и избеглицама.

5. Успостављање привремене администрације на Косову као део међународног цивилног присуства под којим ће народ Косова моћи да ужива знатну аутономију у оквиру СРЈ, а о чему ће одлучити Савет безбедности УН. Привремена администрација ће обезбедити транзиционалну администрацију током успостављања и надгледања развоја провизорних самоуправљајућих демократских институција, да би обезбедили услове за миран и нормалан живот свих становника Косова.
6. После повлачења биће дозвољено договореном броју југословенског и српског особља да се врати да би обављало следеће дужности:
 - одржавање везе са међународним цивилним мисијама и међународним безбедносним присуством,
 - обележавање и рашчишћавање минских поља,
 - одржавање присуства на местима српског културног

10. Суспендовање војних активности захтеваће прихватање свих горе наведених принципа уз слагање са другим, претходно дефинисаним, траженим елементима, који су изнети у фусноти (1). Потом ће убрзо бити закључен војно-технички договор, који ће, између осталог, прецизирати додатне модалитете, укључујући улоге и функције југословенског/српског особља на Косову.

Повлачење

– процедуре за повлачење, укључујући фазе, детаљни распоред и испртавање тампон-зона у Србији иза којих ће се снаге повући.

Повратак особља

– опрема заједно са повлачењем особља,
– референтни услови за њихове функционалне одговорности,
– распоред за њихов повратак,
– испртавање географских области за њихово деловање,

Против закона: Шиптари су бојкотовали све легалне изборе Републике Србије а учествовали на илегалним изборима које су сами организовали

наслеђа,

- одржавање присуства на кључним граничним прелазима.
7. Сигуран и слободан повратак свих избеглица и расељених лица под надзором УНХЦР и слободан приступ Косову организацијама за хуманитарну помоћ.
 8. Политички процес ка успостављању привременог политичког оквира договора који би обезбедио знатну самоуправу за Косово, водећи рачуна о договорима из Рамбуеа и принципима суверенитета и територијалног интегритета СРЈ и других земаља из региона, и демилитаризацију ОВК. Преговори између страна о договору не би требало да одлажу или онемогућавају успостављање демократских самоуправних институција.
 9. Широки приступ економском развоју и стабилизацији кризног региона. То подразумева извршење Пакта о стабилности југоисточне Европе са широким међународним учешћем у циљу даљег развоја демократије, економског просперитета и регионалне сарадње.

– правила која ће одређивати њихове односе са међународним безбедносним присуством и међународном цивилном мисијом.

(1) Остали тражени елементи:

– Брз и прецизан распоред за повлачење, што значи, на пример, седам дана за комплетно повлачење: ваздушна одбрамбена средства повучена на 25 километара од заједничке сигурносне зоне у року од 48 часова.
– Повратак особља за четири горе наведене функције биће под надзором међународног безбедносног присуства, и биће ограничен на мали договорен број (у стотинама, не у хиљадама).
– До суспендовања војних активности доћи ће после почетка стварног повлачења.
– Дискусија и постизање војно-техничког договора не сме да пређе време које је претходно одређено за обављање повлачења.

СРПСКИ РАДИКАЛИ ДРЖЕ РЕЧ

Два предлога мировног плана Черномирдин - Ахтисари су потпуно неприхватљива за српске радикале - долазак војника агресорских земаља на српско тле и потпуно повлачење југословенске војске и српске полиције са подручја Косова и Метохије
Ово је одлука коју је 76 присутних, од 93 члана Централне отаџбинске управе, донело на седници одржаној у суботу 5. јуна.

Два дана после хитног заседања Скупштине Србије, на којој је исто тако хитно усвојен, али без радикалских гласова, мировни план који су понудили Виктор Черномирдин и Марти Ахтисари, председнику Савезне Републике Југославије Слободану Милошевићу, Српска радикална странка је сазвала седницу своје Централне отаџбинске управе. Осим текућих питања, на дневном реду је као прва тачка била - актуелна политичка и безбедносна ситуација у Савезној Републици Југославији са посебним аспектом на одлуку Народне скупштине Републике Србије.

У првом делу седнице, који су пратили бројни новинари домаћих и страних медија, председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, образложио је зашто су српски радикали у Републичкој скупштини гласали против усвајања понуђеног мировног плана, и то је аргументовао за сваку тачку појединачно.

Српски радикали сматрају да су, пре свега, српски национални интереси, као и свих грађана Савезне Републике Југославије и очување суверенитета и територијалног интегритета земље директно угрожени сваком тачком усвојених предлога. С обзиром да је и форму-

лација тих предлога таква да је могуће и веома широко њихово тумачење, с тим да и већина тумачења може имати веома неповољан исход по наш народ и државу, радикали су одлучили да за своје даље потезе сачекају и седницу Савета безбедности Уједињених нација на којој мировни план треба да добије и свој коначни и прецизнији облик.

Косово и Метохија су основни разлог и уласка у Владу и евентуалног изласка из ње

У расправи која се одвијала у наредна два сата, једина дилема чланова Цент-

Одлука са задришком: српски радикали ће напустити Владу у тренутку који одреди Председнички колегијум

ралне отаџбинске управе је била у томе да ли из Републичке владе треба иступити одмах или сачекати да ли ће се остварити оно што се неминовно намеће усвојеним начелима - класична окупација.

Учесници у дискусији су при том имали у виду основни став који је више пута поновљен од прошлогодишњег марта, од када су српски радикали ушли у Владу народног јединства, а то је очување Косова и Метохије. Још тада су радикали на питања скептика увек давали исти одговор - уколико се деси нешто такво да они више неће моћи да утичу на очување Косова и Метохије, изаћи ће из такве Владе. Веровали су да се тако нешто не може десити, јер имају

и према томе адекватно и реаговали, али преокрет је уследио из скупштинских клупа, и то од коалиционих партнера. Без обзира на све, српски радикали су остали при својим ставовима у којима се руководе интересима народа који их је и изабрао, које не могу променити ни туђи ни лични интереси.

Део расправе се односио и на то дали се још нешто може учинити како би се бар ублажила тренутна опасност која ће можда у неко догледно време прекинути бомбардовање, али која ће трајно угрозити опстанак српског народа не само на Косову и Метохији, него и у целој држави. При том се водило рачуна и о томе да у овом тренутку земљу не треба додатно испрљивати страначким

њу промишљено повлачи своје потезе и држи своју реч, Централна отаџбинска управа је једногласно закључила да српски радикали треба да иступе из Владе народног јединства оног тренутка када војници четири водеће агресорске земље, Сједињених Америчких Држава, Велике Британије, Француске и Немачке ступе на српско тле и када се југословенска војска и полиција у потпуности повуку са подручја Косова и Метохије. Одлуку о томе када је наступио тај тренутак донеће Председнички колегијум Српске радикалне странке, а радикалски министри су се обавезали на оставке.

Седници Централне отаџбинске управе присуствовао је и др Никола Поплашен, председник Републике Српске,

У објективу медија: потезе најозбиљније странке у земљи са великим интересовањем прате страни и домаћи новинари

чврст договор са својим коалиционим партнерима.

После нешто више од годину дана терора над српским живљем на Косову и Метохији, после прећутне, а затим и јавне легализације и подршке са Запада шиптарским терористичким бандама у њиховим крвавим злочинима, а затим и после више од седамдесет дана бомбардовања свега живог и изграђеног у Савезној Републици Југославији, српски радикали су дочекали да чврст договор из времена формирања Владе народног јединства коалициони партнери претворе у већину која пристаје на туђе Косово и Метохију.

Очигледно да су српски радикали све време били на опрезу и прецизно предвиђали шта могу очекивати од Запада, како преокеанског, тако и европског,

несугласицама, али да се не може дозволити да се за оно што произлази из прихваћених начела српски радикали прогласе саучесницима. Јер оно што директно уводи окупацију у Србију, а Косово и Метохију у будућности издваја из Србије је долазак НАТО трупа, оних истих које нас још увек бомбардују, и протеривање наше војске и полиције са Косова и Метохије, оних истих који нас већ више од годину дана бране од терориста, а више од два месеца од НАТО-а.

Предвиђено је да нас од терористичких напада штите сарадници и покровитељи терориста, а нешто мало наше војске може да послужи за чишћење минских поља како том приликом не би страдали драгоцени и скупи НАТО војници.

С обзиром на то да Српска радикална странка у сваком, па и у ратном ста-

који има и превише искуства са западњачким мировним плановима и тумачењима тих планова, као и са класичном окупацијом у својој републици где је легално изабран вољом народа, а опорен од стране Карлоса Вестендорпа.

Из Црне Горе нико од чланова није могао да дође делом због тога што су их снаге СФОР-а спречиле, а делом због порушених мостова и оштећених путева. Ипак, било је довољно чланова да одлуче о свом непристајању и одбијању саучесништва у плану који су понудили фински председник и Виктор Черномирдин, који је од почетка залагања за мирно решење косовске кризе, од специјалног изасланика руског председника за Југославију неприметно постао изасланик за Балкан.

Весна Арсић

ПРИНЦИПИ НЕПРИХВАТЉИВИ ЗА СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ

Др Војислав Шешел: Народна скупштина Републике Србије већином гласова је донела, 3. јуна, одлуку о прихватању начела мировног плана, који су поднели међународни посредници, Черномирдин и Ахтисари. Српска радикална странка је гласала против. Сви наши посланици су гласали против, јер сматрамо да су ти поднешени принципи неприхватљиви с аспекта српских националних интереса, југословенског државног интереса, али и са аспекта релевантних начела међународног јавног права.

Ти принципи инсистирају, прво, на окончању репресија и насиља на Косову и Метохији. На Косову и Метохији није било никакве репресије. Ако нема репресије, онда се не може прихватити ни окончање репресије, окончање онога чега нема. На Косову и Метохији су примењиване две врсте насиља, и ту је требало направити јасну дистинкцију.

Противправно, нелегално и нелегитимно насиље албанске терористичке организације, и правно, легално и легитимно насиље које је примењивала, пре свега, наша полиција, а и наша војска у гушењу терористичких активности, у ликвидацији терористичких банди и заштити наших граница од удара терориста с поља, уз подршку злочиначке НАТО авијације.

Друга тачка тих принципа је неприхватљива за Српску радикалну странку зато што се у њој инсистира на проверљивом повлачењу са Косова свих војних, полицијских и паравојних снага према брзом временском распореду. На Косову и Метохији није било нити има било каквих паравојних снага. Све снаге на Косову и Метохији су или у саставу југословенске војске или у саставу српске полиције.

Српска радикална странка никада неће прихватити да се у потпуности наша војска и полиција повуку са Косова и Метохије. Мињимум на коме ми инсистирамо је мирнодопски састав тих снага. Дакле, 15.000 војника колико у мирнодопским условима броји приштаински корпус Војске Југославије, и 10.000 полицајаца колико броје наше полицијске снаге, такође у условима нормалног одвијања друштвеног живота без претњи с поља, и без било какве терористичке побуне.

Не прихватамо никакав брзи временски распоред повлачења тих снага. Онога тренутка када престану претње по безбедност наше земље, по њен територијални интегритет и државни суверенитет, оног тренутка када престане бомбардовање, с обзиром да је терористичка побуна угушена и да су преостале само мање групе терориста и бандита који из заседе врше убиства, ми смо спре-

Др Војислав Шешел: немамо шта да тражимо у Влади, ако Американци буду марширали нашом светом земљом

мни на повлачење војних и полицијских снага до мирнодопског континента.

Неприхватљива је и трећа тачка плана Черномирдин-Ахтисари која предвиђа распоређивање на Косову и Метохији, како се каже, ефективних међународних цивилних и безбедносних снага под окриљем Уједињених нација, предвиђено је да те снаге делују, ако тако буде одлучено на основу тачке 7. Повеље Уједињених нација. Зашто је посебно опасна тачка 7. Повеље Уједињених нација? Зато што по тачки 6. Повеље долазак снага Уједињених нација морао би се претходно уговорити споразумом Савета безбедности Уједињених нација и највиших државних органа Савезне Републике Југославије. И оног момента када би са наше стране био отказан тај споразум, снаге би се морале повући.

По тачки 7. намеће се долазак тих снага, и уопште се не подразумева претходна сагласног Савезне Републике Југославије. Дакле, Савезна Република Југо-

славија се третира као објекат међународне политике препуштен на милост и немилост Савету безбедности Уједињених нација, а ми знамо, из досадашњег искуства, да су се комплетне Уједињене нације претвориле у сервис Сједињених Америчких Држава за провођење њихових спољнополитичких циљева и реализацију спољних интереса.

Неприхватљива нам је и тачка 4. тог плана, јер се њоме подразумева суштинско учешће НАТО-а у оквиру међународног безбедносног присуства. За Српску радикалну странку је апсолутно неприхватљиво учешће трупа из било које агресорске земље, а поготово трупа Сједињених Америчких Држава, Велике Британије, Француске и Немачке. Дакле, главних агресора на нашу земљу.

Не прихватамо ни ту уједињену команду, јер смо претходно добијали гаранције од Черномирдина, ако дође до мировних трупа да ће те трупе бити из неутралних и пријатељских зема-

ља, да ће трупе НАТО-а остати у Македонији и Албанији, и евентуално из неких НАТО земаља које нису директно учествовале у агресији, као што је Португалија или Грчка, бити распоређене на граници Савезне Републике Југославије с Македонијом и Албанијом.

Ова уједињена команда би подразумевала да и руске снаге буду под доминацијом НАТО-а, што је колосално понижење за Русију као државу.

Неприхватљива је и 5. тачка, јер предвиђа установљивање привремене администрације Уједињених нација. То је окупациона управа у делу Србије и Савезне Републике Југославије. Не прихватамо никакву окупациону управу. Ми би прихватили посматраче, верификаторе, како год да се они назову, као раније ОЕБС-а или сада Уједињених нација, али не прихватамо страну администрацију, страну окупациону управу.

Не прихватамо ни тачку 6. у којој се каже, да кад се повуку све наше војне и полицијске снаге, и када се повуче цивилна администрација, да ће се дозволити повратак извесног броја наших војника и полицијана, односно нашег особља без посебне спецификације војника, полицајаца или државних службеника, али се у допунском делу тог плана говори да би их било свега неколико стотина. Њима су предодређене понижавајуће дужности, предодређена им је овим планом понижавајућа улога. Каже се да држе везу са међународном цивилном и војном мисијом, што значи да им служе, да им наши војници и полицајци буду трчкарали.

Затим, да наши војници и полицајци чисте минска поља. Зашто смо постављали минска поља, ако ћемо их сада чистити. Минска поља су постављана само у граничним пределима. Замисао НАТО-а је да неколико стотина наших младића једноставно изгине чистећи минска поља, да своје животе зликовци из НАТО-а не би излагали опасности.

Каже се да би то наше особље одржавало присуство на местима српске баштине. Вероватно се подразумевају српски манастири, цркве и други историјски споменици. Ако дођу окупатори из НАТО-а, ниједан Србин неће остати на подручју Косова и Метохије, ниједан муслиман, Ром, Горанац, Египћанин, а ниједан Албанац који је био лојалан држављанин Србије и Савезне Републике Југославије. Чему онда чување културних споменика, ако нашег народа нема тамо? Споменици имају смисла само ако наш народ живи на Косову и Метохији. Ако тамо не живи наш народ, онда се морају и споменици премештати, па макар циглу по циглу, камен по камен. А да их чувамо у условима стране окупације и дивљања шиптарских терориста и сепаратиста, не пада нам ни на крај памети.

Одржавање присуства на кључним граничним прелазима је само про форме, и ништа не значи јер ти гранични прелази не би ни функционисали. Комплетна гранична линија би била гранични прелаз, као што је то деценијама

било под Титовом комунистичком диктатуром. И не само да би се вратиле све албанске избеглице са Косова и Метохије који имају наше држављанство, већ и они који немају држављанство, па би се и пола Албаније пресишло на наше територије.

Што се тиче тачке 7. ми смо само за повратак оних избеглица и расељених лица који су држављани Савезне Републике Југославије. Сматрамо да они који нису држављани, немају право на повратак.

Не слажемо се ни са тачком 8. јер се у њој говори да тек треба постићи привремен политички оквирни споразум о сугтинској самоуправи, уз пуно узимање у обзир споразума из Рамбујеа. Можемо да направимо једну паралелу. Сетите се десет принципа Контакт групе. Наша држава је прихватила тих десет принципа, као и Народна скупштина, а онда су на тих десет принципа покушали да накалиме чудовишни споразум. Такозвани споразум из Рамбујеа, који никада није потписан, и није споразум у правом смислу речи.

Паралелно са тих десет принципа сада нам намећу ова начела о прихватању мировног споразума, а тек предстоје оквирни споразум и његови анекси. Само можемо да замислимо шта ће тај оквирни споразум и његови анекси да садрже. Овде се говори о принципу очувања суверенитета и територијалног интегритета Савезне Републике Југославије, то ништа не значи. Тамо где нема наше војске и полиције, нема ни суверенитета! Суверенитет је основна одлика државе, основни атрибут државе. Нема државе ако није суверена. Суверена је само она држава која на сваком делу своје територије има монопол физичке силе. Тамо где неко други има монопол физичке силе, ми једноставно нисмо суверени. Смешно је говорити о суверенитету. То је абецеда правне теорије.

Бесмислено је инсистирање на демилитаризацији такозване ослободилачке војске Косова, јер смо је ми већ увелико демилитаризовали и пацификовали. Дакле, могло би се демилитаризовати само оно што Американци обучавају у Албанији у својим камповима.

Не прихватамо ни тачку 9. јер се у њој говори о провођењу пакта стабилности за југоисточну Европу. То је тек нова подела у српском народу. Американци планирају да нам потпуно кроје судбину, да нам они унапређују демократију у Србији. Како Американци унапређују демократију, видели смо на примеру Републике Српске Креније и Републике Српске. Они би да успоставе квислиншку управу у Србији. Залажу се економски просперитет, стабилност и регионалну сарадњу. За њих је то синоним за тоталну окупацију.

У Републици Српској покушавају да смене легално изабраног председника Републике. Скидају посланике са изборних листа како им то падне на памет. Прете забранама политичких странака ако слепо не следе њихову политику. Такву демократију нећемо. Такву демократију нека проводе у Америци, у Енг-

леској, Француској, Немачкој, нама таква демократија не треба.

То су основне тачке овог плана. Тачком 10. предвиђају се још разне опасне варијанте, могућности за широк и дубински уплив страних сила у наше унутрашње односе, понижавање нашег народа, понижавање наше војске и наше полиције. Из свега овога се види да су овакви принципи апсолутно неприхватљиви за српске радикале, и зато су наши посланици јединствено гласали против у Народној скупштини. Ми смо наше коалиционе партнере упозорили шта нас све као народи државу чека ако се ово спроведе у живот. Неки други ликују, попут Вука Драшковића, који је себе замислио у улози новог Милана Недића. Он просто прижељкује окупацију Србије, јер сматра да му је то једина шанса да дође на власт. На изборима нема шта да тражи.

Српска радикална странка, уколико се овакав план реализује, нема никаквог разлога да остане у Влади народног јединства. Када смо ушли у Владу народног јединства, када смо постигли споразум са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом, у први план смо истакли нашу тежњу и нашу одлучност да чувамо Косово и Метохију. То је основни смисао постојања Владе народног јединства.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да данас Централна отаџбинска управа треба да донесе одлуку, уколико дођу агророрске трупе на подручју Косова и Метохије, пре свега трупе Сједињених Америчких Држава, Велике Британије, Француске и Немачке, и уколико се у потпуности повуку наша војска и полиција, да Српска радикална странка напусти Владу народног јединства и да се сви наши министри обавежу да поднесу оставку. Ми немамо шта да тражимо у Влади ако Американци буду марширали нашом светом земљом.

Наравно, сачекаћемо још резолуцију Савета безбедности Уједињених нација. Рачунамо да још постоји извесна могућност да Народна Република Кина и Руска Федерација схвате да би овакав језик ултиматума и овакав опасан преседан, пре свега угрозио њихове земље и њихове народе.

Дакле, одлука о нашој оставци би се реализовала у тренутку евентуалне реализације оваког плана. То су усаглашени ставови председничког колегијума. Још ћу вас информисати да смо имали разговор, у среду, од 22,00 до 00,30, са највишим државним функционерима из државних странака, да смо у четвртак ујутру имали седницу председничког колегијума на којој смо били једногласни у оваквим оценама, у оваквим ставовима, и да једнодушно данас излазимо пред вас као највиши страначки орган ради заузимања дефинитивног става доношења дефинитивне одлуке. Пре него што пређемо на расправу по овим питањима, предлажем да сви чланови Централне отаџбинске управе који желе да говоре писмено поднесу пријаву у току петоминутне паузе.

ПОНОВО УЧИЊЕН ИСТИ ЗЛОЧИН

Ратко Гонди: Народна скупштина Србије усвојила је већином гласова одлуку о прихватању плана Г8 за решење кризе на Косову и Метохији. Ова одлука обавезује Владу Србије да поступи у складу са тим планом, ма каква да је и ма шта он садржавао. А по добром и устаљеном обичају, нико није до краја упознат са садржајем истог, па ни ја, тако да не могу говорити са потпуном сигурношћу о садржају, поступцима и последицама. Али, могу говорити о оном што сам лично доживео, што је преживела моја Крајина, што је доживела Република Српска, а све под заштитом УН. Закључак о судбини Косова и Метохије намеће се сам.

Слободу Републике Српске Крајине изборили смо ми сами. Онда је дошао фамозни УНПРОФОР (заштитне снаге УН) да заштите Србе у Хрватској! Да вас подсетим: у шест напада које су усташе извеле у време трајања мандата УНПРОФОР-а убијено је око 2.400 српских бораца и полицајаца, и око 6.000 цивила (то су људи који се знају по именима), док је око 10.000 Срба нестало. Под заштитом УН извршена је инвазија на западни део Републике Српске Крајине (Книнска Крајина, Кордун, Лика, Банија, Далмација). Све обавештајне податке, комплетну логистичку подршку, израду плана агресије, опремање специјалном самонаводећом муницијом итд. урадила је водећа светска сила – САД. Преп усташким тенковима и камама извршен је највећи прогон и етничко чишћење након Другог светског рата.

На једном од усташких тенкова слободобитно се возао и сликао амбасадор САД у Загребу Питер Валбрајт! И нико ниједном једином речи није осудио овај геноцид! Додуше, НАТО авиони су и тада дејствовали – али да бомбардују и митраљирају избегличке колоне на чувеној, за српски народ судбоносној, петровачкој цести!

Војном акцијом испланираном у НАТО изгубљен је западни део Републике Српске Крајине, а политичком (у Дејтону) и источни део, Сремскобаранска област.

Још у току ликвидације Републике Српске Крајине НАТО је кренуо у следећу фазу уништавања српског народа – на Републику Српску. Након бесомучног бомбардовања Дејтонским споразумом отргнути су српски градови Петровац и Дрвар – Дрвар у коме никада није било више од 0,1% мешаних бракова, а све остало било чисто српско! Посебна прича је Брчко. Сада је то омча око врата Републике Српске, катил-ферман српском народу! Окупационе трупе СФОР-а убијају кога хоће, када и како хоће, а окупациони гувернер Вестендорп одлучује о изборима, изборним листама, смењује председника републике итд. Дакле, има апсолутну власт

Ратко Гонди: где су се појавили НАТО и ОУН, ту места и живота за Србе није било

– законодавну, извршну и контролну! Ако то није диктатура у најдирњем издању, не знам шта је!

Сада нам Г-8 нуди услове за решење косметске кризе по моделу деловања СФОР-а! Тобоже, под мандатом УН и савета безбедности! И гарантују територијални интегритет и суверенитет Југославије и Србије над Косметом!

Ја сам само обичан агроном и својим сељачким умом не могу схватити како се то може говорити о интегритету и суверенитету државе над делом територије где не сме бити њена војска и полиција, већ неке туђе снаге, где комплетну "прелазну управу" и изборе обављају стране снаге (прелазну за шта?), где ће се примењивати бог те питај чије и какво законодавство, где, на крају, не вреди устав земље чији се суверенитет гарантује? То могу схватити само бриљантни умови попут Вука Драшковића и сличних Вукова (имали смо их и превише у историји, али најалост имамо их још увек), за које "мир нема цену"!

На почетку сам навео само неколико момената везаних за трагедије српског народа у Републици Српској Крајини и Републици Српској, и то само са жељом да укажем на ноторну чињеницу: где год су се појавили НАТО или ОУН, ту места и живота за Србе није било! Дали неко верује да ће они, који су тако бестијално и крвoločно кидисали на наш народ, који још и данас бомбардују Србију, када дођу као окупатори на Космет, наједанпут од србодера постати срболоупци?

Догађања на Космету имаће след, уколико се прихвати у целини план Г-8.

1. Војска и полиција ће комплетно напустити територију Космета.
2. Српски и црногорски живаљ пратиће своју војску и полицију и напустити своја огњишта. Оствариће се етнички чисто Косово и Метохија (тај пример смо имали 1915, затим 1991. године, када је војска напустила Папук, а народ готово 100% кренуо за њом, па при паду западног дела Републике Српске Крајине, случај са Дрваром и Петровцем, и на крају сада у сремскобаранској области). Никаква сила или пропаганда неће зауставити исељавање када се почне повлачити војска и полиција!
3. Трупe НАТО запосешће целу територију Космета, док ће остале земље добити појас уз границу са Србијом и Бугарском, чиме ће њихова функција бити као свете водиче – не користе, али и не сметају.
4. Под заштитом НАТО трупа долази комплетна цивилна управа, доносиће и одговарајуће "демократско" законодавство.
5. Под заштитом истих трупа враћају се "избеглице". Али, пошто су пред српским терором избегли наврат-нанос, нису могли понети идентификациона документа, а матичне књиге су у бомбардовању изгореле, свој статус пуноправних грађана Космета доказаће "на часну реч".
6. Демократска белосветска цивилна управа организоваће цивилну власт, са све полицијом, и увођењем нових матичних књига, те организовањем слободних и демократских избора, на којима ће равноправно учествовати три милиона Шиптара и три хиљаде Срба (надам се да ће их бар толико остати).
7. Након тога ће НАТО ипак спровести својеврсни плебисцит или референдум, иако сада то негирају (знамо ону: "Ја реко, ја пореко!"). Да ли неко сумња у исход изјашњавања?
8. Крај "прелазне управе" биће стварање треће федералне јединице у Савезној Републици Југославији.
9. Следећа фаза је реприза већ виђеног у случају Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Косово, Метохија и Стара Србија (касније позната као Македонија) ослобођене су и враћене у састав Србије након Првог балканског рата 1912–13. године, у коме је 30.000 војника Србије и 10.000 војника Црне Горе дало своје животе. У одбрани тек ослобођених крајева од Бугарске агресије (Други балкански рат) погинуло је још 41.000 српских и 1.200 црногорских војника. Дакле, слобода Косова, Метохије и Старе Србије стајала је живота 82.200 Срба и Црногораца!

После Другог светског рата комунистички режим Југославије, уз подршку српских чанколиза, којих се увек нађе, поништили су сва права српског и црногорског живља на Космету, а Стару Србију избрисали. Упорним тридесетогодишњим радом Шиптари су добили Ус-

тавом, из 1974, аутономију, која је покрајину стављала у надређени положај у односу на матичну републику – Србију! Прихватајући такво решење, тадашњи српски политички миље ударио је темеље данашњој политичкој и државној кризи. Осамдесет две хиљаде живота бораца за слободу је прозрено, одбачено, по други пут убијено!

Бојим се да је данас поново учињен исти злочин, али сада треба придодати

ОТАЏБИНА ПРВА БРИГА РАДИКАЛА

Ратко Марчетић: Мислим да је ово најтежа ситуација у којој се нашла српска радикална странка од свог уласка у Владу. Мислим да су ови предлози које су прихватиле Влада Југославије и Скупштина Србије права капитулација и окупација Србије и Косова. Ушли смо у Владу са једним циљем, да не кажем и јединим циљем – да сачувамо Косово у оквиру Србије. Наш излазак из Владе проистиче из наше обавезе према члановима и симпатизерима, јер смо рекли да ћемо тако да урадимо. Да ли изласком из Владе не стварамо услове за хаос, а кажемо да нећемо да таласамо?

Зато треба, по мом мишљењу, народ да упознамо са предлозима НАТО-а које је предложио Милошевић, усвојила Влада Савезне Републике Југославије и Скупштина Србије. Врло је битно да народ упознамо са тим. У том циљу предлагем да се штампају ови предлози у нашим новинама, у нашој "Великој Србији", са дискусијом председника на Скупштини Србије, ако имамо могућности.

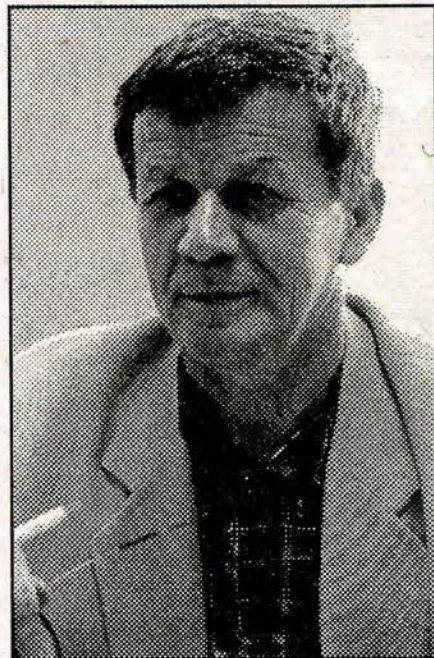
Наши политички противници једино су они са којима се данас налазимо у Влади. Али, морамо бити овог тренутка паметни, да радимо мозгом а не срцем. Морамо наћи начина и могућности да Милошевића изолујемо политички, да не доноси коначно одлуке о овим стварима, да не буде практично наш преговарач. Морамо то да урадимо због интереса Србије и Југославије, односно због интереса српства у целини.

Док траје рат ми нећемо и не треба да улазимо у политичке дуеле са социјалистима и јуловцима. Нама је отаџбина прва брига, ту се слажем са предлозима које је дао Председнички колегијум. Треба бити паметан и паметно радити.

Када престану ратне опасности, када престане рат, тада треба изаћи из Владе и донети коначну одлуку о изласку из Владе. То је суштина.

нове жртве оних који нису показали ни часак колебања када је требало бранити отаџбину, српско Косово и Метохију! И бојим се да нас чека још једном 1912. година, и нова медаља "Освећено Косово". Али, то тек када будемо имали новог Пашића, Мишића, Степу. А можда је довољан само Апис?

У потпуности подржавам став Председничког колегијума.

Ратко Марчетић: ово је најтежа ситуација у којој се нашла Српска радикална странка од уласка у Владу

Ја сам се пријавио за дискусију, али је мало фалило да одустанем, јер је речено оно што сам и ја мислио да кажем. Многи на терену су очекивали да ћемо ми истог тренутка да изађемо из Владе. Није ствар у томе. Ако говоримо о томе да треба да сагледамо лошу политичку ситуацију, да сагледамо шта се може десити, наш излазак није мала ствар. То је тешка одлука. Тиме ми у овом тренутку нарушавамо јединство и интегритет сваког грађанина и сваког Србина. Морамо искористити све, морамо се борити до последњег тренутка, морамо побољшати ово ако не можемо да променимо, али да се знају наши основни принципи.

гословенска левица и Српски покрет обнове могло се очекивати. Многи се питају да ли сценарио, који се ових дана догађа, није раније написан, за који су они знали. Мислим да ми, српски радикали, не би смели да дозволимо да у овој држави, у њеним најтежим временима Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица и, не дај Боже, СПО, поведу овај народ у будућност.

Уколико се нађе минимум за останак Српске радикалне странке у Влади народног јединства, треба га искористити. Треба урадити оно што се може, ако ништа друго, треба достојно сахранити наше мртве и збринуте њихове породице које су остале без храниоца. Врло брзо ће доћи дуг и тежак период. Ако не можемо да помогнемо, не треба ни да одмогнемо. Бојим се да нашим изласком из Владе овај народ губи и ону најмању наду.

Ових дана сам слушао разне коментаре од разних људи. Верујте ми на реч, нико од њих није очекивао да ми изађемо из Владе, из једног простог разлога – што им треба неко у Влади ко жели добро српском народу. А свако зна да српски радикали држе до речи.

Наша земља није страдала само од пројектила, него и одразних планова моћника.

Ми смо храбар народ и треба тако да се понашамо. Треба да се сетимо тешких тренутака из наше славне прошлости. Сетимо се, рецимо, олимпијаде у Сиднеју, када смо губили од Италијана са 30 кошева разлике. Ја сам тада као дечак плакао, јер сам мислио да је све изгубљено. Али, није било тако. У последњим секундама смо надокнадили разлику и победили, и наши кошаркаши су се у Југославију вратили овенчани славом.

Ко каже да неће и српски радикали искористити прилику ако им се укаже, и у последњем тренутку нешто променити боље? Зато треба са наших ли

Милован Михајловић: ми, српски радикали, данас немамо чега да се стидимо

СЦЕНАРИО РАНИЈЕ НАПИСАН

Милован Михајловић: Ми, српски радикали, данас немамо чега да се стидимо. Одзив српских радикала на мобилизацију ова два месеца био је изнад

свих очекивања. И понашање свих радикала било је за ово време примерено ситуацији. Оно што су прихватиле Социјалистичка партија Србије, Ју-

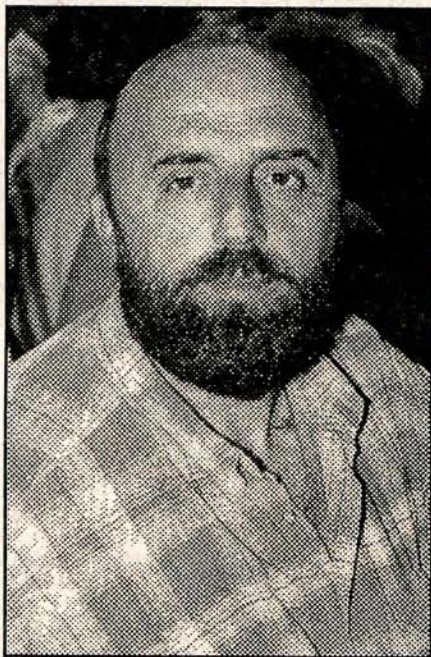
ца да нестане туга, грч, и да се појави онај ледени осмех који имају све убице са децијим лицем. Са таквим осмехом српски радикали треба да делују даље. Нашим изласком из Владе, да би само одржали реч и дато обећање, српски народ ништа не би добио. Нисмо били у Вла-

ди ни када смо губили територију у Хрватској, нисмо били у Влади у време Дејтонског споразума, али смо данас у Влади када се догађају сличне ствари у вези са Косовом. Зашто да не покушамо све да спасемо што се спасти може? А ко ће, ако неће српски радикали?

ПРЕКРШЕНЕ ОДЛУКЕ СКУПШТИНЕ

Драган Миловановић: Нисам планирао данас да се пријавим за дискусију, али у овом тешком тренутку за српски народ и за српски род, морао сам да се пријавим. На Косову, према плану Г 8, само ланци не знају о чему се ради. Још боље то знају наше колеге правници шта су гласатори. Чим прочиташ девет, десет тачака можеш комотно да видиш шта се планира да нам се догоди: НАТО поруши целокупну српску привреду, гину недужне српске главе. То је за мене најтежи тренутак у мом животу. И рачунајте, НАТО бомбардује два и по месеца, ја сам негде око 50 дана у Горњој Лопашници и видим шта се дешава. И трпимо, и мучимо се, а јуче да урадимо онако, то је срамота за посланике у Влади Србије.

Овде је веома битно да сачувамо разум, памет, да будемо оптимисти, да верујемо да нећемо изгубити Косово, премда, по плану Г 8 ми ћемо да га изгубимо. Не могу да схватим да у моје Лазаре, на које је пало у ова два и по месеца око 670 граната и ракета, цело је разорено, дође сутра онај Алија или Шелџа из Велике Реке или Подујева да га молим и кумим да ли могу да уђем на оно своје старо огњиште. То ја не могу да верујем. Не могу да схватим ни Социјалистичку партију, ни ЈУЛ, од СПО-а се није ни очекивало ништа друго. Нигде у свету није могао да се уништи један народ, гарантујем ни српски народ. Пребродили би ову кризу која је доста тешка. Али могло је ту много паметније да се ради последњих годину дана. Ми смо донели на Скупштини одлуку да се не дозволи улазак ОЕБС-у у Србију, и то је прекршено. Па смо донели одлуку да се не прихвати план из Рамбујеа, и то смо прекршили. Изгледа да ми немамо ни реч, ни било шта. Зна сваки Србин, кад би дошао на Косово и Метохију, да не би

Драган Миловановић: ово је веома болан историјски тренутак за патриоте

смео да изађе из куће, нека му буде Бог у помоћи.

Што се тиче Српске радикалне странке, могу комотно да вам кажем, радићемо онолико колико можемо, нећемо се предати, али ако затреба, како одлучи Централна отаџбинска управа, тако ћемо да радимо. Ово није проблем, ово је историјски тренутак који је веома болан за све патриоте, поготову за нас радикале. Јуче, кад се Јокановић јавио у Скупштини и почео да млати, право да вам кажем, жао ми је било што није био ближе мени, таман и кад бих отишао годину дана у затвор, ја бих га измлатио. И не верујем, док ми се не заврши мандат, да нећу да га ухватим и да га бијем.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА НА РАСКРШЋУ ПУТЕВА

Др Мирослав Недељковић: Српска радикална странка се налази на раскршћу путева са нужношћу доношења одлуке којим правцем кренути даље. Шта нас чека на једном или другом путу углавном знамо, знамо предности и мане оба могућа избора, а одлучити се морамо.

Наши коалициони партнери су се определили, на нама је да кренемо за њима, или да се разиђемо.

Остајање у Влади народног јединства може значити прећутно прихватање њихове нове оријентације. Ако се зна да смо у Владу са њима ушли најпре због одбране Косова и Метохи-

је, поставља се питање смисла нашег даљег останка у Влади. Овде је кључно питање јесмо ли овим Споразумом потпуно и трајно изгубили наш суверенитет на Косову, или ћемо то знати тек по изради и усвајању Резолуције Савета безбедности УН. Постоји мала нада да би та Резолуција била повољнија од овог Споразума, али постоји и већа могућност да ће бити још гора. Вреди ли због те мале наде сачекати са нашим одлуком? Има ли и у најнеповољнијој варијанти, маневарских могућности да разноврсним опструкцијама и одуговлачењима купујемо време које ће нам, уз Божју помоћ, донети повољну прилику да ток догађаја усмеримо у повољном правцу?

Из садашње перспективе чини нам се да је све неумитно и незаустављиво кренуло ка најнеповољнијем исходу. Међутим, ми морамо веровати у постепене или нагле измене међународних околности које бисмо морали спремни дочекати да брзо и ефикасно искористимо. Зато и најмањи траг нашег суверенитета на Косову морамо чувати, Косово уставно-правно мора остати наше, па макар се сви Срби из њега иселили. Кад сотона свој поглед са Србије окрене ка новој жртви, ми ћемо морати да муњевито реагујемо. Да би Србија имала такву стратегију и имала спремне и очуване снаге за такав подухват, она мора имати патриотске снаге на власти.

Наше остајање у Влади повлачи деликатно питање реакције нашег чланства и симпатизера. Односно, како ће то доживети већина, јер је јасно да би било и разочарања и разумевања, као што и међу нама има, можда, различитих мишљења. Чак верујем у амбивалентан став већине овде присутних.

Др Мирослав Недељковић: наше учешће у Влади није било мотивисано личним удобностима и привилегијама, већ интересима народа и државе

Ако из Владе изађемо, за чланство ће то бити само по себи разумљиво. Неће мо морати много да објашњавамо. Ако останемо мораћемо да се потрудимо да најширем чланству кажемо разлоге зашто смо остали. Морали бисмо им, између осталог, предочити све последице управљања Србијом двојца СПС-ЈУЛ – неометаног од нас, а потпомогнутог од СПО-а.

Најмање важан разлог за останак у Влади је тај што бисмо нашим одласком силно обрадовали све изроде српског народа, а политичке лешинаре помогли да се докопају власти.

О медијској блокади и осталим смицицима које нас чекају не треба ни говорити, ту имамо богато искуство.

Који су разлози за напуштање Владе?

Пре свега морални разлози. Наши патриоти су прекршили обећање да ћемо Косово бранити до краја, свим средствима и без обзира на последице. Све време, док су се држали чврсто и патриотски ми смо стрепели да ће кад-тад попустити. Попустили су. Не кажем – издали су. Морамо бити поштени. Они нису издали, они су попустили, поклекли. Зато овога пута нису зарадили наш презир (као што презиремо СПО који са радошћу дочекује нашу капитулацију). Оно што је неморално то је њихова Орвеловска пропаганда. Уместо да народу поштено кажу шта су то прихватили и зашто су то морали да учине, они опет пораз називају победом.

Наше чланство би напуштање Владе примило као још једну потврду наше доследности и искренности. Добили би још једну потврду да нам учешће у Влади није мотивисано личним удобностима и привилегијама, већ интересима државе и народа. Вероватно би нас тихо напустили они чланови са високим бројевима чланских књижица које смо учлањивали и одмах стављали на кадровске листе и именовали у Управне одборе.

Напуштање Владе носи у себи ризик осипања нашег бирачког тела, што актуелног, а још више потенцијалног. Наиме, због медијске блокаде велики део грађана неће ни сазнати шта се то потписало и прихватило. Знаће само да је бомбардовање престало захваљујући некаквом потпису вође. Како се Српска радикална странка противила том "потпису", логичан закључак необавештених ће бити да смо ми били ради да се бомбардовање настави, да смо неосетљиви на

страдање народа и разарање државе, а све због неких принципа и мање важних детаља. Бојим се да ће добар део народа прогутати ту удицу коју ће му режим вешто подметнути. Не заборавимо да су они таквим манипулацијама побеђивали на изборима и након издаје нашег народа у крајини и Републици Српској.

Што се мог личног става тиче, он је такође амбивалентан. Ако одемо, бићу поносан на своју странку и бићу мирне савести.

Али, биће ми жао што нисмо Бог зна шта урадили. Били смо у Влади у периоду када смо, уместо да градимо и зидамо, били принуђени да гасимо пожаре, да гаћамо по благу, исушујемо мочваре, желећи да припремимо и рашчистимо терен на коме ћемо нешто лепо и трајно сазидати. Прошло је четрнаест месеци, а нисмо стигли ни да тај терен рашчистимо. Затекли смо, уместо чврстог терена, мочвару. А све време смо морали да се боримо против утвара које су ометале наш труд.

Овакав наш труд није, нажалост, био видљив за грађане, па би остао иза нас утисак да смо мало радили, а још мање урадили. Колико би за странку значило да на крају мандата покажемо народу резултате нашег учешћа у Влади.

Ако у Влади останемо не знамо шта нас чека. Наставили бисмо да радимо колико год можемо и како најбоље умемо. И даље поштено и чисто. Кажу да се марљивост и поштење кад-тад исплати.

Господине председниче, када се будемо изјашњавали ми се нећемо руководити нашим уверењима и нашим осећањима. Ми ћемо гледати у вас. Сви се надамо да ћете пронаћи такав излаз који је за странку, за Србију и за српски народ за сада најбољи, или најмање болан.

Узео сам себи слободу да ово кажем у име свих нас, јер знам да вам сви верујемо. Наше дискусије ће вам можда олакшати доношење одлуке, а можда умножити недоумице. Ми понекад можемо побећи од одговорности, ви не можете. Ако се ми, без ваше помоћи, будемо опредељивали, то ћемо чинити срцем. Ову одлуку треба донети г главом.

У скупштинском говору рекосте да постоји теоретска могућност да Резолуција Савета безбедности буде повољнија од овог несрећног Споразума. Да ли због те слабашне наде сачекати са одлуком?

СЕНКЕ ОКУПАЦИЈЕ НАД ЈУГОСЛАВИЈОМ

Маја Гојковић: Српска радикална странка је у Владу националног јединства ушла пре нешто више од годину дана у можда најтежем тренутку за Србију. Ових дана су и наши гласачи схватили да се сенка Републике Српске Крајине и Републике Српске надвила над Југославијом, што за српске радикале није било непредвидиво у односу на запа-

дне силе. Међутим, ми смо послушали и наше гласаче и гласаче других партија који су захтевали две ствари у тим тешким тренуцима, а то су, пре свега, национално јединство свих странака у Србији и очување Косова и Метохије. И то је био наш једини мотив уласка у Владу националног јединства у том тренутку.

Маја Гојковић: велике политичке потезе треба да повлачимо озбиљно а не брзоплето

Када се сетимо догађаја пред преговоре у Рамбујеу, зна се да је Скупштина Србије дала основне принципе нашој државној делегацији за преговоре. Први принцип је био – не странам трупама на нашој територији, а други принцип је био – останак Косова и Метохије у Републици Србији и очување Србије, дакле, положај Србије који би се односио на евентуални нови положај Косова и Метохије. Ви знате да се Српска радикална странка пред те преговоре тога придржавала, придржава се и данас принцип који су усвојени на претпоследњој седници Републичке скупштине, а и државна делегација се тих дана на преговорима у Рамбујеу тога држала и није потписала понуђени споразум.

Данас, након седамдесет и нешто дана бомбардовања, имамо предлог који су донели чланови Европске уније за Косово, председник Финске и специјални изасланик председника Русије за Балкан Виктор Черномирдин за такозвано решење такозване кризе на Косову и Метохији коју су НАТО трупе саме изазвале код нас. Српска радикална странка је одбила ових дана да их прихвати. Морате да схватите, и наши гласачи морају да схвате још једну чињеницу коју смо ми истицали и раније и данас, да ми нећемо да будемо реметилачки фактор у Србији, што неки заиста прижељкују, јер се седница Скупштине Србије, одржана 3. јуна, још није ни завршила, а "Глас Америке" је објавио да су српски радикали изашли и напустили Владу Србије, што би створило ових дана још једну нову политичку кризу на политичкој сцени Србије. Ми ћемо сачекати одлуку Савета безбедности и видети да ли ће се ови предлози који су нам понуђени уопште у животу остварити. Сматрам да смо озбиљна политичка странка која постоји већ десет година и велике политичке потезе треба да повлачимо озбиљно а не брзоплето, и да имамо још пар дана да сачекамо за овако велику одлуку.

ДОЛАЗЕ ЈОШ ТЕЖИ ТРЕНУЦИ

Стево Драгишић: Прошле године, кад смо ушли у Владу, рекли смо да је наш главни циљ у Влади да сачувамо Косово и Метохију. Ако се спроведу ови принципи, овај план који је предложен, Косово и Метохија неће остати сачувани и ми више немамо разлога да останемо у Влади Србије. Усвајањем ових принципа на последњој седници Скупштине Републике Србије није завршено оно што је планирано. Тек треба да се заврши. Тај процес је почео. Ми треба да имамо толико стрпљења да видимо да ли ће се то заиста спровести онако како је написано у принципима, и у том случају да изађемо из Владе. Мислим да је то једина могућност која нама остаје да на тај начин изразимо своје неслагање са предајом Косова и Метохије, јер останком у Влади Републике Србије после провођења овог плана ми постајемо саучесници.

Ако нисмо могли да спречимо спровођење тог плана док смо били у Влади Републике Србије, нећемо моћи да спречимо ништа што би следило после тога и ако останемо у Влади. На тај начин једино скидамо са себе одговорност за предају Косова и Метохије. Мислим да не би требало да буде никакве дилеме око тога да ли да останемо у Влади или да изађемо из Владе уколико се овај план спроведе. Међутим, без обзира на то, ми не смемо да будемо реметилачки фактор, како рече Маја, не смемо да подбуњујемо народ, јер, без обзира на то што би сад могло да се проведе, без обзира на начин на који треба да се предају Косово и Метохија, нама следе највероватније још тежи тренуци.

РАДИКАЛИ ЧУВАЛИ РЕД У СРБИЈИ

Драгољуб Стаменковић: Кад је један опозициони посланик на ратном заседању Народне скупштине Краљевине Југославије у Нишу критиковао Владу и Николу Пашића, захтевајући његову оставку и оставку његовог кабинета због рата на који нас је упућивао по захтевима Бугарске да се уступи Македонија, како би Бугарска пришла савезницима, Никола Пашић је рекао да и чланови његовог кабинета и он лично желе да дају оставку и да решавање те кризе препусте некоме другоме, али им част и љубав према отаџбини налажу да остану у Влади и да воде политику како би сачували Србију до краја. И ја мислим да нам срце говори једно, али ми морамо да слушамо и разум.

Ред у Србији су увели радикали. Народ каже - откако је радикала, смањен је криминал. Рат траје седамдесет дана, снабдевање је колико-толико уредно, имамо основне животне намирнице,

Стево Драгишић: ако изгубимо Косово и Метохију више немамо разлога да останемо у Влади

Ако ми сада посејемо злу крв у српском народу и посвађамо народ претходно, онда ће нам ти тренуци бити далеко, далеко тежи него што би могли да буду. Треба да останемо хладни, да ову ситуацију не искористимо за поткупљивање, већ да свој страначки став принципијелно изразимо и да евентуално, уколико дође до спровођења тог споразума, напустимо Владу и изађемо без много буке.

Драгољуб Стаменковић: треба да будемо у Влади док можемо да сачувамо своју част и страначко достојанство

нема више оних осцилација, има више рада, има више реда, више дисциплине. Бојим се да би у овом тренутку исхитреним изласком Српске радикалне странке из Владе дошло до хаоса. Бојим се чак и сукоба међу грађанима, јер је велики део бирача који су желели у Српску радикалну странку. Док ми објаснимо на неки начин шта је и како је, дошло би можда и до појаве хаоса, панике, па чак и до неконтролисаних напуштања положаја, до погибације великог броја и војника, и полицајаци, и грађана. Ја мислим да неко време, док смо у Влади, треба искористити да се врши стални притисак на коалиционе partnere да се из ове штете која је направљена и из које ћемо вероватно имати тешке последице, што више учини за Србију и за српски народ.

Треба да будемо у Влади до момента док можемо да сачувамо своју част и страначко достојанство. Предложио бих Централној отаџбинској управи да Председнички колегијум прати сва та догађања и да он буде тај који ће донети праву одлуку у правом тренутку да ли је време и када је време напустити ову Владу, односно не дозволити да будемо у Влади у оном тренутку када америчка чизма ступи на српско тле. Дотле, вршити притисак да буде што више реда у држави и да са што мање потреса све ово прође.

АПСТРАКТНЕ ФОРМУЛАЦИЈЕ СПОРАЗУМА

Др Никола Поплашен: Покушају телеграфски, и због тога недовољно образложено да дам неколико кратких виђења на тему о којој је данас реч. Пре свега, неоспорно је да свака политичка одлука, сваки политички потез странке, и њених органа и руководства мора бити усклађен са дефинисаним циљевима странке који произлазе из њеног програма. Та политика, те одлуке, понекад имају овај или онај акценат, али ако се изгубе програмски и страначки циљеви, онда би ти политички потези постали нешто друго. Ви сте овде врло јасно поменули наш циљ политичке одлуке да се уђе у Владу националног јединства.

Међутим, изнесена је и дилема да ли излазак одмах из те владе значи и политички потез у складу са тим циљем. Ту одлуку можемо да посматрамо овако и онако, очигледно се приближавамо заједничком ставу у коме Централна отаџбинска управа има намеру, из досадашњих дискусија, да подржи став Председничког колегијума. Све сам ово рекао због тога што треба имати у виду да су политичке одлуке различите иако су политички циљеви исти, и трудећи се да будемо реалистични у политици, или како кажемо, разумни и хладне главе, а не на неки други начин. Морамо имати у виду да постоје неке реалности и уну

тар српских земаља и унутар Србије и Југославије, и у свету у целини. Није апсолутна основа да кажемо да Америка иде према Србији и Југославији и тако даље што обара сувереност влада у свету. То важи и за већи део света, укључујући и највеће земље у свету. Према томе, ми смо део те реалности.

НАТО је на нов начин, пре неки месец, дефинисао своје циљеве, али врло транспарентно. Вероватно је тешко забележити пример у историји да се политика и понашање једне велике силе, једног великог блока дефинише тако сурово и тако транспарентно да постоји скоро подударност између онога што каже и онога што чини. Да одустају од било какве, без обзира како то назвали, рационалности, мудрости, лукавства и тако даље.

Да политички потези имају више слојева, па ми трагамо за оним што ће бити реалност. Постоји потпуна подударност. Они кажу на овом њиховом самиту да ће они ићи напред тамо где нема отпора. То је једна од три важне поставке о томе како НАТО преклапа свет. Шта значи - где нема отпора? Где пацификују стање, улазе трупе и нема никаквог отпора. Други њихов стратегијски постулат за двадесет први век јесте да улазе у земље по позиву. Није важно да ли је то Ђукановић, Ђинђић, Драшковић и тако даље, они ће представити образложење које иде.

Они бомбардују, убијају српски народ у интересу народа, то каже Си Ен Ен, то кажу њихови главни представници. И трећи њихов принцип јесте корист. Нема улагања, нема пара, нема ниједног долара ако они не извуку долар и по, нема ниједне милијарде, ако не извуку нешто више од милијарде. Не постоје донаторска средства код њих, не постоје средства за обнову, с тим се немојте заваравати. То је један блок проблема и други, и прелазим на оно што је непосреднија тема. Оно што је овде предмет анализе, овај споразум који је усвојен има апстрактне формулације, па се може овако или онако протумачити.

Али, ствари на терену тумачи онај ко је јачи. И то они кажу отворено. Као што су и мени рекли од Гелбарда и не знам ни ја кога - ми смо писали, ми тумачимо. Ја кажем - не пише тако. Каже - не тумачиш ти, него ми. Може да пише оно

Др Никола Поплашен: Запад нигде не улаже ниједан долар, без два долара профита

што не пише, ако има више тенкова, оружја и тако даље.

Трећа ствар - овај систем нестанка државе има свој цивилни и војни аспект. Војни аспект, јер о њему највише и разговарамо, помину се и НАТО трупе. Цивилни аспект је нешто чиме се прелива држава у целини преко такозване идеологије људских права, њихове демократије, модела, извора и владања друштвом. Онда то дође до медија и тако даље. И онда се унутар тога, у годинама, у месецима испред нас ломи. Тешко је, с обзиром на овај папир, претпоставити и закључити да ће нестати Југославија и Србија као ударцем гонга. Она ће се више истопити, знате, али неће бити у фрижидеру па се дуго топити, она ће бити на прилично топлом времену и то ће ићи релативно брзо. Ја зато хоћу да кажем да имајући у виду шире, и ово што се овде догађа, нисам склон да брзо закључим - неко је издао, неки су издали, ми идемо у лични комфор и не можемо у томе да учествујемо.

А зашто ова Централна отаџбинска управа није донела одлуку да се ја не кандидујем, јер тамо постоји окупација и протекторат, председник странке то добро зна. Дакле, различито дефинише-

мо циљеве. Јер и моје могућности у окупацији и протекторату су никакве. Према томе, мој став је - ваше процене су добре, овај документ је трагичан на начин као што сте изговорили. Али, и кад сељак засеје њиву и када киша не падне, он моли Бога да киша падне, не би ли плод био опипљив. Морамо имати у виду да много тога зависи од наших ситних покушаја који се сабирају, и од разних реакција на терену о којима није згодно овде ни говорити.

Трагично је, драматично је за њих у овом њиховом плану када им се деси непријатност која се Србима деси само у једном граду с једним бомбардовањем. Мењају план. Рекао сам, њихова стратегија је - идемо даље ако нема отпора. Из тога треба извући неке консеквенце. И отпор самерити реалностима.

Ја сам за јавност сто пута рекао - Република Српска би објавила рат Америци. Има само један разлог што то не чинимо - нисмо јачи, они су јачи. И не треба улазити у те патриотске мотиве, наше намере, и ми једни другима да доказујемо. Него треба гледати шта се може од ситног успеха постизати из дана у дан, да би за недељу, за месец, за три, да би то сабрали као неку врсту наше одговорности и, према страначком програму, и према странци, и у складу са неким нашим циљевима. То инсистирање на минимуму, трагање за минимумом није неки пад, него је у овом мрачном, суровом свету покушај да се нађе неки резонски вид политичког деловања који ће бити хармоничан овим нашим програмским циљевима.

Зато сам склон да гледам без љутње. Видите, ми морамо посматрати многе странке, многе људе без љутње. Зашто се љутити на Драшковића, Ђукановића или Ђинђића и тако даље? Па људи више воле други стил живота. Ја се не љутим на многе у Републици. Неко воли кока-колу, цинс и тако даље, не воли ни српску традицију, ни Србију, он воли тај стил живота и он је уверен у то. Неки су корумпирани, неки су уплашени, уцењени и тако даље. Према томе, то једно шаренило реалности обавезује да ту реалност имамо у виду да заиста врло опрезно, а то не значи нејасно, не значи двосмислено, не значи поступати на начин који нама није прихватљив, доносимо одлуке и да трипут меримо, а сечемо једном.

НАТО ОТВАРА ПАНДОРИНУ КУТИЈУ

Александар Вучић: Тешко је готово било шта смислено додати после свих дискусија. Али оно што бих ја поставио као питање, истовремено покушавајући да пружим бар неки одговор за оно што нам је чинити јесте - зашто би неко са ким смо ми данас у Влади, због чега би неко тако брзо, или боље посматрано тако лако прихватио овакав криминални план. Нема никаквог спора да се ради о

катастрофалном плану у коме не постоји никакав ред или ако ћемо о нечему коначном да говоримо ниједна реч која се може прихватити и о којој се може било шта рећи.

Коме је данас најтеже? Да ли је у овој ситуацији, када постоји могућност да радикали изађу из Владе, теже нама, или је теже некоме другом? Најтежа је позиција управо оних који су овај план при-

хватили. Не говорим овде о Српском покрету обнове, јер они и кад не виде било који план могу и на невиђено да га потпишу, да га прихвате, јер их и не интересује шта унутра пише. Посебно се обрадују, додуше, кад виде да је у питању окупација земље и да они имају било какву шансу да заседну у неку фотелју.

У пуно тежој и далеко другачијој ситуацији су наши коалициони партнери из Владе Србије, посебно Милошевић. Он је оптужен за ратне злочине, полазим од претпоставке да није толико глуп да не зна да ће њега гонити пре него све остале, да ће уласком на тери-

Александар Вучић: што се тиче наше позиције као политичке странке данас стојимо боље него икада

торију Савезне Републике Југославије и Републике Србије отворити једну Пандорину кутију којој краја нема и да ће за њега настати муке какве су биле и против људи који су били на сличним функцијама у Републици Српској и свих осталих.

У сваком случају, што се Српске радикалне странке тиче, а имајући све ово у виду, сасвим је сигурно да се овакав папир ни у ком случају не може прихватити. Ту нема ни "с" од суверенитета, нити територијалног интегритета. Ако једну државу чине територија, народ и власт, односно монопол физичке принуде, ми овим папиром губимо сва три основна елемента постојања државе. Најпре нећемо имати никаквог монопола физичке принуде, управо према овом плану, остаћемо без народа на Косову и Метохији и, наравно, без икакве територије. Ово је чак много опасније од онога што је усвојено или што се примењује у Републици Српској.

Понекад, када говоримо о окупацији, кажемо - па видите како то изгледа у Републици Српској, тамо имамо високог представника Карлоса Вестендорпа који може да одреди која ће странка да има колико посланика, ко ће да буде председник републике, а ко неће и тако даље. Овде је неупоредиво лошија ситуација, зато што овде уопште нема никаквих легалних и легитимно изабраних или постављених органа Републике Србије. Никаквих српских државних органа нема, уопште се не предвиђају. Чиста управа Уједињених нација.

Не треба посебно говорити о војном аспекту који је заиста катастрофалан на овом папиру. Срамно је и понижавају-

ће оно што се говори о новој тампон зони. Значи да могу да кажу - до Крагујеваца, Зајечара и Ваљева не можете да имате ни војске ни полиције, већ ће они спроводити аутентично тумачење овог акта и нико други, као што су то до сада чинили. Лично не верујем да ће се било шта променити набоље.

Напротив, мислим да ће се променити на много горе, на драстично горе, али се онда опет враћам на оно претходно питање које сам малопре поставио - зашто би неко сам о својој глави радио да нема и најмању наду да се нешто може променити.

Мислим да је председник Шешел у праву када је показао не само одлучност, јер смо ми данас изнели врло јасан став, да у Влади нећемо дочекати страну окупаторску агресорску војску ове четири земље да се појави на Косову и Метохији, дакле то је веома децидан став, јасан за свакога у народу, али истовремено показао је и довољно стрпљивости и довољно мудрости да не пожури, да не предухитримо можда неке боље догађаје за нас, кажемо можда, јер их вероватно неће бити, али и то можда је каква-таква нада да се нешто догоди, да се нешто евентуално промени.

Што се тиче наше позиције као политичке странке, искрено мислим да данас стојимо можда боље него икада, као можда пред изборе 1997. године. У ова два дана вратио нам се сав народ који је био разочаран, и који није био увек задовољан неким нашим политичким потезима. Ја сам срео људе који су ми пре три, четири месеца одмахивали руком и главом, сада кажу - најпостојанији сте, једини сте ово достојанствено и онако како треба објаснили народу и тако даље. У том смислу је наша позиција најбоља и најлакша. Али истовремено и најтежа, зато што се не може рећи - ето, баш нас брига, излазимо из највишег извршног тела ове земље. Али, мислим да са друге стране имамо обавезу да ову земљу, док год је могуће, не препустимо издајницима, отвореним издајницима, људима који би без икакве борбе прихватили све оно што агресор жели да се прихвати, који би му били боље слуге него и његови војници и сматрам да у сваком случају треба учинити максималан напор да се помогне овој земљи, јер то нам је у крајњој инстанци и важније или неупоредиво важније од нашег страначког интереса.

Странку ћемо ми, не знам шта да се деси увек очувати, имамо довољно паметних људи, да и на личну харизму, знање и способност донесу довољно гласова странци да опстане на политичкој сцени, али без нас у овом тренутку тешко да би земља постојала, тешко да би земља опстала и тешко да би могла нормално да напредује.

ЗА ЗЕМЉУ СЕ РАТУЈЕ ДО ПОСЛЕДЊЕГ

Томислав Николић: У време када је падала Република Српска Крајина и Република Српска били смо опозициона странка и учинили смо оно што једна

опозициона странка у таквим моментима може да учини. Чврсто смо заступали програм странке својим ставовима, својим понашањем, ишли дотле да бу-

де угрожена чак и лична егзистенција многих од нас, провоцирали, изазивали, ишли уз нас онима које смо тада проглашавали највећим издајницима српског народа. Срце нас је болело, душа се кидала, али нисмо могли да спасемо ни Републику Српску Крајину ни Републику Српску.

Када су резултати избора 1997. године наговестили да ћемо морати да правимо коалициону владу, ми смо рекли - у ову владу улазимо да нам се не понове Крајина и Република Српска. И народ је имао поверења у ову владу. Касније је тврдио да и због економије и социјале може да има поверење у ову

Томислав Николић: уопште не мислимо да будемо у Влади која ће служити било чијим интересима осим народу и свом програму

владу, али је у ову владу имао поверење највише због тога што су ушли српски радикали који неће дати да се угрози српски национални идентитет. И није лако бити у Влади са коалиционим партнером. Први пут са неким фактички морају да деле власт. И то цинички врло добро знају, увек постоји тежња да ми будемо чиновници, да они буду министри, да нас неко упозна са неким одлукама.

Међутим, у последње време могли су да се увере да Српска радикална странка уопште не мисли да у тој влади буде неко ко ће да служи било чијим интересима осим народу и свом програму. Уверили су се да кад имају шефа радикала, пред њим, ако треба, морају да стоје и мирно. Онима који су тамо били лоши људи то није одговарало. Међутим, има и часних људи којима је такав став одговарао, јер сами нису могли да заведу ред у владама у којима су сами спроводили власт. Та влада је од Скупштине затражила да се изјасни о решавању судбине Косова и Метохије. Скупштина је расписала референдум. Референдум је одлучио да нећемо дозволити страном мешање на Косову и Метохији.

Под страном мешањем нисмо сматрали верификаторе, који су били људи без оружја, људи без снаге, али који су врло брзо показали да не мисле добро Ср-

бији и да су као једна претходница неке другачије операције, довољна поука за српски народ да странци неће хтети да реше питање Косова и Метохије онако како би то решили у својој земљи. Ми видимо, у последњих двадесетак дана, да се нешто кува у ставовима мења. Ове предлоге које су донели Финац и Рус, и о којима смо се изјашњавали на Скупштини Србије, видели смо кад и Вук Драшковић. Значи, неко се стално трудио да докаже како он води државу и како је води добро.

Програм, статут, понашање Српске радикалне странке говоре да мора да се изађе из Владе. Мудрост, политичка мудрост, брига за овом државом налажу да се процени тренутак у коме то треба учинити. Сасвим је небитно хоће ли то бити два, три, пет дана раније или касније, битно је шта ће бити праг који не може да се пређе. То што је већина у Скупштини Србије донела одлуку да се прихвати споразум, није знак да сад ми треба да се љутимо на већину у Скупштини која на то има право по Уставу. Створила се нека нова већина и ми то треба да прихватимо као реалност. Питање је само какви су то људи који су гласали за овај споразум.

Посебно, какви су то људи посланици са Косова и Метохије, којима њихови на седници Скупштине нису желели ни да образложе споразум. Говори представника наших коалиционих партнера трајали су минут-два, уз неколико фраза, а посебно је истичана једна фраза да се овим чува интегритет и суверенитет Савезне Републике Југославије.

Говор Војислава Шешеља трајао је тридесет минута и представља свеобухватнију анализу коју сте ви данас чули. У међувремену, вероватно сте сви чули шта је рекао, па нема више потребе да се до у детаље образложе зашто смо против прихватања овог споразума. Из тог споразума само бих да издвојим неколико детаља који су објашњени, али ја то мало другачије видим.

На пример, чињеница да овај споразум жели да оконча насиље и репресију на Косову и Метохију. Нигде се не каже да НАТО врши насиље и репресију. Односно, целокупан споразум представља легализацију НАТО удара на Савезну Републику Југославију. Прихватањем овог споразума Савезна Република Југославија се одриче тога да је била жртва у овом рату. Испала да је требало да нас бомбардују да бисмо прихватили овај споразум. Испала да су били у праву што су нас бомбардовали да бисмо ми прихватили овај споразум. Испала да ову Владу воде комформисти, дакле људи који су спремни да ратују, па кад три моста падну, две фабрике и један град се сруши они престају да ратују за своју земљу. За земљу се ратује до краја, до последњег.

Од оних који прихватају споразум велики број њих има децу у иностранству, а сами никада неће бити мобилитети. Чим се чује знак за узбуну, беже на скровито место. Значи, спремни су да бране земљу све док се не угрози начин на који и даље зарађују новац.

Каже се да ће овај споразум бити под окриљем Уједињених нација. Шта значи то под окриљем? Значи, то неће бити снаге Уједињених нација. Велика је разлика, и не само термиолошка. Каже се да се тражи брзо повлачење војске и полиције. То је бекство војске и полиције. Стране агенције јављају да се данас већ договарају путеви за одла-

зак. То значи да на Косову и Метохији неће остати Срби. Да ли постоји неко ко би после свега овога остао да чека Американце који ће владати на Косову и Метохији? И Срби ће морати да беже, само што они немају ни мостове за бекство према Србији.

Онда, понижење за војску и полицију да ће неколико стотина њих моћи да се врати и да се распореди око цркава, да присуствује на граничним прелазима и да чисте минска поља. Чим НАТО наговештава да ће неки полицајци моћи да буду око српских баштина, то је знак да предвиђа да ту неће бити Срба него да ће само моћи да се врати по неки војник да чува стражу. Можда чак и да измисле неке гардијске униформе, па само да симболизују присуство поред наше баштине.

Наравно, управа у којој неће бити Срба, територија на којој неће бити српске војске, на којој се неће поштовати Устав и закони ове земље, није територија ни Србије ни Савезне Републике Југославије. Ми немамо великих мука да донесемо одлуку да ми као Влада овај споразум не можемо да испунимо. Ово није Влада Милана Недића, ово је српска Влада коју је изабрао српски народ. Оног часа када у тој Влади почне да командује неко други, радикали у њој не могу да остану. Оног часа када Влада Републике Србије не може да одреди како ће се живети на Косову и Метохији, нама ту више није место. Тај час наступиће када Косово и Метохија буду окупиране.

Сасвим је јасно да два услова не можемо да прихватимо. Први услов је да оду наша војска и полиција са Косова и Метохије, и други је да дођу они који су нас овако дивљачки бомбардовали. Дакле, ја сам за то да овластимо председништво странке када ћемо изаћи из Владе Републике Србије.

РАЗДВАЈАЊЕ ЖИТА ОД КУКОЉА

Веселин Петивић: Поздрављам све присутне, и одмах да кажем да нисам имао намеру да се јавим за реч, али после неких недоумица и дилема на почетку код неких дискусаната, одлучио сам да се, ипак, јавим. Очекивао сам да ће наше повлачење из Владе евентуално, и пре свега, наши непријатељи тумачити као губитак и погубан потез за странку у овом тренутку.

Износим не само своје мишљење, већ и мишљење великог броја наших чланова и активиста са којима сам ових дана био у контакту, а то је мишљење да је наш углед тренутни губитак за странку, а у будућности може бити капиталан добитак за странку, а и за српски народ у целини. Да смо ишли низ длаку у постојећем маниру капитуланства, пре свега изгубили би велики углед међу нашим члановима и симпатизерима који су за нас гласали и опредељивали

се, на основу тога што смо доследно заступали ставове по питању очувања државе и патриотском понашању.

Ови колаборационисти НАТО-а, као што су Вук, Ђинђић, Обрадовић, а може се сутра то рећи и за наше коалиционе partnere, мисле да садашњим издајничким политичким говором могу нешто да добију. На тај начин само ће помоћи српском народу да раздвоји жито од кукоља и да кукољ стрпа на једно место, а то је место на историјској и политичкој маргини Србије.

Српски народ је склон историјском памћењу. Мислим да ће у будућности оно да се формира на утиску косовским издајницима и јунацима овог времена. То ће бити, пре свега, линија разграничења између усправне и независне линије с једне стране, и окупаторске гаулајтерске Србије са друге стране. У свакој варијанти слободних избора у овој др

Веселин Петивић: народ никада нико не може преварити и он најбоље зна да пресуди ко је патриота а ко издајник националних интереса

жави, знамо из искуства која имамо у Републици Српској и под најригорознијим туторством и контролом ОБЕС-а, српски радикали ће, сигуран сам, имати огроман део подршке српског народа. Народ никада нико не може преварити и најбоље он зна да пресуди ко је дос-

ледни патриота, а ко издајник националних интереса.

Изнео сам своје мишљење, бићу кратак, и подржавам одлуке Председничког колегијума и нашег председника по питању иступања наше странке из Владе.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА СЛОЖНА И ЈЕДИНСТВЕНА

Др Војислав Шешељ: Да ли се још неко јавља за реч? Нико. Остаје нам да формулишемо предлог за гласање. Мислим да је данашња расправа показала да имамо врло јединствен став о свим овим питањима о којима смо говорили у првој тачки дневног реда. Лоше је за Србију што смо дошли у овакву ситуацију, али је добро што Српска радикална странка остаје сложна и јединствена. Ми ћемо још Србији и српском народу бити потребни.

Дакле, формулација предлога за гласање би била да Централна отаџбинска управа прихвата политичко становиште Председничког колегијума по питању одлуке Народне скупштине Републике Србије о прихватању принципа мировног споразума Черномирдин-Ахтисари, и да Централна отаџбинска управа сматра да нема никаквог разлога да српски радикали остану у Влади Републике Србије, уколико трупе агресорских земаља, чланица НАТО-а, ступе на

Др Војислав Шешељ: лоше је за Србију што смо дошли у овакву ситуацију али је добро што Српска радикална странка остаје снажна и јединствена

територију Србију, и уколико се Југословенска војска и српска полиција у потпуности повуку са подручја Косова и Метохије, те да, с тим у вези, налаже Председничком колегијуму да процени да ли су наступиле такве околности и одреди тренутак евентуалног изласка из Владе Србије. Обавезују се сви министри Српске радикалне странке у Влади Србије да стриктно спроведу вољу Председничког колегијума и Централне отаџбинске управе, и налог да поднесу оставке када таква одлука буде донесена.

Мислим да је до краја јасно формулисан предлог за гласање. Ово се односи на министре, а остављају се одрешене руке Председничком колегијуму да процени све остало. Чланови Владе су два потпредседника и министри.

Да ли је јасно формулисан предлог? Има ли примедби на ту формулацију? Нема.

Ко је за то да се прихвати овакав закључак, нека дигне руку? Има ли неко против? Нема.

Констатујем да је Централна отаџбинска управа једногласно донела одлуку да Српска радикална странка иступи из Владе Републике Србије уколико трупе агресорских земаља НАТО-а, Сједињених Америчких Држава, Велике Британије, Француске и Немачке ступе на територију Србије и уколико се југословенска војска и српска полиција у потпуности повуку са подручја Косова и Метохије. Одлуку смо донели једногласно.

Увек једногласно: српски радикали остали су доследни својим страначким начелима

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ДОСЛЕДНА СВОМ ПРОГРАМУ

Влада народног јединства, коју су формирале партије левог блока, Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица, и Српска радикална странка, ради заштите српских националних интереса и очувања Косова и Метохијеу правном систему Србије, после седнице Председничког колегијума, одржаног 14. јуна, престала је да постоји.

Међутим, само два дана после подношења оставки на министарске функције, председник Србије, Милан Милутиновић, донео је Уредбу којом се сви министри из Српске радикалне странке морају вратити на своје министарске и потпредседничке функције. Српски радикали су странка легалитета и певиновали су се слову закона. У условима ратног стања прихватили су радну обавезу

Српски радикали верни својој идеологији

Др Војислав Шешељ: Отварам проширену седницу Председничког колегијума Српске радикалне странке. Седници присуствују и сви министри Српске радикалне странке у Влади Републике Србије. Предлажем једну тачку дневног реда:

Доношење одлуке о раскиду коалиције Српске радикалне странке са Социјалистичком партијом Србије, Југословенском левицом и напуштање српских радикала Владе Републике Србије.

На последњој седници Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке разматрана је катастрофална ситуација у којој се наша Савезна Република Југославија, комплетан српски народ након прихватања капитулације и пристајања на окупацију Косова и Метохије од агресорских, злочиначких зликовачких снага НАТО-а.

Централна отаџбинска управа је донела одлуку да Српска радикална странка остане доследна својој идеологији, свом програму, својој политици и, настављајући неслагање са одлуком Народне скупштине Републике Србије одлучила да се Влада националног јединства напусти оног момента кад окупаторске трупе ступе на тло Косова и Метохије.

У међувремену, окупатори су дошли на Косово и Метохију и већ убијају Србе. У Приштини су убили једног српског полицајца енглески окупатори, у Призрену једног српског војника су убили немачки окупатори а једног тешко ранили, шиптарски терористи су у Врањевицу убили два војника и једног полицајца. Дуге колоне српских избеглица напуштају Косово и Метохију.

Једини искључиви разлог да Српска радикална странка ступи у коалицију са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом, да формира 24. марта 1998. године Владу наци-

Др Војислав Шешељ: наши коалициони партнери, под жестоким притисцима споља и у договору са издајничким СПО, прихватили су план Ахтисарија и Черномирдина и практично без борбе предали Косово и Метохију

Др Војислав Шешељ
Потпредседник
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Пријавио:	[Signature]		
Орг. јед.	Број	Датум	Служба
02118-	294/		
			199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију потпредседника Владе Републике Србије.

[Signature]
др Војислав Шешељ

оналног јединства Републике Србије, била је одбрана Косова и Метохије. Ми смо били убеђени да ћемо с нашим коалиционим партнерима до краја бранити свету српску земљу и сваки педаљ Савезне Републике Југославије. У једном тренутку наши коалициони партнери, под жестоким притисцима споља и у договору са издајничким Српским покретом обнове, одлучили су да прихвате план Ахтисари-Черномирлин и да предају Косово и Метохију, практично без борбе. Пошто је Косово под окупацијом, пошто је Метохија под окупацијом, ми више немамо никаквог мотива да останемо у Влади Републике Србије.

Предлажем да данас Председнички колегијум, на овој проширеној седници, донесе и формалну одлуку о подношењу оставки Народној скупштини Републике Србије.

Отварам расправу. Ко се јавља за реч?

Зоран Красић: тамо где нема српске војске и полиције, нема ни суверенитета наше државе

вља и ја ћу приликом гласања управо гласати за ову одлуку коју је предложила Централна отаџбинаска управа.

На Косову успостављен НАТО протекторат

Јоргованка Табаковић: Сведоци смо да се на Косову и Метохији успоставља војни и политички протекторат. Војни протекторат је већ успостављен, стране трупе су већ на територији Косова и Метохије.

Избегличке колоне су дуге десетинама километара, окупатори бирају зграде у које ће ући и наставити да раде. Оно чега су се српски радикали бојали и због чега су се противили документу, непотписаном из Рамбујеа, данас се дешава на сцени, тамо одакле ја долазим.

Оно што је најстрашније, то је да су одвојени суверенитет и интегритет наше земље, јер је суверенитет поништен тиме што на тлу те земље не може да остане ниједан полицајац и ниједан војник. Интегритет се декларативно потврђује намењањем граница. Ја сам и у ранијим иступањима говорила да није довољно да Косово и Метохија остану у границама Србије и Југославије, већ да на том подручју мора да постоји Ср-

Зоран Красић
Министар трговине
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА НАРОДНА СКУПШТИНА БЕОГРАД			
Приједлог:	14-06-1999		
Орг. јек.	Број	Датум	Времетрај
03	118	306	1/4
/99			

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра трговине Владе Републике Србије.

Зоран Красић
Zoran Krasic

Јоргованка Табаковић: на Косову и Метохији смо поново доживели да се политичка права дају само једној националној заједници

Избегличке колоне (трећи пут)

Зоран Красић: Централна отаџбинаска управа је у једном врло значајном тренутку донела одлуку коју је председник малопре саопштио. Овластала је Председнички колегијум да процени када ће доћи тај моменат да Српска радикална странка изађе из Владе народног јединства. Као што председник Војислав Шешељ рече, главни и једини разлог због кога доносимо ову одлуку је управо тај што смо преварени од стране коалиционих партнера и још неких, јер прва и главна тачка због које смо ми и ушли у ту владу била је очување Косова и Метохије у саставу Републике Србије.

И као што је на Централној отаџбинској управи речено, и поновљено у Народној скупштини, тамо где нема српске војске, ни српске полиције, ни југословенске војске, тамо нема ни суверености ове наше државе. И као што смо и тада напоменули, већ се дешава ово што се дешавало у ова два, три дана, да ће агресори уништавати наш народ, користећи било какав повод за свако уништавање, да ћемо имати избегличке колоне. Нажалост, ево по трећи пут имамо те избегличке колоне. И уколико су они који су у Влади народног јединства гласали за онакву одлуку у Народној скупшти-

ни, и ако могу да кажем, мало нас и преварили на овако крупном послу, крупном задатку, онда је свака превара на плану економске и социјалне политике минорна, безазлена према оном циљу који смо ми сами себи поставили, а то је да сачувамо Косово и Метохију.

Наравно, из свега овога што сам рекао изражавам став великог броја чланова Српске радикалне странке, надам се чак великог броја наших симпатизера, наших верних гласача, изражавам став и оних људи који не желе да се наруши идеја очувања српства и правосла-

Јоргованка Табаковић
Министар за економску и
власничку трансформацију
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА НАРОДНА СКУПШТИНА БЕОГРАД			
Приједлог:	14-06-1999		
Орг. јек.	Број	Датум	Времетрај
03	118	307	1/4
/99			

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра за економску и власничку трансформацију Владе Републике Србије.

Јоргованка Табаковић
J. Tabakovic

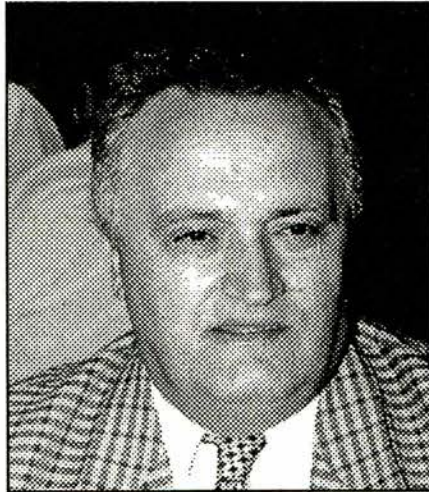
бија и Југославија преко својих државних органа. Нажалост, сва обећања о доследности да се неће дозволити да се ова два неодвојива принципа одвоје, бачена су у воду.

Оно што улива посебан страх сваком разумном човеку је тачка 8 по којој је у резолуцији назначено да ће се политички процес одвијати на основама тог такваног споразума из Рамбујеа. То подразумева да међународне снаге не пружају само помоћ у решавању косметског питања како су то говорили, већ заводе међународни протекторат и то на већинском принципу институција органа и одлучивања. Ми смо то са Косова и Метохије већ једном преживели - то да се политичка права дају само једној националној заједници, а да нама Србима остаје право само да се штитимо од те већинске националне заједнице, јесте довољан разлог да више не учествујемо у Влади која се не бори против овога на све могуће начине. Ја имам много разлога, можда чак више него сви други, да данас гласам за одлуку да напустимо Владу и да не учествујемо у ономе што нема други назив него одложена издаја.

Неморално и нечасно остати у коалицији

Чедомир Васиљевић: Даље остајање у коалицији са ЈУЛ-ом и Социјалистичком партијом, слушајући ових дана, како кажу - није издано Косово, није изгубљено Косово, а ево, чули смо извештај и од председника да су агресори ушли на Косово и Метохију и да нам убијају војнике, да нам убијају цивиле, да су се формирале колоне наших мученика, паћеника, које напуштају свету земљу. Било би неморално и нечасно остати у коалицији са таквима који кажу да ово није издаја. И доношење одлуке данас да напустимо Владу Републике Србије и коалицију са онима који и даље лажу, и даље заговарају народ да Косово није издато, да је Косово и Метохија и даље у саставу Савезне Републике Југославије, не спомињући нигде Републику Србију, мислим да је испод сваког морала и критеријума.

Са поносом истичем да ћу данас да подпишем оставку и да у тој влади никад више нећу учествовати.

Чедомир Васиљевић: са поносом истичем да у тој Влади више никада нећу учествовати

Радикали немају чега да се стиде

Драгољуб Стаменковић: На седници Централне отаџбинске управе рекао сам да министри из Српске радикалне странке немају чега да се стиде. Свој посао углавном су радили верно, одговорно и патриотски. Том приликом сам рекао да нашостанак у Влади има смисла само до оног тренутка док окупатор не ступи

Драгољуб Стаменковић: наши министри су свој посао радили одговорно и патриотски

пи на тло Србије. А за наш податак, покушали смо на све начине да убедимо наше коалиционе partnere да до тога никада не дође.

Данас сам путовао од Ниша ка Београду и видео колоне избеглица. Видео сам, људе промрзле, покиселе, на тракторским приколицима, видео сам наше војнике који нису изгубилират, који нису изгубили борбу како понижени стоје поред нејачи. Чули смо и сазнајемо да гину Срби и да окупатор ради свој посао као што је то увек и радио, да убија те људе.

Ја мислим да су се стекли сви услови да Српска радикална странка изађе из ове владе и да даље настави са својим радом самостално.

У Владу због одбране националних интереса

Милован Радовановић: Нама, српским радикалима, постоји нешто много важније од решавања социјалног и економског питања. Управо ми, српски радикали, као изразите патриоте и националисти хоћемо да решимо државно и национално питање онако како је предвиђено нашим програмом.

То смо покушавали и онда када смо својски бранили и Републику Српску Крајину и Републику Српску, када смо говорили да се Србија брани у Книну, у Бања Луци и на Палама. Исто тако говорили смо да ће Америка и западне силе покушати да разоре српско национално биће и да нам униште државу.

Нажалост, наше слутње су се обистиниле, јер су од пре годину дана буквално и практично дошли на ред Косово и Метохија.

Ми смо ушли у Владу Републике Србије, као што је председник рекао, да одбранимо националне интересе на Косову и Метохији, с обзиром да је постојала велика опасност да отму тај део Србије. Били смо одлучни и принципијелни у одбрани Косова и Метохије. И за нас ништа светије нема у бављењу политиком него очување слободе и независности народа и државе. С обзиром да други део Владе националног јединства,

Милован Радовановић: нема ништа светије од очувања слободе и независности народа и државе

Чедомир Васиљевић
Министар без портфеља
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Примљено:			
Орг. јед.	Број	Датум	Врлоност
ОБ	118	-259/	

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра без портфеља Владе Републике Србије.

Чедомир Васиљевић

Милован Радовановић
Министар вера
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Примљено:	14	16	1999
Орг. јед.	Број	Датум	Комуникација
03	118-2987	1999	

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра вера Владе Републике Србије.

Милован Радовановић
Милован Радовановић

наш коалициони партнер, није таквог мишљења, а ми смо принципијелни и желимо да решимо позитивно наше националне и државне интересе, једноставно ми другог избора немамо у нашој принципијелности и доследности, него да не будемо више у таквој коалицији и да данас свако од нас поднесе оставку на место члана Владе националног јединства, јер је у оваквим околностима бесмисленост останака у Влади.

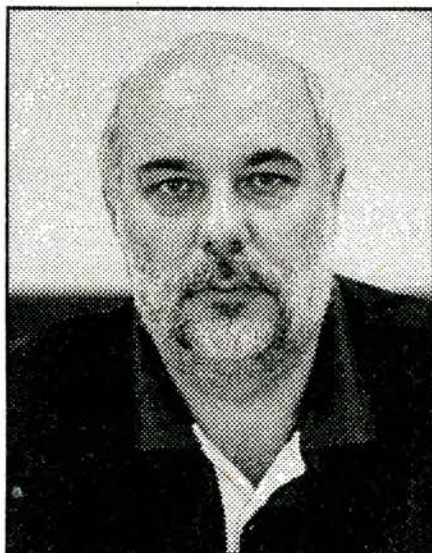
То моје уверење је потврђено јутрос док сам путовао од Алексинца ка Београду и сусрео велики број аутомобила, трактора и мотокултиватора са Србима који беже са Косова и Метохије пред терористичком бандом, незаштићени од ових за које се говорило дуго времена да долазе на Косово и Метохију да успоставе мир.

Против окупације дела отаџбине

Др Паја Момчилов: Мислим да сви министри, радикали из Владе народног јединства Србије, данас лака срца доносе одлуку о изласку из Владе народног јединства. Нас руководи наша идеологија, наш страначки програм, наше људско достојанство и мислим да је то сасвим довољно да објасни због чега ми не можемо даље да останемо у Влади која се слаже са окупацијом сопствене отаџбине. Треба рећи да смо у ову Владу ушли отворена срца и мислим да смо радили часно и поштено колико смо могли и колико смо знали, и да је све оно што

смо радили било за добробит нашег народа и наше отаџбине.

Једна сенка, која се надноси над нашу одлуку која ће сигурно бити донесена, је можда да нећемо тиме ослабити створено народно јединство у овој нашој отаџбини. Међутим, убеђен сам да ћемо ми радикали даље наставити да се боримо за светле принципе којима се руководимо и да ћемо и даље радити на очувању снаге наше отаџбине и нашег народа.

Др Паја Момчилов: радикали ће наставити да се боре за светле принципе којима се руководе

др Паја Момчилов
Министар без портфеља
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Примљено:	14	16	1999
Орг. јед.	Број	Датум	Комуникација
03	118-2987	1999	

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра без портфеља Владе Републике Србије.

Паја Момчилов

Паја Момчилов

Наставиће се борба за националне интересе

Др Никола Поплашен: Постоји неколико разлога због којих сам уверен у овом тренутку да министри Српске радикалне странке у Влади Републике Србије морају напустити Владу Републике Србије.

Први разлог везан је за прихватање погоршаних предлога Ахтисари-Черно-

Др Никола Поплашен: борба за опстанак Србије и СР Југославије је пред нама а има добре изгледе

мирдин. Зашто су они прихваћени није сасвим јасно. Ја се надам да се ради о лошој процени дела југословенског и србијанског руководства, а не неким мрачницим и приземним мотивима. Сва образложења, која су присутна у јавности, нису довољна и нису аргументација за дезинтеграцију Србије и Југославије и фактички нестанак једног дела територије која се ставља под протекторат.

Други разлог је чињеница што би останак министара из Српске радикалне странке у Влади Србије обавезао те министре да свакодневно у складу са законом раде на реструктурирању и реализацији окупаторских захтева који произлазе из слова потписане резолуције и накнадних додатака које ће доносити окупационе агресорске снаге, а који се ослањају на то слово резолуције која је донесена.

И коначно, трећи разлог, ја сам уверен да је борба за слободан и суверен опстанак Србије и Југославије пред нама, да она има добре изгледе, да Српска радикална странка нема разлога да одустаје од тог кључног принципа и да ни на који начин неће бити доведен у питање програм Српске радикалне странке, односно борба за кључне националне интересе, разуме се, сада у новим условима, на нови начин, у складу са тим изменама.

Повратак на власт вољом народа

Др Мирослав Недељковић: Ја сам такође сигуран да ће Председнички колегијум наше странке донети одлуку о изласку из Владе Републике Србије.

Оно што грађане Србије највише занима, то је шта ће се даље дешавати на политичком пољу Србије после нашег изласка из Владе Србије. Очигледна је забринутост грађана у свој овој трауми коју доживљавамо ових дана, уз оно што се дешава у најсветијем делу наше отаџбине. Присутна је велика забринутост шта ће се са Србијом даље догађати након нашег одласка из Владе народног јединства.

Српска радикална странка је сада и дефинитивно једина патриотска и национална странка, и отуда је одговорност наше странке већа. Данас нема поли-

чању и омасовљењу странке, јер је сада и дословно јача Српска радикална странка спас за Србију.

Наравно, наш излазак из Владе не значи ништа без политичке борбе, а сигуран сам да ћемо се на власт вратити вољом народа. Већина народа од нас очекује да изађемо из Владе, а истовремено стрепи за будућност.

Ми смо учешћем у Влади допринели економској и социјалној стабилности, утицали на психолошку стабилност народа и оно што народу најтеже пада, то је та неизвесност како ће Србија опстати без радикала.

Уверен сам да пред Српском радикалном странком стоје далеко бољи дани. Наравно, ми сви делимо тугу због овога што се дешава, али прикупљамо снагу да повратимо не само оно што нам се чини да смо сада дефинитивно изгубили, већ да повратимо све што смо изгубили.

Томислав Николић: нисам положио заклетву у Скупштини да служим окупаторима

Ми имамо чиме да се подичимо. Влада је функционисала изванредно и увек је Српска радикална странка била партнер који је чинио уступке да би се очувало национално јединство, али ти уступци нису били на уштрб нашег програма. Остављали смо реализацију неких делова нашег програма за боља времена и успели да морал у српском народу подигнемо до незапамћених висина. Донели смо добре законе, и оне које посебно истичем, законе који су сада на удару непријатеља као што је сада на удару Косово и Метохија, Закон о универзитету и Закон о информисању, али нисам положио заклетву у Скупштини да служим окупаторима. Окупатори свих боја под националним заставама ушли су на Косово и Метохију и чак се препиру око тога ко ће који део да заузме.

Благовремено смо упозорили коалиционе partnere, Народну скупштину, грађане Србије шта нас чека. У Скупштини нисмо имали подршку за одлуку да издржимо још само неколико дана колико је требало издржати. Видели сте да се војска скоро нетакнута враћа са Косова и Метохије. Волео бих да сам видео те јунаке из НАТО-а да су морали под борбом да уђу на Косово и Метохију.

Колоне избеглица, Срба, беже од окупатора и од албанских терориста са Косова и Метохије. То више никога у

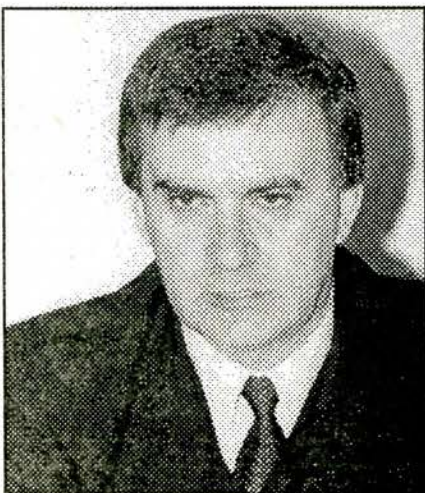
Др Мирослав Недељковић
Министар за бригу о породици
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА НАРОДНА СКУПШТИНА БЕОГРАД			
Пријављено:			
Орг. јед.	Број	Датум	Времетрај
08	118-508/		199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра за бригу о породици Владе Републике Србије

др Мирослав Недељковић

Др Мирослав Недељковић: Српска радикална странка је дефинитивно једина патриотска и национална странка

тичке странке у Србији која, осим наше странке, одржава патриотски и национални дух народа кога је народ показао од почетка овога рата. Оно што нас охрабрује то је да је већина српског народа национално и патриотски оријентисана и на томе сви треба да градимо оптимизам за будућност.

Наравно, Српска радикална странка ће још интензивније наставити са својим политичким активностима на ја-

Поносно у Владу, поносно из ње

Томислав Николић: Ми смо у Владу Републике Србије ушли уз сагласност Народне скупштине. Народна скупштина је хтела да у Влади народног јединства буде оваква странка, а Народна скупштина је пре неколико дана донела одлуку која није у складу са политиком ове политичке странке. И, као што сам поносно ушао у Владу, поносно сам данас спреман да потпишем оставку на чланство у Влади.

Томислав Николић
Потпредседник
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА НАРОДНА СКУПШТИНА БЕОГРАД			
Пријављено:			
Орг. јед.	Број	Датум	Времетрај
02	118-295/		199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију потпредседника Владе Републике Србије.

Томислав Николић

Tomislav Nikolic

свету не занима. Не занима домаће државне медије, зато што се тиме доказује да врховна команда није смела да потпише овај споразум, не занима стране медије, јер су они свој посао обавили приказујући албанске избеглице. Остаје да са народом делимо судбину. Српска радикална странка не може мимо народа и мимо воље народа. Данас би било часно да цела Влада поднесе оставку, да идемо на изборе, да народ пресуди ко је од нас био у праву, али ми размишљамо о својој части, о свом моралу, други нека размишљају о себи. Дакле, ја предлажем да данас спроведемо оно за шта нас је овластила Централна штабна управа и да поднесемо оставке на тај начин.

Живети без Косова – живети без Његоша

Гордана Булатовић: За нас у Црној Гори губитак Косова и живети без Косова значи живети без Његоша. Његош је назвао Косово грдним судилиштем и оно је, као што видите, потврђује се, било у прошлости, јесте данас, а биће и у будућности.

Док сам јуче путовала к вама, кад сам прешла границу између Србије и Црне Горе, слушала сам вијести које нама

Гордана Булатовић: Косово је у прошлости било грдно судилиште, јесте данас а биће и у будућности

нису доступне у Црној Гори. Слушала сам о великој српској победи на Косову. Остала сам затечена, запрепашћена, јер управо се, пред мојим очима, одвијао српски егзодус, колоне трактора прекривене церадама, негде има тога, негде нема, киша је падала, и готово мртве, угашене очи возача, позади двоје, троје дјете, жена замотана у прнину, и ето, то је та победа о којој сам слушала преко таласа радио Београда.

Кад би данас радикали и Српска радикална странка донијели друкчију одлуку, ја бих се посрамљена вратила у Црну Гору. Јер све очи црногорског народа, српског народа, радикала, и оних који нас симпатишу и оних којима нисмо драги су упрте данас у вас, односно у Српску радикалну странку и очекују

шта ће одлучити Српска радикална странка данас.

Док сам слушала изјаве, осећала сам се не мање несрећна, али сам више поносна. Вратићу се у Црну Гору чиста образа, свијетла образа, то је нама у Црној Гори много важно. Хоћу мирно да погледам свима у очи. Српска радикална странка је донијела праву одлуку. Хоће ли се нешто у будућности промијенити? Ја то не знам. Али губитак Косова за нас у Црној Гори је губитак државности. Без Косова не можемо живјети. Овом одлуком живјећемо макар у мислима, у срцима и надати се да ће опет Косово бити наше.

Ово није победа, већ капитулација

Стево Драгишић: Нема сумње да је одлука о одласку из Владе права одлука и једино што Српска радикална странка може да учини у овом тренутку да би сачувала своје програмске принципе и да би одржала ниво на коме се налази од самог почетка. Огромна већина и наших чланова и грађана схвата да ово није победа већ капитулација. Огромна већина није подлегла кампањи која се сада води преко медија у Србији, не би ли се објаснио овај потпис неком врстом победе, а не распадом Југославије. Сви они очекују од нас такав потез, сматрајући да, ако смо доследни, морамо напустити Владу и да схватимо да је наш улазак у Владу био мотивисан очувањем Косова и Метохије. Један мањи део грађана сматра, онај део који разуме о чему се ради, да би можда било добро да останемо у Влади, не због тога што је Косово можда сачувано, него због тога што би могли, евентуално, нешто друго да спречимо док смо у Влади Србије.

Сматрам да ако нисмо успели да спречимо опстанак Косова и Метохије док смо били у Влади, као да ћемо нешто друго моћи да спречимо. Ако су наши коалициони партнери, мимо наше воље, и поред нашег противљења, и уз помоћ Српског покрета обнове, постигли већину у Скупштини, шта онда друго можемо да очекујемо ако останемо у Влади Републике Србије. Тако да не постоји ни један разлог због којег би Српска радикална странка требало да остане у Влади, већ да изласком из Владе демонстративна још једанпут колико се не слаже са капитулацијом Косова и Метохије и да настави своју борбу, пре свега, као опозициона странка, овога пута далеко јача него што је то била пре неколико година када смо били жестоко прогањани, јер нама тек следе велика искушења.

Оно што сада следи српском народу, у погледу свих оних искушења која нас очекују, то је да ће далеко теже организовати одбрану, јер многи су револтирани, пошто схватају да се и поред огромне жеље и воље да се сачувају Косово и Метохија, то није било могуће из ко зна којих разлога оних који су одлучили другачије.

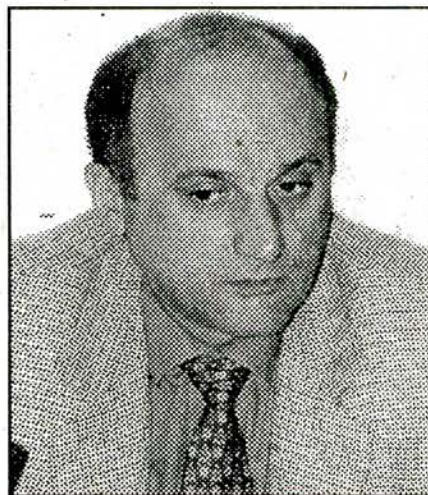

Стево Драгишић: наш улазак у Владу био је мотивисан очувањем Косова и Метохије

Ја сам јуче, враћајући се из Ниша, где сам свратио на повратку са Косова и Метохије, видео колону избеглица која је стајала, видео сам и ту војску која је дошла са Косова и Метохије. Они себе не сматрају победницима. Војска је била спремна да се бори до краја. Сви они су лично срећни што су преживели, али се у себи осећају пораженим. Нама предстоји тешка борба и ми морамо да изађемо из Владе да бисмо успели да сачувамо Србију.

Губитак Косова, губитак нас самих

Др Бранислав Блажић: Косово је увек представљало један извор духовности и морала и на косовском јунаштву и односу према свету уопште нападале су се генерације радикала. Губитак Косова и Метохије је губитак нечега што смо ми сами. Ми, српски радикали, тако нешто не можемо преживети. Прве књиге и прве песме које смо прочитали биле су везане за Косово и сва наша духовна култура и васпитање били су везани за Косово. Српска радикална странка је у ову Владу ушла чиста образа и чистог срца, са једном искреном жељом - да са-

Др Бранислав Блажић: ушли смо у Владу чистог образа и чистог срца

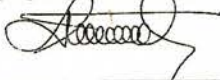
Др Бранислав Блажић
Министар за заштиту животне средине
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА НАРОДНА СКУПШТИНА БЕОГРАД			
Приједлог: <i>РЧ</i>			
Орг. јед.	Број	Датум	Својеручно
03	118-300		199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра за заштиту животне средине Владе Републике Србије.

Др Бранислав Блажић

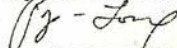
Гордана Поп-Лазич
Министар за локалну самоуправу
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА НАРОДНА СКУПШТИНА БЕОГРАД			
Приједлог: <i>РЧ</i>			
Орг. јед.	Број	Датум	Својеручно
03	118-296		199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра за локалну самоуправу Владе Републике Србије.

Гордана Поп-Лазич

чувамо Србију политички, да створимо све предуслове да је ојачамо, све предуслове за одбрану Косова и Метохије. Ми смо својим радом, покренули одговорност многих. Оно што нисмо могли да успемо то је да спречимо капитулацију. Због тога данас свака друга одлука, осим изласка из Владе, била би погрешна и подржавам такву одлуку о изласку радикала из Владе Републике Србије.

**Влада разбијена
3. јуна у Скупштини**

Гордана Поп Лазич: Централна отаџбинска управа је већ донела одлуку о

Гордана Поп Лазич: СПС, ЈУЛ и СПО донели су одлуку која је неприхватљива за српске радикале

напуштању министара из редова Српске радикалне странке, Владе народног јединства и овластила овај колегијум да процени када ће се десити околности које су од пресудног значаја за доношење једне такве одлуке. Чули смо из излагања председника странке да су се те околности десиле. Нема никаквог разлога да данас такву одлуку не донесемо. По мом мишљењу, Влада националног јединства разбијена је још 3. јуна на Скупштини Републике Србије, када су наши коалициони партнери, уз помоћ Српског покрета обнове донели одлуку која је неприхватљива за нас. По мени, не остаје нам ништа друго него да светла образа изађемо из овакве владе, а понављам да би Србија била срећна да Влада под-

несе оставку и тако призна да оно што су на крају потписали није успела да задржи и да оствари и да треба да предузме нешто што ће на други начин да сачува ову земљу.

**Напуштена идеја
Владе народног јединства**

Лука Митровић: Од 24. марта 1988. године, када смо ушли у Владу народног јединства, ниједна седница Републичке скупштине није одржана а да претходно Влада Републике Србије није имала усаглашене ставове. По први пут се догодило, када је одржана последња седница Републичке скупштине, да се није састала Влада народног јединства и самим тим је напустила заједничку идеју Владе народног јединства.

С обзиром да су на територију Косо-

Лука Митровић: наши коалициони партнери напустили су заједничку идеју Владе народног јединства

ва и Метохије ступили агресорски војници, окупатори, практично је то дозвољно јак услов и разлог да данас Председнички колегијум донесе одлуку о напуштању, односно изласку српских радикала, из Владе народног јединства. Као министар, ја нисам спреман да служим окупатору.

Лука Митровић
Министар индустрије
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА НАРОДНА СКУПШТИНА БЕОГРАД			
Приједлог: <i>РЧ</i>			
Орг. јед.	Број	Датум	Својеручно
03	118-300		199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра индустрије Владе Републике Србије.

Лука Митровић
Лука Митровић

Послушали глас Србије

Маја Гојковић: Мислим да су данас речи сасвим сувишне. Не желим своје колеге министре, чланове Председничког колегијума, да спречавам даље да говоре, али моје мишљење је да од данас

Маја Гојковић: уласком у Владу послушали смо глас разума, глас Србије

треба да радимо. Дакле, хајде најзад да урадимо то – да поднесемо оставке на функције министара Владе Републике Србије.

Наши гласачи и гласачи левог блока гласали су за Владу националног јединства из једног јединог разлога – нису желели да једна партија влада Србијом и да доноси крушне одлуке. Зато је Српска радикална странка ушла у Владу националног јединства. Послушали смо глас разума, глас Србије. Данас тог националног јединства у Влади Републике Србије више нема. Оно не постоји. А, ш, у народу Србије национално јединство и даље постоји.

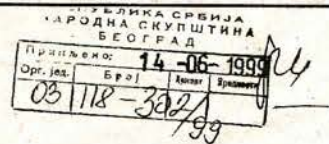
То је велики разлог да министри Српске радикалне странке потпишу ове оставке и изађу из бивше Владе националног јединства. Наш мотив уласка у ову Владу био је очување Косова и Метохије у саставу Републике Србије, а не у саставу Савезне Републике Југославије. Наш мотив је био, пре свега, очување одредби Устава Србије, а не оно што стране силе покушавају да нам наметну. Ми се нисмо спремили да служимо окупатору, и нисмо спремни да данас кажемо да, ако смо пре неколико месеци рекли не страним трупама.

Према томе, позивам своје колеге да данас мирно поднесемо оставку, да се боримо даље и да затражимо поверење гласача на следећим изборима, да сами владамо Србијом, или у некој наредној коалиционој влади која ће имати јединствен став у већини питања.

Оставке морални чин

Мирко Благојевић: У потпуности подржавам одлуку Централне отаџбинске управе да Председнички колегијум данас донесе одлуку о иступању српских радикала из Владе народног јединства. Ову одлуку подржавам јер представља морални чин и говори о части и доследности српских радикала. До пре извесног времена Влада народног јединства је била сложна да се Косово и Мето-

Маја Гојковић
Министар без портфеља
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра без портфеља Владе Републике Србије.

Маја Гојковић
Maja Gojkovic

ности српских радикала. До пре извесног времена Влада народног јединства је била сложна да се Косово и Мето-

легитимном председнику Републике Српске. Зато подржавам одлуку Централне отаџбинске управе да Председнички колегијум данас треба да донесе одлуку о изласку из Владе.

Све смо урадили да сачувамо државу

Драган Тодоровић: Српска радикална странка, после губитка Републике Српске Крајине, није имала тежи тренутак од овог када смо изгубили Косово и Метохију. Ми, српски радикали, требали

Мирко Благојевић: одлука српских радикала је морални чин који говори о њиховој части и доследности

хија морају одбранити од окупатора. Они, леви блок, је попустио и својом одлуком у Народној скупштини, донесеном уз помоћ издајничке странке, Српског покрета обнове, Косово и Метохија су, после више од седамдесет дана бомбардовања, препуштени агресору.

Долазим из Републике Српске и сасвим добро знам како се СФОР, окупатор, понаша према живљу Републике Српске, према гласачкој вољи народа, према

Драган Тодоровић: све смо учинили да сачувамо Косово и Метохију

Драган Тодоровић
Министар за саобраћај и везе
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра за саобраћај и везе Владе Републике Србије.

Драган Тодоровић
Dragan Todorovic

Милорад Мирчић
Министар за везе са Србима изван Србије
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Примљено:	14-06-1999		
Орг. јед.	Број	Датум	Врста
03/118-308/			
			199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра за везе са Србима изван Србије Владе Републике Србије.

Милорад Мирчић

би да будемо поносни на оно што смо до сада учинили, да сачувамо нашу државу, јер смо урадили све само из једног јединог разлога: да сачувамо државу, да сачувамо Косово и Метохију. Све друго нам није било важно.

Сада, када су Косово и Метохија окупирани од стране НАТО зликоваца, не постоји ни један једини разлог да ми и даље останемо у Влади. Међутим, постоји много разлога да наставимо нашу политичку борбу како би вратили Косово и Метохију, Републику Српску Крајину и изгубљене територије Републике Српске. Зато ћу данас са задовољством поднети оставку на место министра у Влади Републике Србије.

Дијаметрално различите политичке процене

Милорад Мирчић: Став Српске радикалне странке је био да се Косово и Метохија морају сачувати, уосталом зато смо и ушли у Владу националног јединства. Зато смо ступили у коалицију с левим блоком. Док смо имали јединствен став по питању решења Косова и Метохије, наша коалициона влада је функционисала. Међутим, они су тај став изокренули, њихова политичка процена једног момента била је дијаметрално различита од наше.

Ми, српски радикали, данас имамо само једно решење, а то је да изађемо из Владе народног јединства. На Косову су данас окупатори и то је наша стварност. Нама, српским радикалима, а посебно народу Србије с Косова, предстоји тешка борба. Као члан Владе поштоваћу одлуку Председничког колегијума и са задовољством поднети оставку на министарску функцију.

Ово је прилика да обавестимо народ да је на Косову извршена окупација, десила се издаја слична оној у Републици Српској Крајини. Нама предстоји тешка политичка борба, али та наша политичка борба сигурно неће изазвати сукоб међу народом и још веће проблеме него што их имамо.

Милорад Мирчић: Косово и Метохија су окупирани и то је наша стварност

Претходници све рекли

Александар Вучић: Не бих имао да кажем ништа више од оног што су већ рекле моје колеге. Апсолутно подржавам одлуку Председничког колегијума.

14:0 за идеје српског радикализма

Др Војислав Шешељ: Од укупно 15 чланова Председничког колегијума, данашњој седници је присуствовало 14. Са-

мо Душко Секулић, из Подгорице, није присуствовао јер је болестан, у болници је. Гласају само чланови Председничког колегијума. Ко је за то да министри из Српске радикалне странке поднесу оставку на чланство у Влади националног јединства Србије и да се на тај начин раскине коалиција Српске радикалне странке са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом?

Констатујем да је Председнички колегијум Српске радикалне странке једногласно донео одлуку, поступајући по претходној одлуци Централне отаџбинске управе, да министри из Српске радикалне странке поднесу оставке на чланство у Влади Републике Србије, да се на тај начин раскине коалиција Српске радикалне странке са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом. Имате пред собом припремљен текст оставке који треба потписати у два примерка.

Одмах ћемо отићи у Скупштину Републике Србије и на протокол предати оставке да би вам се на другом примерку службеним печатом и потписом потврдило да сте оставку поднели. Тај други примерак вратићемо у седиште странке, а у 12 часова ћемо наставити проширену седницу Председничког колегијума.

Александар Вучић: у потпуности подржавам одлуку Председничког колегијума

Александар Вучић
Министар за информације
Владе Републике Србије
Београд, 14. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Примљено:	14-06-1999		
Орг. јед.	Број	Датум	Врста
03/118-308/			
			199

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 93. став 8. Устава Републике Србије подносим оставку на функцију министра за информације Владе Републике Србије.

А. Вучић
Александар Вучић

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ОДБРАНА СЛОБОДЕ И ОТАЏБИНЕ НЕМА ЦЕНУ

25. МАЈ 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке, на данашњој седници, разматрао је генералну политичку и безбедносну ситуацију у отаџбини, улогу српских радикала у одбрани земље и деловање државних органа у условима агресије НАТО снага на Савезну Републику Југославију.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да је српски народ јуначком одбраном од технички далеко надмоћнијег агресора у претходна два месеца показао човечанству да одбрана слободе и родне груди немају цену, а агресор који немилосрдно насрће на нашу земљу није постигао никакве војничке резултате. Најзначајнији резултати НАТО злочинаца јесу уништење цивилних објеката и убијање недужних грађана. Председнички колегијум српских радикала сматра да жртве које је наш народ поднео на олтар отаџбине обавезују све грађане наше земље да се никада не покоре агресору, без обзира на интензитет њихових злочиначких дејстава.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да су се сви чланови странке ставили на располагање снагама државне одбране, а то ће им представљати најзначајнију патриотску обавезу и у предстојећем периоду.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да су државни органи Републике Србије у најтежим ратним условима потврдили озбиљност, високу националну свест, патриотизам и велику марљивост у обављању послова од виталног интереса за грађане Србије. Поједини од њих у овим ратним условима функционишу боље него у мирнодопским.

Председнички колегијум Српске радикалне странке очекује да ће поједине светске силе, пре свих Кина, Русија и Индија, следити пример јуначког отпора српског народа америчком нацизму, те да ће се у циљу заштите интереса целокупног човечанства оштрије супротставити злочинцима новог светског поретка.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Најзначајнији резултати НАТО злочинаца јесу уништење цивилних објеката и...убијање недужних грађана

НАТО ПОТВРДИО СВОЈУ ЗЛОЧИНАЧКУ ПРИРОДУ

1. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке, на данашњој седници, разматрао је општу политичку ситуацију у земљи и свету и последице злочиничке агресије НАТО снага на отаџбину.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да је НАТО своју криминалну и злочиначку природу потврдио масакрирањем цивилног становништва и болесних људи у Варварину и Срудулици, а свакодневна дејства по електроенергетским постројењима широм Србије доказ су чињенице да садистичке вође злочиначке алијансе своје задовољење проналазе једино у патњи недужних српских грађана.

Болнички санаторијум у Сурдулици и мост у Варварину постали су симбол који на упечатљив начин одсликава природу злочинаца који су наредили хладнокрвно масакрирање беспомоћних људи. Тај санаторијум и тај мост су права слика западне демократије и њиховог накардног поретка. Све жртве НАТО агресије данас сведоче целокупном човечанству о неопходности хитног заустављања америчког и западноевропског дивљаштва које прети уништењем свих слободарских народа света.

Реквијем за НАТО пројектил: уједињене психопате зеленашке алијансе нису сломили слободарски дух српског народа

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да највеће лицемерје западних криминалаца представља постојање Трибунала у Хагу који су злочинци организовали да би судили

жртвама, само зато што жртве покушавају да се одбране од злочина и злочинаца.

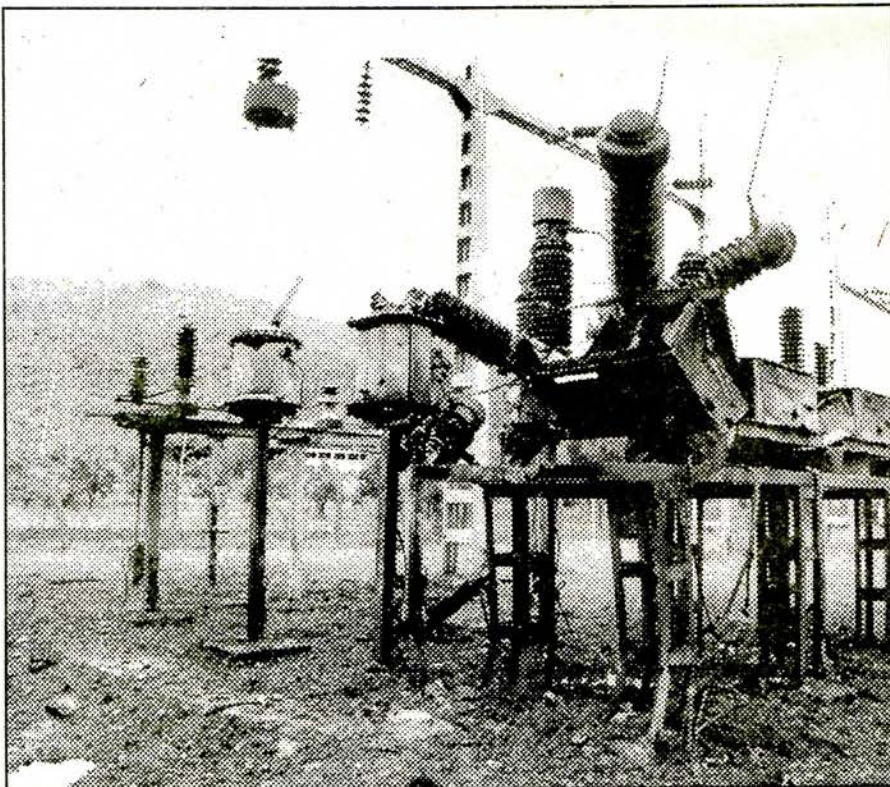
Српска радикална странка очекује да ће ратни злочинци заиста одговорати за почињена злодела, за убијање цивила у Ћуприји, Алексинцу, Сурдулици, Нишу, Варварину, Београду, Кориши и Новом Саду, али те злочине није починио ниједан Србин, већ Бил Клинтон, Тони Блер, Жак Ширак, Герхард Шредер и њихове слуге.

Председнички колегијум Српске радикалне странке оцењује да су веома слабаши адвокати НАТО-а, као Луиз Арбур, добили озбиљну конкуренцију у појединим домаћим политичарима, најуреним из Савезне владе због нарушавања угледа земље и народа, којима је циљ капитулација Србије по сваку цену, а са јединим условом да баш они представљају окупациону власт.

Снисходљиво подилажење свим захтевима агресорских снага и скидање одговорности са злочина које је непријатељ починио у Србији и Савезној Републици Југославији, показују да српски народ својом снагом и одлучношћу да брани слободу мора поразити спољног агресора и његове унутрашње помагаче.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да је, без обзира на квислиншко деловање појединца жељних гаулајтерских столица, јединство и снажна борбена спремност нашег народа на изузетном нивоу.

Председнички колегијум Српске радикалне странке

Високонапонска графо станица у Нишу: дејства по енергетским постројењима ЕПС-а доказују да вође НАТО-а садистички уживају у патњи недужних грађана Србије

УЛТИМАТУМ СРПСКОМ НАРОДУ

8. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке саопштава да се српски народ, упркос покушајима Американаца и њихових западноевропских слугу да по сваку цену изврше окупацију Косова и Метохије и Републике Србије, мора јединствено супротставити агресору и одбранити своје вековне територије. Српски народ нема резервну отаџбину, а Косово и Метохија не могу и не смеју бити прија америчких, британских, француских и немачких злочинаца. Целокупан српски народ борио се за своју слободу и очување Косова и Метохије унутар правног система Србије.

НАТО агресор није успео ниједан једини педаљ наше територије да заузме, а Југословенска војска и српска полиција заштитиле су становништво Косова и Метохије од албанских терориста и западних зликоваца. У тој херојској борби, многи војници иполицајци су дали животе за нашу слободу и српско Косово и Метохију.

План Виктора Черномирдина и Мартија Ахтисарија је ултиматум српском народу који је упутио НАТО агресор. Спровођењем тог пакленог плана Србија би остала без икаквих прерогатива власти на Косову и Метохији, а заједно са војском и полицијом целокупан српски народ и припадници неалбанског

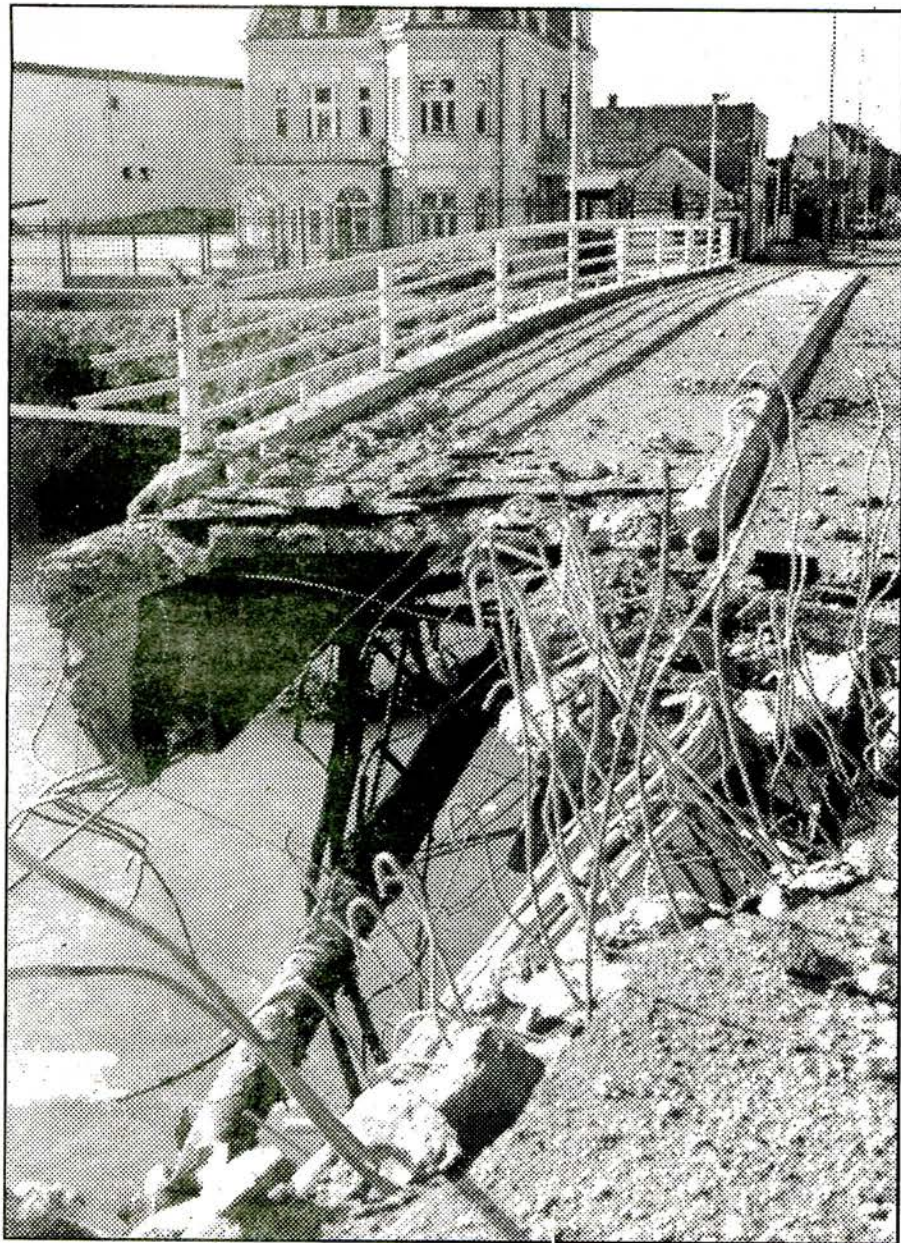
становништва напустили би јужну српску покрајину. Председнички колегијум српских радикала сматра да Србија и Савезна Република Југославија ни по коју цену не смеју прихватити потпуно повлачење снага наше одбране са Косова и Метохије и присуство агресорских трупа из Сједињених Америчких Држава, Велике Британије, Француске или Немачке које су одговорне за хиљаде побијених грађана наше отаџбине. Српски народ више од свега цени своју слободу и спреман је свим средствима и уз велике жртве да је одбрани. Србија је то у својој историји више пута потврдила. Српски народ, за разлику од неких других народа, није и неће дочекивати непријатеља као ослободилаца, већ ће му увек одговорити снагом српског срца, чојства и јунаштва.

Председнички колегијум Српске радикалне странке указује на чињеницу да представници Сједињених Америчких Држава и њихових западноевропских поданика не желе да прихвате чак ни десет тачака из ултиматума који су у Београд донели Черномирдин и Ахтисари, већ на сваки начин покушавају да изнуде потпуну капитулацију Србије и Савезне Републике Југославије. Стога, Српска радикална странка сматра да Народна скупштина Републике Србије мора да донесе одлуку о стављању свих расположивих потенцијала у функцију одбране земље, јер НАТО злочинци неће одустати од наставка агресије и покушаја понижења наше војске, полиције и народа у целини.

Председнички колегијум Српске радикалне странке позива народе и руководства Руске Федерације и Народне Републике Кине да се свим расположивим средствима супротставе НАТО фашистима и спрече доношење Резолуције у Савету безбедности којом ће се легализовати злочиначка агресија НАТО-а на Савезну Републику Југославију. Руси и кинески народ, као највећи слободни народи у свету морају се одупрети покушају поробљавања Србије, јер пораз Србије представља почетак нестанка Русије, Кине и свих осталих тренутно непокорених земаља у свету.

Русија и Кина морају знати да Клинтон, Блер, Ширак и остали злочинци неће стати са својим агресивним освајањима у Србији, јер ни Хитлер није заставио своју ратну машинерију 1939. године после узастопних уступака великих европских земаља немачкој нацистичкој сили. Српска радикална странка очекује да Русија не сме поновити својевремено Стаљиново наивно веровање да Хитлер неће напасти Русију, јер агресија на Србију је само увод у општи напад НАТО моћника на велику Русију.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Камени мост у Нишу: агресија на Србију
је само увод у општи напад НАТО-а на Русију

"КОЛАТЕРАЛНЕ" ГРЕШКЕ

Сваки цивилни циљ и масовне жртве НАТО злочинци правдали као "узгредну" (коллатералну) грешку. Без милости и према шиптарским избеглицама у колони код села Корише. "Хуманост" и "демократију" 19 агрорских земаља НАТО-а животом платило скоро пет стотина "коллатералних" жртава

На прагу трећег миленијума, такозвани одбрамбени савез западне алијансе, НАТО, у акцији "одбране" и "помоћи угроженим Шиптарима", цинично названој "Племенити анђео", обрушио се невиђеном силом на њихове главне "мучитеље", Србе! Силујући чињенице, пропагандна машинерија оних држава Запада чланица НАТО, које су се укључиле у овај срамни поход на један усамљени европски народ, одлучан да одбрани своје вековне територије, због пуког геостратешког интереса својих политичких олигархија, демонизовала је и његову историју и његове обичаје и његову стварност, те својој јавности исфабриковала производ - фикцију, звану балкански Ханибал.

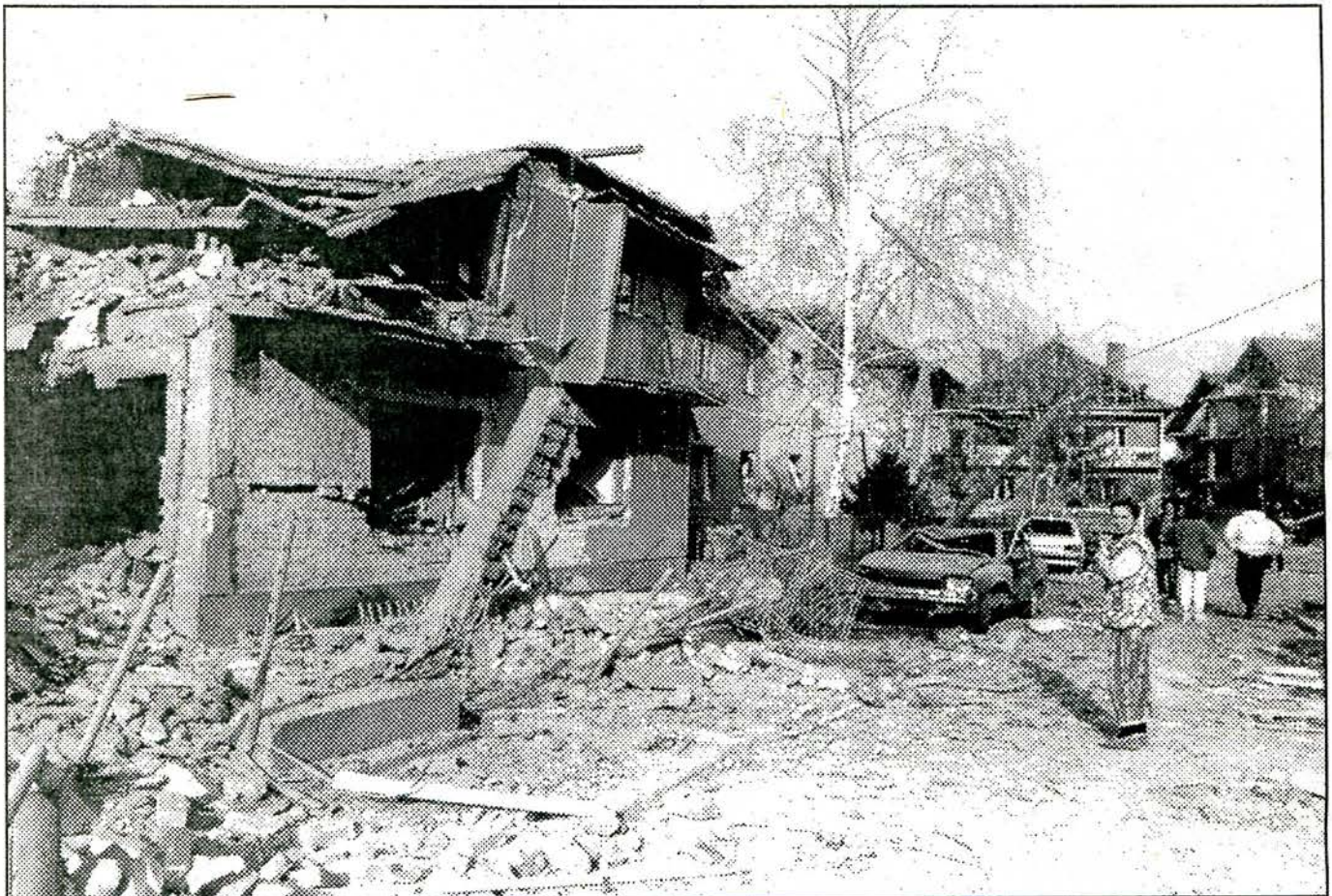
Тај велики народ, коме су савезници деченијама одавали славу због слободарства, неустрашивости и жртава положе-

них у темеље слободе старе Европе, деченијама подноси све непријатељскије и мрачније расположење својих некадашњих сабораца. У том специјалном рату, чији је креатор и коловођа Америка против Европе, недавно се, на очиглед целог света, прешло с речи на дела.

Војна светске армаде, у којој се деветнаест земаља окренуло против једне, човечанству, које ову неправду беспомоћно посматра, не може служити на част. На прагу трећег миленијума тековине векова за које су се изборили најплеменитији људи ове планете, као у неким периодима историје које сви уцбеници света по злу помињу, поново су само тамне мрље у ери чије су амбиције биле да наводно прослави тријумф добра, демократије, слободе. Макар за собом, спровођена насилнички, силецијски, остављала само пустош и рђава сећања. Човеча-

нство је пред скоро тромесечним зулумом "демократске" Америке над нашом земљом било слепо, немо и глуво. Моћ силе доказала је да Бога не моли.

Докле неконтролисано зло може стићи сведочи овај безумни, бесмислени, силецијски рат против усамљеног праведника - Савезне републике Југославије. Нововековни рат Голијата против Давида. Рат схваћен у испраним мозговима светских моћника и њихових послушника као видео - игра, са, нажалост, фантастичним улогом - животима недужних грађана једне суверене европске државе. Срби су у њему, као глине-ни голубови новог светског поретка, у највећем броју страдавали као жртве најнехуманијег експеримента, безброј узгредних, "коллатералних" грешака НАТО пилота.

Читаве породице усмрћене под рушевинама: зору 5. априла није дочекало седамнаесторо недужних грађана Алексинца

Град трагичар - Алексинац

Неки су се усудили чак да воде статистику историјски невиђеног зла и пребројали више десетина "узгредних", "случајних" и, наравно, "ненамерних" промашаја војних циљева, у којима је, до данас, пострадало пола хиљаде недужних цивила, чији је једини "грех" био тај што су се затекли на мети дрогираних, сулудих pilota и њихових навигатора.

Увод за најцрњу хронику агресије

цу ове питоме вароши. Читаве породице остале су усмрћене подрушевицима.

Тешку трагедију званичници НАТО-а дуго нису хтели да признају, иако су их доказним материјалом са лица места оптуживале новинске агенције агресорских земаља. А онда је у информативном штабу одлучено да се "случај" сврста под "коллатералну грешку", кратко именује термином до тада непознатим у ратном вокабулару.

Свако чудо за три дана - те је иста

Црна хроника забележила је и масакр колоне шиптарских избеглица код села Корише

НАТО-а на Савезну Републику Југославију, исписан је у маленом рударском градићу у централној Србији, Алексинцу. Дванаести дан рата остаће заувек упамћен по зори коју 5. априла није дочекало седамнаесторо недужних Алексинчана, засутих грешком наведеним смртоносним пројектилним у самом ср-

прихваћена као оправдање за сваки ратни злочин почињен на нашој територији. Кад се год разлог за сејање смрти не може измислити, портпароли и команди НАТО посежу за коллатералном грешком, као да, доказујући својим народима да ипак греше, у ствари показују да су људи, а не роботи - убице.

Стару грешку НАТО ће поновити у ноћи између 27. и 28. маја, када је седам разорних граната уздрмало у црно завијен рударски градић Алексинац по други пут у току овога рата. Резултат поновљене коллатералне грешке био је још тежи. Ту кобну ноћ Алексинац је платио с двадесет жртава и педесет повређених цивила. Оба пута, наводни циљ, касарна на периферији града је промашена!

Најчешће "грешке" на Косову и Метохији

Трагична серија ратних злочина НАТО-а над недужним цивилима са етикетом "коллатерална грешка" настављена је 9. априла, нападом на телефонску централу у Приштини. Број жртава остао је непознат и за домаћу и за страну јавност, јер је главни град Косова и Метохије непрестано био на мети агресорске авијације, па се лешеви нису могли ни пребројати.

Собзиром на чињеницу да је управо ова територија била свакодневни циљ НАТО-а, не чуди да је највећи број "грешака" направљен на косовско-метохијском терену. Тако су пилоти агресорске авијације, гађајући своју "легитимну" мету, мост у Лужанима, "превидели" да преко њега, у тренутку када су већ усмерили пројектиле, прелази аутобус пун путника. У овом незапамћеном масакру, који се збио на Међународни празника рада, 1. мај, пострадало је четрдесет седморо недужних грађана. Шарлатански је портпарол НАТО -а, Џејми Шеј, на редовној конференцији за штампу у Бриселу покушавао да изврда одговоре на врућа новинарска питања о злочину над цивилима у Лужанима, чак покушавајући да "своју" истину докаже снимцима којима је располагао центар за навигацију, али сва та оправдања нису "пила воду", те су посленици седме силе ствар крстили правим именом.

Уместо да докаже невиност и "грешку", Шеј је само потврдио да се одлично видеља "легитимна мета", а да је команда за гранатирање пала у тренутку који је био кобан за недужне путнике аутобуса.

У сваком случају, за злочин у Лужанима сазнало се и у најскривенијем кутку света.

"Косовска" црна хроника забележила је и трагичан масакр албанских избеглица у колони код призренског села Корише. НАТО авијација је у овој забити, наводно, како је касније објашњено, гађала поново "легитимни циљ" - војни камп. На снимцима који су обишли свет јасно се могло видети да се ова чемерна, угљенисана "војска" кретала тракторима и воловском запрегом, а и да је међу "мобилисанима" било највише жена, деце и старих!

Тог 13. маја од убојитих пројектила пострадало је 87 косовских Албанаца, а слике разбацаних тела и ствари данима су биле прва вест медијских кућа. НАТО је овим чином и новом "грешком" у потпуности показао своју забринутост за судбину шиптарских избеглица. Су-

зе и лелек ојађене родбине погинулих, чију су трагедију и проузроковали и увећали, нису их међутим омере да пут у пакао наставе са својим "добрим" мерама.

Више дана за редом авијација НАТО-а је "грешила" гранатирајући некакав само себи знан војни циљ у Казнено-поправном дому и затвору у Истоку. У периоду од 19. до 21. маја, колико је трајало ово разарање, живот је изгубило 93 затвореника у пругастој, а не маскирној униформи. И такве грешке су, нажалост, могуће, кад су у командном центру убице далтоници.

Страст према затвореницима НАТО-вци су доказали и узастопним више-

ди, запослених у амбасади. Инцидент је изазвао дипломатску кризу на релацији НАТО - Пекинг. Америка и НАТО су, уз извињење, саопштили да се грешка десила због непрецизних мапа.

Голгота у Сурдулици

"Нечувени злочин "грешком" НАТО авијација је починила при нападу на мост у Грделичкој клисури, 12. априла, када је на овом "легитимном" циљу погођен воз пун путника. Ово је била прва масовна несрећа коју су НАТО зликовци прорачунато произвели, па је касније правдали као већ чувену "колатералну грешку". Бројка од 55 недужних жр-

Истог дана изведен је и напад на мост на Великој Морави у Варварину. Иако су прецизни уређаји НАТО летелица могли да региструју сваки покрет, па и то да је мост пун људи, четири пројектила су, усред пијачног дана, разнела стратешки најважнију хуприју у овом крају. Коначни биланс овог варварства над недужним цивилима је једанаесторо мртвих, шесторо несталих, тридесетосморо рањених. НАТО је поново, притеран у теснац на званичној конференцији за штампу у Бриселу, признао грешку...

Овој тужној листи у ноћи 20. маја придружила се и болница "Др Драгиша Мишовић" у Београду, чије је лечје и

Летелице НАТО злочинаца су 7. маја, усред дана, изручиле више тавара касетних бомби на центар Ниша

дневнимата нападима на затвор Дубрава, у коме је пострадао више од стотину заточених и запослених у овој установи, док је двоструко више особља рањено.

Цех платили и Кинези

Циљајући, наводно, нишки аеродром и радијски репетитор, непријатељске летелице су 7. маја, усред дана, промашиле своје легитимне мете и изручиле више тавара касетних бомби на центар Ниша. Пројектили су експлодирани на пијаци пуној људи и у близини градске болнице. Ужасне сцене овог крвопролића брзо су обишле цео свет. Све што се кретало у близини ових објеката, одлетело је у ваздух. Овом приликом настрадао је 15 цивила, док је 70 повређено.

У ноћи између 7. и 8. маја бомбардована је и Кинеска амбасада у Београду. У овом нападу је погинуло троје кинеских новинара и рањено двадесетак љу-

тава, које су, не слутећи ништа, хитале ка својим одређиштима, подигла је тензије међу грађанима Србије и Југославије на највиши ниво. Уследило је систематско разарање путних комуникација.

"Грешка" са много "колатералних", узредних жртава десила се НАТО пилотима и 25. априла, када је први пут нападнута Сурдулица, при чему је разорено читаво једно стамбено насеље. Овога пута, колатерална грешка је коштала 25 невиних живота.

Међутим, то није био и крај голготе за Сурдуличане. Видећи, ваљда, у Дому за старе и пензионере, и у Санаторијуму за плућне болести, некакве војне циљеве, авијација западне алијансе је у свитање 30. маја изручила седам убојитих пројектила огромне разорне моћи на ове објекте. Немоћни, болесни и стари пострадали су у огромном броју. Више десетина мртвих и најмање дупло више тешко повређених је мрачни епилог овог компјутеризованог лудила.

неуролошко одељење погођено једним пројектилом, при чему је страдало четворо пацијената.

Списак колатералних грешака НАТО авијације закључује Нови Пазар, центар Рашке области, тешко разорен последњег дана маја. У размаку од два сата, између 13 и 34 минута и 15,30, са двадесет граната погођено је Издавачко-информативно предузеће, штампарија и локална телевизија "Јединство", просторије "Радио Новог Пазара" са дописништвом Радио-телевизије Србије, све у непосредној близини дежје болнице и аутобуске станице, као и стамбене зграде Текстилног комбината "Рашка". Пребројано је 10 жртава, међу којима и Владан Симић и његов двогодишњи син Марко, и 23 повређених... Немајући оправдања за своју злу ваздушну егзибицију, НАТО званичници су се исте вечери поново позвали на још једну "колатералну грешку".

Жана Живаљевић

ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"ЗИПС"
Земун, Трг победе 3

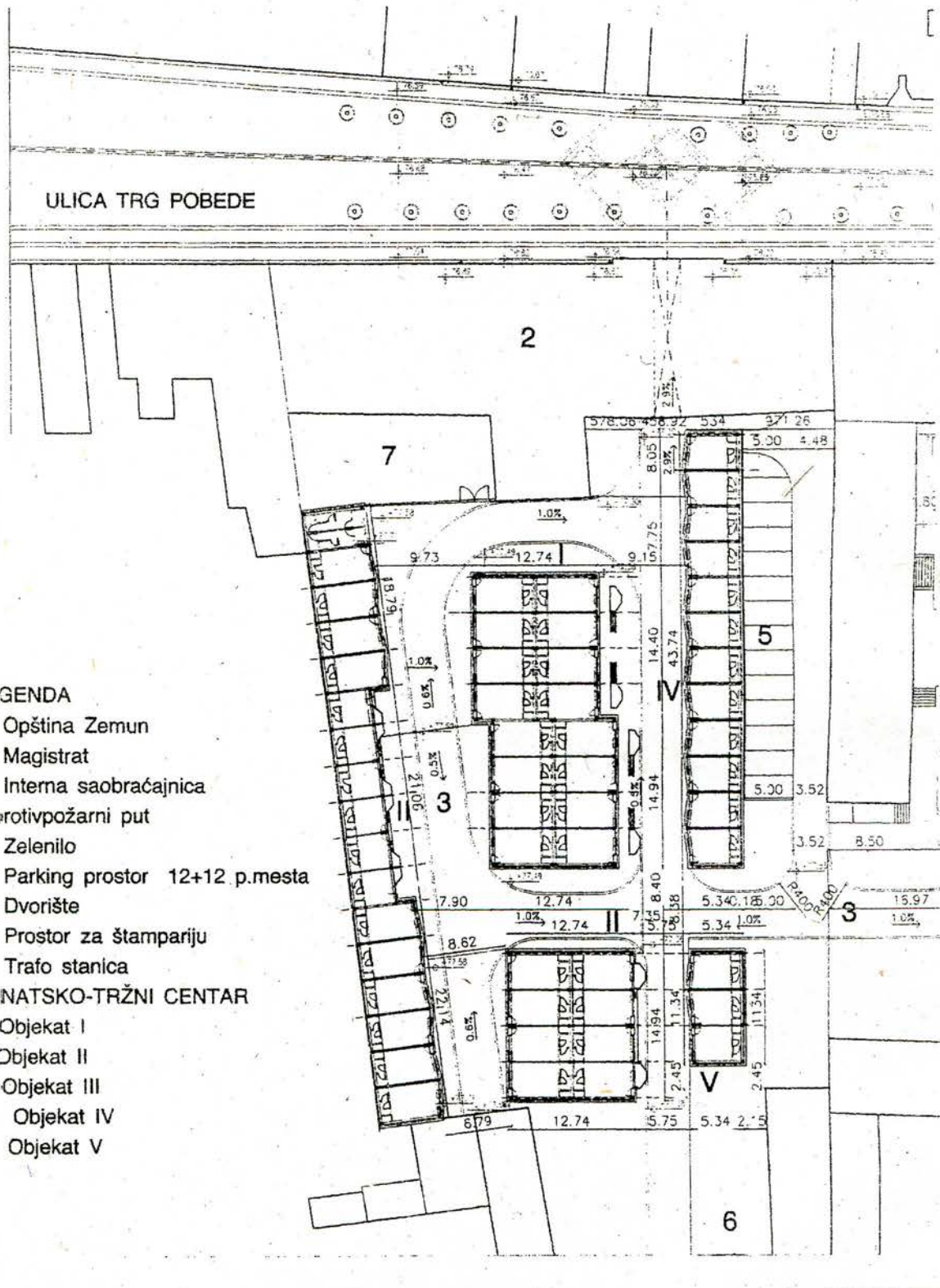
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС
ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА
**ЗА УСТУПАЊЕ ПРАВА ГРАДЊЕ
ПОСЛОВНОГ ЦЕНТРА
У ЗЕМУНУ У УЛИЦИ ТРГ ПОБЕДЕ
ПОВРШИНЕ 1037 м²**

Општи услови конкурса:

- право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица,
 - сваки понуђач је дужан да уз понуду достави доказ о уплати износа од 5000 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине", на име трошкова оглашавања,
 - понуде се достављају у року од седам дана од објављивања конкурса, у затвореној коверти са назнаком "ПОНУДА, НЕ ОТВАРАЈ",
 - понуде се достављају поштом или непосредно у просторијама "ЗИПС"-а, Земун, Трг победе 3,
 - најнижа почетна цена за уступање градње износи 2.200.000 динара,
 - пословни центар ће се градити према идејном пројекту којег је израдила Општина Земун.
- Предност при избору има понуђач који понуди:
- највећу почетну цену,
 - оптимални рок изградње,
 - најквалитетније садржаје.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о уступању права градње уплати целокупан понуђени износ у року од 3 дана од коначности одлуке о избору.
- Увођење у посед биће обављен по исељењу Рукометног клуба и Кошаркашког клуба.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Детаљније информације на телефоне 316-2889 и 316-4621, лок. 141.

ЗАНАТСКО – ТРЖНИ ЦЕНТАР ”ЗЕМУН”

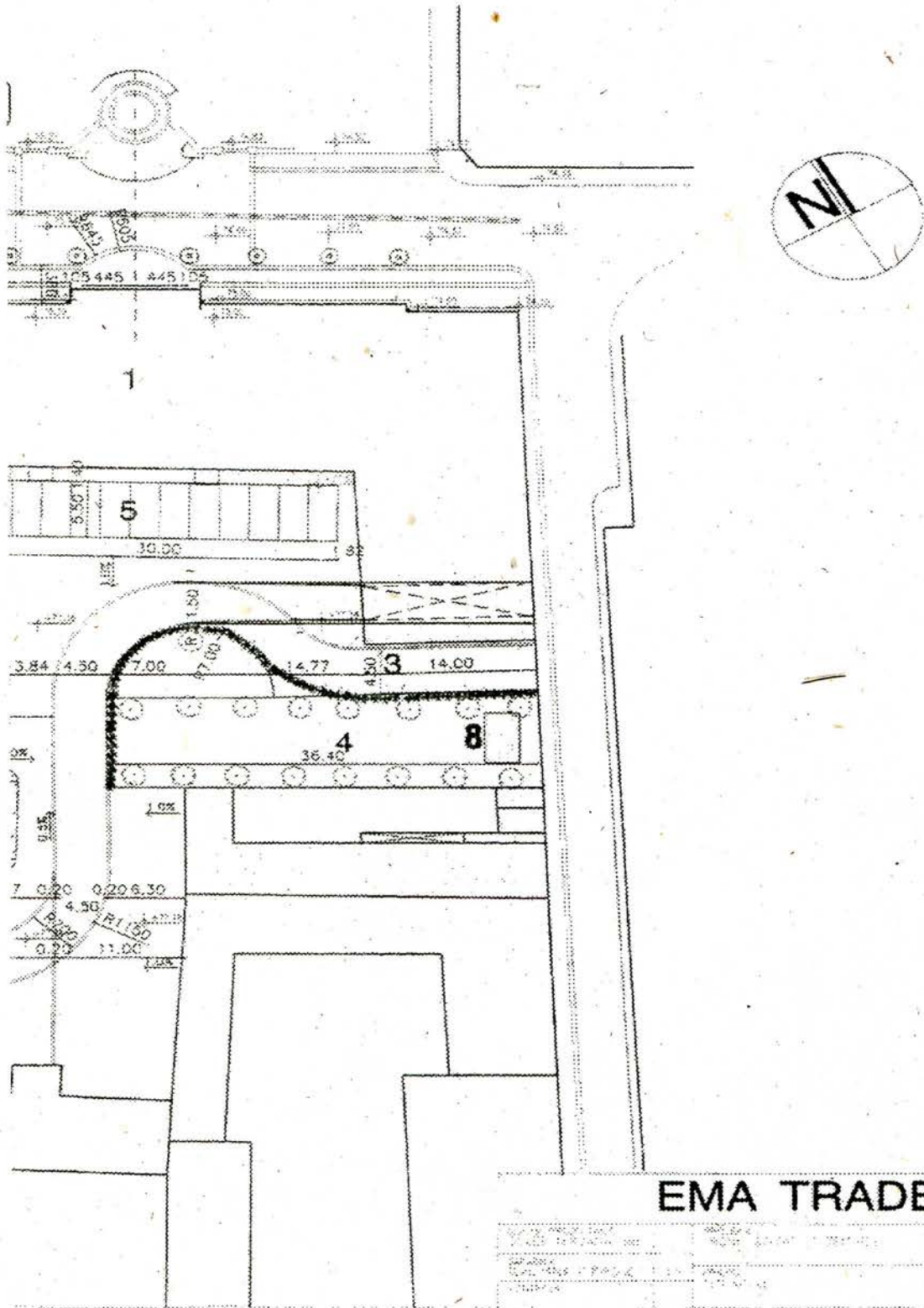

LEGENDA

- 1 Opština Zemun
 - 2 Magistrat
 - 3 Interna saobraćajnica protivpožarni put
 - 4 Zelenilo
 - 5 Parking prostor 12+12 p.mesta
 - 6 Dvorište
 - 7 Prostor za štampariju
 - 8 Trafo stanica
- ZANATSKO-TRŽNI CENTAR
- I Objekat I
 - II Objekat II
 - III Objekat III
 - IV Objekat IV
 - V Objekat V

Скица

SITUACIJA R 1:500

Скица наставак

ЈАВНА РЕЧ НА УДАРУ НАТО ИНКВИЗИЦИЈЕ

Повод конференцији за новинаре, коју је 30. маја ове године одржао републички министар за информације, Александар Вучић, је још један у низу неразумних, силецијских потеза Запада: одлука директора Еутел сата да, иако је Радио телевизија Србије један од оснивача ове фирме и редовно је, и у најтежим условима, измиривала све правне и финансијске обавезе, забрани сателитско емитовање програма наше медијске куће, која је у време агресије сигурно једна од најгледанијих у свету

"Даме и господа новинари, злочиначка НАТО-агресија на Републику Србију и Савезну републику Југославију има специфичан вид. Ниједна агресија до сада, ни на једну земљу на овој планети није значила и рат против медија, рат против информативног система те земље", рекао је Александар Вучић, министар за информације у Влади Републике Србије.

"НАТО агресор је свим расположивим средствима, до сада са преко хиљаду пројектила, покушао да у потпуности уништи информативни систем Републике Србије. Мислили су да ће, као у неким другим земљама где су вршили

агресију, успети да за неколико дана без много мука ућуткају наше медије.

Резултат злочиначких удара НАТО снага на српске медије је, пре свега, шеснаесторо убијених људи, а што се тиче материјалне штете нанете српским медијима, она прелази цифру од милијарду и сто милиона долара, што директне штете настале као последица удара НАТО агресора пројектилима, што посредне штете, пре свега у штампаним, а и у делу електронских медија.

Највећа штета је начињена државној радио-телевизији Србије. До сада, од 19 предајника, колико укупно има државна телевизија, 17 је срушено, а НАТО агресор је кренуо и са уништавањем се-

кундарне мреже респетитора широм Србије.

С обзиром да су НАТО - злочинци и јутрос деловали по радио и телевизијским системима, још немамо коначне податке, али укупна штета нанета Радио телевизији Србије, имајући у виду и пратеће објекте, износи готово милијарду долара.

Уче друге демократији

Донео сам, поготово због господе страних новинара књигу америчког удружења правника. Можете сви добро да видите како су они са Запада покушавали да нас уче демократији и слободи

Александар Вучић: док се агресори не извине за све погинуле у РТС, и за све погинуле грађане ове земље, на конференцијама за новинаре нећу говорити енглески

информисања. Прочитаћу вам шта у књизи пише, у шта су нас убеђивали.

Ево шта је о слободи информисања рекао Томас Ђеферсон, а потом врховни судија САД Карлозо:

"Будући да је мишљење народа основа наше владавине, нама најпречи циљ треба да буде да се очува то право. Када би на мени било да одлучим да ли ћемо имати владу без новина, или новине без владе, мислим да ни секунде не бих оклевао да изаберем ово друго."

А судија Карлозо каже: "Слобода јавног информисања је основа и услов скоро свих других облика слободе".

Чини нам се да су НАТО - злочинци

слика оде у свет, директор "Еутел сата" забранио је емитовање програма радио телевизије Србије, иако смо, под свим притисцима, све доспеле финансијске обавезе испунили, иако смо један од оснивача "Еутел сата". Само због чињенице да су многи у свету захваљујући Радио телевизији Србије могли да се упознају са оним што се заиста збива у нашој земљи, непријатељ је желео да то спречи по сваку цену, а једину истину за своје грађане, за сопствено јавно мњење да препусти CNN, BBC и осталим фалсификаторима истине.

Осим директно гађаних зграда РТС у Београду, Новом Саду и Приштини,

ња, огромну штету претрпели су и медији који функционишу на државном и регионалном нивоу, без обзира на то да ли се финансирају из јавних или приватних прихода. Посебно је занимљиво то да НАТО агресор за све те циљеве и за све те убијене људе каже да су били војни циљ и легитимна мета.

Српски медији настављају рад упркос свему

Морам да вам кажем да ће, без обзира на све злочине које против медија спроводи НАТО агресор, медији у Србији функционисати и обавештаваће јавност о злочинима и злоделима НАТО агресора учињеним на територији наше земље, а будите уверени да ћу вам исто рећи и за 30 дана, без обзира на то колико ће нових пројектила и ракета НАТО агресор потрошити не би ли уништио информативни систем Србије.

Последњих дана се убрзава и појачава кампања појединих психолошко пропагандних сервиса са запада, пре свега Гласа Америке, Слободне Европе, BBC, Дојче веле, који покушавају да на сваки начин продру код нас и разбију информативни систем Републике Србије, рачунајући на све већу подршку авиона и пројектила НАТО-а.

Али, подршка српском народу, Србији и нашем информативном систему свакодневно стиже. Нама није потребно да, попут Слободне Европе, измишљамо студенте из Лесковца који се неће представљати, измишљамо мајку у Крушевцу која се представити неће, и проналазимо на Малти неке новинаре који су се јуначки сместили у луксузне хотеле, и који ће да кажу неколико реченица против ове државе. Донео сам само од јутрос стотину листова подршке пристиглих Имејлом на адресу Министарства за информације Републике Србије из свих земаља света, а највише од часних људи из земаља агресора који се стиде злочина који њихове владе чине по Србији и Савезној Републици Југославији. Свако ко жели да се увери, видеће десетине порука стиглих управо из Америке, Француске, Италије, Грчке и осталих НАТО земаља које учествују у агресији на Србију и Савезну Републику Југославију.

Именовати праве злочинце

Кампања коју светски медији воде против Србије и српског народа се захуктава. То се најбоље може видети по томе што смешне изјаве једног јадног слабашиног и непознатог НАТО - адвоката Луиз Арбур, који подиже некакве оптужнице против жртве наилазе на незапамћену пажњу у страним медијима, а ја вас уверавам да су тиме, што се тиче Србије и српског народа направили велику грешку, јер данас се сви осећамо једнако као они који се налазе на тој листи и нема тог човека који не би волео да се нађе на таквој листи - била би му то част.

Право лице западне демократије: ниједна агресија до сада, ни на једну земљу на овој планети није значила и рат против медија

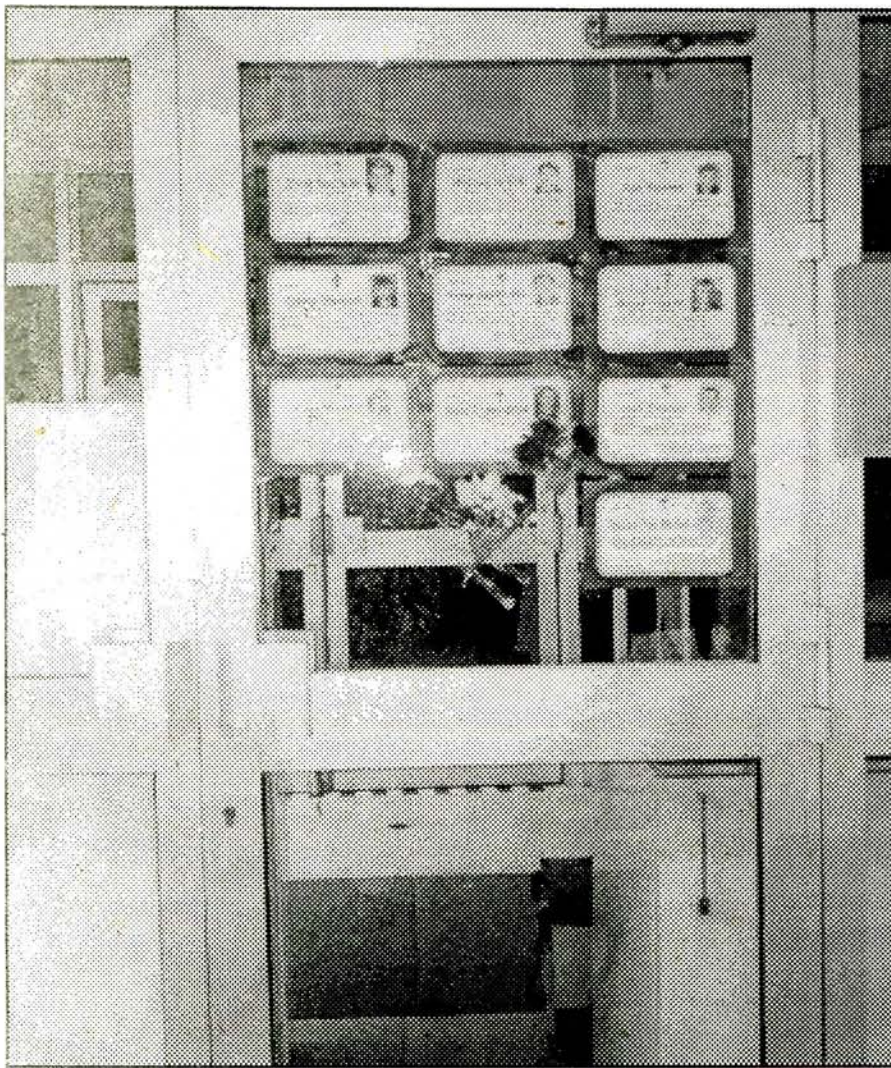
Бил Клинтон, Тони Блер и остали зликовци на прави начин схватили речи својих предака и на прави начин их интерпретирају, тако што не само да убијају слободу речи, слободу информисања, него директно убијају све оне људе који покушају да размишљају другачије.

Осим уништавања објеката државне радио телевизије, Запад се послужио нечим што је досад било незамисливо за свакога ко се бави слободом јавног изражавања: да би онемогућили да наша

уништени су или онеспособљени и објекти многих других телевизија, које се не финансирају из јавних прихода, него су приватне, што показује какав је однос западног агресора и према оним медијима којима држава није власник.

Тако је погођена и зграда пословног центра Ушће у којој се налазило 8 медија који су претрпели укупну штету од око 20 милиона долара.

Осим државне телевизије, државног радија и државних система информиса-

Злочин без преседана: читуље новинара и техничара РТС погинулих на радном задатку

Уверен сам, и изражавам уверење наше Владе, да ће они који стварно јесу злочинци, а то су, пре свих, Бил Клинтон, Тони Блер, Герхард Шредер и Жак Ширак, ускоро у новом Нирибергу одговорати за све злочине које су починили над српским народом и над овом земљом.

Да бих потврдио на који начин западни медији желе да убрзају пропагандну кампању против српског народа и против Србије, рећи ћу вам какве су налоге добили новинари из тв мреже CNN који извештавају из Југославије. Иначе, те информације смо добили од наших пријатеља из централе CNN из САД. Уосталом, видећете, људи из CNN-а то ни случајно неће негирати.

Наиме, добили су следеће налоге: уопште не извештавати о војним успесима Срба, напротив, стално говорити о деморалисању српских снага. Даље, направити листу српских интелектуалаца и политичара који ће нападати власт у Србији и подржавати НАТО агресију. Добили су и задатак да хитно пронађу војне објекте у близини болнице др Драгиша Мишовић, како би се пред домаћим и светским јавним мњењем оправдало злочиначко бомбардовање те болнице.

Силом се памет не купује

Немачки окупатор је у Другом светском рату, када је састављао летке и плакате на српском језику, желећи да изврши пропагандни утицај на српски народ, барем имао писмене и паметне људе који су то знали да ураде. Данашња западна пропаганда је невешта и неписмена.

Американци, Французи, Немци и Енглези данас су толико неписмени да уопште нису у стању да летке које НАТО широм Србије баца и нашим војницима и нашим цивилима саставе на пристојном српском језику и на нормалном ћириличном писму.

Људи који то раде су неписмени, немају ни елементарног познавања српског језика. Очигледно је да слуге за своје прљаве рабове у нашем народу нису могли да пронађу, па су пронашли оне који немају везе са српским језиком, а понајмање имају било какве везе са српским менталитетом и темпераментом!

Слуге и поданици Клинтона и Тонија Блера чак не знају ни име државе коју су напали, ни име земље у којој су побили на стотине и хиљаде недужних људи! Они не знају да се ова земља зове Савезна Република Југославија - ФРЈ ћирилицом исписано нема никакве везе са Савезном Републиком Југославијом. Такође, морамо да их научимо да се "косовско-албански", будући да је присвојни придев, пише малим, а не великим словима. Такође, морамо да им саопштим да се "још можете" пише одвојено, да су у питању две, а не једна реч, како они мисле. Они у НАТО пакту би требало да се позабаве тим проблемом. Знате, силом се може много тога учинити, али се памет купити не може, а изгледа да код НАТО снага свега има, само памети нема нимало.

Не могу нас сломити

Оно што је важно да истакнемо јесте чињеница да агресор, без обзира на то колико бомбардовао и колико рушио све наше објекте, без обзира колико жртава нашем народу нанео, неће унети пометњу у наше редове, него сваким новим пројектилом и сваком новом бомбом само ојачава морал и жељу нашег народа да се по сваку цену одупре покушају окупације наше републике.

Агресор мора да зна да ничим, никаквим лажима и фалсификатима па макар и овако глупо смишљеним, макар и овако глупо написаним, па чак све и да нађу неког паметнијег, мада је то у тим зем-

НАТО напади

Протеклих недеља, српска војска и полиција, под директним наређењима Слободана Милошевића, су испразнили села и вароши Косова и Метохије и попалили или разорили хиљаде кућа. Главе породица су биле отргнуте од њихових супруга и деце и устрељане. Постоји бојазан да су хиљаде недужних људи убијене. Стотине хиљада беже да не би постали жртве Милошевићевог погрома.

Не дозволите да вас погрешно усмерен патриотизам повеже са његовим злоделима.

Северно Атлантски Савез

брани независност.

Летак као доказ: западна пропаганда је невешта и неписмена

љама тешко пронаћи, међу људима који учествују у агресији, неће успети да нас победи, неће успети да нас сломи, зато што ми бранимо оно што је наше, а злочинци не знају чак ни коју земљу нападају. Не знају на који народ ни коју земљу нападају. Зато никада неће моћи да остваре никакве озбиљније војне резултате и никад нас победити неће.

Србија никада није желела овај рат. Србија никога није напала, није ракетирала ни Вашингтон, ни Њујорк, ни Лондон, ни Бирмингем, ни Бон, ни Берлин, ни Париз, ни Марсеј, али зато су се злочиначке банде из тих градова, из тих земаља усудиле да ракетирају, бомбардују и туку земљу којој ни име не знају, и убијају народ, а да не знају ни зашто то раде, а чак се не труде ни да нађу морално оправдање за све злочиначке и криминалне ствари које чине.

Због тога што чине, без обзира на то што је Хитлер и 1939. и 1940. године и 1941. у својој највећој снази мислио да никада неће одговорати за злодела почињена, требало би и злочинци који организују овакве масакре недужних цивила у нашој земљи да знају да ће кад тад одговорати пред лицем правде и да ће кад тад бити основан неки други, не политички, него прави суд који ће им судити за све убијене људе, за све недужне, све породице које су остале без најближих захваљујући њиховој неонацистичкој политици.

Уосталом, подршка коју из НАТО земаља свакодневно добијамо овде у Србији и Савезној републици Југославији од грађана који не могу да прихвате злочиначку политику својих влада нас уверава у то да агресори не могу издржати и неће још дуго издржати притисак свог сопственог јавног мњења због злочина које су починили.

И да закључим, Србија жели разговоре, Србија је била и остала за мир, али Србија никада и ни под каквим условима окупацију прихватити неће.

Ја се извињавам што нисам говорио на енглеском језику", рекао је Александар Вучић, "али све док се агресори не извине за све оне погинуле и у РТС и за све погинуле грађане ове земље, на конференцијама за штампу нећу говорити енглески".

Окупацију нећемо прихватити

Новинар тв мреже ВВС поставио је републичком министру за информације питање о ставу српских власти према међународном присуству на Косову и Метохији.

"Никада Република Србија није одбијала међународно присуство на Косову и Метохији, уосталом, сећате се споразума од претходне јесени, када смо прихватили присуство верификатора на Косову и Метохији. То никада није било спорно. Оно што јесте одувек било спорно за земље агресора то је окупација наше територије, е то је оно што ми не можемо прихватити, а међународно присуство никад није било спорно, није ни данас спорно. Као што сте чули, не само од

савезне владе, већ и од свих осталих представника државних органа, проблем је то што поједине земље агресора на свој начин тумаче текст споразума и на сваки начин хоће да траже и више од онога што су предвидели у оних пет услова, који су апсолутно неприхватљиви за сваку суверену земљу на нашој планети.

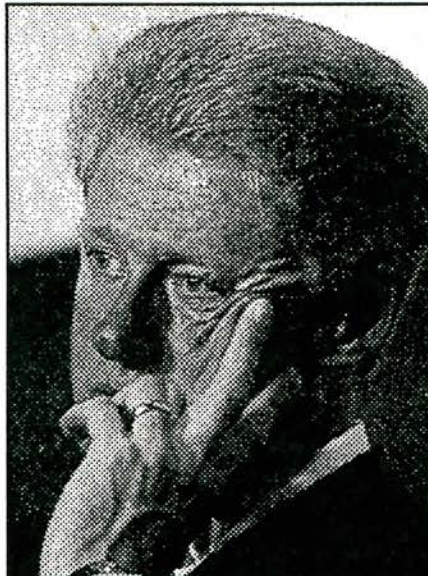
Ако ми покажете било коју земљу на кугли земаљској која је прихватила ту врсту окупације, или, како неки на Западу кажу "заштите" и "протектората", ја ћу се одмах сложити са вама да су то добра решења, али вам гарантујем да такве земље на свету нема. Хоће на Србији то да испробају, не би ли уништили и српску земљу и српски народ.

Ми имамо легитимно право да се бранимо. Не тражимо ништа што је туђе, прихватамо и међународно присуство, па нека се увере сви који су заинтересовани шта се збива на Косову и Метохији, шта се збива у Републици Србији, али нисмо спремни да прихватимо робусне наоружане окупационе трупе које би

требало да нас поробе и којима би ми требало да служимо у својој земљи. То не може нигде у свету.

Сигуран сам да Америка не би примила српске трупе да на такав начин вршљају по Калифорнији, из истог разлога ни ми не можемо да прихватимо америчке ни британске трупе.

Знам да је појединим западним новинарима чудно ово што кажем, зато што мисле да је сила та која одређује право, да је сила та која треба, хоће и може да одређује међународне односе, па просто рачунају колико је једна Србија слабија од Америке и Велике Британије. Али морају да знају да се силом право победити не може. Сила може нанети велике губитке, може донети велику несрећу, као што то данас НАТО чини, али не победити не може. А потпуно је истоветно оно што сам ја вама мало пре рекао: хоћете америчке трупе на Косову и Метохији - ми хоћемо српске трупе у Калифорнији, Њу Мексику, тамо ионако им много више припадника других националних заједница.

Ова група психопата ускоро ће у новом Нирнбергу одговорати за своје злочине: Бил Клинтон, Тони Блер, Герхард Шредер и Жак Ширак

Ако то није исто, наведите ми у чему је разлика, осим у томе што неко у НАТО-у мисли да има силу и моћ и да зато може да ради шта хоће и како хоће било где и било када на кугли земаљској.

У крајњој линији, људи у Новом Мексику и Калифорнији су неупоредиво угроженији, далеко теже живе и далеко мање загарантованих људских права имају од свих припадника националних мањина и народа у нашој земљи”.

На питање шта конкретно предузима Влада Србије и Министарство за информације по питању функционисања медијских кућа у ратним условима и шта ће се чини на безбедности и личној сигурности запослених у медијима, министар Вучић је одговорио:

дијских кућа смо предузели неопходне мере”.

Једног од страних новинара интересовао је став српских власти према преговорима и дипломатским активностима.

”Очекујемо да ће разговори које су обављали наши државни органи донети резултате. Али, ми то очекујемо већ дуже време. Можда смо сада ближи решењу него икада, али са онима који су извршили агресију на ову земљу никада не можете бити сигурни.

Није било ни разлога ни повода да уопште дође до агресије и оволиких злочина против нашег народа и наше земље, тако да очекујемо да је све могуће. Постоје дипломатске иницијативе, али

основу којих судија доноси пресуду. И та пресуда је донета у складу са правом и начелима правде”.

Постављено је и питање да ли је истина да је Богољуб Карић ухваћен у покушају да оде на Кипар и да ли је Влада Србије упозната са његовим путем.

”Лично нисам упознат са тим да ли је ишао или не, или се ради о пропагандном трику. Уосталом, ја ту не видим ништа посебно значајно ни интересантно. Знате да је многим функционерима забрањено путовање у земље Европске уније и оне које желе да им се придруже. Не видим ту неки велики проблем. Ми смо сви у крајњој линији поносни због тога и нико од нас то не сматра за неки проблем”.

На конференцији је био присутан велики број страних и домаћих новинара које у Србији нико не угрожава и не омета у раду

”Никада не можемо бити сигурни где ће злочинци нападати, где ће злочинци ударити. Оно што можемо, то је да барем оне информативне куће за које знамо да највише сметају западним земљама преместимо на неко друго место, где ће, у много тежим околностима функционисати. Имамо договоре са директорима и главним и одговорним уредницима тих кућа да предузму све мере заштите људи.

Ти људи раде у свакодневном страху да могу постати мета агресора, али уверен сам да ће наставити часно и достојанствено да обављају свој посао информисања и домаће и светске јавности о злоделима НАТО пакта, а уверен сам да ћемо успети да обезбедимо сигурност од ракета, граната и бомби НАТО агресора. Разумљиво, не бих причао о детаљима, са директорима и уредницима ме-

не можемо бити сигурни да ће агресор то уопште уважити, знате, тешко је имати поверења у неког ко је овакву агресију извршио. Без обзира на све, надамо се да ће путем преговора брзо доћи до мирног решења”.

Аустралијска новинарка је изразила сумњу у исправност судских одлука којима су неки страни држављани који су у Југославију допутовали као хуманитарци, оптужени да су се бавили шпигунажом.

”За разлику од судства у многим западним земљама, код нас је судство независно и нема сумње да су пресуде донете у независном судском поступку, на чији ток није утицао ниједан од државних органа СРЈ. Суд доноси одлуке на основу чињеница и изведених доказа. Постоји читав поступак: то је претрес у коме се изводе докази и чињенице на

Стране новинаре је занимало како Влада Србије гледа на НАТО бомбардовање енергетских потенцијала СРЈ.

”Ту се показује суштина злочиначких активности НАТО снага. Наши тенкови не раде на струју, на воду, наши топови и пушке такође.

Очигледно се ради о чисто цивилним циљевима и покушај НАТО снага да обичним људима широм Србије загорчају живот није ништа друго него немоћно исказивање беса и покушај да се покаже да, ако Србија не може да се покори, онда се може бар загорчати ионако тежак живот грађанима ове земље.

Наравно да је овде живот тежак, услед агресије, можда ће бити још тежи, али то неће утицати на морал људи и на опредељење нашег народа да по сваку цену брани отаџбину и слободу”, рекао је Александар Вучић.

ЈУНАЧКА СМРТ НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА ДРАГАНА МИЛУНОВИЋА

ПАО ЗА ОТАЏБИНУ

Највиши функционери Српске радикалне странке, одали пошту пријатељу и саборцу, мучки убијеном 22. маја 1999. године од проклете руке шиптарских терориста. Читава Куршумлија испратила јунака чије име ће остати запамћено као пример чојства и оданости народу и отаџбини

Драган Милуновић (1953–1999)

Сви српски радикали су показали и доказали свој патриотизам тиме што су се одмах одазивали позивима за мобилизацију, па и добровољно приступали јединицама Војске Југославије. Нажалост, неки од њих су дали своје животе бранећи свету српску земљу.

Међу њима је и председник општинског одбора за Куршумлију, народни посланик Драган Милуновић – Цуле. Он је, 22. маја 1999. године, убијен из заседе, са још два своја саборца из родне Куршумлије. Имао је 46 година. У ово ратничко место, како само име каже, Куршумлију, упутили су се овим тужним поводом радикали из целе Србије.

На њиховом челу, као и увек, нашао се др Војислав Шешељ са најближим сарадницима, свим функционерима и министрима Српске радикалне странке. Дошли су да одају последњу почаст добром пријатељу и оданом саборцу.

Освануло је тужно суморно јутро, у Куршумлији. Цео град је био нем. Испред куће у Улици 7. јула није било довољно места за све који су желели да последњи пут поздраве Драгана и пруже речи подршке неутешној породици Милуновић: мајци Косари, супрузи Мили, ћеркама Сањи и Сандри, и сестри Гани. Тешко је описати бол не само чланова његове породице, већ и свих који су га знали, а знала га је цела Куршумлија.

Док је погребна поворка, у којој је било скоро хиљаду људи, пролазила улицама Куршумлије, утихнула је музика из свих ресторана и кафића. Сви су изашли испред својих кућа и оборених глава испратили Драгана на последњи починак. Многи људи у униформама, на које је непрегледна поворка успут наилазила, салутирали су последњи пут једном од најхрабријих међу њима.

Драган Милуновић – Цуле је био учесник у свим догађањима у Куршумлији. Био је неуморан. Радио је у металној индустрији "Металац". Био је активиста у Српској радикалној странци, народни посланик, фудбалер, резервни старшина у Војсци Југославије, а стизао је, поред свих својих обавеза, да буде надасвервностан и пажљив отац и супруг. По речима његових суграђана, започео је много послова, верујући да ће донети бољитак овој општини, и све ће те послове они довршити, нажалост без његове

драгоцене помоћи. Био је човек који је многим био и остао узор. Куршумлија је остала без човека који је за свакога имао топлу реч и савет, човека који је свакоме хтео да помогне никада не штедећи себе.

Од овог великог човека, најпре се опоростио Стево Драгишић, један од руководилаца Српске радикалне странке:

”Драги наш Драгане, твој одлазак за нас, српске радикале, представља велики губитак. Изгубили смо великог саборца, вредног радника, доброг домаћина, пријатеља, а изнад свега великог патриоту. Сви ми који смо те познавали знамо колика је била твоја љубав према отаџбини и како ти, заједно са нама, ниси могао да прихватиш дивљање шипта-

рских терориста и НАТО злочинаца по нашој Србији. Онако како си командовао својим радикалима у Куршумлији, тако си командовао и својим војницима на Косову.

Тако си и заслужио свој статус у Српској радикалној странци. Борећи се против зликоваца, на Косову си бранио целу Србију и сваког Србина. Бранио си све оно за шта смо се заједнички залагали у посланичким клупама. Сада, када одлазиш, жртвујући свој живот, на нама, српским радикалима, остао је велики задатак, да издржимо сва искушења која нас очекују, да одбранимо слободу, част и достојанство наше отаџбине. Да осветимо твој живот и животе свих који погибоше од зликовачке руке.

Ово је патриотска обавеза коју си и ти осећао и желео да испуниш. Драги Драгане, твојој породици нико не може заменити ни оца, ни супруга, ни сина. За њих је ово вечна трагедија, али знај да ће се уз њих увек наћи твоји радикали, да ублаже бол и тугу, и да им се нађу у овим тешким временима. Они су сада наша вечита брига. Почивај у миру драги брате и знај да ћемо се и даље борити за наше заједничке идеале. Нека ти је лака српска земља.”

Бираним речима, од Драгана се опростио Бобан Луковић, његов пријатељ и комшија, један од ожалостњених суграђана, и између осталог рекао:

”Драги Драгане, драги Дуле, данас се опраштамо од тебе у тренутку када је наша земља у опасности и када нам је твоја помоћ била најпотребнија, пре свега као нашег посланика у Скупштини Србије, где си нас заступао. Међутим злочиначка рука није имала милости... Болно је сазнање да те више нема. Заслужио си само најбоље. Међутим, сада нам остаје само да те носимо у сећањима и да те спомињемо по добру које је у теби било неизмерно... За све што си учинио за овај град, за све што си учинио за своју лепу, да буду наши поносни суграђани, захваљујемо ти се на овај тужан начин. Нека ти је лака црна земља, вечна ти слава и хвала.”

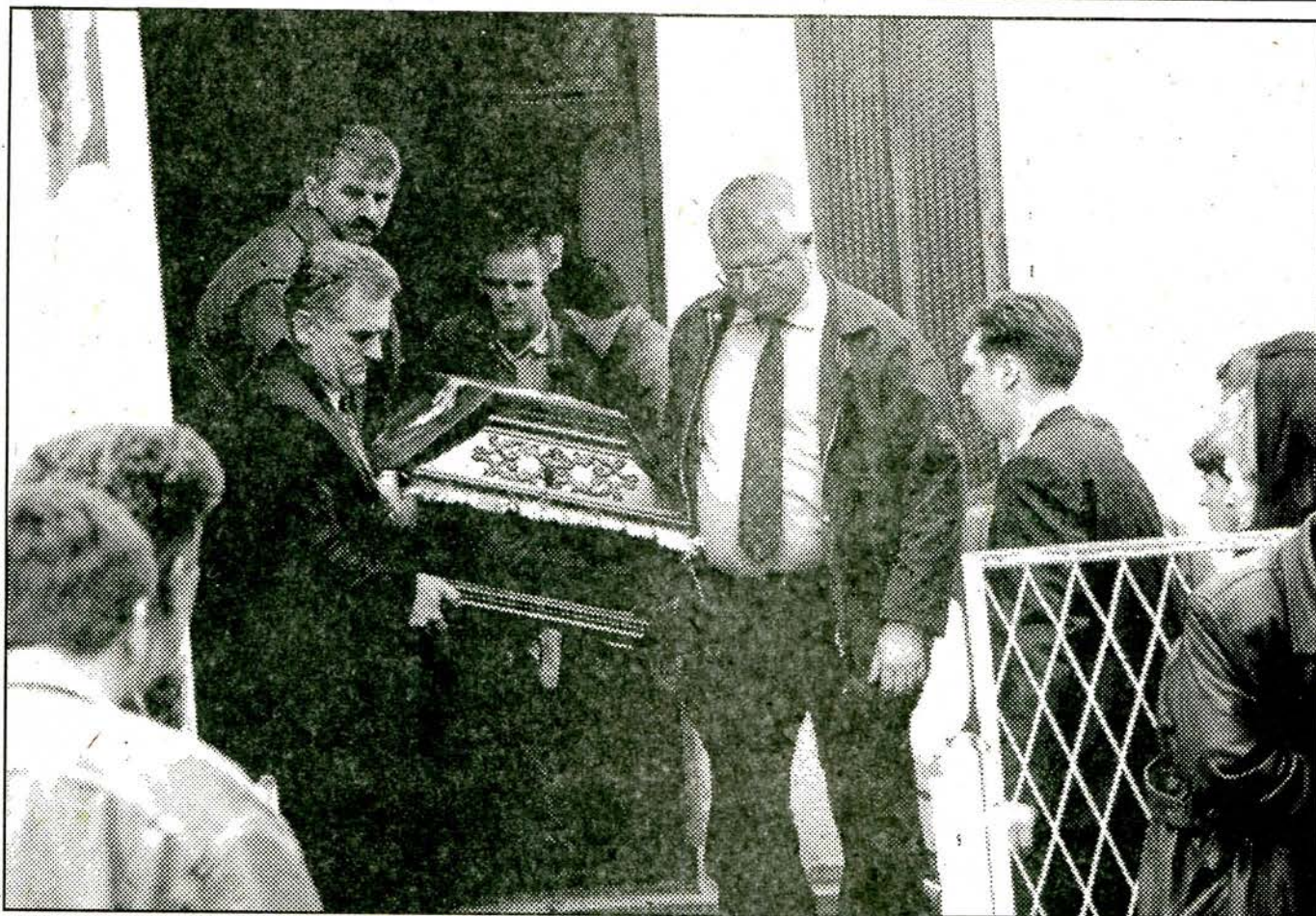
Сахрани су присуствовали и бројни чланови Српске радикалне странке који су из целе Србије мобилисани или су пак добровољно кренули на Косово и Метохију да бране нашу земљу. Добили су краће одсуство да би дошли у Куршумлију и последњи пут се поздравили са својим пријатељем и храбрим саборцем. Тужни опрштај дирнуо је срца свих присутних. Само су очи ратника остале суве. Они ће своју тугу исказати другачије.

Свако је бацио грумен земље и ускоро је ковчег био потпуно прекривен. Тужна поворка се споро разилазила са малог куршумлијског гробља. Сви су се присећали неких згода из Драгановог богатог и испуњеног живота, сви су са љубављу схватили да су сиромашнији за једно велико богатство.

Куршумлија је достојно по, хришћанским и војничким обичајима, испратила свог јунака

Ивана Ђурић

Последње збогом пријатељу и саборцу

Породица покојног Драгана Милуновића

Бранио је слободу, част и достојанство отаџбине

Нека му је лака света српска земља

ПРИЈАТЕЉИ И У ДОБРУ И У ЗЛУ

Пријатељство крунисано посетом делегације Националног фронта Француске нашој земљи, 1997. године, на позив српских радикала. Ле Пен на митингу у земуноској хали "Пинки" подигао патриоте на ноге. Подршка француских пријатеља није изостала ни у данима агресије, када је делегација Националног фронта посетила савезне посланике Српске радикалне странке. Жан Мари Ле Пен лично организовао протестни митинг против агресије НАТО пакта на Савезну Републику Југославију, 1. маја у Паризу.

Када је крајем јануара 1997. године, свега месец дана по преузимању власти у општини Земун, делегација Националног фронта Француске, предвођена председником Жан Мари Ле Пеном, на позив градоначелника ове знамените вароши, др Војислава Шешеља, посетила нашу земљу, републику и главни град, било је јасно да су између две националне странке, с два краја Европе, прорадиле позитивне вибрације. Потврдило се и веровање да српски радикали никада нису угостили непријатеље свога народа, већ ретке, али одабране и проверене пријатеље.

Француски националисти никада нису, као други политички мешетари, издали српски народ, па ни у тренутку када њихова земља, као пуноправна и једна од водећих европских чланица НАТО-а, учествује у убилачким нападима на Србе и Савезну Републику Југославију.

Већ приликом своје прве посете, када је у жижи интересовања јавности био расплет крвавог рата на подручју бивше Босне и Херцеговине, Ле Пен и делегација Националног фронта Француске ставили су се, као и народ из којег су поникли, на страну своје српске браће и осудили учешће француских војника у овој срамној солдатеци која кидише на Балкан.

Ових дана, Жан Мари Ле Пен, поново усамљен, маргинализован трибун великог француског народа, коме је рођена власт строго контролисаним медијима одсекла језик, на све могуће начине изражава подршку слободарском европском народу, Србима. Обратио се дирљивом поруком потпредседнику Владе Србије и свом првом српском домаћину, др Војиславу Шешељу, изражавајући своје дивљење и поштовање јуначком отпору српских патриота, лекцији из патриотизма коју српски народ држи целоме свету, али су и његови посланици у Европском парламенту, подижући увис мете уместо руку приликом гласања, испољили сав револт против дивљања Европе над древном, понозитом и непокоривом Србијом.

Међутим, то није било довољно за овог искреног пријатеља Срба, па је овај истакнути француски националиста, 1.

маја у Паризу, организовао српску емиграцију и своје сународнике да изађу на тргове и одрже велики протестни митинг против НАТО агресије на Савезну Републику Југославије, на коме је говорио о актуелној ситуацији на Балкану и положају српског народа дуже од два и по сата!

Изнијансирана слика

У време када су се у Београду и Земуну лидери двеју пријатељских партија, др Војислав Шешељ и Жан Мари Ле Пен, први пут среди, и Српска радикална странка и Национални фронт Француске су у својим земљама, иако парла-

Жан Мари Ле Пен: за нас је велико олакшање да у декадентној и сенилној Европи постоји један народ велике снаге, воље, храбрости и мушкости

Сусрет др Поплашена и Доминика Шабона на граници Републике Српске: француски националисти никада нису издали српски народ

ментарне, биле опозиционе политичке снаге. Са те позиције, делегације су брзо нашле заједнички језик и међусобно размениле утиске о томе како о укупној ситуацији у Европи и на Балкану мисле два народа, не њихови политички званичници.

И онда, када су већ на следећим изборима у Француској националисти из Националног фронта постали једна од водећих политичких снага у овој земљи, лепеновци, како иначе зову припаднике ове странке, нису изгубили компас, западајући у хипокризију и игнорисање народних тежњи и жеља. У оваквом односу према стварности и окружењу какав су однеговали чланови Националног фронта Француске може се повући паралела са српским радикалима, који никада нису изневерили нити обманули своје бираче, пажљиво ослушкујући шта је то што их тишти, мори, која им је најтежа мука.

Странке које размишљају на овај начин, хватају дубоко корење, јер обични смртници здравим инстинктом умеју да препознају баријере и заштитнике својих интереса, као и оне политичке идеје са најдужим роком трајања.

Ле Пенова посета Земуну, у зиму 1997. године, многима је пружила прилика да се у то и увере. Био је то период када је у Србији расла суревњивост у добре намере бивших савезника до нетрпељивости, а на тапету се нашао и француски народ, онај исти коме су захваљујући Срби подигли споменик захвалности, јединствен у целом свету. Цр-

но-белу слику у многоме је изменила ова Ле Пенова посета.

Народи – нада Европе

И сам Ле Пен и делегација Националног фронта Француске, у којој су се нашли Доминик Шабон и Жак Дор, била је изненађена срдачним пријемом приређеним у радикалском Земуну. Круну заједништва и блискости политичких погледа свакако је представљао величанствени митинг српских радикала и вођа Националног фронта Француске, приређен у спортој хали "Пинки", која је била тесна да прими све патриоте забринуте над судбином свога народа.

Отприлике управо у време када је на тлу Старог континента мучно стасавала идеја Уједињене Европе, рођена у главама политичара мондијалиста, заговорника континента без државних граница, без, по њиховом "модерном" мишљењу, нација, које, наводно, рађају само поделе и ометају просперитет такозване слободне и несметане економије, против ове тенденције гушења слободних народа, у земунској хали "Пинки", на трусном Балкану, говорили су заједно један велики Француз и један велики Србин. Говор из срца сви присутни су наградиле овацијама, речито узвративши идеји новог европског тоталитаризма.

Већ у Скупштини Србије, у разговору са Томиславом Николићем, замеником председника Српске радикалне

странке и шефом посланичке групе ове велике парламентарне партије, Ле Пен је изрекао дивно слово о Србима: "За нас је велико олакшање да у овој лекалентној и сенилној Европи видимо да постоји један народ велике снаге, велике воље, велике храбрости, велике мушкости, и то је велика нада да ће у Европи, оваквој каква јесте, нешто и да се промени", у којем као да је сажео став свих француских патриота и њихову веру да се ова буктиња не може угасити никаквим насиљем, на које је послушна политичка врхушка Старог континента, како би пресликала модел "демократског" устројства Сједињених америчких држава, до краја спремна.

"Једна друга Француска"

"Ми, српски радикали, тражимо у свету пријатеље међу оним политичарима који воле прво свој народ, а онда воле и српски народ... Данас ће нам говорити председник Националног фронта Француске, господин Жан Мари Ле Пен. Он је представник оних Француза који памте и причају о традиционално добрим и братским односима са Србима, и како су се Србија и Француска волеле у Првом светском рату. Национални фронт Француске је једина политичка странка која је осудила учествовање француских авиона у бомбардовању Републике Српске. Једина политичка странка која је тражила да француски војници одмах напусте територију Републике Српске, и да се одмах вра-

те у Франску" - овим речима добродошлице најавио је свога госта лидер српских радикала, др Војислав Шешељ.

"Недавно је дошло до наоблачења у пријатељским односима између Француске и Југославије. Желео бих да сви знате да је француски народ потпуно стран том наоблачењу. Реч је о одлуци технократске власти, која није добила подршку јавности, која је у овом случају била дезинформисана. Јер, дезинформација је једна од техника савременог рата. Лаж је постала за многе владе средство које наводи јавно мњење на погрешан пут и мишљење" - изрекао је тада пред хиљадама присутних српских патриота у хали "Пинки" Жан Мари Ле Пен.

Мелем за душу

Језиком који је пријемчив срцу сваког искреног патриоте, велики француски политичар растумачио је овом приликом и неке актуелне европске дилеме:

"Ма шта рекли обожаваоци мондијалистичког поретка, који тврде да је време нација прошло, ја са своје стране тврдим да на почетку трећег миленијума, нација остаје још увек најсигурнији облик за заштиту независности, идентитета, просперитета, као и части народа. Такође, желим да најзад тријумфује истина и да већ једном престане сатанизација српског народа. Желим да вам се врати мир и правда, да ваша земља буде у могућности да изгради своје ресурсе и снаге. Желим да дође до обнове ваше земље, која је тешко оштећена услед сатанизације и блокаде до које је дошло услед грађанског рата. Моје сећање и моје срце говоре ми

да борба коју ви водите за вашу нацију јесте борба која се води за све нације света! Говоримо јасније. Комунистичка тирана која је подјармила читав век, и самим тим одговорна за више од сто милиона живота - биће избрисана таласом историје.

Но, истина је да ће се човек увек борити за одбрану свог достојанства и своју слободу. У тренутку док та криминална диктатура нестаје, једна нова идеолошка завера, интернационалистичког карактера, као што је био комунизам, прети да завлада светом, а народе подвргне својим интересима и својој вољи. Тај монструозни пројекат је пројекат космополитског мондијализма. Све са циљем уништења нације, а самим тим и оних вредности на којима вековима почива наша цивилизација. Та иста офанзива циља и погађа породицу и морал, али и отаџбину. Јер, када се уништавају заштитне структуре, то се чини за постизање једног циља, како би се од света направило стадо потрошача и произвођача, које ће они водити како хоће. То је онај свет који је Орвел описао у свом роману, где описује диктатуру Великог брата. Ми искрено верујемо да постоји једно братство. То је братство срца. Сваки народ мора сам да пронађе разлоге за живот, разлоге за борбу и за преношење бакље живота.

Мондијализација привреде, коју следе политичке мере мондијализма, прете да униште просперитет света и да становништво уведу у беду. Добро се пазимо и не дајмо да се униште границе политичке и социјалне структуре, које су до данашњег дана обезбеђивале опстанак народа, као и поштовање њиховог идентитета и културе. Поносан

сам што сам председник једне странке која је одбила да се придружи општим оптужбама против ваше земље."

Овако је својој браћи Србима говорио представник једне друге Француске, зиме 1997. године у Земуну.

Пријатељи за понос

Српски народ има разлога да се поноси оваквим пријатељима. Утолико пре што га нису напустили ни у периоду најтежих искушења, што су и у времену непрестаних ваздушних напада НАТО алијансе бранили овај недужни, овај велики, овај јединствени народ. Кад је о Националном фронту Француске реч - не само изјавама, не само на речима, него и те како и - делом. Наиме, делегација Националног фронта Француске, коју су чинили Доминик Шабош, потпредседник странке, и ветеран Жак Дор, уз извињење председника Ле Пена што је изостао због болести и обавеза у предизборној кампањи пред изборе за Европски парламент, средином маја, у јеку злочиначке агресије на нашу земљу, допутовала је да својим политичким истомишљеницима, српским радикалима, заступљеним у Савезној скупштини Југославије, изрази подршку француског народа.

Политичарима који су Европу повели на стазу насиља, лажне уније, вештачке стабилности, која се одржава и гранатама, као у случају Савезне Републике Југославије, давно је одзвонило. После овога часа патриотизма, који им је одржала "земља јунака на брдовитом Балкану" фигуре оних који долазе јасније се назиру.

Жана Живаљевић

Живели европски националисти: пријем у "Интерконтиненталу" у част Ле Пена и Националног фронта Француске

ФРАНЦУСКИ НАЦИОНАЛИСТИ УЗ СРБЕ

Томислав Николић, председник Одбора за спољнополитичке и економске односе са иностранством, Већа република Савезне скупштине, и посланичка група Српске радикалне странке дочекали високе госте, из треће по величини, француске политичке странке.

Идентични ставови двеју делегација о нелегитимној и бруталној агресији на Србију и СР Југославију.

Истакнуто је да традиционално пријатељство српског и француског народа не може да буде раскинуто лакомисленом и анационалном политиком актуелног руководства Француске

Доминик Шабош - потпредседник Националног фронта Француске и Жак Дор - директор кабинета за спољну политику те партије, били су гости посланичке групе Српске радикалне странке у Савезној скупштини Републике Југославије 24. маја 1999. године. Том приликом, добродошлицу им је упутио Томислав Николић, председник Одбора Већа република Савезне скупштине за спољнополитичке и економске односе са иностранством.

"Поштовани господине Шабош, господине Дор, желим да вас поздравим у Савезној скупштини Савезне Републи-

ке Југославије. У жељи да вам покажемо колико ценимо ваш долазак у Србију, у Савезну Републику Југославију, у ово тешко време, заказали смо седницу одбора за спољнополитичке и економске односе са иностранством Већа република. Обавестили смо о свему овоме и Одбор Већа грађана за спољнополитичке односе, јер је Савезна скупштина састављена из два већа. О овом разговору смо обавестили и шефове свих посланичких група. Господин Чедомир Мирковић, савезни посланик Нове демократије, присуствује овом саста-

нку. Остали посланици припадају Српској радикалној странци.

Желим да вам изразим добродошлицу и захвалност што сте са нама када нам је најтеже. Пријатељство наших двеју политичких странака, а и наше лично, траје већ више година. Ми увек са поносом истичемо да сте нам пуно помогли у досадашњим предизборним кампањама учествовањем на нашим митинзима.

Сада се показује ко су прави националисти. Скида се та мрежа коју су многи покушавали да навуку на националисте, представљајући нас остацима

Добродошлица гостима из Француске на улазу у Савезни парламент

неких ранијих векова. Показује се да човек може политички различито да мисли, али да мора да буде националиста. Зато, са задовољством примамо праве националисте. Онај ко искрено воли Француску не може да мрзи Србију.

Ми осећамо последице удара НАТО-а на Савезну Републику Југославију. Значајан чинилац у саставу НАТО-а је и француска војска. Али, власти се мењају, власти су пролазне. Пријатељство Срба и Француза не може да буде раскинуто лакомисленом политиком једног руководства француске. У Србији се није развила мржња према француском народу. Постоји туга и разоча-

читава генерацију испред нас, али ми западним силама не можемо да дамо оно шта траже. Нема тог народа и нема те државе која би се тек тако одрекла своје суверености само зато што је неко јачи. Наравно још већи ударац за наше пријатељство биће ако француске трупе буду учествовале у некој копненој операцији. Можемо само да се надамо и да се молимо да ће разум победити и у Француској као што је победио код нас, и да до тога неће доћи.

Мислим да би прави Срби и прави Французи тешко преживели ситуацију у којој би наша два народа била у рату. Ми са своје стране нећемо учинити

је земље на свету, које заједно поседују неколико стотина милиона становника, могу то да чине, стидим се што сам Француз и што моја земља учествује у овом прљавом рату. Мислим да се данас француско јавно мињење полако мења без обзира на стално испирање мозга и упркос сталном дезинформисању.

Верујте да ћемо учинити све што је у нашој моћи како би Французи боље схватили праву стварност. Колико већ прекосутра, одржаћу конференцију за штампу у Паризу. Надам се да ће средства информисања коректно пренети моје речи. Међутим, у то нисам сигуран.

Признање Доминика Шабоса: борба коју у овом тренутку води српски народ је борба против успостављања новог светског поретка

рење зато што се вековна пријатељства газе, али ми се надамо да Француска не може дуго да трпи да буде слуга. Ако се новог светског поретка, мондијализма и светских жандара не боји мала Србија, зашто би се бојала Француска?!

Знам да сте имали прилику да се упознате са ситуацијом у нашој земљи. Ја имам прилику да пратим и француске медије. Знам како се тамо развија кампања против Југославије. Знам како се оправдавају брутални удари на Савезну Републику Југославију. Ја не раздвајам жртве у Савезној Републици Југославији на војне и цивилне. НАТО брутално, без икаквог права, и без морала, напада и нашу војску и наше цивиле. И наши војници су невинне жртве ове агресије. Савезна Република Југославија одолева свим нападима.

Наш морал, нашу жељу да се одбранимо, не могу да сломају. У војном смислу, технички и технолошки НАТО је

ништа да такав рат изазовемо, али свако ко пређе нашу границу са пушком у руци, нека рачуна да ћемо се борити до краја."

Доминик Шабос: Господине председниче, драги пријатељи, ја бих наравно више волео да сам могао да дођем у Србију у једном другачијем тренутку, али нам је било стало да у овом тренутку будемо овде како би смо својим присуством доказали да за праве Французе националисте, које ми представљамо, француско-српско пријатељство остаје веома присутно и живо.

Борба коју ви у овом тренутку водите превазилази просто значење борбе за суверенитет. Ради се, у ствари, о борби против новог светског поретка и против оних који би да нашим народима наметну не само један начин живота, већ и своја правила, своје законе и своје једнострано гледиште. Као што сам рекао на конференцији за штампу, коју смо одржали јуче, када видим да најбогати-

Још једном желим да знате да смо ми свим срцем уз вас и да не треба поистовећивати француску владу са француским народом. Осим нас из Националног фронта, велики број Француза се не слаже са нашом владом и гаји дубока осећања према српском народу.

Господине председниче, драги пријатељи, надам се да ћу ускоро имати прилику да се вратим у Србију, у време мира и поново пронађеног међусобног поверења између наша два народа.

Жак Дор: Имали смо прилику да се сусрећемо јер сам увек долазио у тешким тренуцима. Надам се да ћу следећег пута моћи да дођем као туриста. Ипак, уколико се ствари буду одвијале супротно мојим жељама ја ћу се и онда вратити. Хвала вам што сте данас у толиком броју овде и знајте да вам говорим из срца. Французи нису сви, далеко од тога, наклоњени овом потпуно незаконитом бомбардовању. Хвала вам!

Ивана Ђурић

СРБИ НА БРАНИКУ ЕВРОПЕ

Потпредседник Шабош истакао да је главни циљ његове и посете Жака Дора упознавање са чињеницама јер информације које стижу у Француску, пролазе кроз НАТО филтере. Шабош се интересовао и на које све начине Национални фронт Француске може да помогне српском народу у овом тешком тренутку

У Србију су, 22. маја 1999. године, допутовали представници Националног Фронта Француске: Доминик Шабош - потпредседник, и капетан Жак Дор - директор кабинета за спољну политику ове партије. На почетку ове пријатељске посете нашој земљи, обишли су Нови Сад у пратњи републичког министра за информисање Александра Вучића. Обишли су објекте који су разрушени у злочиначкој агресији НАТО-а на нашу земљу. Стамбено насеље Детелинара, затим Варадински, Жежљев и мост Слободе, као и зграду новосадске телевизије.

У Београду их је дочекао председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ, са којим су посетили срушене објекте у најстрожем центру града. Генералштаб војске Југославије, Министарство одбране, Савезно и Републичко министарство унутрашњих послова, зграду Радиотелевизије Србије, и рушевине кинеске амбасаде и Пословног центра "Ушће" на Новом Београду.

Најдуже су се задржали у згради владе Србије, где их је др Војислав Шешељ провео кроз свој разрушени кабинет и друге просторије које су уништене у овој прљавој акцији западначких бомбардера. Међу њима је и министарство за информисање које је највише страдало јер је ту директно ударио један од пројектила. На месту где је некада био његов кабинет, министар Вучић је пронашао једну књигу о Србији, на француском језику. Поклонио је Доминику Шабошу, извињавајући се "што је мало прашњава".

Конференција за штампу је одржана у седишту Српске радикалне странке уз бројно присуство домаћих и страних новинара. После уводне речи Војислава Шешеља, потпредседник Националног фронта Француске изнео је низ оптужби на рачун НАТО-а, и подршку нашем народу у праведној борби против покушаја стварања новог светског поретка, чији су творци Америка и неке западне земље. Изјавио је и да се стиди што је Француз јер Француска учествује у агресији против Срба са којима их је везивало традиционално пријатељство.

Краћи предах гости из Француске су имали у ресторану "Стара капетанија".

Доминик Шабош: гајим осећања великог пријатељства према српском народу

У разговору са др Војиславом Шешељем, Томиславом Николићем и министрима Александром Вучићем и Драганом Тодоровићем, размењена су мишљења о тешкој ситуацији у коју је доведена наша земља садистичком агресијом НАТО-а. Шабош је рекао да је рат који се води против Југославије потпуно неlegalан и у супротности са свим принципима и повељама УН, НАТО-а, Уставом Француске и неким основним правилима дипломатије.

Др Војислав Шешељ је поново истакао да не долази у обзир ниједан акт који би негирао територијални интегритет или суверенитет наше земље. Прихvatљиво је само цивилно међународно присуство и то под условом да чланови

мисије нису из земаља које су учествовале у агресији. У даљем разговору, Шабош и Дор су нагласили да је главни циљ њихове посете да по повратку упознају своје сународнике са реалношћу које нису свесни, јер све информације које долазе до становништва прво пролазе кроз НАТО филтере.

Медији су у Француској главни инструменти прљаве НАТО кампање, а њихова излагања се свode на константно понављање приче о избеглицама, са истим фотографијама уплакane деце, потрским причама, и лажима које Цими Шеј сервира са осмехом. Заједничка је била констатација да су јавна мишљења у западним земаљама ипак добро уздрмана (узмимо за пример оно што се деси-

ло Јошки Фишеру), али владе тих земаља се просто утркују у томе ко ће више и послушније служити Америци. Ту нарочито предњаче бивше југословенске републике Словенија и Хрватска.

Шабош се интересовао на које све начине Национални фронт Француске може да помогне у овом тешком тренутку. Председник Шешел је рекао да они већ помажу својим јавним наступима у којима се отворено супротстављају агресији НАТО-а на нашу земљу. Много је значило, на пример, то што су у Европском парламенту посланици Националног фронта ставили мете на своје клу-

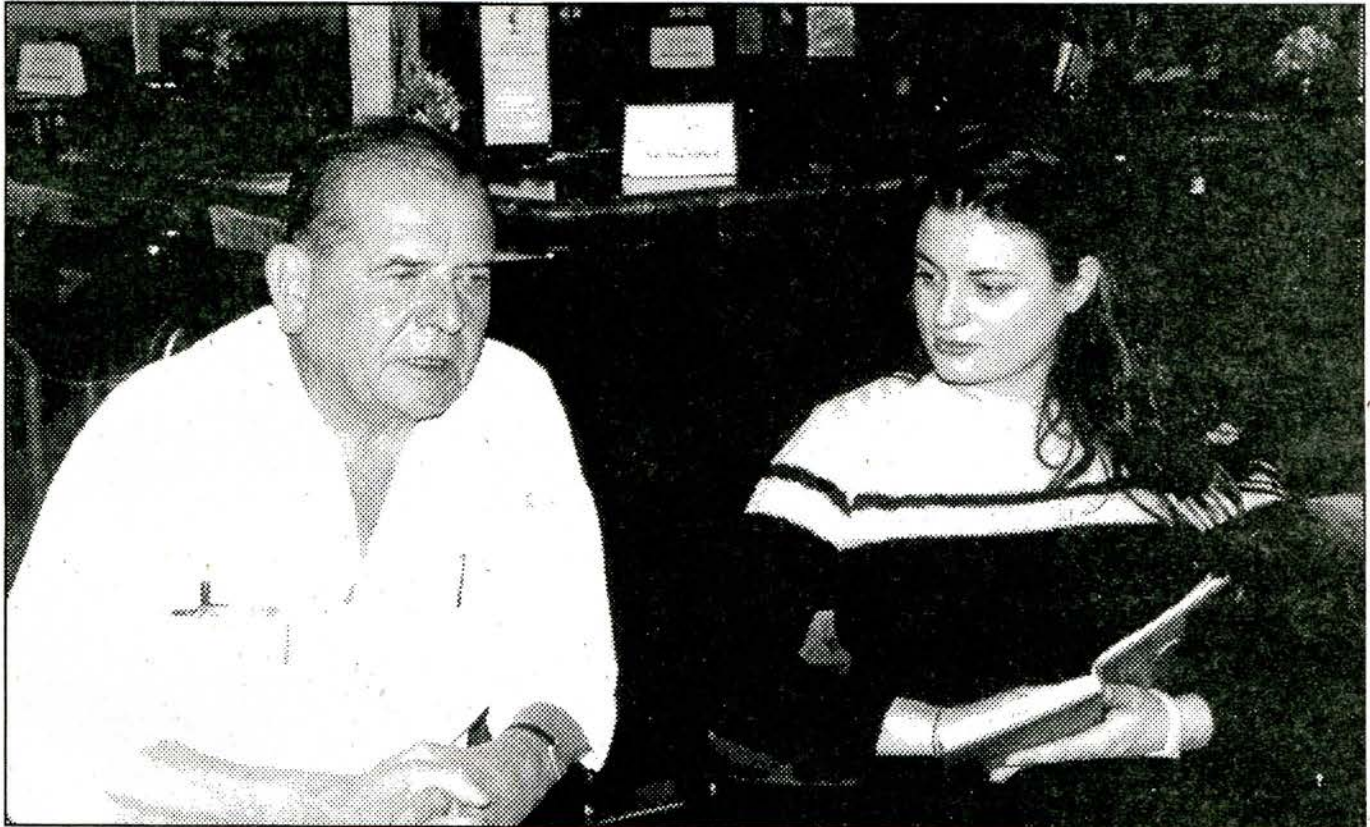
Осетио сам у народу чврсту одлучност да се сачувају независност, суверенитет и услове живота који су њима својствени.

● **Као што сте приметили, на мети су и цивилни циљеви, инфраструктура. Да ли је то жеља светских моћника да уништи не само морал, већ и саму Србију?**

Шабош: Сматрам да је жеља америчке владе (коју ја не мешам са америчким народом), и њених слугу, наине влада европских земаља које су стране учеснице у овом конфликту, да се наметне правило и воља за успостављањем новог светског поретка и то без обзира на

јислав Шешел веома добро изразио, јасно је да српски авиони не раде на струју, као ни пушке. Наравно, све је то, у ствари, усмерено ка подрицању морала код Срба, уз наравно драматичне последице, јер како можете подпрејати млеко за бебу или, на пример, стерилисати флашицу, ако немате струје. Србија није богата земља, међутим све те породице имају бар некакве залихе хране у фрижидерима и замрзивачима.

Све то може да се поквари и да пропадне. Дакле, ради се заиста о нападу усмереном против цивила у Србији. А све је то још страшније, јер не желе да признају да воде рат. Кажу да је то да би

Доминик Шабош у разговору са новинарком "Велике Србије":
гади ми се све ово што Американци и НАТО раде у Србији

пе. Међутим када њихова странка дође на власт моћи ће још много тога да ураде. У пријатном разговору време је прошло веома брзо.

Нешто касније, потпредседник НФФ-а, Доминик Шабош, дао нам је краћи интервју.

● **Ви сте и раније имали прилику да боравите у нашој земљи. Како вам изгледа Србија у овим ратним условима?**

Шабош: Ја сам, нажалост, имао веома мало контакта са обичним људима овде у Србији. Међутим, од свог доласка овамо, на пропутовању из Мађарске, могао сам да констатујем да су све њиве посејане, да су земљорадници на свом послу. Ма где кренули, од саме царине па преко хотела и ресторана у којима смо били, осетили смо један веома пријатан дочек, јер су људи знали да смо ми из Националног фронта Француске. Наине, били су свесни да су наши ставови другачији од ставова владе наше земље.

принципе независности и суверенитета, без обзира на историју и традицију различитих нација. Фрапантне су чињенице до којих се долази када се размишља о овом конфликту.

Неких 600 милиона становника, који уједно представљају и најбогатије државе овога света, нападају један народ од 12 милиона људи. Морам вам рећи да у мени има толико чемера да не могу речима да изразим огорченост у односу на такво деловање. То је мој први утисак.

Оно што сам могао да видим од како сам дошао, јесте да су гађани цивили, зграде које су биле претходно испражњене, које се не могу сматрати као војни објекти.

Такође и школе, болнице, пијаци, стајбена насеља... То је недопустиво. То је неприхватљиво. Ови прекиди у снабдевању електричном енергијом због гранатирања производних постројења су скандалозни, јер, како је то данас др Во-

се казни Слободан Милошевић.

Ја лично не гајим нека посебно пријатељска осећања према Милошевићу, али гајим осећања великог пријатељства према српском народу. Тај народ се борио заједно са француским народом од 1914–1918 године. Значи, ради се о народу који има заједничку историју са нама, и мени се гади све ово што се сада дешава.

● **Србију и Француску је повезивало вековно пријатељство и савезништво. Међутим, сада су Срби разочарани и огорчени ставовима Француске. Ви сте једина странка која нас јавно подржава у овој неправедној борби. Да ли је тачно да оно што ви гласно говорите, већина Француза дубоко у себи мисли?**

Шабош: Да, управо је тако. То и јесте разлог због кога ја изражавам жељу да српски народ буде стрпљив и да, надам се, не уништава онај прелепи споменик

на коме пише "Волимо Француску, као што она нас воли".

● **Бојим се да је та порука, у последње време, постала епитаф.**

Шабош: Знате, француски народ, чак и кад га заваљају званична средства информисања, не прихвата овај рат. Нажалост, главна средства јавног информисања држе велике корпорације, које моје осећање припадности француском народу забрањује чак и да их именујем. Убеђен сам да се данас већина Француза супротставља вођењу оваквог рата, а када би наши сународници били објективно информисани сигуран сам да би сви били против рата и на вашој страни.

● **Шта је до сада Национални фронт урадио по том питању? Да ли је било неких јавних наступа, демонстрација и да ли је било неког ефекта?**

Шабош: Ми смо настојали да окупимо Србе у Француској. Успоставили смо контакте са постојећим организацијама Срба и морам да вам признам нешто, они нису баш најбоље организовани. Ми смо на велику манифестацију 1. маја позвали многе и они су дошли, али су се изгубили, развукли у маси. Међутим, ваља рећи да су Срби били веома бројни на тој манифестацији и Жан-Мари Ле Пен им је исказао своју подршку. Више од трећине свог обраћања, а то је говор од близу два сата, посветио је ситуацији у Србији, посебно на Косову и Метохији.

● **Мислите ли да је Србија добро организована у одбрани?**

Шабош: Ја нисам баш најбоље упознат са потенцијалима ваше војске, али

знам да је добро организована и да је српски народ веома храбар народ. Познато ми је и да наши политички пријатељи у Србији, српски радикали, исказују велику енергију у смислу одбране властите земље. Најбољи доказ за то је и овај посланик Српске радикалне странке, који се није двоумио да властити живот да за одбрану свога народа.

● **Да, код радикала је одзив на мобилизацију 100% и највише људи који се добровољно јављају за одбрану земље су српски радикали.**

Шабош: Наравно, то је за дивљење.

● **Жан Мари Ле Пен није је могао да дође због обавеза око предизборне кампање. Какве су прогнозе с обзиром да је ваша странка трећа по снази у Француској?**

Шабош: Вероватно знате да смо имали у нашем покрету интерних проблема, наине дошло је до издаје унутар странке. То је допринело да су све оне снаге, "живе" снаге, прави борци Националног фронта Француске били приморани да се ангажују у тој борби. Ми смо сви активисти наше странке а први међу нама је Жан-Мари Ле Пен. С обзиром да је он на челу листе за Европске изборе, он мора стално да буде на свим фронтима.

Непрекидно гостује у радио и ТВ емисијама, учествује на митинзима, говори на многим местима што веома исцрпљује. Он је жарко желео да дође овамо али понестало му је гласа (ларингитис) што га је приморало да се лечи. Прекјуче ми је јавио: "Доминик, ја бих толико волео да могу да одем са тобом у Србију, али то би било неозбиљно с моје стране". Данас је дошло

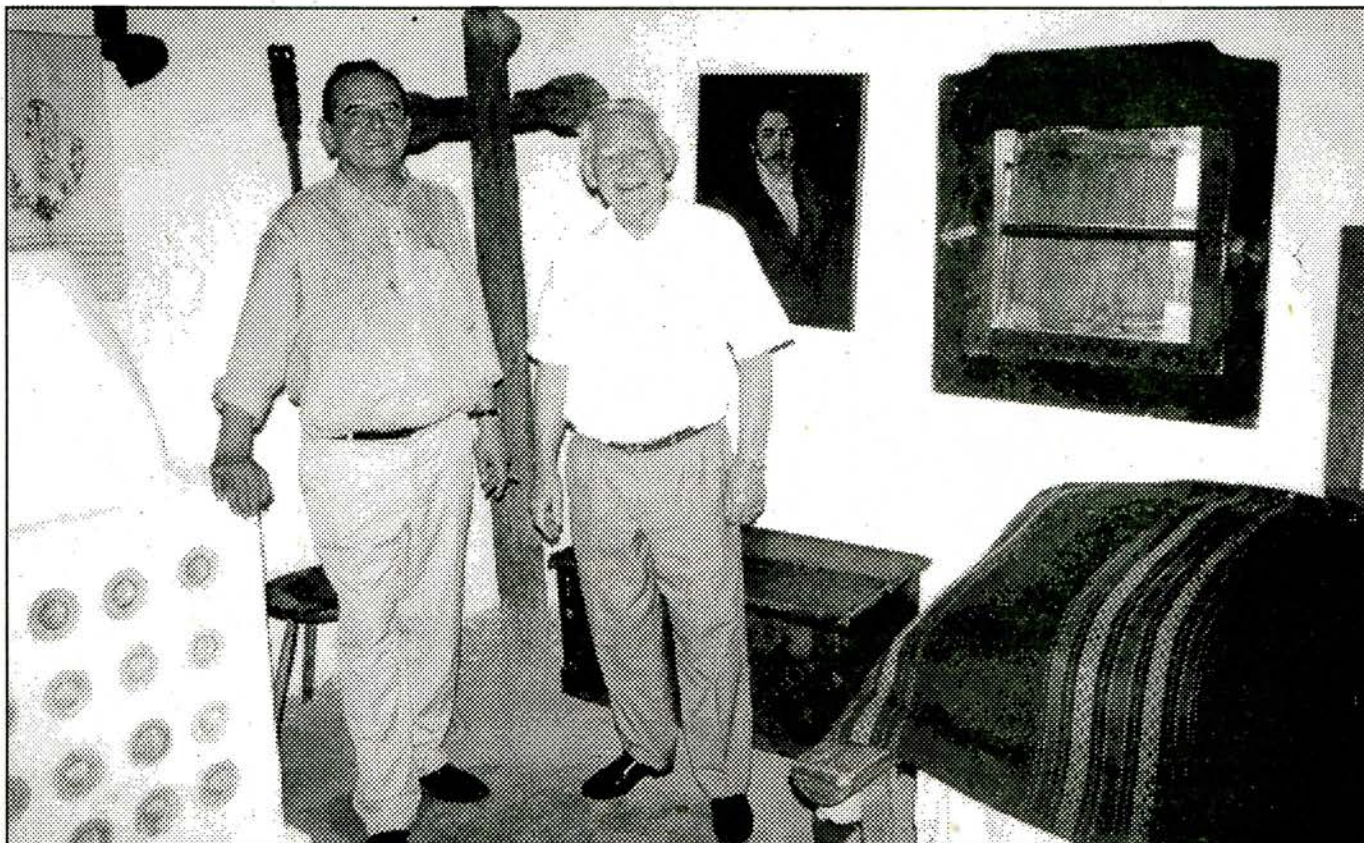
до телефонског разговора између њега и др Војислава Шешеља, и Ле Пен је обећао да ће по окончању ове предизборне кампање за Европске изборе доћи у Србију.

● **Какве су прогнозе предстојећих избора и уколико Жан-Мари Ле Пен победи како би се то одразило на политику Француске према нашој земљи?**

Шабош: Ми на овим изборима нећемо победити. Наша је жеља да се покажемо оним што данас јесмо, наине треба напоменути да су ови избори веома тешки за нас. По завршетку ових избора, који се одржавају 13. јуна, наша прва иступања у Европском парламенту биће иступања везана за питање Србије. Још једном да напоменем да је ова интервенција НАТО-а нелегитимна, нелегална и, поврх свега, представља чинилац ремећења равнотеже на читавом Балкану. У ствари, Американци и њихове слуге се играју приучених врач-мајстора.

● **Како коментаришете бомбардовање Кинеске амбаседе?**

Шабош: Сасвим је извесно да је НАТО упознат са распоредом објеката у Београду. Изговор да нису располагали исправним планом је смешан јер је на локацији Кинеске амбаседе некада била ливада. Да ли то значи да је влада САД том акцијом имала намеру да спречи појављивање овог питања на Савету безбедности УН, јер ту НР Кина има право вета, или је пак желела да покаже да је она господар који намеће своје законе без обзира на ставове других. Не знам, чини ми се да се од пада Берлинског зида до данас по-

Приврженост националној Србији: посета кући Вука Караџића у Тршићу

ставља један проблем суштинске равнотеже. Америка има одређену позицију како на економском, тако и на војном плану, која ме свакако забрањува.

● Да ли сте чули за овдашњи графит "Не бојте се Руси, Срби су са вама!"

Шабош: Ха, ха, ха! Ми смо мишљења да је веома важно да Русија поврати своју снагу како би представљала противтежу америчкој моћи.

Европа, каква је данас, није на путу да тај баланс поново успостави. Тим пре што, традиционално говорећи, Русија јесте представљала неку врсту балансе експанзије Азије. Чини ми се да овај неприхватљиви рат, који се води против Србије, треба да доведе до размисања у разним срединама, везано за светску равнотежу. Јасно је да су у целом свету многи погођени овим проблемом.

● У светлу такве америчке моћи, мислите ли да ће Међународни суд правде у Хагу донети праведну пресуду тј. осудити агресију на нашу земљу?

Шабош: Мада не гајим велико поверење у Међународни суд у Хагу, ви сте могли да приметите у мировном предлогу који сам ја изложио на конференцији за штампу пре извесног времена у Француској, а данас и у Београду, да би пресуда морала да буде непристрасна. Она би морала да се односи на све земље чланице НАТО-а које су интервенисале у овом конфликту и које су дужне да овој земљи надокнаде штету.

● До сада процењену на око 100 милијарди долара.

Шабош: Да.

● У ком саставу би била међународна истражна комисија коју сте ви предložили?

Шабош: Лично бих желео да у раду те комисије учешће узму земље које нису учествовале у овом рату. Пре свега Русија, али и друге земље. Такође бих желео, из разлога личних осећања и с обзиром на историјске везе са Србијом, да један од учесника буде и Француска, али под условом да чланови те комисије не буду слуге америчким интересима.

● Као што су, између осталих, Тони Блер и Жак Ширак.

Шабош: Апсолутно! Ја сам њих назвао слугама. Нећемо говорити о Тони Блеру који је један од најгласнијих међу онима који би да бомбардују Србију. Но, што се тиче Жака Ширака ја ћу да цитирам госпођу Мари-Франс Гаро, која је била један од његових персоналних гуруа. Она је пре извесног времена боравила код вас како би сама сагледала реалност онакву каква она заиста јесте. Дала је, после тога, по мом мишљењу, веома тачну дефиницију Жака Ширака: "Мислила сам да је Жак Ширак сачињен од мермера од кога се праве кипови, али испада да је од порцулана од кога се праве бидеи".

● Шта мислите о плану групе Г-8 у пет тачака?

Шабош: Чини ми се да је тај нацрт прилично двосмислен. Сами термини који се користе отварају многе опције. Да ли би снаге које би се поставиле између зарађених снага биле цивилне или војне? Но, без обзира на то, Србија је суверена нација и нема ни говора да јој се наметне војно присуство на њеном тлу. Према томе, овај план мора да прецизира ставове. Уколико би били прихваћени наоружани посматрачи, мора се прихватити и да такзвана ОВК буде потпуно разоружана и да војне и полицијске снаге Србије буду враћене у мирнодопско стање које је владало пре избијање овог сукоба.

● Како коментаришете изјаву портпарола НАТО-а у Македонији да НАТО има потпуно право да пуца у грађане Македоније под паролом самоодбране, и то све у земљи коју наводно нису окупирали већ им је она само домаћин?

Шабош: Ја не бих да се мешам у одлуке македонске владе, али извесно је да је та земља у изузетно тешкој ситуацији. Њена етничка равнотежа се све више ремети, с обзиром на велики прилив Албанаца. Ја разумем реаковање македонског становништва. На македонској влади је да определи свој став у односу на стране снаге које су присутне на њеној територији.

● Колико је албанских избеглица стигло у Француску и како то утиче на демографску слику, с обзиром да муслиманска мањина у Француској и није тако безначајна? Наиме, има их више од 5 милиона.

Шабош: У Француску је стигло веома мало избеглица. Говори се о 1500 до 2000. Наравно то не утиче на иначе драматичну ситуацију наше земље у погледу имиграције, управо због тога што ми код нас имамо више од 5 милиона имиграната муслиманског порекла. Пар хиљада више или мање неће суштински ништа изменити.

● Изгледа да је Француска, као и Немачка, постала нова Мека муслиманима због имиграционе политике ваше владе.

Шабош: Ми се противимо тој имиграционој политици која је водила или пак толерисала француска влада. Често говорим, када бих ја био Пакистанец, копао бих и рукама и ногама да дођем у Француску, јер бих био сигуран да ћу зарађивати 15 до 20 пута више не радећи, него што бих радећи зарадио у својој земљи. Дакле, ти људи нису криви. Ја оптужујем владе Француске, које су се у последњих тридесетак година ређале, зато што су омогућиле ту имиграцију која не само што умањује француску финансијску моћ, већ и штети земљама из којих ти људи долазе.

● Какав је био интерес Француске владе да воде тако великодушну имиграциону политику?

Шабош: У прво време, један од претходних председника, г. Помпиду је и сам признао да му је жеља била да, с обзиром на грешке почињене и на економском и на социолошком плану, олак-

ша долазак имиграната како би се извршио притисак на плате. То је наравно грешка у погледу нације, у погледу националног идентитета, али то је и економска грешка.

Тај поступак је довео до тога да француска индустрија, добијајући са стране јефтину радну снагу, није у довољној мери модернизовала своје производне капацитете и није увела благовремено роботизацију. На тај начин је закаснила двадесетак година што је тек сада надокнађено.

У другом смислу можемо говорити о филозофији која на тај начин сагледава права човека. Сви људи имају иста права у Француској као и сами Французи. Тврдити данас да би Французи требало да имају већа права је нешто што повлачи одмах етикету расизма. Ми нисмо расисти. Ми смо франкофили.

● И ми смо србофили а не расисти, јер, на пример, код нас Албанци имају свој универзитет. Да ли нешто слично постоји у Француској?

Шабош: Не. У Француској постоји закон још од времена Жил Ферријеа који чини обавезном доминантну позицију француског језика. Ја мислим да је то нешто што је учинило много добра Француској. Али, треба сачувати традицију. Тако да данас поспешујемо тенденције да се очувају неке регионалне традиције као што су очување језика и обичаја појединих француских региона.

Наиме, желим тиме да укажем да је Национални фронт Француске странка која је изузетно привржена нашој историји. Дакле ми желимо да све оно што је Француска постигла, све традиције и обичаји буду очувани. Насупрот ономе што многи често тврде, ми нисмо људи једноумља. Напротив, ми сматрамо да је Француска сложена, композитна земља и то је оно што чини сву њену величину јер смо кроз све те разноликости остварили француско јединство.

● Ваш долазак је овде наишао на велики одјек. Да ли ће такав одјек имати и у Француској, и на који начин ћете својим сународницима представити ваше утиске о стварној ситуацији овде?

Шабош: Ја ћу учинити максимум. Одржаћу конференцију за штампу у среду, како бих могао да изнесем све оно што сам видео и констатовао. Нажалост, не знам како ће те информације наша средства информисања да пренесу. Морате знати да, изузев наше странке, влада права дезинформисаност. Једине информације које пролазе су, у ствари, НАТО информације.

● Верујемо да ћете учинити све што је у вашој моћи. Хвала вам на овом разговору.

Шабош: Хвала вама, било ми је задовољство. Желим још једном да се захвалим Српској радикалној странци и др Војиславу Шешељу на топлој добродошлицы.

Разговарала:
Ивана Ђурић

ОМЛАДИНА
НАЦИОНАЛНОГ ФРОНТА ФРАНЦУСКЕ
Национална дирекција

ПОРУКА СРПСКОЈ ОМЛАДИНИ

Драги српски пријатељи,

Већ два месеца се попут галског племена из приче о Астериксу ваш народ свим снагама одупире невиђеној опсади највећих светских сила.

Нажалост, овде се не ради ни о каквом стрипу, него о суровој стварности, тим пре што се међу агресорима налази и влада наше земље, Француске.

Нешто више од 80 година након величанствене епопеје Источне армије, када су наши прадедови измешаном крвљу у рововима запечатали давнашње француско-српско пријатељство, француски војници се, често противно ономе што им је срце говорило, нађоше ангажовани у једностраној офанзиви против вашег народа.

Знајте да тај терористички акт – јер како другачије назвати садашњу најезду убилачке технологије – не ужива подршку француског народа. Напротив, наши сународници су бројним сведочењима потврдили своју солидарност и симпатије у односу на српску заједницу у Француској, заједници која је одувек поштовала наше законе и институције и никада није ни покушала да потцени наш идентитет.

Нажалост, наше власти које се стално трсе својом припадношћу земљи у којој се поштују права човека, једногласно су одлучиле да слепо следе НАТО у његовом ратном походу. И као што су се определили за рат, а да га нису ни објавили, тако су и у Француској завели ратно стање без доношења одговарајуће уредбе. Један пример је довољан: већ два месеца тражимо одобрење да на симболичан начин изразимо солидарност са београдском омладином тако што ћемо се мирољубиво окупити на једном од мостова Париза. Али, то не дозвољава полиција господe Ширака и Жоспена.

Упоредо с тим, француске јавне личности које су се супротставиле или макар изразиле своју резервисаност у односу на оправданост овог рата, као што је случај са Мари-Франс Гаро или Режиc Дебреом, који су и путовали у вашу земљу, бивају одмах медијски жигосане.

Откуд толика острвљеност? Зашто се читав један народ осуђује? Одговор једноставно гласи: зато што то изискује идеологија новог светског поретка.

Присетимо се само да су пре 80 година, 1919. године, Сједињене Државе из времена председника Вилсона Европи диктатом наметнуле мир, искористивши хаос изазван Првим светским ратом за почетно манифестовање својих империјалистичких претензија.

Наведене претензије су се у последњих 80 година само појачавале до те мере, да сада за империјализам Вашингтона нема противтеже. Штавише, дипломатском и војном империјализму са почетка придодат је данас и економски, културни и медијски империјализам.

Стога је на веома трагичан начин само логично то што се 80 година касније, ове 1999. године, од стране Сједињених Држава председника Клинтона распламсава рат у Европи.

Међутим, оно што је бесмислено и неприхватљиво, то је да Француска, па била то и Француска арогантне социјал-демократије, узме учешћа у тој злокобној работи, бацајући притом под ноге вековно пријатељство.

И, мада су наше власти, наши новинари и наши назови интелектуалци то заборавили, знајте, драги српски пријатељи, да Француска остаје постојбином Јованке Орлеанке и Шарла де Гола. Пламен отпора, чији је данас лучоноша Жан-Мари Ле Пен, загаснути неће. А добро знамо да тај пламен код вас гори још јаче.

Наиме, ви сте данас више него икада народ отелотвореног отпора. Од цара Лазара који се испречио султану, преко Карађорђа наспрам Турака, па до Драже Михајловића у сукобу са СС-трупима, ви сте свету увек и изнова пружали пример слободољубивих људи, људи који се не дају отуђити.

Вашим одбијањем да се покорите силама тзв. новог светског поретка, и овог пута дајете пример храбрости и достојанства.

А док авиони НАТО-а у вашем ваздушном простору ватреним и крвавим словима исписују да мондијализам значи смрт, ваш неугасиви отпор још једном доказује да национализам значи опстанак.

Наспрам онима који сеју смрт, ми смо срцем и душом уз вас, за живот и слободу.

Париз, 20. маја 1999.

Гијом Луит,
национални директор у име омладине
Националног фронта Француске

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

ДИКТАТ АМЕРИКЕ ПРЕТЊА ЦЕЛОМ СВЕТУ

23. МАЈ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Ова три дана, јуче, данас и сутра, наши гости су потпредседник Националног фронта Француске, господин Доминик Шабощ, шеф кабинета за спољну политику Националног фронта, командант Жак Дор, наши стари пријатељи, најближи сарадници Жан Мари Ле Пена. Дошли су да изразе солидарност са српским народом супростављајући се бруталној агресији НАТО-а на Савезну Републику Југославију. Луче су обишли Нови Сад, уверили се у стравичне размере разарања злочиничке НАТО авијације.

Данас су обишли неке порушене објекте у центру Београда, а откад је почела агресија на Савезну Републику Југославију, Национални фронт Француске и Жан Мари Ле Пен свакодневно осуђују то дивљаштво западних политичара и војних команданата, изражавају подршку српском народу и посебно осуђују француско учешће у агресији.

Ми смо нашим пријатељима из Француске показали да је Србија данас онак-

ва каква је била од 1914. до 1918. године, а да ми очекујемо, у најскорије време, да Француска буде она стара, да Француска буде онаква иста каква је била од 1914. до 1918. године, какаву су је запамтили наши дедови и наши очеви. А Француска има наде све док у њој делује таква политичка партија каква је Национални фронт, и док има такве политичаре какви су Жан Мари Ле Пен и његови сарадници Доминик Шабощ и Жак Дор.

Српска радикална странка је срећна што има такве пријатеље у Француској и ми смо наша спољна пријатељства и успостављали на принципу да онај ко искрено воли свој народ мора уједно бити и пријатељ Србије.

Сви европски народи су изложени великом злу мондијализма. Амерички диктат прети целом свету. А наше партије су сродне и по томе што се супростављају мондијализму, што се залажу за Европу слободних народа и држава.

Обратиће вам се господин Доминик Шабощ, потпредседник Националног фронта Француске.

Доминик Шабощ: Даме и господа, било нам је стало да још једном дођемо у Србију да бисмо могли лично да се уве-

римо у ситуацију, а пре свега због могућности да наше сународнике упознамо са реалностима које смо видели на лицу места, а не кроз деформисана сочива којима је свакодневно изложено јавно мњење у Европи. Наиме, ако сагледате оно што средства информисања у Француској, Шпанији, Италији, или у Америци и другде јављају, видите да се ради увек о истим клишеима. Другачије речено, то су речи које НАТО диктира за употребу свим земљама.

Када сагледам оно што сам имао прилике да видим, наиме, разорене зграде, разорене инсталације које немају никакве везе са војним објектима, мене је стид што сам Француз, стид ме је што моја земља учествује у овом прљавом рату.

Треба ли да подсетим да се овај рат, кога и не називају тим именом, војни ван свих правила и дипломатије и међународног права? Тиме се крше принципи Уједињених нација. Никаква резолуција није донета у том смислу, никаква резолуција није донета позивајући се на поглавље 7 које једино омогућава примену силе. Крши се и повеља НАТО-а, јер НАТО и јесте организација која је основана за одбрану властитих чланица, али

На месту НАТО злочина: сви европски народи изложени су великом злу мондијализма

ни у ком случају НАТО није овлашћен да постане жандарм независних држава.

Што се тиче моје земље, Француске, прекршен је и француски Устав, јер за учешће у ратним актима, следствено члану 35 нашег устава, пре сваке акције тог типа, парламент треба да донесе одговарајућу одлуку, а то није учињено.

Најзад, крше се уобичајена правила дипломатије, јер су у Француској, у Рамбујеу и у Паризу, одржана два мировна скупа, а традиција је да земља која је домаћин мировне конференције не узима учешћа у било каквом конфликту.

Али, ако идемо мало даље, у мојој земљи смо изложени једном озбиљном проблему, једном проблему имиграције, и то посебно муслиманске имиграције. Већ сада је у неким градовима већинско становништво муслиманске вероисповести. Примера ради, да споменем градове као што су Рубе и Туркуа на северу. Могу себи да поставим питање - шта би се догодило уколико би та нова већина у тим градовима, односно у тим деловима Француске, одлучила да прогласи независност. Да ли би у том случају Американци и слуге које их прате у НАТО-у дошли да бомбардују Париз? То питање се може поставити због тога што се управо такав случај догодио код вас на Косову.

Национални фронт већ годинама одржава пријатељске односе поверења са Српском радикалном странком и он је уз Српску радикалну странку у овим тешким искушењима. Јер одбрана српског народа против НАТО снага има већи значај од саме одбране српске територије. Ради се о одбрани независности и суверенитета нација, насупрот онима који заговарају нови међународни поредак.

На крају, знајте, упркос оном испирању мозгова коме су изложени Французи, део народа Француске јесте уз вас. Хвала вам.

Др Шешел: Обратиће вам се и командант Жак Дор, директор кабинета за спољну политику Националног фронта Француске.

Жак Дор: Југославију познајем већ дуго година, а ово је четврти пут како долазим у Србију на позив Српске радикалне странке. Ја знам да је српски народ као они народи које сам имао прилике да видим до последњег светског рата, то је народ који стоички и са спокојством опстаје под бомбардовањима којима је изложен од стране Американаца, бомбардовањима која су, као што је рекао господин Шабош, потпуно незаконити. Желим вам да храбро издржите, а мислим да је господин Шабош довољно тога рекао и да нема никакве потребе да ја било шта додам. Хвала вам.

Др Шешел: Пре него што и вама пружио шансу да поставите евентуална питања, господин Доминик Шабош ће вас упознати са политичком платформом Националног фронта Француске која је саопштена француској јавности пре ове посете, дакле, која је саопштена у Паризу и која представља један принципијелан став за сада треће по снази политичке партије и која представља ди-

Доминик Шабош: стид ме је што сам Француз, што моја земља учествује у овом прљавом рату

ректно супротстављање оријентацији званичне француске власти.

Доминик Шабош: Прочитаћу вам нацрт плана мирољубивог решавања кризе у Савезној Републици Југославији, који сам, пре него што ћу доћи овамо, већ доставио штампи у Француској.

"С обзиром да је Србија одувек била савезник Француске, с обзиром да Француска мора одиграти историјску улогу у решавању ове кризе, с обзиром да се ради о изричитој агресији против суверенитета и интегритета Савезне Републике Југославије, и у смислу резолуције 3314 Генералне скупштине Уједињених нација, с обзиром да Француска учествује у ратном акту без сагласности француског парламента, упркос ономе што стоји у члану 35 Устава од 4. октобра 1958. године у коме јасно стоји - за објаву рата надлежан је парламент, с обзиром, најзад и на то да Француска није имала никаквог интереса да се придружи НАТО-у у овом рату, а да би се обуставиле непотребне патње избеглица и цивилног становништва у Србији, као и ради стварања услова за трајни мир у овом региону Европе, Национални фронт Француске, у својству треће по реду политичке странке у Француској, захтева:

1) да се сместа и безусловно обуставе ваздушни удари НАТО-а на Савезну Републику Југославију;

2) да се одмах деблокирају неопходна средства за хитну хуманитарну помоћ избеглом становништву са Косова, као и становништву које је жртва бомбардовања у Србији и на Косову;

3) одржавање велике мировне конференције којом би копредседавале Француска и Русија, а око за обе стране прихватљивог нацрта резолуције;

4) разоружавање терористичких формација ОВК, снага марксистичко-лењинистичког усмерења, као и забрану финансијске, војне и логистичке помоћи која јој се пружа унутар и изван граница југословенске федерације;

5) повратак свих избеглица у што бољим хигијенским и безбедносним условима;

6) израду статута за Косово, уз поштовање суверенитета Савезне Републике Југославије и међународног права, полазећи од предлога који је дала Савезна Република Југославија на конференцији у Рамбујеу, а уз надзор, помоћ, асистенцију и учешће цивилних посматрача одређених на последњој седници Савета безбедности Уједињених нација;

7) оснивање међународне истражне комисије на иницијативу и под предњештвом генералног секретара Уједињених нација, како би се утврдиле одговорност, те врста и облик како људских, тако и материјалних штета; наведена комисија ће испитати одговорност држава и њихових руководстава која су по свој прилици намерно и свесно, а ради нелегитимних циљева угрозили мир и безбедност на Балкану; закључци ове комисије морају попући за собом обраћање међународном суду у Хагу;

8) хитно сазивање европске конференције о миру на Балкану, којом ће се утврдити услови економског развоја овог региона Европе, а ради трајног успоста-

вљана стабилности и безбедности у Европи."

Др Шешељ: Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар (француски дописник): Зашто господин Ле Пен није лично овде?

Доменик Шабон: Као што знате, господин Ле Пен се налази усред предизборне кампање за европске изборе, која траје још свега три недеље. Он практично сваког дана има сусрете са средствима информисања. Упоредо с тим, приморан је и да се лечи, јер пати од нестанка гласа. И поред своје велике жеље он није могао да нађе времена да дође, али будите уверени да је он срцем овде.

Новинар (француски дописник): Да ли мислите да ће бомбардовање електроенергетских постројења и помањкање воде у домаћинствима проузроковати брзи пад морала код становништва?

Др Шешељ: Ја мислим да војни планери НАТО-а живе у убеђењу да се наши

резервиста Војске Југославије у Приштини. Дакле, жртва имамо, али су наши војни губици много, много мањи него што је НАТО очекивао.

А и народ Србије и Савезне Републике Југославије показао је максимум јединства, слоге и солидарности. Показана је максимална одлучност да се земља одбрани. Због тога, у психолошко-пропагандном рату, коме смо изложени већ годинама, у овој фази агресије, авијација НАТО-а, гађајући цивилне циљеве, гађајући болнице, стамбена насеља, фабрике које немају никакве везе са војном производњом, и гађајући пре свега погоне за производњу електричне енергије и електричне инсталације, покушава убити морал нашег народа. А наш народ ће и то издржати.

Ми имамо хране довољно, јер храну сами производимо. Издржаћемо и nestaшицу струје, и nestaшицу воде, и nestaшицу дувана, поднећемо сва искушења

Др Шешељ: Принципијелно ми не прихватамо никакве стране трупе. А поготову не долази у обзир у било којој варијанти да дођу војници агресорских земаља.

А што се тиче плана групе Г8 у пет тачака, те тачке су тако дефинисане да се могу на разне начине тумачити. И тако их и тумаче дипломате земаља учесница. Не долази у обзир ниједан акт негирања нашег државног суверенитета и територијалног интегритета.

Насиља на Косову нема, насиље је престало оног момента кад је уништена албанска терористичка организација. То је прва тачка у којој се тражи обустава сваког насиља. Ми смо примењивали само регуларне, легалне и легитимне облике насиља у оној мери у којој је то било неопходно. Наша војска и полиција се никада у потпуности неће повући са Косова и Метохије. Али ми смо спремни да војску и полицију сведемо на мирнодопски ниво, под условом да престане бомбардовање и да се НАТО трупе повуку из суседних земаља. У мирнодопским условима наша држава на Косову и Метохији има око 15 хиљада војника и око 10 хиљада полицајаца. А то је својевремено прецизирано и споразумом Милошевић - Холбрук.

Што се тиче избеглица, све избеглице које су наши држављани могу се вратити на Косову и Метохију. Они који нису наши држављани не могу се вратити. А вама је вероватно познато да се у протеклих педесет година више од триста хиљада Албанаца из Албаније преселило на Косову и Метохију. Њихова је отаџбина Албанија, треба тамо да живе. У Србији треба да живе они којима је Србија отаџбина, а ако им већ није отаџбина, они који ће бити лојални српској држави.

Не долази у обзир да се формира било каква туђа цивилна власт на Косову и Метохији. Тамо може да постоји само власт која је конституисана у складу са Уставом и законима Србије. Спремни смо да прихватимо цивилну мисију Уједињених нација, посматраче, верификаторе, како год да се зову ти мисионари, под условом да чланови те мисије нису из агресорских земаља. Ми смо спремни за разговоре, ми смо спремни за дијалог.

Черномирдин је опет добродошао у нашу земљу, али постоје неки принципи од којих једноставно нећемо одустати. Ако већ нисмо пристали на неке ствари пре бомбардовања, поготову их нећемо прихватити после овог злочинског бомбардовања.

Да би се уопште озбиљно о нечему разговарало, бомбардовање мора престати. А свака варијанта мировног плана мора садржати елементе плаћања ратне одштете Савезној Републици Југославији. Американци и њихови савезници из НАТО-а морају да плате све што су уништили у нашој земљи.

И никада нећемо дозволити да Дунав опет постане међународна саобраћајница, док нам не изграде нове мостове на Дунаву, свуда тамо где су старе порушили. Дунав је много више значајно Немачкој него Југославији.

Жак Дор: бомбардовања Американаца су потпуно нелегална

тенкови крећу на струју, да наши топови пуцају на струју, да су све наше пушке електричне, да нам се авиони покрећу на електричну енергију, и да због тога сматрају електричне објекте војним објектима. Као што можда сматрају да и тенковску муницију производимо одLISTова дувана, па су нам зато уништили Фабрику дувана у Нишу.

За ова два месеца агресије показало се да НАТО не може да савлада нашу војну силу. Наше војне ефикасности нису ослабљене. Имали смо изванредан број жртва. Ноћас је погинуо и народни посланик Српске радикалне странке Драган Милуновић из Куршумлије, као војник

која нас још чекају. Своју земљу не дамо никоме и нећемо дозволити да нам било ко отме и комадић наше територије.

Новинар (канадска телевизија): Очекује се долазак господина Черномирдина и дипломатских представника Финске уз, можда, учешће још неких високих емисара, који ће доћи у Београд да изнесу предлог плана доласка на Косову међународних трупа које би спровеле наспрм споразума, како га је предложила група Г8? Како гледате на то и да ли ћете ви принципијелно прихватити такав предлог?

Документи за историју нашег времена

Beograd, 15. maj 1999. godine

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕДСЕДНИК

Gospodin dr Vojislav ŠEŠELJ
potpredsednik Vlade

Beograd

Poštovani gospodine Šešelj,

u prilogu Vam dostavljam Uredbu o sastavu Vlade koju sam,
danas, potpisao.

Srdačno Vas pozdravlja

Milan Milutinović

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕДСЕДНИК

Уважавајући ставове Владе Републике Србије о потреби пуног континуитета и ангажовања свих њених чланова у активностима Владе, који имају велики значај за обављање виталних функција Републике, а на основу члана 83. тачке 7 Устава Републике Србије, на предлог Владе Републике Србије, доносим

УРЕДБУ О САСТАВУ ВЛАДЕ

Члан 1

С обзиром на значај неометаног даљег остваривања задатака Владе – сви чланови Владе остају на својим местима.

Члан 2

Ова уредба ступа на снагу даном доношења.

Члан 3

Уредбу објавити у "Службеном гласнику Републике Србије".

Број ПРС 17/99
У Београду, 15. јуна 1999. године

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

Милан Милутиновић

На седници одржаној 15. јуна 1999. године, Влада Републике Србије упознала се са оставкама чланова Владе, припадника Српске радикалне странке, и том приликом

ЗАКЉУЧИЛА

1. Влада Републике Србије налази се пред веома сложеним и многобројним задацима обнове земље после окончања НАТО агресије.

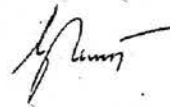
Санација и обнова ратним дејствима оштећених и уништених привредних капацитета, инфраструктурних постројења, комуникација, школа, болница, стамбених зграда и других објеката, представљају приоритетне активности за чију реализацију је одговорна Влада Републике Србије. Обезбеђење економске стабилности, повећање нивоа производње, извоза и укупних економских активности, као и реализација предстојеће жетве којом се обезбеђује прехранбена сигурност земље, такође представљају кључне задатке Владе Републике Србије у наредном периоду.

Изузетно важну улогу Влада Републике Србије има и у обезбеђивању трајног мира.

2. Наведене обавезе и задаци захтевају од Владе Републике Србије континуиран и веома интензиван рад у наредном периоду, зато, полазећи од задатака Владе неопходно је да сви чланови Владе наставе са обављањем својих дужности.

3. Ове закључке доставити председнику Републике Србије.

Београд, 15. јун 1999. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИК

Господину МИЛАНУ МИЛУТИНОВИЋУ
Председнику Републике Србије

БЕОГРАД

Поштовани Председниче,

Чланови Владе Републике Србије, припадници Српске радикалне странке, поднели су оставку на положај у Влади Републике Србије.

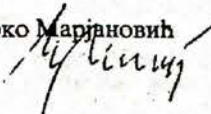
Влада Републике Србије налази се пред веома сложеним и одговорним задацима обнове земље после окончања НАТО агресије. Приоритетне активности, за чију реализацију је задужена и одговорна Влада Републике Србије, су санација и обнова ратом оштећених и уништених привредних капацитета, инфраструктурних система, комуникација, школа, болница, стамбених и других зграда. Кључне задатке Влада Републике Србије има и на плану обезбеђења економске стабилности и повећања нивоа производње и извоза. Један од најважнијих задатака Владе је остваривање Економско-социјалног програма запошљавања и обнове ратом оштећених предузећа и спровођење мера и активности којима се обезбеђује трајно запошљавање радника из фабрика чији су производни погони уништени ратним дејствима агресора и материјално-социјална сигурност њихових породица. Стварање услова за успешну реализацију предстојеће жетве којом се остварује прехранбена сигурност земље, такође представља једну од приоритетних обавеза Владе. Изузетно важну улогу Влада Републике Србије има и на обезбеђењу трајног мира.

С тим у вези, полазећи од тога да наведене обавезе и задаци захтевају од Владе Републике Србије континуиран и веома интензиван рад, Влада Републике Србије се на седници, одржаној 15. јуна 1999. године, упознала са оставкама наведених чланова Владе и том приликом донела закључке које Ти у прилогу достављам, ради даљег поступања у складу са уставним овлашћењима председника Републике Србије у условима ратног стања.

Срдачан поздрав,

Београд, 15. јун 1999. године

Мирко Марјановић

РАТНЕ ПРЕС КОНФЕРЕНЦИЈЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЦИЉ ЗАПАДНИХ СИЛА УНИШТЕЊЕ СР ЈУГОСЛАВИЈЕ

20. МАЈ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Злочинци и агресори из НАТО-а настављају бомбардовање Савезне Републике Југославије, разарање цивилних објеката, настављају са разарањем болница, убијањем болесника, убијањем старих, слабих и немощних.

Паралелно с тим води се све жешћи пропагандни рат у коме се лансирају разноврне лажи, измишљотине, дезинформације, подметачине, покушава приказати у западној јавности како постоје различита мишљења у државном руковођству о појединим питањима супротстављања агресору и тако даље. Чак се преко извесних медија перфидно лансирају дезинформације како ће се прихватити ово или оно што би било по вољи агресора.

Постоје неке ствари које се сигурно никада неће прихватити. Никада се неће прихватити окупација било ког дела Савезне Републике Југославије. Никада се неће прихватити да иједан војник злочиначког НАТО савеза, држава које су учествовале у агресiji на Савезну Републику Југославију ступи са оружјем на тле наше земље. Амерички, енглески, француски, италијански, немачки, холандски, турски, белгијски војници на територију Савезне Републике Југославије могу ступити само као ратни заробљеници или циљеви које наша војска треба да уништи. Другог начина да из тих земаља уђу војници на нашу територију, имали или немали оружје у рукама, једноставно нема.

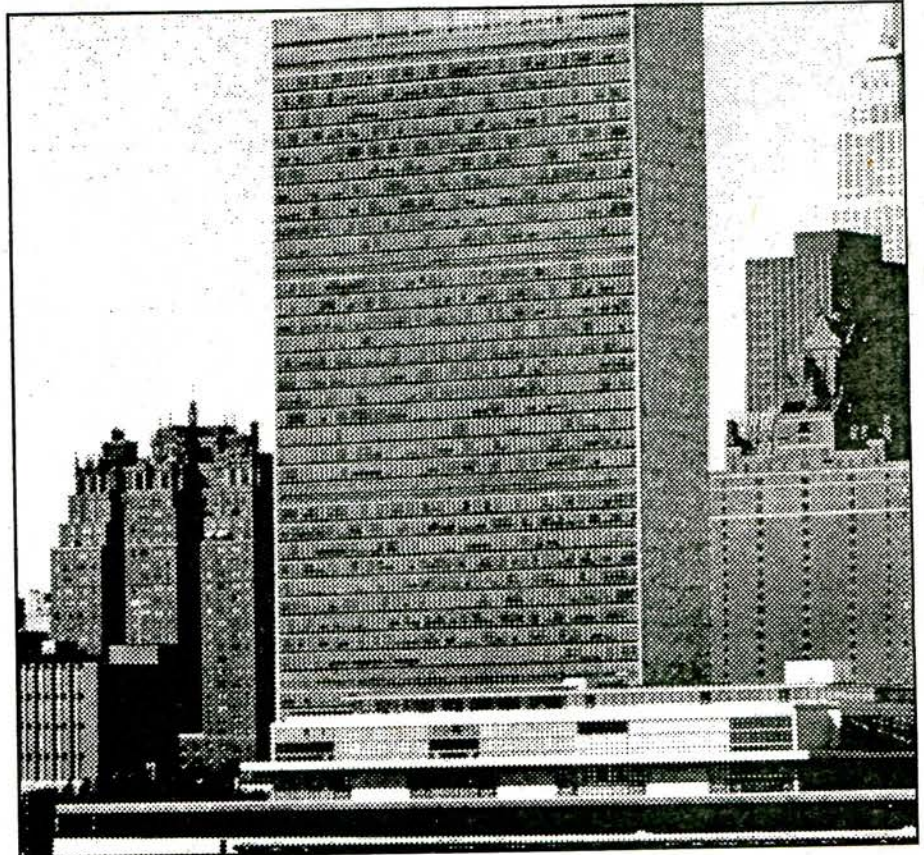
Тај пропагандни рат, наравно, у нашој јавности може изазвати само подмех. Безначајне политичке снаге у нашој земљи пристају уз НАТО. Те снаге једноставно, вероватно, неће смети ни да се појаве на следећим изборима. Толико је народ на њих огорчен. Србија је јединствена, Србија је сложна, Србија ће и ова историјска искушења да савлада,

да се одбрани, да сачува своју територију.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Како оцењујете вести из западних медија да је ових дана у Крушевцу, Чачку и Александровцу дошло до антирежимских, прозападних, антиратних демонстрација које је полиција уз употребу силе разбила, али да је због тога петсто југословенских војника дезертирало са Косова?

Др Шешељ: То показује да извесни антисрпски елементи у земљи, издајнички елементи, координисани са НАТО силама покушавају да подрију одбрамбену способност наше земље, а у конкретне догађаје у Крушевцу и Александровцу, инциденте који су тамо испровоцирани, умешан је Српски покрет обнове. Активисти Српског покрета обнове, према нашим поузданим информацијама, у томе су учествовали и ми сматрамо да је добро што је наша полиција енергично реаговала, сузбила такве облике против

Сумрак међународног права:
некада Организација уједињених, данас проамеричких нација

ВЕЛИКА СРБИЈА

БРОЈ 632

државног понашања и кривци морају добити заслужену казну.

Оно што српским радикалима смета је чињеница да Велимир Илић, председник општине Чачак, попут Ненада Чанка, председника једне безначајне политичке партије, наставља да позива народ на оружани устанак против уставног поретка, а да се још никакве мере не предузимају. Ми сматрамо да су одавно сазрели услови за Велимира Илића и за Ненада Чанка да буду ухапшени и предати надлежним судским органима. У

Новинар: Како коментаришете нападе који се ових дана појављују на седиште Демократске странке?

Др Шешељ: Ми сматрамо да политичке странке и грађани могу да се упуштају у нападе, али искључиво у политичке нападе. Политички напад је увек вербални напад. Дакле, да изразе неслагање, да критикују, да нападну у правом смислу речи вербално.

Српска радикална странка је увек апсолутно против било каквог напада на институције, напада на седишта поли-

човека који се издајнички понаша, онда он лично треба да одговара. Треба да одговарају и његови евентуални сарадници у издајничкој работи. Али не да одговара једна институција, или зграда у којој се налази институција. Кома је зграда крива? Чак није реч ни о згради Демократске странке, него о државној згради Републике Србије. То је зграда која је само изнајмљена Демократској странци.

Дакле, ту се морамо до краја принципијелно понашати, морамо бити прецизни, морамо јасно раздвојити шта је правни облик деловања, а шта је противправни облик деловања. Свако ко се огреши о закон мора да одговара пред судом. Али не смемо дозволити да улица решава неке политичке проблеме. Никада нисмо били присталице таквог начина деловања, па не можемо бити ни сада.

Новинар: Питам вас као потпредседника коалиционе Владе, а не као председника Српске радикалне странке - које су приоритетне мере Владе, да ли се спроводе и како функционише Влада у овим условима?

Др Шешељ: Влада Србије делује појачаним интензитетом у условима агресије НАТО-а на Савезну Републику Југославију и Влада је предузела читав низ мера и постигла да све институције система солидно функционишу у условима ратног стања. Поготову бринемо о благовременом обављању пролећне сетве која је при крају и успели смо у том послу - превазишли смо оне бројке које су доминирале као врло оптимистичке када смо приступили пролећној сетви, што је за нас поуздан доказ да у Србији неће бити глади.

А сада нам је кључна брига у социјалној сфери да се што редовније исплаћују пре свега пензије и остала социјална давања и да се бар минимално заштите радници који су остали без посла, јер је злочиначки НАТО уништио или тешко оштетио њихове фабрике. И ми већ неке конкретне мере у тој сфери примењујемо, о којима смо већ говорили на претходним конференцијама.

Новинар: За господина Вучића, као министра за информисање питање је - шта је са сајтом нашег Министарства за информисање, с обзиром да је било претњи да ће бити искључен из система интернета, и да ли функционише?

Вучић: Не знам колико сте упознати, то је одавно превазиђено. Ми смо одмах упутили протест после тога и то је завршено. Наш сајт нормално функционише као и раније и даље је, наравно, најпосећенији у држави. Мислим да се добро ради, два пута дневно се "филује" вестима. Све оно што је у нашој моћи ми чинимо, радимо и на унутрашњем и на спољном плану. Не мислим да је проблем у некаквим пропагандним активностима које би по себи доносиле невоље нашем народу, већ је проблем, пре свега, у политичким одлукама, у стратешком политичком односу појединих западних земаља и њихових руководства према нашој земљи и нашем народу. Сасвим је извесно да сви на Западу, или сви који желе да знају, имају праву информацију о догађајима у Србији и Савезној Ре-

"Демократија" новог светског поретка: рушевине РТС-а у Абердаревој улици у Београду

немогућности да било шта уради у Чачку, Велимир Илић се појављује на западним пропагандним радио-станицама, сервисима психолошког рата, као што су "Глас Америке", "Слободна Европа" и тако даље.

Што се тиче активиста Српског покрета обнове из Крушевца и Александровца, они морају судски да одговарају за своје понашање, а мислимо да судски органи морају да испитају да ли је централа из Београда и ко појединачно из руководства странке умешан у то што се тамо збивало.

тичких странака, као што смо били и против напада на Компанију "Политика" или државну телевизију, у време док је коалиција "Заједно", којој припада и Демократска странка, организовала такве нападе. Ко год да стоји иза јучерашњег напада на седиште Демократске странке, од српских радикала има идентичан одговор који смо давали онима који су 1996. и 1997. напали неке друге институције.

Ако је Зоран Ђинђић човек који се огрешио о Устав и законе ове земље, а јесте, ми смо га већ јавно жигосали као

публици Југославији. Међутим, поставља се питање да ли они желе да то прихвате, да ли то одговара њиховим стратешким, тактичким и политичким интересима или не.

Новинар: Моје прво питање је шта можете да кажете о информацијама да појединци из руководства странке шаљу своје породице у иностранство, а друго питање је у вези са посетом Виктора Черномирдина - шта ви очекујете као странка од тог мировног решења преко Уједињених нација?

Др Шешељ: У Српској радикалној странци која има 220 хиљада регистрованих чланова, уредно заведених, са чланским књижицама, који плаћају чланарину, нема ни један једини дезертер. У почетку је било неколико људи који због промењених адреса нису уредно добили позиве, али чим су нејасноће око

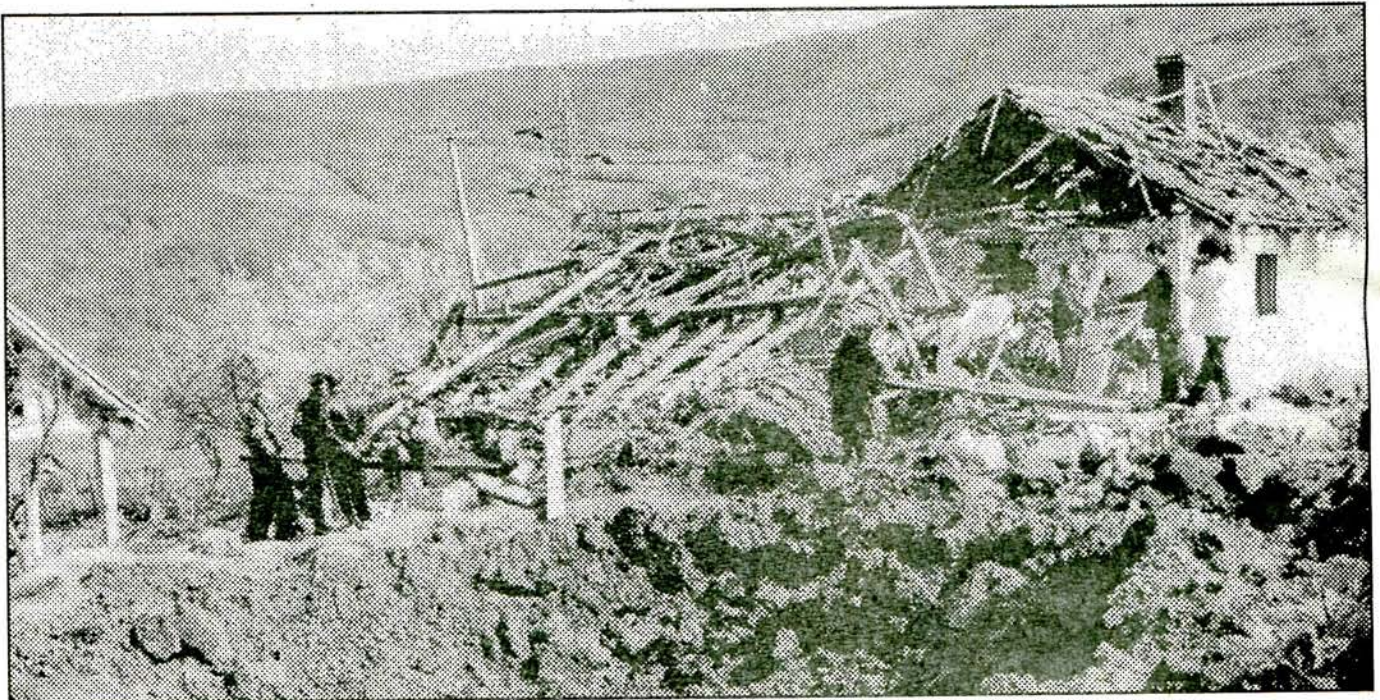
жемо дати само општи суд. По нашем општем суду и по информацијама којима већ располажемо, ово је једна посета текућег значаја, на којој су проблеми још једном размотрени, у току које се разговарало о кључним питањима, без неких конкретнијих резултата. Што се тиче ставова Савезне Републике Југославије, они су до краја принципијелно изражени и од кључних ставова наше земље једноставно не може бити одступања.

Новинар: Моје питање је било - уколико се донесе резолуција Уједињених нација, да ли ће се и ваша странка поновати томе?

Др Шешељ: Прво, никаква резолуција Уједињених нација не може да се донесе, а да се претходно не добије сагласност наше земље. Ако неко мисли да нам решење може наметнути било каквом

форма од које се безусловно мора поћи. Може се разговарати и неки дан смо такође разговарали о тим начелима.

Оно што је основни проблем неких од тих пет начела је што се она могу различито тумачити у пракси. А кад се каже цивилно и безбедно присуство Уједињених нација, онда је најшири могући дијапазон тумачења која ту долазе у обзир. Па с једне стране изјављују - цивилна управа Уједињених нација, а с друге стране, као јуче Кофи Анан, делимична цивилна управа и тако даље. То очито говори да ни у главама оних који су директно или индиректно учествовали у конципирању тих начела појмови нису до краја разрешени, а то је јавности саопштено и након седнице групе Г 8, да Русија и западне силе по извесним питањима ставове нису усагласиле.

Тотални рат: уништени "војни објекат" у селу Пенелјевац, код Куршумлије

уручивања позива биле разјашњене, они су се одазвали и ступили у своје јединице.

У нашој странци, у нашем руководству нема ниједног човека који је чланове своје породице склањао у иностранство. Ми сматрамо да би такав поступак био недопустив и да ниједан политичар не сме то себи да дозволи. Ако има иједног јединог политичара који је своје синове, кћерке или било које друге чланове своје породице склањао у иностранство од почетка ове инвазије, односно агресије на Савезну Републику Југославију, или уколико су његова деца затечена у иностранству, па их није одмах вратио у отаџбину, тај не може остати на политичкој функцији коју обавља, не може бити директор предузећа, не може имати никакву јавну функцију у оквиру овог система. То је принципијелни став Српске радикалне странке на коме ћемо до краја инсистирати.

Што се тиче посете Виктора Черномирдина, нисмо још детаљно обавештени какви су њени резултати, па вам мо-

резолуцијом, грдно се vara. Не интересује нас евентуална резолуција која би дирала у наш државни суверенитет и територијални интегритет. И очекујемо да ни Русија ни Кина неће дозволити наметање такве резолуције. Уједињене нације фактички не постоје. Ако Уједињене нације нису у стању да осууде и спрече агресију на нашу земљу, поставља се питање - чему њихов даљи опстанак.

Новинар: Након јучерашњег састанка председника Југославије и Виктора Черномирдина издато је саопштење у коме се каже да решење може бити само политичко, полазећи од начела Групе 8. С обзиром да сте раније негативно оцењивали та начела, како сада то коментаришете?

Др Шешељ: Прво, тамо не стоји да се прихватају начела Групе 8, него да се пође од начела па да се нађе решење, што значи да наше државно руководство прихвата разговор о тим начелима. Али не да их се слепо држи као Светог писма. Дакле, нису начела нека догма, као плат-

Дакле, тих пет начела како су прокламована дата су само у неким општим оквирима и подлежу расправи. Али оно што је проблем у свему овоме је непопустљивост Американца који по сваку цену желе нашу земљу да окупирају. А ми на то не пристајемо. Ако не могу да нас поразе на бојном пољу, како ћемо онда мирним путем дозволити да нас окупирају? Да нас окупирају уз нашу сагласност, то би било апсурдно.

Новинар: Шта мислите, како сада ствари стоје, да ли је вероватније да Србију и СРЈ задеси декомпоновање, чега се неки прибојавају, или прекомпоновање, и ако се догоди ово друго, како би по вама то требало да изгледа?

Др Шешељ: Ја нисам композитор, господине Марковићу.

Новинар: Па мислим, растурање или преуређење?

Др Шешељ: А какво је то прекомпоновање?

Новинар: Па рецимо, да се некако прво односи на Србију и Црну Гору, или

ако Косово добије неку ширу аутономију...

Др Шешел: Па ко то да ради?

Новинар: Пре свега наша земља.

Др Шешел: Господине Марковићу, прво, свима је очигледно да је циљ западних сила да се развије Савезна Република Југославија и да се разбије Србија, да се уништи наша држава.

А што се тиче уставног преуређења наше земље, на томе је у последњих неколико недеља инсистирала Српска радикална странка. На нашим конференцијама за новинаре смо изражавали став да и у условима овог ратног стања треба да почнемо са израдом новог Устава, како би се елементи конфедерализма одстранили из нашег уставног поретка, како би наша земља била изграђена као модерна федерација.

А да нам неко споља компоњује и прекомпоњује државу, то једноставно не долази у обзир, то не прихватамо.

Новинар: Сматрате ли да је након најновијег захлађења америчко-кинеских односа, и с тим у вези руско-кинеског зближавања, могућ повратак у неку врсту биполарног света и да ли би у том случају Југославија требало обавезно да припада источном блоку, чак иако би то економски било неповољније по нас?

Др Шешел: Мало је вероватно да ће доћи до биполарног уређења света, иако то на први поглед сад може изгледати као могуће. Јер данас су многе државе угрожене од стране Америке. Али ни амерички блок није толико хомоген како Американци покушавају да га прикажу, па је много вероватније да ће свет бити мултиполаран. Дакле, да ће бити више центара моћи, а то је оно што одговара малим и средњим државама и народима.

Новинар: Како оцењујете то што су најновијим ратним уредбама већ и до сада врло изразита овлашћења директора по предузећима енормно повећана (даго им је право да продуже радно време до 12 часова, суспендују годишње одморе и још понешто) и може ли се догодити да тако остане и након престанка бомбардовања, рецимо под изговором потребе за што бржом обновом и изградњом порушеног?

Др Шешел: Ми никада нисмо били против великих овлашћења руководних функционера. Али смо за стриктну државну контролу и спречавање злоупотреба тих овлашћења. А видећемо кад се агресија заврши, онда ћемо размотрити шта је потребно да се ради како би се последице те агресије што пре елиминисале.

Новинар (ирска телевизија): Какве су ваше реакције на вести из Крушевца и Александровца о повратку војника и како мислите да ће то да се реши?

Др Шешел: Као прво, западни медији су преувеличали тај инцидент. Друго, умешано је бар локално руководство Српског покрета обнове и ми сматрамо да државни органи тај проблем треба да реше стриктно у складу са законом. Противправно понашање не може се никоме толерисати и мислимо да је то један инцидент ограниченог, ситнијег карактера, много

мањи од онога који је задесио брод британске флоте у околини Дубровника који је лансирао ракете на Савезну Републику Југославију, па су случајно његови морнари на телевизији гледали последице свог злочиночног удара, побунили се и тај брод је после повучен из Јадранског мора.

Дакле, с таквим проблемима највише се сусрећу армије НАТО-а. Није немогуће, као што се види, да понекад дође и код нас до тих проблема, али то нису проблеми неког далекосежнијег значаја и не могу представљати основ за прерано радовање коме су се приклонили челници НАТО-а и њихови портпароли, што се види из јучерашњих и прекјучерашњих обраћања јавности.

Новинар: Да ли после ове ноћи очекујете жешће нападе на Београд, и за господина Вучића питање - како функционишу радио и телевизија после ових напада на репетиторе и предајнике ТВ мреже?

Др Шешел: Од почетка агресије напади на Београд су жестоки, некада уз извесно затишје. Све се чешће гађају цивилни објекти што сведочи о немоћном бесу команданата и војних и политичких функционера земаља НАТО-а. А шта ја очекујем, то је сада депласирано - да ли ће доћи до жешћих напада у наредним данима и недељама. То питање треба поставити онима који одлуке доносе. Што се нас тиче ми морамо бити спремни на сва искушења.

Вучић: Што се тиче вашег питања о покривености територије Републике Србије програмима државне телевизије, и првенствено оних који су у стању да прате програме државне телевизије, без обзира на најжешће ударе злочинаца НАТО-а, пре свега против информативних система Републике Србије, видели сте да су и ноћас гађали неколико кључних репетитора, и у Србобрану, и у Палићу за средње таласе, и на Церу са осам пројектила, очигледно им је веома стало да својим програмима покушавају да унесу пукотине и раздор у наш народ. Али, без обзира на то, ја ћу о детаљима агресије на медије врло прецизно говорити, највероватније у недељу. А могу сада да вам кажем да су од 19 кључних предајника срушили готово све предајнике.

Ви знате разлику између предајника и репетитора, нису још дотле дошли да сруше баш сваки репетитор, јер их је много и у сваком случају тешко да ће им поћи за руком да слику и реч угуше. У ствари то никада неће успети, ма колико предајника или репетитора рупили, неvezано само за Радио телевизију Србије, већ и за остале информативне куће у нашој земљи.

Наравно, не треба посебно говорити о томе да сви, не само Радио телевизија Србије која је претрпела највећу штету овим ударима, већ и сви остали медији имају значајне штете, па и штампани медији, који због превоза, а само због срушених мостова у Новом Саду имају по три, четири или пет сати дужи транспорт и тежу дистрибуцију, а такође и југ Србије, западни део Србије и тако даље. У сваком случају очигледно је да НАТО води

рат и против медија у нашој земљи, али ће и тај рат, као и рат који води против целокупног народа, свакако изгубити.

Новинар (Мајкл Вилијамс, Би Би Си): Навели сте листу НАТО земаља чији војници не би били добродошли у Југославију као снаге за одржање мира. Које би земље из НАТО-а биле пожељне?

Др Шешел: Прво, нама никакве снаге за одржавање мира нису потребне. Ми смо мир постигли на Косову и Метохији уништењем албанских терористичких банди. На Косову и Метохији функционише југословенски и српски правни поредак.

Снаге за одржавање мира потребне су на граници Савезне Републике Југославије и Македоније и Албаније. Мир је угрожен споља. Мир је угрожен агресијом НАТО-а. И оно што би нама у овом случају можда требало, то је раздвајање наших снага од снага НАТО-а.

Новинар (Грег Вајлд, аустралијска телевизија): Прво питање је - када сте били последњи пут на Косову, а друго питање је - шта ради Војска Југославије на Косову, осим противавионске одбране?

Др Шешел: Откад је почела агресија на нашу земљу, ја имам повећани обим ангажовања на функцији потпредседника Владе Србије и председника Српске радикалне странке. А највећи део тог ангажмана није подложен очима јавности јер, као што вам је познато, ми не смемо баш тако често, упечатљиво и детаљно да лоцирамо своја станишта, нити послове које обављамо, јер су терористи из НАТО-а кренули и у персоналну ликвидацију појединих политичких личности у нашој земљи. Где сам, шта сам, то питање је бесмислено да ми постављате, увек сам тамо где сам најпотребнији и где ме радне обавезе одведу, где имам највише посла. А редовно се овде појављујем пред вама да вам одговорам на суштинска питања.

Што се тиче наше војске на Косову и Метохији, она брани нашу земљу. Наша војска је помогла полицији у гушењу албанске терористичке побуне. Након што је кренула агресија НАТО-а из ваздуха, наша војска спречава улаз наоружаним бандама из Албаније. Те наоружане банде убацују се уз помоћ Американца и њихових савезника. Наша војска дејствује против авијације НАТО-а и наша војска се систематски припрема да брани и Косово и Метохију и целу Савезну Републику Југославију, ако дође до напада копненим трупима. Дакле, посла има довољно, врше се укопавања, фортификацијски радови, тактички размештаји, прегруписавања и тако даље.

Новинар (Лондон): Како би ваша странка реаговала ако би Савезна влада потписала споразум који би дозволио да међународне трупе, наоружане или неоружане, дођу на Косово?

Др Шешел: Прво, Савезна влада не може да потпише такав споразум. Постоји јасан став Савезне скупштине и постоји јасан став Народне скупштине Републике Србије.

АМЕРИЦИ ПОТРЕБНА НОВА РАТНА ЖАРИШТА

27. МАЈ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Злочиначка агресија на Савезну Републику Југославију наставља се упркос напорима неких великих сила и многих истакнутих државника и политичара из целог света да се та агресија заустави и да се приступи изналагању мировног решења.

Американцима очигледно не одговара никакво мировно решење. Они су то показали агресијом на једну суверену европску државу више од педесет година након Другог светског рата. Американци су то показали и на тај начин што су НАТО, од дефанзивног војног савеза, како је он био дефинисан након свог оснивања, претворили у злочиначку офанзивну организацију која прети слободним народима и државама.

Показали су то и бруталним ударом на кинеску амбасалу у Београду. Сада то Американци показују стварајући вештачку напетост између Индије и Пакистана, изазивајући нове пожаре у Кашмиру, наравно са жељом да изазову сукоб Индије и Кине, двеју земља које заједно са Русијом покушавају да успоставе центар нове поларизације у свету.

То би требало да забрине цели свет, да покаже суштину америчког светског поретка, америчких намера. Американцима, који осећају предстојећу тешку економску и финансијску кризу, заправо су потребна нова ратна жаришта на свету, као погонска снага њихове војне индустрије. Да они производе за рат, да они разарају, а други народи и државе да плаћају. Американци желе нешто слично Римској империји - једну супердржаву која би диктатом остваривала супремацију над целим светом.

Српски народ је био на удару међу првима. Српски народ ће издржати, али треба имати у виду да ћемо имати још много мука, још много невоља, још много несреће, да ћемо имати жртава и разарања. Сваки пут када у светској јавности изгледа да је неко решење надохват руке, да је неко решење непосредно пред нама, Американци још жешћим бомбардовањем оспоре сваку помисао на такву солуцију.

Није нимало случајно да су се, управо пред Черномирдинов долазак у Београд, досетили да председника Савезне Републике Југославије и вероватно још изванредан број политичара ставе на листу ратних злочинаца и оспоре њихову могућност да учествују у преговарачком процесу. С једне стране се залажу за преговарачки процес, а с друге стране спречавају људе да учествују у преговарачком процесу. То су све методе којих се сећамо из времена рата на подручју бивше Босне и Херцеговине, из вре-

мена оспоравања Радована Караџића. Ништа се ту битно, дакле, не мења. То су ти исти Американци који брутално газе све релевантне норме међународног јавног права, све хуманитарне принципе, за које не постоји морал, за које не постоји законитост, за које не постоје демократска начела.

Савезна Република Југославија истрајава. Савезна Република Југославија ће опстати и узалуд се Американци надају да је могуће да нас подјарме, да нас натерају на капитулацију и заведу квислиншку управу у Београду. Они

већ лишитирају са именима чланова евентуалне квислиншке владе. Повлаче се ту имена ноторних издајника, људи који не смеју ни да се врате у отаџбину.

Српска радикална странка никада неће узмакнути од својих основних принципа, од својих политичких циљева и до краја ће бити бастион одбране српског народа, свих грађана Савезне Републике Југославије. Никада се нећемо помирити са диктатом било које велике силе и са наметањем нашем народу солуција и политичких опција,

Доказана доследност: нећемо прихватити и нећемо учествовати ни у чему што је противно принципима Српске радикалне странке

интереса који су противни његовим егзистенцијалним назорима, његовим виталним потребама.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Уколико до уласка страних трупа на Косово, уз сагласност наших власти ипак дође, у облику и обиму које ваша странка не одобрава, да ли ћете из protesta напустити Владу Србије, као и ваши посланици савезни и републички парламент?

Др Шешељ: Нама је апсолутно невероватно да било ко донесе одлуку о прихватању било какве варијанте мировног решења, било каквог споразума, а да у томе не учествује и Српска радикална странка и да се српски радикали претходно не консултују. Такав случај, откад смо ушли у Владу народног јединства, ми једноставно нисмо имали. То је једна шпекулација, то једноставно не почива на реалном односу снага и на неким принципима по којима функционише Влада народног јединства у Србији. Тако да ми је таква опција једноставно невероватна. Наравно, да не бисмо прихватили и да не бисмо учествовали ни у чему што је противно нашим принципима.

Новинар: Да ли је најважна подизања оптужнице против Слободана Милошевића пред Хашким трибуналом политички или правни потез, и друго питање, да ли укидање сателитског програма Радио телевизије Србије представља покушај да се сакрију грешке или то значи да је могућа копнена интервенција?

Др Шешељ: Хашки трибунал је једна политичка институција. Нема никаквог правног утемељења. И он је инструментализован од стране Американаца. Хашки трибунал ради директно по америчким налозима. Сада Американци имају политичку потребу да се Слободан Милошевић прогласи за ратног злочинца, и сада они ту потребу задовољавају на један врло једноставан и лак начин тако што налаже Хашком трибуналу шта ће да уради.

Што се тиче укидања сателитског програма Радио телевизије Србије, то је противно свим међународним нормама, обичајима, узусима, то је кршење међународних споразума, у овом случају економског карактера, а показује колико је западним земљама стало до слободе штампе, односно до слободе информисања.

Њима је стало до слободе информисања само кад је то информисање у функцији остваривања интереса западних сила. Слободан, слободарски расположен и демократа је онај ко им служи. Онај ко им се супротставља тај је лош, тај је зао, тај је антидемократа и тако даље. Те црно-беле слике смо одавно видели у представљању ситуације у нашој земљи у западним медијима, а и по нашању западних сила у нашој земљи у време пре доношења новог закона о информисању у Србији и непосредно по доношењу тог закона.

Новинар: Шта предвиђате да је сада могуће да се деси, с обзиром да и сами кажете да је управо предлозак Черно-

мирдина Хашки трибунал подигао оптужницу против господина Милошевића? Шта је онда по вашем мишљењу могућа политичка опција, који су следећи кораци?

Др Шешељ: Све су политичке опције у игри. Али ако је реч о њиховој реализацији, могућа је само она политичка опција која је нама прихватљива. А прихватљива нам може бити она политичка опција која не доводи у питање територијални интегритет и државни суверенитет Савезне Републике Југославије. А ми смо на више претходних конференција за новинаре и у више јавних наступа детаљно то све образлагали.

Овде се још увек говори о пожељним политичким опцијама за различите факторе, а не о реалним политичким опцијама. Јер да су Американци размишљали о реалним политичким опцијама, њихова авијација никада не би напала Савезну Републику Југославију. Агресија на нашу земљу је показала да су Американци, да је америчко политичко и војно вођство ван сваке реалности, да није у стању да реално процењује. Али што више грешака направе, то се дубље заглабљују, све више срљају.

Ја сам лично убеђен, да су Американци знали да ћемо ми овако одолевати њиховим нападима, да до напада никада не би дошло. Њихове процене су биле да ћемо за два, три дана капитулирати. Чак је и Холбрук, након последњег сусрета са Милошевићем, био неколико дана у Будимпешти и очекивао капитулацију. Чак је слао оне хохштапелере Козирјева, Гајдара, Гризунова, и још неке.

Новинар: А колико су шансе у овом тренутку да победе, по вашој процени те реалне, како ви говорите, а не пожељне опције које су по вољи Запада?

Др Шешељ: Ја се не бавим видовњаштвом. Ја не могу да дајем такве процене. Овај рат може да се заврши за два, три дана, за два, три месеца, наредне године, за двадесет, тридесет година, ко то зна унапред? Ја знам само шта је за нас као народ прихватљиво, а шта је неприхватљиво. Знамо шта је прихватљиво, а шта је неприхватљиво за политичку партију којој припадам. Знамо шта је за мене лично прихватљиво, а шта је неприхватљиво. А кад бих знао да процењујем на тај начин исход појединих историјских догађаја, онда бих могао и Нострадамуса да заменим.

Новинар: Да ли ће и у коликој мери по вашем мишљењу намера извођења пред Хашки суд председника Слободана Милошевића и чланова наше владе због наводних ратних злочина отежати проналажење неког евентуалног компромисног решења у вези Косова и друго, сматрате ли да се на том америчком списку за Хаг могу наћи и друге наше високе војне и државне, политичке личности, па можда и ви лично и неки чланови руководства ваше странке?

Др Шешељ: Амерички спискови нас не интересују. Што се тиче Хашког трибунала, ви се сећате пре неколико година, ја сам буквално вукао за рукав Хашки

трибунал, хтео сам да идем тамо, па ми нису дали. Кад сам хтео о свом трошку да путујем, нису ми дали холандску визу и тако даље.

Хашки трибунал је једна историјска и политичка спрдачина. А већ сам вам објаснио да је прозивање Милошевића начин да се отежају преговори. И да није нимало случајно што се то ради уочи овог Черномирдиновог доласка у Београд. Американци покушавају да спутају и ту руску иницијативу и све друге мировне иницијативе. Американци се очигледно још надају да је могућа наша капитулација. Све карте на то полажу.

Мало пре је било питање да ли ово укидање емитовања сателитског програма Радио телевизије Србије представља предзнак припрема за копнену интервенцију. Није можда у тако директној вези, али копнена интервенција је једна од опција о којој се размишља у кругу НАТО-а и која није немогућа. Тренутно није много реална, али није немогућа. И ми на ту варијанту морамо бити спремни.

Новинар: Малочас сте рекли да сте пре неколико година сами хтели да одете у Хаг. Да ли бисте сада отишли?

Др Шешељ: Сад нећу. Сад смо у рату са тим земљама. Не могу ја док траје рат пребећи на непријатељску страну. Ви знате да је Холандија агресорска држава. Шта то значи да, док траје рат са Холандијом, било ко од нас путује у Холандију, то је једноставно немогуће.

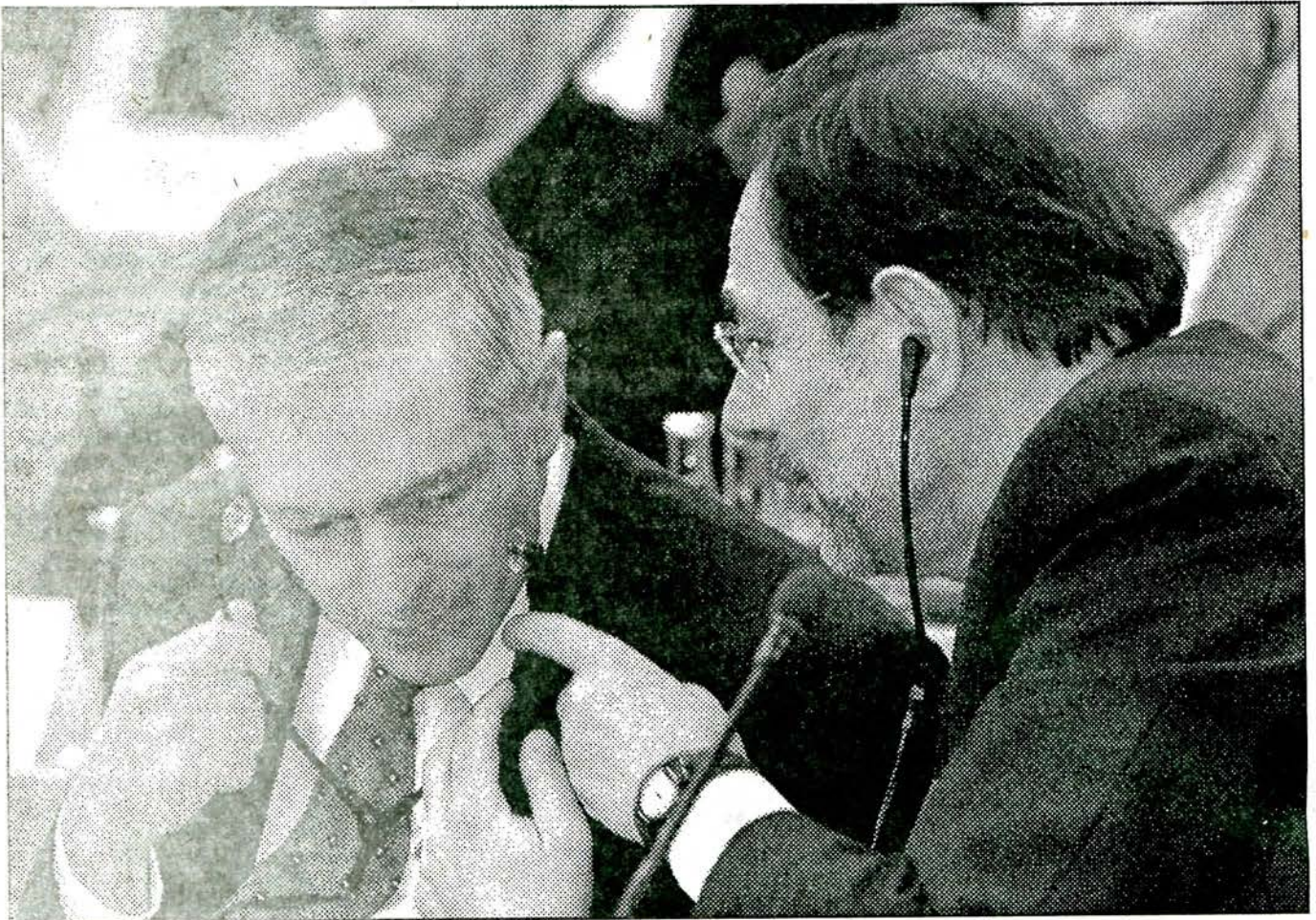
Замислите да је Хитлер у току Другог светског рата оптужио генерала Жукова да је ратни злочинац и онда да генерал Жуков путује у Немачку да му суде.

Новинар: А после рата?

Др Шешељ: Шта после рата? А после рата ће прво морати да нам плате ратну одштету, да бисмо о било чему другом разговарали. А за ратне злочине треба пре свега судити онима који су убијали жене и децу у нашој земљи, који су разарали цивилне објекте и који су изазвали егзодус албанских избеглица са Косова и Метохије, а то су Клинтон, Олбрајтова, Блер, Кук, Ширак, Велрин, Шредер, и тако даље.

Новинар: Шта мислите, да ли се Ибрахим Ругова и даље може сматрати умереним и конструктивним шиптарским политичарем, с обзиром да се његове садашње изјаве у иностранству умногоме разликују од оних које је недавно давао у Југославији и веома приближавају ставовима Хашима Тачија и екстремиста из ОВК?

Др Шешељ: Нас не интересују изјаве Ибрахима Ругове. Он може да говори шта год хоће, могао је и док је био у Приштини, док је био у Србији, може и напољу, али ми се боримо против оних који дигну оружје против наше државе. И он ће под удар кривичног закона доћи тек онда кад се евентуално докаже да је учествовао у терористичким акцијама, да их је подстрекавао или организовао. А да ли је он умерен или екстреман, нека о томе размишљају Албанци, шта то нас брига.

Злочинци Кларик и Солана: НАТО је злочиначка, офанзивна организација која прети слободним народима и државама

Новинар: Поменути сте разне мировне иницијативе које започињу већ од првог дана бомбардовања, које међутим, како рекосте, редовно пропадају чим се дође до самог прага споразума. Шта мислите, не ради ли се и о својеврсном срачунатом обмањивању, замајавању и успављивању нашег народа?

Др Шешељ: О каквом је успављивању и замајавању реч?

Новинар: Па сто, као сваки час може да наступи мир и ви сте рекли...

Др Шешељ: А ко је то рекао - сваки час може да наступи мир?

Новинар: Па теоретски гледано, те мировне иницијативе сугеришу да ће брзо доћи до мира...

Др Шешељ: Ја тако никад нисам рекао, ви ме нисте разумели. Ја сам рекао да је независно кад би могао да дође мир. И онда сам то фигуративно објашњавао, може за три дана, за три месеца, за три године и тако даље. Ко то сад унапред може да каже? Само неки неозбиљни политичари то најављују, а ви знате, ми не волимо чак ни имена овде да им спомињемо и да коментаришемо такве њихове изјаве. Они дају неку такву изјаву, па се после оправдавају како нису тако рекли. Имали смо такав случај пре дан, два, је ли тако?

Новинар: Како коментаришете најаву Черномирдина да, уколико се не буде обуставило бомбардовање, да ће он предложити руском председнику да се Русија повуче из преговарачког проце-

са и да ли би то значило да би на крају Југославија остала сама на целом свету?

Др Шешељ: Југославија је и овако прилично сама у војном погледу. Да ли ће Русија учествовати даље у преговарачком процесу или не, за Српску радикалну странку није нарочито релевантно питање. За нас је много значајније питање да ли ће Русија повући неке озбиљније политичке и војне потезе наредних дана и месеци или неће. Све до сада била је чисто вербална подршка Русије, уз извесну хуманитарну помоћ. Ми очекујемо и прижељкујемо неке много озбиљније потезе. Јер знамо да је Русија све свеснија да је овај удар на Савезну Републику Југославију атак на Русију.

Новинар: Како оцењујете новинске вести да ће заробљени НАТО пилоти бити приказани на нашој телевизији кад стане рат, и није ли можда ефикасније да се сада то учини па да им се овде суди?

Др Шешељ: Које ви то новине читате господине Марковићу?

Новинар: "Недељни телеграф".

Др Шешељ: Па тај "Недељни телеграф" је својевремено објавио да сам заклао жену Слободана Јовића. Јесте ли ви у то поверовали?

Новинар: Па наравно да нисам.

Др Шешељ: Па како можете онда да верујете у друге ствари које такве новине објаве? Ја не волим да читам новине за које се бар једном уверим да лажу.

Новинар: Да ли то значи да нема заробљених пилота?

Др Шешељ: Ви нисте добро слушали питање господина Марковића. Није питање било има ли или нема заробљених пилота, него у ком моменту ће они бити приказивани на телевизији.

Новинар: Па има ли их?

Др Шешељ: То питање поставите надлежним војним органима.

Новинар: Да ли је и у коликој мери бомбардовање и ракетирање Југославије и почетак својеврсног обрачуна Америке са Европском унијом, како неки тврде, и како тако нешто може имати последице и реперкусије на нашу земљу?

Др Шешељ: У извесном смислу да. Американцима не одговара стварање Европске уније, али ја мислим да је Европска унија сама себи највећи противник, и да ће се она распасти пре свега због својих унутрашњих противречности, а не због удара споља, макар то били амерички удари.

Новинар: Како коментаришете предлог хрватског председника Фрање Туђмана да се југословенска војска и полиција повуку на север Косова где има највише српског становништва у овој покрајини, а све остало да буде препуштено војним снагама западне алијансе под овом или оном заставом?

Др Шешељ: Још од Туђмана нисмо добили тај предлог.

ПЛАН НАТО-а НЕПРИХВАТЉИВ ЗА СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ

3. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешел: Иако је Српска радикална странка била спремна да прихвати основне контуре Черномирдиновог плана, односно такозваног руског плана, с којим је Черномирдин прошли пут дошао у Београд, овог пута руски план је напуштен и Черномирдин јер дошао са планом НАТО-а, са планом Американаца, са планом Европске уније. Тај план је за Српску радикалну странку потпуно неприхватљив.

Основна начела о којима се данас изјашњавала Народна скупштина представљају негацију свих оних принципа за које смо се месецима и годинама залагали, бавећи се и косовско-метохијским питањем и свим осталим националним и државним проблемима. И као што сте већ сазнали, Српска радикална странка је данас у Скупштини гласала против усвајања тих основних начела.

Ми сматрамо да с Косова и Метохије не могу да се повлаче све наше војне и полицијске трупе, да тамо морамо задржати бар нормалан мирнодопски ниво војних и полицијских снага. То подразумева 15 хиљада војника и 10 хиљада полицајаца.

Српска радикална странка сматра да се на Косову и Метохији, ни у једној варијанти, не смеју распоређивати трупе агресорских земаља из НАТО-а и ми

никада нећемо агресорске трупе прихватити у било ком делу Србије. Поготову не долази у обзир да евентуалним трупама Уједињених нација командују структуре НАТО-а.

Ни привремена администрација Косова и Метохије не би смела ни у једној варијанти да замени нашу државну власт и њене структуре, као што се то предвиђа овим начелима. За нас је неподношљиво, недопустиво да наша војска почне да се повлачи пре него што престане бомбардовање и пре него што НАТО одустане од својих агресивних намера против Савезне Републике Југославије. Неподношљиво би било и да наша војска после служи страним јединицама на разминиравању минских поља или за неке сличане активности у служби НАТО-а.

Српска радикална странка никада неће пристати да такозвани споразум из Рамбујеа, који никада није потписан и није споразум у правом смислу речи, представља основу за било какво политичко решење, а тај пакт о стабилности, који се конспиративно спрема, вероватно треба да представља изненађење своје врсте онда кад га аутори пласирају. То су разлози због којих ми нисмо прихватили ова основна начела.

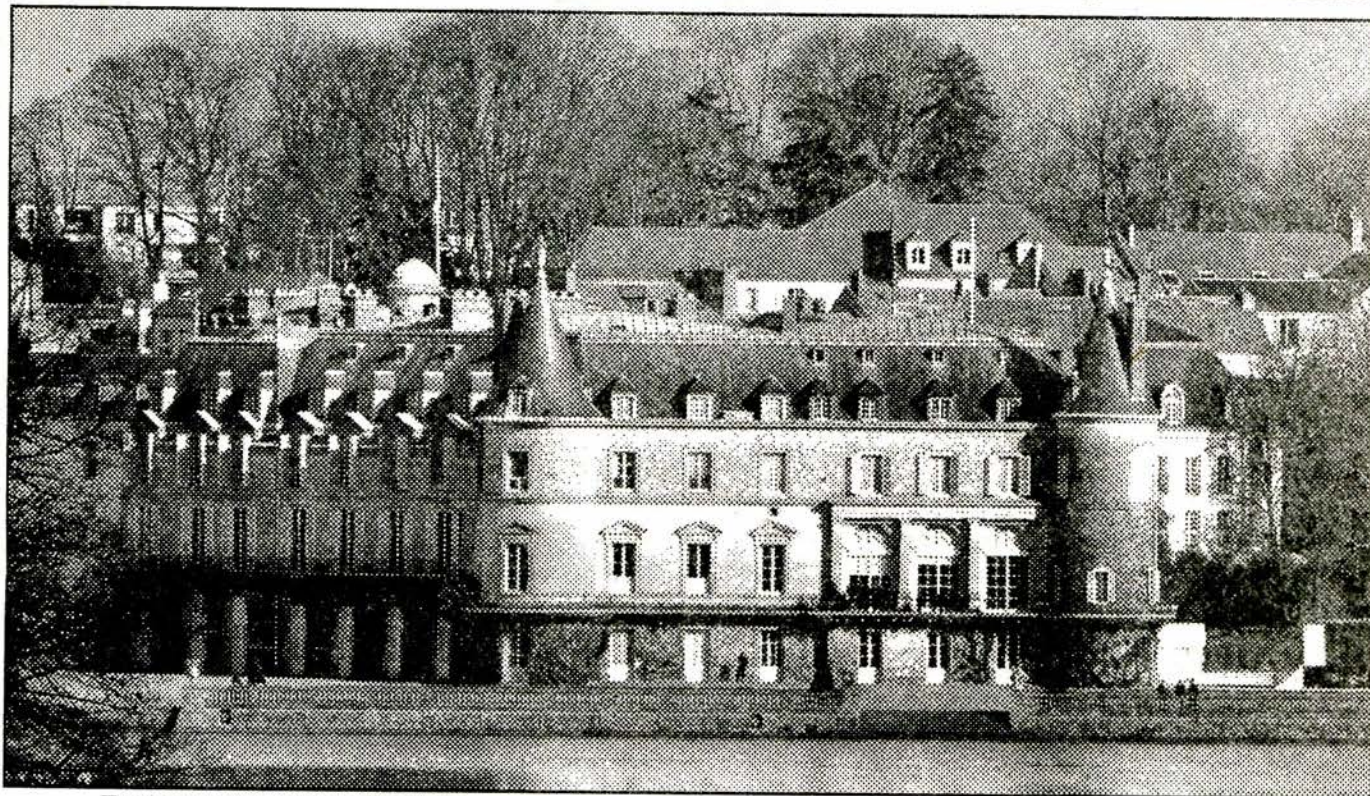
Иначе, агресија на нашу земљу се наставља. Чак и прихватање ових начела не даје никакву сигурност да ће се бомбардовање прекинути. И ту се крије једна велика подвала, јер актери пла-

на кажу да ће бомбардовање престати тек онда кад се докаже на терену, на уверљив начин, да је дошло до значајнијег повлачења наших трупа са Косова и Метохије, а то може потрајати дуго, и то може оставити одрешене руке злочинцима из НАТО-а да они самовољно процењују шта је довољно повлачење, а шта није, шта је довољно добар темпо повлачења и тако даље.

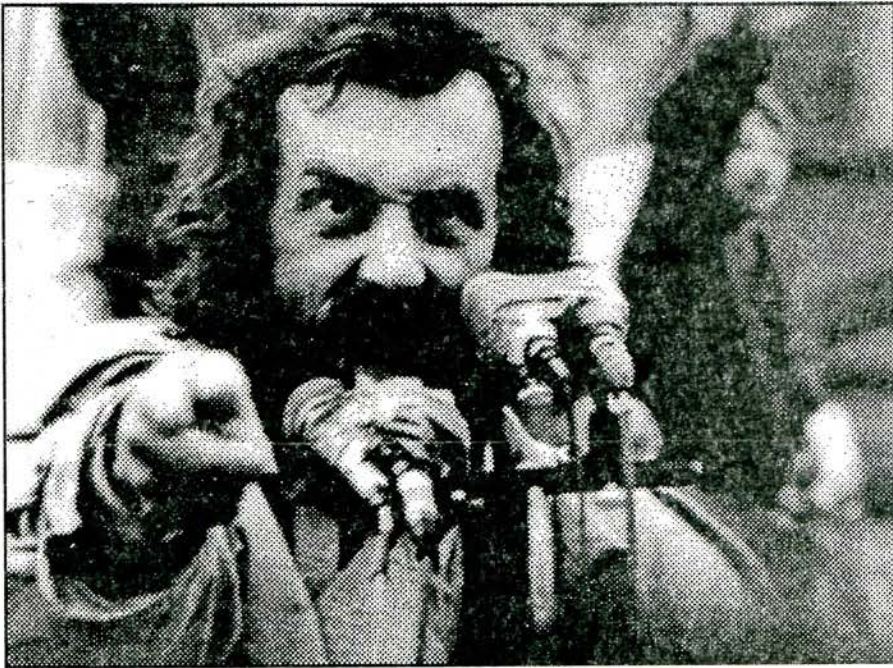
Оно што је у свему овоме најопасније - Косово и Метохија су само једна од фаза агресорских удара на српски народ, на све српске земље, само једна фаза која следи после Републике Српске Крајине и Републике Српске, а на коју Американци намеравају да надовежу и Црну Гору, и Санџак, и Војводину и ко зна који још део Србије.

Нажалост, у Србији постоји извештан број политичара који су одавно кренули путем издаје и нуде се унапред НАТО-у као окупациони гаулајтери. И није ту реч само о Зорану Ђинђићу, него пре свега о Вуку Драшковићу, који једноставно кипти од среће и весеља због овог ултиматума с којим је Черномирдин допутовао у Београд. Српски народ је одувек знао да препозна издајнике у својим редовима и узалуд се радују сви кандидати за новог Милана Недића. Српски народ им никада неће дозволити да овладају ни Србијом, ни Савезном Републиком Југославијом.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Такозвани споразум из Рамбујеа не може представљати основу за било какво решење балканске кризе

Власт по сваку цену: лидер СПО-а, одавно је кренуо путем издаје и нуди се НАТО-у за окупационог гаулајтера

Новинар: Да ли ћете остати у Влади Србије?

Др Шешељ: Ми нећемо сигурно у Влади дочекати евентуални долазак трупа из агресорских земаља, преваходно америчких трупа на Косово и Метохију.

Новинар: Како коментаришете јучерашњу одлуку међународног суда правде у Хагу да одбаци тужбу Југославије против десет земаља чланица НАТО-а због ваздушне агресије, као и захтев за престанак бомбардовања?

Др Шешељ: Када је Савезна Република Југославија поднела захтев међународном суду правде у Хагу, ми смо на нашој конференцији за новинаре коментаришали да је то један добар потез којим се проверава и међународни суд правде у Хагу, и којим се ставља на мучке да процењује да ли ће поступити по правним принципима или по налозима светских моћника. Показало се да је међународни суд правде у Хагу само пуки инструмент Американаца, и наша држава би требало новом одлуком Савезне владе да повуче пристанак да међународни суд правде има надлежност и на нашој земљи.

Новинар (Тед Маршал, Скај њуз): Пошто ће на територију Косова доћи НАТО трупе, какву ће форму ваша позиција имати?

Др Шешељ: Наше деловање ће зависити од конкретних политичких, војних и других појава. Данашње наше супротстављање имало је форму гласања против у Републичкој скупштини. Сваки следећи потез ми ћемо повлачити у складу са развојем ситуације, а још једном вам могу поновити да Српска радикална странка сигурно неће дочекати у Влади Србије евентуални долазак трупа из агресорских земаља на Косово у борбеном поретку.

Новинар: Рекли сте да се Вук Драшковић и његова странка понашају из-

дајнички. Како гледате онда на то што је СПС прихватио предлог?

Др Шешељ: Ми смо то са жаљењем констатовали и данас у Народној скупштини. Ми смо гласали против. СПС је гласао за. Они имају извесна оптимистичка очекивања да то није можда баш тако лоше како изгледа на први поглед, али за све подробније коментаре обратите се њиховим представницима. Ми нисмо њихови политички заступници, нити адвокати, нека вам они дају тумачење свог приступа.

Новинар ("Газета", Италија): Да ли изгледа да ће се руски политичар вратити кући после овога празног новчаника?

Др Шешељ: Ја не знам како ће се руски политичари вратити кући, то питање треба њима да поставите. Српска радикална странка заступа пре свега интересе српског народа, понаша се у складу са вољом својих бирача, испољава највиши степен патриотизма и оданости отаџбини на сваком кораку. Није наше да коментаришемо понашање руских политичара, поготову у ситуацији где најмоћније силе света бесомучно бомбардују нашу земљу, а Русија нам не помаже онолико колико смо желели или колико смо очекивали, а ипак на извештај начин помаже, макар нам помагала и самим тим што и она не учествује у бомбардовању.

Али би било паметно да сте питали са колико ће се пара вратити италијански политичар, јер ви знате добро да се у једној фази ваш министар иностраних послова Дини супротстављао бомбардовању, а онда нагло почео да подржава бомбардовање. Колико је он пара добио у своје џепове да би за 180 степени променио политички став? Као италијанског новинара ваљда би вас највише интересовало понашање ваших министара?

Новинар: Који је ваш савет НАТО трупима које ће доћи на Косово?

Др Шешељ: Имам за њих савет да се држе подаље од Косова и Метохије. Јер у којој год варијанти да се појаве неће моћи да се осећају нимало сигурним.

Новинар: Због чега по вашем мишљењу Черномирдин није, ако је заиста пријатељ Срба и Југославије као што истиче, односно ако га нису поткупили Американци, као и читав руски државни врх као што се прича, када је чуо јуче да Американци поштрувају принципе Г 8, моментално прекинуо преговоре, вратио се у Москву, рекао да прекида своје посредништво и због чега то чини, па да цео свет зна шта се догађа?

Др Шешељ: Зашто то питање не поставите господину Черномирдину?

Новинар: Не могу да дођем до њега.

Др Шешељ: Сачекајте га сад после овог састанка у један сат у Београду или идите у Москву, па га сачекајте на московском аеродрому и питајте. Он мени још никад није подносио извештај о свом раду, о свом понашању, о својим поступцима.

Новинар (Тед Маршал, Скај њуз): Споразум подразумева да ослободилачка војска Косова прекине своје активности, али ако она то не учини, какав је ваш одговор?

Др Шешељ: Прво, не постоји на Косову и Метохији било каква формација која би се могла назвати ослободилачком војском Косова. Тамо постоји још одређен број мањих терористичких банди које спорадично делују на различитим деловима Косова и Метохије, организујући, пре свега, атентате. И то су све групе мање од десет припадника, мање од десет чланова. Дакле, нешто што би заслуживало војнички респект на Косову и Метохији не постоји. Али Американци раде на формирању војних формација, паравојних формација, које им служе као топовско месо на граници између Албаније и Савезне Републике Југославије. Пошаљу отприлике око хиљаду Албанаца у напад, а онда њихови осматрачи снимају наше положаје, дејства наших војних снага и тако даље и онда шаљу авијацију.

Новинар ("Газета", Италија): Нови статус Косова тражиће, уколико дође до њега, и промену Устава Србије и Југославије. Хоћете ли ви то прихватити?

Др Шешељ: О чему ви то новом статусу Косова говорите?

Новинар: Ако се прихвати.

Др Шешељ: Ко ће то да прихвати?

Новинар: Ако се прихвати овај документ.

Др Шешељ: Да би се променио Устав Србије потребна је двотрећинска већина гласова у Народној скупштини, и то је само један од услова, а тешко да ико може без гласова Српске радикалне странке да постигне ту двотрећинску већину. Морали би сви остали да буду апсолутно јединствени, па да то постигну. Ми имамо 83 посланика и само нам један мандат недостаје да то ап-

солутно спречимо. Али како све остале странке могу обезбедити да буквално свипосланици буду у тренутку гласања, то је друго питање.

Што се тиче савезног Устава, по садашњем односу снага, без гласова Српске радикалне странке немогућа је његова промена.

Новинар: Да ли мислите да је овај нови документ уопште бољи од оног из Рамбујеа?

Др Шешељ: Не.

Новинар: Нимало?

Др Шешељ: Не, нимало није бољи. Овај документ могао би да се пореди са оних десет принципа Контакт групе уочи Рамбујеа, по степену општости, а после оних десет принципа стигао је документ из Рамбујеа. Дакле, после овога ми тек треба да очекујемо неки далекосежнији и обимнији документ који ће вероватно бити још неповољнији од Рамбујеа, судећи по овоме.

Новинар: Да ли сте разочарани вашим коалиционим партнерима који су

литику, тај нема шансе да у политици успе.

Новинар (страни дописник): Да ли мислите да је ова парламентарна одлука коначна у овој ствари или ће се и даље наставити консултације у Влади о томе да ли треба прихватити захтеве и да ли сте о томе разговарали у последњих 24 сата са господином Милошевићем или ћете тек разговарати?

Др Шешељ: Расправа ће сигурно још бити много, каквих и када, то ћемо видети. Синоћ сам био на састанку са председником Милошевићем који је трајао два и по часа, од десет часова до пола један после поноћи.

Новинар: О чему сте разговарали са господином Милошевићем?

Др Шешељ: Разговарали смо о овоме.

Новинар: Шта сте рекли председнику Милошевићу?

Др Шешељ: Исто оно што сам рекао и вама данас, да овакав план не треба прихватити.

Новинар: Да ли после овога данас

Новинар: Али какво је ваше мишљење као политичара?

Др Шешељ: А што се тиче мог мишљења, пре свега, нико споља не сме да се меша у наш изборни процес, у то ко ће бити на којој функцији, а оног тренутка кад западне силе изразе свој став који је негативан у односу на одређеног политичара, само му помажу да се учврсти на политичкој сцени. Мени је највише у политици помагало то што су ме нападали западни политичари, западни медији, и мени је просто жао кад дође до извесне паузе у тим нападима.

Новинар: Пошто ће стране трупе ипак доћи на Косово, да ли очекујете отпор и какву врсту отпора у народу?

Др Шешељ: То ћемо да видимо.

Новинар ("Газета", Италија): Да ли Кофи Анан још увек може важити као човек одлуке?

Др Шешељ: Кофи Анан никад није био човек одлуке. Кофи Анан је најобичнији чиновник америчке администрације.

Српска радикална странка неће у Влади Србије дочекати долазак трупа из агресорских земаља на Косово и Метохију

ово усвојили?

Др Шешељ: Прво, ја могу да говорим о понашању Српске радикалне странке и свом деловању унутар те странке. Мене не могу разочарати припадници других политичких партија. Како је то могуће? Они се понашају према свом програму, према својим одређењима, према одлукама својих највиших тела и органа. Ја одговарам својој партији, а трудим се да допринесем да политичка позиција Српске радикалне странке увек буде у складу са нашим страначким програмом. А бављење политиком никада није ствар емоција, дакле, онај ко уноси емоције у по-

очекујете да ће можда председник Милошевић, односно СПС раскинути сарадњу са вама?

Др Шешељ: То није немогуће, али то питање треба њима да поставите. Ми смо јасно, до краја прецизно одредили своју политичку позицију.

Новинар (страни дописник): Да ли мислите да председник Милошевић треба да остане на власти после овога?

Др Шешељ: Питање власти у Србији је питање које се тиче српског народа. Питање власти у Савезној Републици Југославији је питање које се тиче свих грађана Савезне Републике Југославије.

Новинар: У Србији је могућа промена власти на привременим изборима. Да ли очекујете промену власти на изборима и у ком року?

Др Шешељ: Следеће године треба да буду савезни и локални избори. А што се тиче Српске радикалне странке, ми би желели привремене изборе на свим нивоима. И то је наша позиција одраније, дакле, ништа се ту битно ново није десило.

Новинар (страни дописник): Шта мислите о улози финског председника Ахтисарија?

Др Шешељ: Лично мислим да је фински председник Ахтисари једна значајна политичка личност и да само

служи интересима Американца, да свог политичког става нема, нити његова држава игра неку значајну улогу у међународним односима.

Новинар: Да ли би неприхватање тог папира значило наставак рата и да ли мислите и по ту цену да ипак вреди да се супротстављамо?

Др Шешељ: Поставља се ту једно друго питање - да ли треба капитулирати после оволиког одолевања агресору. Ми овај рат нисмо желели, ми овај рат нисмо изазвали. Ми смо нападнути. Да ли у јеку одбране треба рећи - е, нећемо више да се бранимо, или треба наставити са одбраном. Ми смо за то да наставимо одбрану свим средствима.

Новинар: Шта је то у плану што није одговарало вашој странци и шта је то

у плану што ви означаваате као капитулацију?

Др Шешељ: Да ви нисте мало закаснили на нашу конференцију, ја сам то објашњавао држећи план пред собом.

Новинар: Да ли сматрате овај план капитулацијом?

Др Шешељ: Овај план сам по себи још није капитулација у правом смислу речи. Сад се ишчекује резолуција Савета безбедности Уједињених нација. Сам текст резолуције означаје суштину целог овог проблема. Јер и у овом плану још има неких уопштених формулација које дозвољавају и овакво и онакво тумачење. Међутим, овај план је веома опасан, јер из искуства знамо да Американци свако проблематично ту-

мачење, односно сваку недореченост у неком писаном документу вешто преокрену у правцу реализације сопствених интереса.

Новинар: Сматрате ли да се заиста може догодити да, ако прихватимо ове америчке услове, након извесног времена, а после неких евентуално намерно изазваних немира, НАТО може да уђе на територију Рашке области или Војводине и да настави да нас бомбардује?

Др Шешељ: Све се после овога може десити.

Новинар: Да ли је председник Милошевић ноћас покушавао да вас убеди да прихватите овај план?

Др Шешељ: Ми смо озбиљни политичари. Ми кад разговарамо размењујемо мишљења. Некад се слажемо, некад се не слажемо. Не можете ваљда дозвољавати да вас убеђује неко из конкурентске политичке партије.

Новинар: Можете ли нам рећи каква је био резултат гласања?

Др Шешељ: Сто тридесет шест гласова је било за, седамдесет четири гласа је било против.

Новинар: Како коментаришете тезе о потреби окупације и денацификације читаве Србије, које се све чешће чују на Западу, чак и од госпође Соње Бисерко, која је наше горе лист?

Др Шешељ: Ко вам је та госпођа Соња Бисерко?

Новинар: Председница хелсиншког одбора за људска права у Србији.

Др Шешељ: Баш сам хтео да вас похвалим, господине Марковићу, имали сте неколико паметних питања, а онда се појавите са неком небулозом и све поварите. Па не мислите ваљда да Српска радикална странка на својим конференцијама за новинаре може да коментарише изјаве извесне Соње Бисерко?

Новинар (страни дописник): Да ли очекујете да ће бити подела на Косову после овог исхода гласања?

Др Шешељ: Прерано је о томе сада разговарати. То зависи од амбиција великих сила и евентуалних тајних аранжмана између Руса и Американца. Ми немамо опипљиве чињенице пред собом. Као и ви, чули смо за извесна нагађања, за извесне кулоарске приче, али то не представља адекватну основу за неки озбиљнији политички став.

Новинар (страни дописник): Који сте утисак стекли у току и после разговора са председником Милошевићем, да ли ће он сада прихватити споразум о Косову или ће отезати још месец, два?

Др Шешељ: Изненађује ме логичка заснованост вашег питања, односно недостатак логичке заснованости. Обе политичке партије, на које превасходни утицај има Слободан Милошевић, данас у Народној скупштини су гласале за прихватање ових начела.

Новинар: С обзиром да је већи део Србије без струје због ратних разарања предајника па не може да се прати ни програм РТС-а, да ли се у Влади размисљало о укидању таксе на бројило?

Др Шешељ: Није се у Влади размисљало о укидању таксе на бројило.

Американци сваку недореченост у неком писаном документу вешто преокрену у правцу реализације сопствених интереса

РАСПАД СИСТЕМА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

10. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Агресијом на Савезну Републику Југославију, притисцима западних сила на српски народ и довођењем српског народа на праг опстанка срушени су сви основни принципи међународног јавног права и поредак на коме почива човечанство након Другог светског рата.

Да не би овај преседан значио у будућности патњу и за друге народе и друге државе широм света, Српска радикална странка још једном позива Владу Народне Републике Кине и Владу Руске Федерације да одбију данас прихватање, да спрече прихватање ове срамне резолуције Савета безбедности Уједињених нација, чији је нацрт емитован јуче и прекјуче. Ово је последња шанса да Народна Република Кина и Руска Федерација спрече и распад система Уједињених нација.

Ако се оваква резолуција усвоји, ако се агресору из НАТО-а да за право, после скоро осамдесет дана бомбардовања једног народа и једне државе да уђе на њену територију под маском мировних трупа, онда се више апсолутно не може говорити о моралу у међународним односима и онда се уопште не може говорити о међународном правном поретку. Онда је то искључиво поредак силе и насиља, поредак неморала, поредак агресије, поредак уништавања.

Ову шансу имају само Кина и Русија. Ако Кина и Русија не искористе ту шансу, нова хитлеровска армада закупаће и на њихова врата.

Српска радикална странка остаје при својој политици апсолутног немирења са било каквом варијантом уласка агресора на нашу територију, са окупацијом било ког дела Савезне Републике Југославије.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Да ли ви остајете при одлуци, ако се усвоји резолуција Савета безбедности, да изађете из Владе?

Др Шешељ: Да, таква је одлука Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, и ако јединице НАТО-а уђу на територију Косова и Метохије, ми ћемо иступити из Владе Републике Србије. Ми смо већ заказали седницу Председничког колегијума Српске радикалне странке за понедељак у 10 часова. Седница ће бити отворена за јавност у целом свом току.

Новинар: А ако трупе дођу под шлемовима Уједињених нација?

Др Шешељ: Нас шлемови не интересују. Могу непријатељи да се маскирају, могу да дођу и са обележјем белог анђела, али непријатељ је увек непријатељ, без обзира какву маску навукао на себе. А овде су комплетне Уједињене

Српска радикална странка остаје при својој политици апсолутног немирења са окупацијом било ког дела СР Југославије

нације инструментализоване и Уједињене нације се појављују као агресор.

Новинар: Ако се хеликоптер генерала Цексона сутра спусти у Приштину?

Др Шешељ: Може да се спусти, а може да буде и оборен над Приштином.

Новинар: Да ли ћете ви тог момента, ако се генерал Цексон сутра спусти у Приштину, напустити Владу Републике Србије?

Др Шешељ: Одлука Централне отаџбинске управе је крајње јасна - ако се трупе агресорских НАТО земаља појаве на Косову и Метохији, Српска радикална странка ће напустити Владу Србије. А сад можете и да питате - ако Клинтон пошаље своју жену и кћерку у Приштину, да ли ћемо исто урадити. Па састаће се Председнички колегијум и процениће да ли су настале те околности на које се односи одлука Централне отаџбинске управе. Можда ће генерал Цексон доћи као заробљеник, можда ће се

предати нашим снагама. Постављање ипак нека хипотетичка питања.

Новинар: Сигурно је била пака грешка у оцени. Сматрате ли да неко у државном врху треба да сноси одговорност за те грешке у оцени, јер је могла бити превелика да би се прешло преко њих?

Др Шешељ: Српска радикална странка следи основне принципе своје политике и према њима се понаша. Ми и даље сматрамо да је требало издржати до краја и НАТО не би успео да окупира нашу земљу, спасли бисмо Косово и Метохију. У то смо апсолутно убеђени. А грађани Србије и Савезне Републике Југославије цениће конкретан допринос и конкретну одговорност свих нас политичара, а политичари одговарају онда кад се појаве пред својим гласачима.

Новинар: Када критикујете одлуку о прихватању овог документа о миру, ви увек критикујете господина Вука Драшковића. Собзиром да су и ваша два коалициона партнера у Влади, Југослове-

нска левица и Социјалистичка партија, прихватила тај документ о миру, чиме објашњавају ту чињеницу да њих не критикујете?

Др Шешељ: Па ја ту будалу коју ви називате Вуком Драшковићем уопште нисам поменуо. А ви ме сад терате да га поменем. И неколико пута сам молио новинаре на конференцијама да ме за њега не питају, јер је то један тежак психопата, наркоман, болесник, будалетина и зашто бисмо уопште о њему разговарали?

Новинар: Можемо ли онда о СПС-у и ЈУЛ-у да разговарамо?

Др Шешељ: Па ви непрекидно инсистирате да се овде помиње Вук Драшковић. Ми се разилазимо са нашим коали-

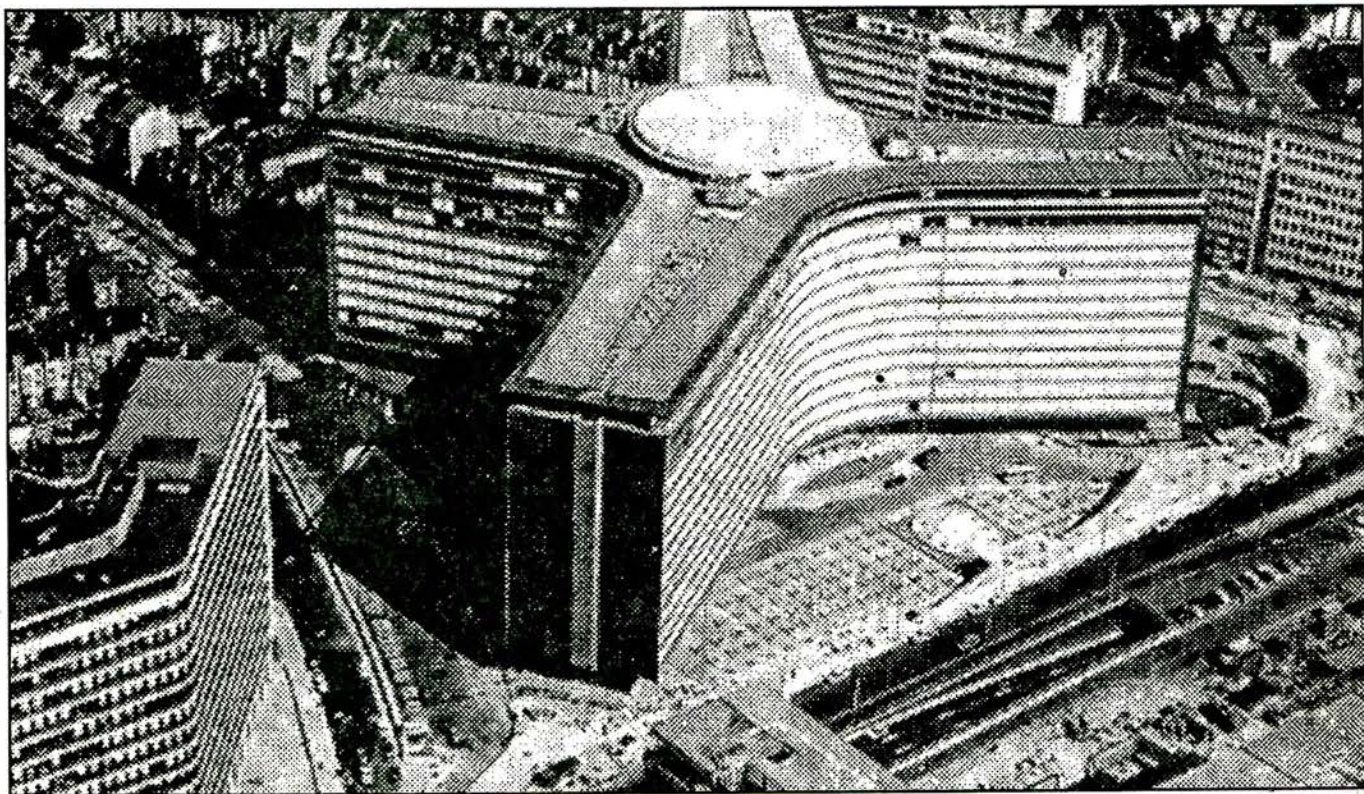
ни израз државног суверенитета у политичкој сфери.

Народна скупштина, и сваки посланик у Народној скупштини апсолутно не одговарају за свој глас дат у Народној скупштини. Дакле, извршна власт, заправо део извршне власти који је учествовао у прихватању овакве одлуке покорио се одлуком Народне скупштине. А то је за нас српске радикале, као политичку партију, за сада владајућу политичку партију у Србији, неподношљиво. Због тога ми и најављујемо повлачење, ако дође до реализације такве одлуке.

Новинар: Ову одлуку је прихватила и Савезна влада. Ако је Народна скупштина, то што сте рекли, прекршила Устав, шта се дешава онда?

останак мирнодопског континента наше војске и полиције и читав низ других финеса.

Следећи пут, када су Черномирдин и Ахтисари дошли у Београд, тај план је у потпуности промењен, а за нас је постао потпуно неприхватљив. Мислим да га нико из државног руководства Југославије и Србије није ни видео док га Черномирдин и Ахтисари нису донели у Београд. У целини га није видео. Значи, све се десило те ноћи. Ми смо сазвани у Бели двор док су још трајали разговори председника Милошевића са Черномирдином. Ми смо неких петнаестак минута и сачекали да се ти разговори заврше, чак смо се и сударали на степеништу са члановима руске делегације. То је те но-

У Бриселу се сада пројектује сумрак међународног правног поретка: поредак силе и насиља, поредак неморала, агресије и уништења

ционим партнерима из Владе националног јединства, са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом, јер се не слажемо са прихватањем ултиматума НАТО-а, не слажемо се са уласком снага НАТО-а на нашу територију и не слажемо се са повлачењем наше војске и полиције. Куд ћете дубље и оштрије неслагање међу, сада већ ускоро бившим коалиционим партнерима? Шта би још требало ту да се каже? Шта још дубље од тога може да буде?

Новинар: Да ли је ово потписивање капитулација, и ако јесте, ко треба да одговара за то, с обзиром да је то забрањено у оба устава?

Др Шешељ: Па ову одлуку је донела Народна скупштина. У томе и јесте проблем. Није у питању извршна власт. Влада Србије још ниједном није ни расправљала о том питању. Али је Народна скупштина одлуку донела већином гласова. А народна скупштина је основ-

Др Шешељ: Па ја вам кажем да посланик за свој глас у Народној скупштини не може никоме да одговара, без обзира какав је његов глас. А постоји Уставни суд, ако се крши Устав, подноси се захтев Уставном суду и он процењује. Ми смо имали више таквих захтева, тако да сад нисмо ни нарочито расположени да подносимо тужбе Уставном суду.

Новинар: Према вашој процени, где је био тај преломни тренутак када су ваши коалициони партнери прихватили нешто што је и за њих дотле било неприхватљиво?

Др Шешељ: То се десило у протеклих неколико дана. Претходни пут, када је Черномирдин дошао у Београд, он је донео релативно коректне основне контуре такозваног руског плана. И ми смо уз извесне примедбе чак били спремни и да прихватимо тај руски план, који је подразумевао трупе земаља које нису учествовале у агресији, који је подразумевао

ћи, дакле, преламано.

Новинар: Да ли мислите да Слободан Милошевић треба да сноси део одговорности за све ово што се десило последњих месеци и како мислите да би требало да се изрази та одговорност?

Др Шешељ: Ја сам вам већ рекао о питању те одговорности. Народ посматра све политичаре и све политичке партије. Иза овакве одлуке стоји већина у Народној скупштини, дакле, део извршне власти који је тако нешто прихватио покорио се одлуком Народне скупштине.

На следећим изборима народ ће да цени учинак сваког политичара и сваке политичке партије и на основу тога да се одређује. Има, нажалост, и оних који ово славе. Видели сте синоћ у Београду. Има и таквих. Не можемо ми из ове своје коже да искачемо због таквих. Али колико је таквих, то опет показују следећи избори.

Новинар: Мислите ли да је овај план о коме данас причамо лошији од оног из Рамбујеа?

Др Шешељ: Тешко је то тако једноставно проценити шта је боље, шта је лошије. Лоше је и једно и друго. Овде, у овом плану има нешто што је извесна олакшавајућа околност и што пружа неку шансу у будућности. То је мандат од годину дана за снаге под окриљем Уједињених нација, како су оне дефинисане. Дакле, кад би за годину, или две, или три, а сваке године се мора обнављати тај мандат, кад би нека од великих сила уложила вето, мандат се не би могао обновити и те трупе би морале да се повуку.

Али, из искуства Македоније ми видимо да ни то није баш тако једноставно. Кина је уложила вето на продужетак мандата снага Уједињених нација, снаге западних земаља су остале, само што су промениле обележја, амблеме, и ништа више.

Ова гаранција да ће Косово и Метохија остати у саставу Савезне Републике Југославије и да се признаје суверенитет Савезне Републике Југославије, опет, ништа не значи. Нигде се не помиње Србија. Нигде се не помиње Косово и Метохија као саставни део Србије. А ми видимо да сада прети и распад савезне државе, ми видимо да су сепаратистичке тенденције у Црној Гори узеле маха и у случају евентуалног распада, који ми никако не желимо и коме бисмо се оштро противили, али у случају да се то деси, онда би отпала и ова гаранција о Косову и Метохији. То је нова, додатна опасност која прети.

Новинар: Поменули сте изборе. Када очекујете да би могли да се распишу?

Др Шешељ: Па не бих вам могао рећи када очекујемо изборе, али бисмо желели да буду што пре.

Новинар: Каква је ваша препорука вашим члановима на Косову и Метохији и да ли су они добили инструкције шта треба да раде? Друго питање је да ли очекујете неке проблеме у наредном периоду на Косову и Метохији?

Др Шешељ: Ми очекујемо да ће бити много проблема око имплементације, а што се тиче чланова Српске радикалне странке они сами најбоље знају шта треба да раде и понашаће се у складу са околностима.

Новинар: Да ли имате неке информације о времену и року повлачења војске са Косова?

Др Шешељ: Ми се не бавимо саопштавањем јавности процена које се тичу стања у војсци и полицији, зна се да за то постоје надлежни државни органи и ми се никад у то нисмо ни мешали. Дакле, за све евентуалне информације обратите се надлежним армијским службама.

Новинар: Морам опет да споменем Вука Драшковића. Он се заложиио за денацификацију Србије. Шта ви мислите о томе?

Др Шешељ: А онда се чудите што ми нападамо Вука Драшковића. Па ја вам кажем, Вук Драшковић је једна будалетина, кад би га питали шта то значи де-

нацификација он не би знао да вам објасни.

Новинар: Питао сам га на његовој конференцији.

Др Шешељ: И није знао да вам објасни, ја ли тако? Или је неке глупости проваљивао. Бесмислено је разговарати о Вуку Драшковићу. Знате, не можете с њим ни да водите дијалог. Он се нашмрче хероина, а ви дођете трезни, и то је одмах дијалог неравноправних противника.

Ја сам имао једном с њим дијалог на телевизији, знате. Он гледа кроз мене, не види ме уопште, говори оно што је унапред научио. Тако је сад било и у Републичкој скупштини, унапред је спремио неки говор, научио га напамет и он је своје отпевао, а није ни видео шта се дешава око њега. Знате, наркомани су људи специфичног кова. Човек који је под дејством дроге, под јаким дејством дроге, губи нека елементарна људска својства. Док му не прође дејство дроге, питање је да ли се уопште може назвати човеком.

Новинар: Шта ви мислите, да ли је могућа денацификација?

Др Шешељ: Каква денацификација? Знате ли ви шта је нацизам? Каква денацификација? Како ћете вршити денацификацију нечега што не постоји? Шта је то нацизам? Хајде да видимо где је то присутно у Србији? То можете само у Драшковићевој страници. Шта је онај поздрав са три уздијгнута прста, шта је узвикивање "сви, сви, сви"? То нас подсећа на Хитлер југенд или на Ес Ес трупе, или СА одреде и тако даље. Значи, ако је реч о тим спољним манифестационим обележјима, тога је било само код Драшковића. У суштини, где то постоји, тога нигде није било у Србији.

Новинар: Питање је за господина Вучића. У последњих неколико дана јако добро се чује сигнал "Слободне Европе" и "Гласа Америке" у свим деловима Србије. Да ли је Влада Србије то дозволила, с обзиром да ратно стање још увек траје, а ако није, да ли може да учини технички нешто на томе?

Вучић: Влада Србије то није дозволила, нити може да дозволи нешто што би било супротно законским нормама, нити било који извршни орган може да се понаша супротно нормативним актима које је највиши законодавни орган усвојио.

А што се тиче јаког сигнала психолошко-пропагандних сервиса из иностранства, није нимало чудно. Уосталом, значајан део своје агресије или жестоких напада западноевропски и амерички злочинци су усмерили управо против информативног система Србије. Рушили су предајнике, рушили су и секундарну мрежу репетитора, рушили су све, или празнили етар, да се тако изразим, само да би лакше могло да се чује или лакше да се пробију "Слободна Европа" и "Глас Америке", без обзира одакле и на који начин ће бити емитовани.

Постојала је могућност, дуго времена смо, наравно, потпуно успешно водили ту врсту рата, пропагандно побеђивали непријатеља, међутим, очигледно је да последњих дана многи размишља-

ју више о оном политичком делу, него о неким другим стварима које би требало да се ураде. Али, у сваком случају, верујем да то није дугог рока, чини ми се да целокупан народ Србије довољно добро зна шта му поручују и "Слободна Европа" и "Глас Америке" и да ће знати и у будућности да процењује информацију на прави начин. Тако да, без обзира што се то чује, не мислим да то представља у овом тренутку изузетну информацију, посебно после свих злочиначких напада и криминалних акција НАТО-а на Србију.

Новинар: Да ли сте покушали ометати?

Вучић: То смо радили све време.
Новинар: Рекли сте да очекујете пуно проблема у имплементацији мировног споразума на Косову и Метохији. Коју врсту проблема очекујете и ко мислите да ће да их прави?

Др Шешељ: Проблема ће бити свих врста и правиће их свако ко се нађе на подручју Косова и Метохије. Највише, наравно, окупатори.

Новинар: Да ли вам је у протеклих десет година икада пало на памет да левица у Србији никада не може да одбрани српске националне интересе?

Др Шешељ: У протеклих десет година размишљали смо највише о томе како да Српска радикална странка на најбољи начин заштити српски национални интерес, и пружали смо максимум са своје стране. А такође смо имали у виду да у демократским условима однос снага политичких фактора у држави одоара вољи народа, уз извесне примедбе, уз извесна већа или мања одступања, ви знате о каквим примедбама се ту ради.

Не можемо ми да искачемо из наше коже зато што је народ на изборима подредио, да однос снага међу полтичким партијама буде онакав какав је данас. Ни ова влада није била израз наших жеља и наших тежњи. Ми смо желели сами да освојимо власт, али народ је пресудио другачије, народ је пресудио да ниједна партија не може сама да формира Владу, у датим околностима ово је био најповољнији начин формирања Владе. И показало се да је та влада, уз извесне проблеме, наравно, солидно функционисала до овог момента.

Новинар: У току несугласица у вези са усвајањем Венс-Овеновог плана, ви сте председника Слободана Милошевића називали највећим издајником српског народа. Како објашњавате то да у вашим изјавама његово име такорећи уопште не помињете, а нарочито не у тако негативном контексту?

Др Шешељ: За кога ви радите, госпођо?

Новинар: За "Тајм".
Др Шешељ: Е, па баш зато да не бих изашао у сусрет вашим жељама. Јер ви бисте сада хтели да дође малтене до покоља међу најозбиљнијим политичким партијама у Србији, како би се Американцима олакшао посао да окупирају целу Србију. Ниједан потез нећемо направити који прижељкују Американци. Ниједан, једини. А са Милошевићем смо имали најжешћи судар онда када су га Американци подржавали. Тешко ономе

кога у Србији Американци подржавају. То је онда највећи непријатељ за српске радикале.

Новинар: За господина Вучића питање - Да ли сте упознати са уговором који је потписан са Си Ен Еном, у вези са емитовањем програма који ће бити титлован на српском језику и да ли сте учествовали у склапању тог уговора?

Вучић: Не, нисам учествовао, нити бих учествовао и нисам упознат.

Новинар: Да ли је такав уговор у складу са Законом о информисању?

Вучић: Зависи о којој је врсти програ-

ким размишљањима са савезног нивоа да се Радио Б 92 врати људима који су га и водили?

Вучић: Нисам упознат са тим као што нисам био упознат нити је све што се раније дешавало имало било какве везе са републичким Министарством за информације. То сви у Србији знају. Оно што ми радимо и како радимо, радимо увек јавно, отворено и сви у Србији то знају. Оно што не радимо, иза тога ни тајно не стојимо.

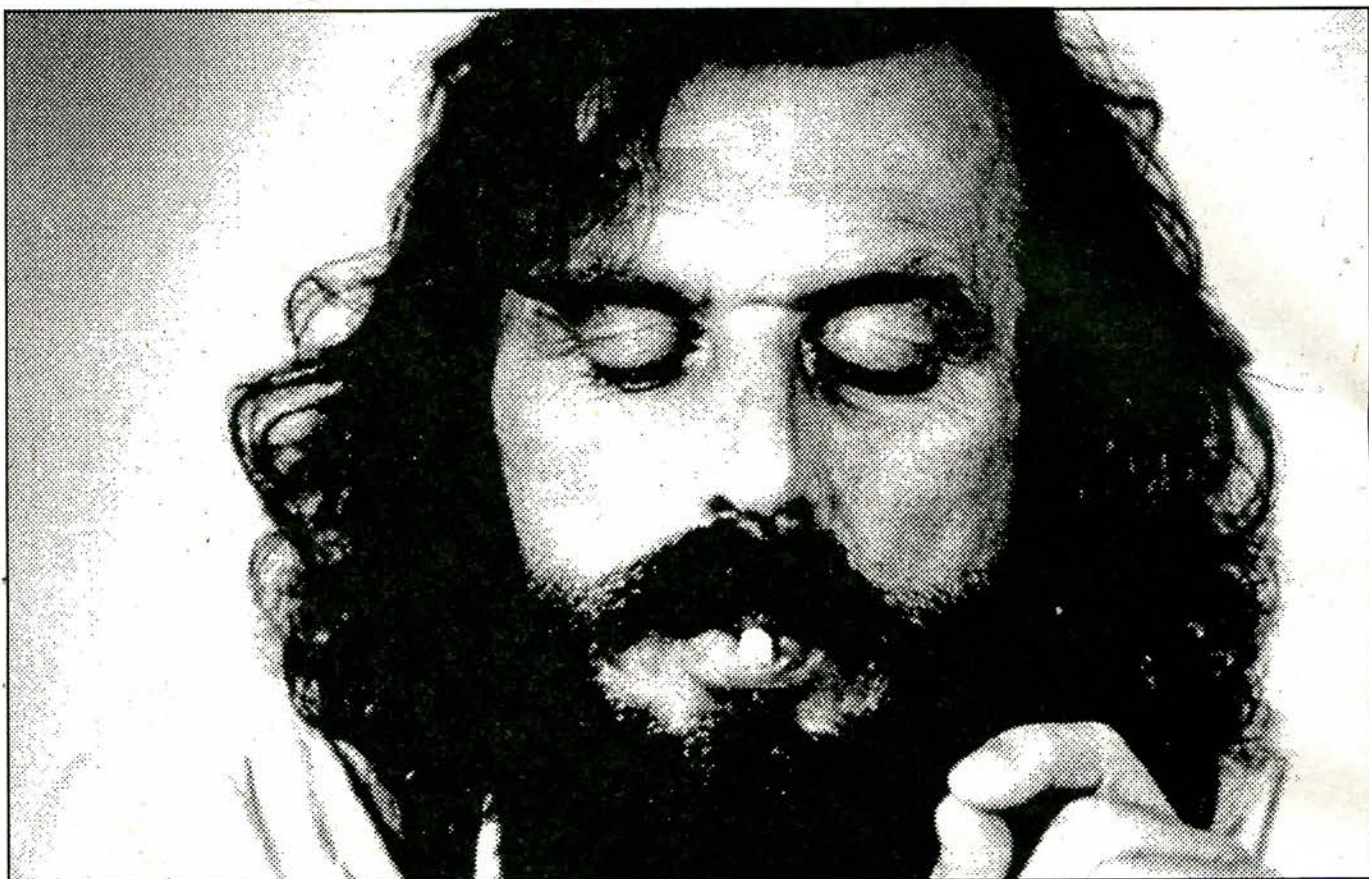
Др Шешељ: Не постоји никакав проблем Радија Б 92 који је политичке или

Новинар: Да ли сада има услова за расписивање избора?

Др Шешељ: Услови за нове изборе увек постоје. А што се тиче мањинске владе, ми је нећемо подржавати. Што не значи да не бисмо неки добар закон подржали у Народној скупштини, ако било ко поднесе добар законски предлог, као што се то дешава у Савезној скупштини.

Новинар: Можда Американци желе да ви напустите Владу?

Др Шешељ: Нису се још изјаснили по том питању.

Тачна дијагноза др Шешеља: то је један тежак психопата, наркоман, болесник и будалетина

ма реч, али ако је реч о врсти програма психолошко-пропагандног типа, политичког типа, сигурно да није. И не само са Законом о информисању, већ и са многим уставним одредбама.

Др Шешељ: Ја бих ту дао једну допуну. Ту постоји савезни закон који регулише да се у сфери медија може ићи са улагањем 49 одсто страног капитала. Значи, не би могло доћи у обзир да стране телевизијске куће емитују комплетан програм и да имају фреквенцију као такве. То је противно нашем правном поретку. Али би се могла формирати мешовита фирма у којој би страни капитал могао имати само 49 процената акција. А ово што се евентуално десило, ако се уопште десило, ми смо за то чули само преко средстава информисања.

Дакле, апсолутно нисмо учествовали ни у каквим разговорима и ни у каквим преговорима. Изненађени смо можда у оноликој мери у коликој и ви.

Новинар: Питање за господина Вучића - да ли сте упознати са идејама и не-

професионалне, информативне природе. Ако ту постоји икакав проблем, он може бити искључиво својинске природе.

Новинар: Да ли су се, по вама, престанком бомбардовања стекли услови за укидање ратног стања, и ако нису, када ће оно бити објављено?

Др Шешељ: О томе треба да одлучи онај државни орган који је заузео ратно стање, који је донео одлуку о увођењу ратног стања, а по процени Српске радикалне странке наша земља је још увек у превеликој опасности да би се ратно стање тако брзо укидало.

Новинар: Како ће изгледати политичка ситуација у Србији, ако српски радикали изађу из Владе? Да ли ће да дође до стварања нове коалиције или ћете подржавати мањинску владу?

Др Шешељ: Могуће су две варијанте. Да левичарске странке склопе коалицију са Српским покретом обнове или да се иде на нове изборе.

Новинар: Да ли предвиђате егзодус Срба са Косова и какав је ваш став према томе?

Др Шешељ: Ми не желимо по том питању било шта да предвиђамо. Свесни смо огромне опасности и не бисмо желели да евентуално неком нашем политичком изјавом подстакнемо неки негативни процес. Али смо свесни свих опасности и могућих негативних последица.

Новинар: Пошто ће контролу повратка избеглица вршити стране трупе а не наше, да ли је могуће да из Албаније дође са избеглицама и велики број њихових становника?

Др Шешељ: Ја сам и о томе говорио у Народној скупштини. Могуће је пола Албаније да се пресели на Косово и Метохију и могуће је много Албанаца из западних делова Македоније. Апсолутно никакве контроле ту не би било.

НАТО СЕ ИЖИВЉАВА НАД СРПСКИМ НАРОДОМ

17. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Злочинци из НАТО-а окупацијом Косова и Метохије, настављају да се иживљавају над српским народом, с једне стране чисто вербално, као - траже од Срба да остану на Косову и Метохији, а потајно се труде из петних жила и подстичу шпигтарске терористе да Србима останак буде немогућ.

Српска радикална странка сматра да би Савезна Република Југославија и Република Србија морале да учине све што је у њиховој моћи да се омогући Србима да се концентришу у неколико већих градова и у насељима где представљају убедљиву већину, да би се тамо лакше сами штитили од албанских терориста и одупрли намерама Американаца да све Србе отерају са Косова и Метохије. Тачке концентрације би пре свега требало да буду Гњилане, Приштина, Косово Поље, Косовска Митровица, Зубин Поток и тако даље. Ми не можемо сад сваком Србину појединачно рећи да остане. Сувише је то крупна обавеза, сувише је то тежак савет. Али је српски национални интерес да остане што више Срба, јер се тиме повећавају наше шансе да повратимо Косово и Метохију.

Ми упозоравамо Албанце који су живели на Косову и Метохији и који су глумили да су лојални држављани Савезне Републике Југославије, који су се тако представљали, па се сад, кад су почеле да се повлаче наша војска и полиција, показују у правом светлу прогонећи српске цивиле, и оне Албанце који су на позив НАТО агресора напустили територију Косова и Метохије како би се у светској јавности одглумила велика хуманитарна катастрофа, да воде рачуна о својој судбини и својој будућности. Онај ко сарађује са окупатором и ко дође са окупатором, мораће са окупатором и да се повлачи. Највећи је интерес Албанаца, држављана Србије, да окупатори што пре оду, јер су тиме веће шансе да се нормализују прилике на Косову и Метохији и да они Албанци који су наши држављани тамо остану и живе пуноправно са свим осталим грађанима.

Ми никад нећемо заборавити да је огроман број Албанаца служио турском окупатору, па је служио аустроугарском и немачком окупатору у Првом светском рату, па је служио италијанском и немачком окупатору у Другом светском рату. Ако се та здушна служба окупатору понови и овог пута, онда ће то имати тешке катастрофалне последице за њих.

Окупација траје и прође. Ни ова окупација неће бити вечита. Српска радикална странка се никада неће помирити са губитком Косова и Метохије. И учинићемо све што је у нашој моћи да се поврати српска и југословенска контрола над том нашом територијом.

У Србији и Савезној Републици Југославији сигурно наступа један период грубљих и политичких, и социјалних, и економских криза, нагомилава се читав низ проблема. Оно што је циљ Српске радикалне странке је да се сви проблеми решавају искључиво кроз парламентарни процес и да се односи снага мере само на парламентарним изборима, демократским путем. Српска радикална странка никада неће бити присталица било ког другог облика промене власти или решавања политичких спорова.

Ми смо, као политичка партија, одговарајуће консеквенце извукли поводом доношења одлуке Народне скупштине Републике Србије када је прихваћен ултиматум НАТО-а. Ми смо се томе енергично супротставили, неуспешно, јер су друге партије гласале за прихватање, и онда смо поднели оставке на чланство у Влади Републике Србије.

И нас је, као и вас, јуче изненадила уредба са законском снагом коју је издао председник Републике, која је јуче об-

Однос снага мерити на изборима: Српска радикална странка је за решавање проблема кроз парламентарни процес

Терористи тзв. ОВК: онај који сарађује са окупатором и ко дође са окупатором, мораће са окупатором и да се повлачи

јављена у "Службеном гласнику". Уредба која нам налаже да, док траје ратно стање, останемо у Влади Србије. У уредби не стоји да се то односи на период док траје ратно стање, али се то подразумева, јер ниједна уредба председника републике у условима ратног стања не важи по престанку ратног стања, односно мора да се верификује у Народној скупштини. Нас изненађује што је та уредба донесена кад по Уставу ми имамо обавезу, док се не изаберу нови министри на наша места, да обављамо своје послове нормално, дакле, као техничка лица у кабинету, у Влади, као лица која професионално обављају извршан посао док се не нађе замена. И ни у једној држави на свету оставком министар не остаје без свих својих обавеза док други министар не дође да му преда дужност. Извршна власт не сме имати вакуум. Пошто ми нисмо ништа учинили што спутава рад министарстава, поготову **оних** министарстава у којима су српски радикали најодговорнији, не видимо да је било неког посебног разлога да се уредба доноси. Можда да би служила само за којекакви шпекулације ових малих, маргиналних политичких партија које измишљају и покушавају срп-

ким радикалима да припишу неке небулосе које никада нису стајале.

Мислим да је овај пример српских радикала, који су повукли одговорачује конеквенце из једног политичког неуспеха, требало да буде поука за све друге политичке факторе у Србији.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Јуче, бар како је могло да се види на снимку, нисте присуствовали седници Владе Републике Србије. Да ли је то због уредбе која јуче још није била објављена у "Службеном гласнику", или нећете ни убудуће присуствовати седницама Владе?

Др Шешељ: Колико ја знам, биле су две седнице Владе и тако је саопштено јуче на државној телевизији. Била је седница Владе прејуче и јуче. И са прејучерашње седнице је било саопштење, и са јучерашње, и то одвојено једно од другог, је ли тако? Ми нисмо били ни на једној од тих седница и то се могло видети на снимцима. Ми смо поднели оставке и нисмо хтели да дођемо на те седнице. Пошто до избора нових министара ми настављамо да обављамо текуће послове, трудимо се да до тог избора дође, или до скупштинског разрешења, што пре. Али, наравно, савесно ћемо радити оно што су наше обавезе, као и

до сада. Нећемо дозволити, дакле, да се због наших оставки доведе у питање нека битна државна функција.

Новинар: Да ли ћете присуствовати седницама убудуће?

Др Шешељ: У принципу нема разлога ни да се не присуствује, али неприсуствовање на ове две седнице требало је да буде такође једна политичка манифестација с наше стране. Мислим да је то тако и схваћено.

Новинар (Скај њуз): Имајући у виду извештаје који стижу сваког сата са Косова и Метохије о откривању злочина над албанским становништвом, питање гласи да ли је у принципу мудро дистанцирати се од овлашће Владе која ће можда бити доведена у везу са тим злочинима?

Др Шешељ: Прво, ја никада нисам чуо ни за какве злочине над албанским цивилним становништвом на Косову и Метохији. У овом рату је било много погинулих, али откривање гробова само по себи није никакав доказ. Прво треба видети да ли су то заиста масовне гробнице или појединачне. Колико смо ми видели са снимака западних телевизија у питању су појединачне гробнице.

Друго, треба видети да ли су гинули жене и деца, старци, или су гинули мушкарци који су носили оружје.

И треће, треба видети од чега је ко погинуо. Према нашим подацима највише цивила на Косову и Метохији је погинуло од бомбардовања НАТО авијације. И највеће злочине је починио НАТО. Ја не могу да искључим да је негде било и појединачних убиства и да је неко на своју руку нешто и починио што је супротно закону и Уставу ове земље, али о сваком таквом случају наши истражни органи треба да воде истрагу и треба да поступе по нашим законима. А унапред оптуживати да је реч о злочинима само зато што постоје гробови је бесмислено. Јер, ми знамо за масовна убиства албанских цивила која је починила авијација НАТО-а бомбардујући избегличке колоне. Не може ваљда то да се припише нашој војсци или нашој полицији.

А ако су изгинули шиптарски терористи, јер их је изгинуло много и ја знам да их је изгинуло много, онда Запад може само безуспешно да покушава то да нам припише у злочин, као што је покушавао у случају села Рачак. Тамо је ликвидирана велика група бандита, а Запад је покушао то да прикаже као убиство цивила. Ту ниједан цивил није убијен.

Кад у рату погине неко ко носи оружје онда то није злочин. Ко год се лати оружја, треба да рачуна да од оружја може и погинути. Ми немамо намеру да икада ичије злодело прикривамо, заташкавамо, али не смеју ни унапред људи да се осуђују само на основу сумњи. Ако постоји злочин, он се мора доказати објективним мерилима уз стручну експертизу, а не паковањем лажних доказа, чиме се углавном бави НАТО.

Новинар: Како коментаришете захтев Синода и Српске православне цркве

за оставком председника Милошевића и Владе, и друго питање је како гледате на улогу коју тренутно имају великодостојници Српске православне цркве у задржавању Срба на Косову?

Др Шешел: Сваки грађанин ове земље има право да тражи оставку Владе, и савезне и републичке, и председника Републике, и савезног и србијанског. То је право сваког грађанина и ми то право никоме не оспоравамо. Као што сваки грађанин има право да тражи оставке и министара из Српске радикалне странке. Ми смо били спремни да поднесемо те оставке, и оставке смо поднели. Свака политичка партија може да тражи такве оставке. Могу и друштвене и државне институције, наравно, мало је то неуобичајено.

Али је свуда у свету неуобичајено да се Црква на тај начин меша у политику. Па хајде да прихватимо и такав облик црквеног мешања, али како би то изгледало да Савезна влада сад узврати, па да њен представник каже - захтевамо оставку патријарха Павла и Синода Српске православне цркве? Ако Синод и патријарх могу захтевати оставку Владе и председника, зашто влада и председник не би могли да траже оставку Синода и патријарха, је ли тако? То нека здрава логика намеће као извесно.

Али није ни то проблем. На крају крајева, нека и Црква тражи оставку актуелне власти. Али би онда требало очекивати да Црква каже - поднесите оставке па распишите нове изборе. Е, то је оно што је највећи проблем. Црква не тражи нове изборе. Синод каже да треба власт да се конституише на основу тога што неки људи уживају поверење у земљи, поготову поверење, како они кажу, међународне заједнице, а подразумева се - западних сила.

Синод Српске православне цркве тражи да се власт конституише без избора. Е, то је нешто што је запрепашћујуће. Ко ће да конституише ту власт? Ко ће да проверава ко од тих људи који би у власт ушли ужива поверење, а ко не ужива? Ко ће то да проверава? Ко је компетентан? Ко има право? Који је то легитимни орган? Нема га. Један једини начин да се решава питање власти су избори. А ми немамо ниједан захтев из црквених кругова да се иде на изборе. Није ни то случајно. За кога је год досад агитовао врх Српске православне цркве на протеклим изборима, тај је на изборима губио, и то катастрофално губио. Па и највиши црквени кругови из тога треба да извуку неку поуку, неки закључак.

У последњих десет година свако ангажовање наших црквених кругова у политици било је крајње неспретно и изазивало лоше ефекте, најалост, зато што је то ангажовање било на страначки начин. А Црква ни у једном случају не сме да буде странка, нити сме да се везује за странке.

Српска радикална странка је спремна за изборе. И ми желимо изборе, што пре на свим нивоима. Ми ћемо се непрекидно залагати за те изборе. Нама је

тешко што је Народна скупштина донела онакву одлуку какву је донела о прихватању ултиматума Черномирдин - Ахтисари, о прихватању НАТО окупације Косова и Метохије. Ми то никад нећемо прихватити. Али ми не можемо као ној да забијамо главу у песак и да заборавимо чињеницу да је та одлука у Народној скупштини донета већином гласова посланика Социјалистичке партије Србије, Југословенске левице и Српског покрета обнове. То не сме да се заборави.

Новинар (шпанске новине): Ако се залажете за политичке промене у Србији, ко по вашем мишљењу може да замени господина Милошевића и да ли се ви залажете за његову смену?

Др Шешел: Прво, ми смо за изборе, а на изборима народ треба да одлучи да ли је за промене и у којој мери је за промене. А што се тиче председника Савезне Републике Југославије, он није изабран на непосредним изборима. Он је изабран одлуком Већа грађана и Већа република Савезне скупштине, и он Савезној скупштини одговара за свој рад. А он има комотну већину, толико комотну већину у Већу грађана да је такво питање делиласирано постављати.

Његова политичка партија, односно две његове политичке партије које га подржавају из Србије, имају саме 64 мандата. И ако се томе додају мандати Социјалистичке народне партије Црне Горе, онда је то више од апсолутне већине. И његову функцију може довести у питање само евентуална промена односа снага у Савезној скупштини. А до промене односа снага може доћи само на парламентарним изборима.

То што је Централна отаџбинска управа донела одлуку о раскиду коалиције са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом не значи да ћемо ми сад дрвљем и камењем да кренемо против својих дојучерашњих коалиционих партнера. Јер, ту су постојали и добри периоди наше међусобне сарадње. Заправо, може се са сигурношћу констатовати да је рад Владе народног јединства Србије био добар све до ове одлуке Народне скупштине.

Новинар: Да ли ће посланици Српске радикалне странке тражити заседање Скупштине Србије, пошто је, док се не укине ратно стање то могуће по Уставу, и друго питање, је да ли бисте били спремни евентуално у будућности на неко успостављање сарадње или коалиције са социјалистима и ЈУЛ-ом?

Др Шешел: Што се тиче Српске радикалне странке, ми претходно очекујемо укидање ратног стања. Када ће до тога доћи, то зависи од Савезне владе. А после неких следећих избора, не бисмо са да наговештавали с ким бисмо склапали коалицију. Прво, ти избори треба да се десе, па да се види које ће се партије уопште појавити на изборима, па да се види колико је која партија освојила посланичких мандата, па тек онда да се процењује ко би био погодан за евентуалну сарадњу, а ко не би. А оно што је жеља Српске радикалне странке, то је да

ми сами освојимо апсолутну већину гласова па да нам не треба никакав коалициони партнер, да можемо сами да формирамо владу.

Новинар: По неким тумачењима овај декрет господина Милутиновића је заправо маневар да се избегну ванредни избори које траже готово све странке, и велике и мале. Да ли мислите да то може да значи тај декрет, за који сте и сами рекли да није био неопходан?

Др Шешел: Још једном треба да вам поновим да смо и ми изненађени, можда колико и ви, овом уредбом. Да ли је интерес Социјалистичке партије и Милана Милутиновића да се избегну ванредни избори, то питање треба њима поставити.

Ви знате да Српска радикална странка никад није бежала од ванредних избора и да овога пута неће да бежи од тих избора. И ми желимо изборе на свим нивоима што пре.

Уосталом, наши дојучерашњи коалициони партнери треба да напакон реше питање Београда. Докле они мисле да могу овако из потаје да одржавају мањинску власт у Београду, а да глуме да уопште нису у тој власти. Поготову сада после оваквог раздора са Српским покретом обнове и Вуком Драшковићем. Може ли Вук Драшковић и даље да систематски напада Републичку и Савезну владу, а да одржава власт у Београду захваљујући подршци Социјалистичке партије Србије? Ко ће то питање напакон да разјасни?

Новинар: Пре неки дан је председник Милошевић најавио обнову радова, обнову Србије. Да ли ће Српска радикална странка бити у принципу против евентуалних учешћа страних земаља које су нападале, бомбардовале Србију, немачких, енглеских, америчких фирми и хоће ли бити против кредита које ће они понудити за изградњу?

Др Шешел: Прво, ми никада нисмо били против страних инвестиција у нашој земљи. Чак смо се залагали за прилагођавање унутрашњег законодавства већим могућностима пласирања страних инвестиција. Мислим да ту неке ствари нису на време урађене. Да су урађене на време, данас бисмо били у бољој ситуацији. Да је на време извршена приватизација нафтне индустрије, вероватно би нафтна индустрија избегла бомбардовање, или би био лакши њен опоравак од бомбардовања. Тако могу да кажем за читав низ других индустријских капацитета, поготову за Фабрику дувана у Нишу, која је могла да се на једноставан и лак начин приватизује, да се нађе страни партнер и да држава из тога има огромну зараду, огромну за наше услове.

Иначе, ми не верујемо да ће кренути бујица кредита са Запада. Ви на хрватском примеру знате да су то само илузије, да су то само заблуде, да су то лажи, јер од онога што су вам обећавали ништа нисте добили. Добили сте заправо врло мало, можда нисте ни десет процена тога што сте очекивали. Тако је било са целом источном Европом, са изузе-

тком можда Чешке, можда и Мађарске и тако даље. Нико неће паре да доклања, нико неће паре да дели и нико не воли да улази у несигурне инвестиције. И Американци рачунају да није паметно да уђу са милијардама долара инвестиција, кад могу са пет, или десет, или са тридесет или тридесет пет милиона долара да подмите неке политичке партије и да са њима остваре политичке циљеве, а да избегну неке веће трошкове.

Српска радикална странка никада није била за изградњу затвореног друштва, никада није била за аутархичну привреду. Ми смо у економској сфери увек имали један чисто либерални концепт. И ми ћемо наставити да се залажемо да се наша економија у том правцу развија. Али нећемо дозволити да наша земља постане играчка у рукама западних сила и да нам судбину кроји неко споља.

Новинар: Поводом оптужби неких страначких челника да је реч о договору Српске радикалне странке и Социјалистичке партије Србије поводом Милутиновићевог декрета, можемо ли да разјаснимо, да ли уопште постоји могућност да Српска радикална странка остане у Влади и након истека ратног стања, на основу кога је уредба и издата?

Др Шешел: Српска радикална странка остаје при одлуци Централне отаџбинске управе и при поднесеним оставкама. И ту се ништа није променило. Али, видите како је ситуација са неког правно-теоријског становишта проблематична. После подношења оставке, до разрешења, наши министри су били спремни да обављају те текуће послове у Влади. Дакле, нису хтели да преполове Владу. Постоји обавеза, Уставом прописана обавеза, до коначног разрешења да се посао нормално обавља. Јер не сме да буде вакуум, не сме да буде прекида континуитета извршне власти ни у једној држави. Тако вам је у Немачкој, у Француској, у Италији, у свим земљама парламентарне демократије. Кад влада поднесе оставку, и кад влада падне у парламенту, она наставља да обавља своје послове до избора нове владе. Кад смо оборили Владу Милана Панића у Савезној скупштини, она је наставила да обавља своје послове до избора нове владе.

Новинар: Хоће ли Српска радикална странка на било ком нивоу учинити нешто на име помоћи, или поставити питање у Влади Србије о српским избеглицама са Косова које долазе у десетинама хиљада у Србију?

Др Шешел: Српска радикална странка непрекидно поставља то питање. И у свом говору у Народној скупштини, који ће бити штампан у следећем броју "Велике Србије", ја сам у целисти навестио ту могућност, изразио сам бојазан да ће управо доћи до онога до чега долази у нашој земљи. Српска радикална странка, као странка, не може ништа да учини, али постоји обавеза пред државом да се све могућности којима држава располаже пруже тим људима који су остали без дома, који су остали без куће,

који једноставно не знају шта ће са собом.

Новинар: Показало се да је Скупштина Србије заседала и у горим околностима, док су падале бомбе. Да ли ћете ви и ваша странка инсистирати на ванредном заседању Скупштине на коме ће бити верификоване ваше оставке?

Др Шешел: Ми, нажалост, немамо довољан број посланичких мандата, немамо довољан број потписа да захтевамо ванредно заседање Народне скупштине. А редовно заседање Народне скупштине, следеће редовно заседање, почиње 1. октобра. Нама би била потребна 84 потписа, а ми имамо 83 посланичка мандата. Али, кад имате у виду да су нам два посланика погинула, један непосредно пред рат, а један у току рата на фронту, као резервни капетан прве класе, ми заправо имамо 81 потпис у Народној скупштини, и не можемо то да постигнемо. Редовно заседање почиње 1. октобра и тада то питање мора да се нађе на дневном реду.

Новинар: Шта мислите о евентуалним могућим изборима на Косову и Метохији и да ли сматрате да манифестације Вука Драшковића представљају почетак предизборне кампање?

Др Шешел: Да ли је то почетак предизборне кампање треба да пита. Нама су и на почетку рата неке манифестације изгледале као почетак предизборне кампање. Упозоравали смо на конференцијама за новинаре да није ни место ни време да се тако поступа, али то је друго питање, не можемо ми да улазимо у мотиве других политичких странака или других фактора власти. Ако не можемо да утичемо на њихове одлуке, онда нема потребе ни да размишљамо о њиховим мотивима.

Избори су могући. Што се тиче Српске радикалне странке, избори су пожељни.

Што се тиче евентуалних избора на Косову и Метохији, Српска радикална странка је у принципу против тога да се избори одржавају на делу наше територије који је окупиран. Ми сматрамо да избори под окупацијом не могу да буду избори у правом смислу речи.

Новинар: Ако дозволите да не буде побуне на Косову како ће се српски радикали понашати, и друго питање је, да на Западу већ јављају да се ради на унутрашњој дестабилизацији Југославије, па какав ће ваш одговор бити на такве манифестације?

Др Шешел: Де факто Косово и Метохија су на извесан начин издвојени из Србије и Савезне Републике Југославије. Формално не, јер резолуција Савета безбедности Уједињених нација признаје територијални интегритет Савезне Републике Југославије. Али фактички, то је део наше државе под страном окупацијом. Остатак државе није окупиран, тај део је окупиран. То је већ једна врста издвајања.

Ми смо наговештавали да западне силе неће стати на Косову и Метохији. Ми смо упозоравали још у време Републике Српске Крајине и њене одбране

да се Република Српска Крајина мора бранити свим средствима, јер се у Книну брани и Београд. Након губитка Републике Српске Крајине и њене окупације од стране Хрватске, уз директну америчку помоћ, ми смо упозоравали да се мора бранити целоститост Републике Српске, да одбрана Републике Српске значи и одбрану Србије. Отета је и једна трећина територије Републике Српске, остатак се нашао под окупацијом.

Сад је окупирано и Косово и Метохија. Западне силе иду даље у неколико правца. Прво, ради се на отцепљењу Црне Горе од Србије, на разбијању Савезне Републике Југославије. Тони Блер је неки дан већ изјављивао да сад треба западне силе да се посвете демократизацији Санџака и Војводине. Ми знамо шта у њиховом речнику значи тај појам демократизације. И очигледно је да Американци чине све што је у њиховој моћи да дестабилизују Србију и да се изборе да у Србији на власт дође марионетска влада под њиховим утицајем и под њиховом контролом.

Новинар: Рекли сте да сте у принципу против избора на Косову и Метохији док је овакво стање. Међутим, зна се да је извесан број мандата био предвиђен за бираче на Косову и Метохији. Како ћете решити тај проблем и шта очекујете?

Др Шешел: То је питање о коме треба још много да се расправља. Што се тиче Српске радикалне странке, ми бисмо те мандате оставили непопуњеним док траје окупација. Међутим, знамо и какве су намере западних сила. Американци ће инсистирати да се избори одрже на целој територији како би добили један контингент посланика са Косова и Метохије и у Републичкој и у Савезној скупштини под њиховом директном контролом, и како би ти посланици били језичак за успостављање једне нове власти по америчком укусу.

Тако су Американци урадили у Бугарској. Садашњи проамерички режим у Бугарској опстаје захваљујући подршци турске партије. Тако су Американци урадили и у Словачкој. Садашњи проамерички режим у Словачкој опстаје захваљујући подршци партије мађарске националне мањине у Словачкој, која има око пола милиона припадника. Тако би Американци покушали да ураде и у Србији и у Савезној Републици Југославији. То очекујемо.

Новинар: Како коментаришете изјаве највиших војних званичника, од генерала Ојданића па наниже, који ових дана увелико величају победу наше земље? Каква је ваша реакција на то?

Др Шешел: Наша војска није поражена. Наша војска је заиста пре свега морално победник, али и у чисто војничком смислу она је победила. После толико бомбардовања, после толико хиљада тона експлозива изрученог на наше положаје, наши војни потенцијали су готово неокрњени. У току овог скоро тромесечног рата погинуло је три пута више цивила него војника, што значи да

имамо добру армију, снажну, обучену, са способним официрима, и да је та армија спремна да одговори свим захтевима које пред њу народ и држава постављају. И за све ово што нам се десило нису одговорне ни војска ни полиција. Одговоран је политички фактор. Заправо, Народна скупштина је на својим плећима понела то бреме одговорности. И посланици који су гласали за такву одлуку.

Новинар (белгијски дописник): Да ли мислите да ће у будућности Југославија да схвати последице оног што се десило на Косову и шта ћете урадити за Србе на Косову?

Др Шешељ: Једног дана окупатор мора да напусти Косово и Метохију. И енглески, немачки, француски, амерички, сви окупатори ће морати да се пову-

треба да остану, даје празна обећања да ће их штитити, а фактички помаже албанаску терористичку организацију, убија Србе и подстиче њихов егзодус са Косова и Метохије.

Новинар: Пошто је, како ви кажете, за ово што се дешава крив политички врх, како онда коментаришете војну подршку том политичком врху?

Др Шешељ: Ја не знам где ви сагледавате ту подршку. Војска увек мора да буде под контролом политичког фактора, под контролом државних органа. И таква је увек била и политика Српске радикалне странке. Ми смо се увек залагали против директног учешћа војске у политичком животу. Али постоје неке ствари које нам, наравно, сметају.

Кад сте већ покренули то питање рећи ћу вам и конкретно. Јучерашња све-

ним органима око свог презентовања извесних чињеница, података, тачних или нетачних и тако даље. Студио Б је сад добио и свог армијског комесара, једног капетана фрегате, колико ја знам, дакле, у чину потпуковника, коме су одбијали наређења, чије су налоге одбијали да изврше и тако даље.

Откуд сад одједном захвалница? То говори да се извесни политички, можда и политикантски манири покушавају увести у војску, што није добро. И најбоље би било да се генерал мајор Бакочевић што пре врати у пензију из које је извучен откад је почео овај рат, а не да парадире у свечаној униформи и да додељује таква признања.

Новинар (страни дописник): Шта бисте рекли избеглицима које сам срела у Нишу, а који су изјавили да је српска

Извршна власт не сме имати вакуум: министри Српске радикалне странке по Уставу имају обавезу да обављају своје послове док се не изаберу нови министри

ку и Косово ће опет бити део српске државе. Док се то не деси, Србија и Савезна Република Југославија имају обавезу да помогну и Србима који остану на Косову и Метохији, и Србима који избегну са Косова и Метохије.

Новинар: Како коментаришете апел Српске православне цркве и патријарха Павла, који је данас кренуо на Косово и Метохију, и шта мислите о говору генерала Мајкла Џексона на конференцији за новинаре?

Др Шешељ: О ком патријарховом апелу је реч?

Новинар: Да Срби остану на Косову, и он је кренуо данас на Косово.

Др Шешељ: Ја не знам за тај његов апел, нити о тим његовим туристичким дестинацијама размишљам.

Што се тиче генерала Џексона, он је крајње неискрен, јавно Србе убеђује да

чаност, на којој је генерал Александар Бакочевић делио неке захвалнице, била би да није било ових ратних услова и ове трагедије, крајње смешна, овако изгледа трагикомично. Знамо да сви медији под контролом неких режимских странака добијају захвалницу, па се међу онима који су добили захвалницу нашао и Студио Б. То је невероватно. То заправо открива и нешто друго у политичком смислу, што не доводи у повољно морално светло наше дојучерашње коалиционе партнере. Јер, лично знам да је током целог рата било великих проблема са Студиом Б. Зато што је Студио Б непрекидно ширио дезинформације и политичку пропаганду наших непријатеља у овом рату, нарушавао пропагандне напоре наше земље и чак скоро свакодневно долазио у сукоб са надлежним вој-

Влада издала народ и српску популацију на Косову, да их је продала?

Др Шешељ: Српска влада није издала српски народ и није продала српски народ. И никаква одлука те врсте није донета у српској Влади, док су српски радикали седели у тој влади. Чак ни одлука да се закаже ванредна седница Народне скупштине није прошла кроз српску Владу, као што је то увек раније била пракса. Раније су увек ванредне седнице биле сазиване на предлог Владе или је о предлогу да се сазове ванредна седница Народне скупштине расправљала Влада и заузимала свој став. Овога пута није било никакве седнице, ја вам то гарантујем.

Истог дана кад су завршени разговори са Ахтисаријем и Черномирдином, ми смо позвани код председника Савезне Републике Југославије у Бели двор,

тамо нам је саопштен резултатат разговора и онда је одмах заказана Народна скупштина за сутрадан у десет сати. У међувремену, седнице српске Владе није било. Српска Влада је заобиђена у свему овоме. Дакле, питање о коме ви говорите не може се поставити српској Влади, него Народној скупштини Србије.

Новинар (страни дописник): Ви сматрате да је то била лично Милошевићева одлука и да сте ви били избачени из учешћа у тој одлуци?

Др Шешељ: Ми смо о том питању расправљали на једној од претходних конференција за новинаре. Не може то бити лично Милошевићева одлука кад се о њој изјаснила Народна скупштина. Да није било седнице Народне скупштине, и да није било тог гласања, онда бисте могли да кажете да је то одлука Милошевића или некога другог. Али овде је одлучивала Народна скупштина. Та одлука је изгласана са 136 гласова за и 74 гласа против. Од свих парламентарних странака само је Српска радикална странка гласала против те одлуке. Онда не може бити реч о личној одлуци. Кад је Српски покрет обнове гласао за, тад је одлука пала.

Новинар (страни дописник): Али пре гласања?

Др Шешељ: Код нас се одлуке не доносе пре гласања. Можда у држави из које долази та млада дама одлуке доносе и без гласања, а код нас се, преведите јој то, код нас се одлуке доносе гласањем.

Новинар: Пошто сте рекли да тек 1. октобра поново заседа Скупштина, и пошто ћете највероватније дотле остати у Влади, како ће дотле изгледати

сарадња са вашим дојучерашњим коалиционим партнерима, када се разликујете око овако важне ствари?

Др Шешељ: Знате шта, ту очигледно може онда бити у питању техничка сарадња. Да би се основне државне функције одвијале нормално. Али оне циљне, мотивационе, политичке сарадње, која је досад постојала и била тако јака и изражена, сад више нема. Знате, постоји варијанта у којој неки посао радите здушно, с вољом, а постоји варијанта у којој неки посао радите зато што морате да га обављате. То не значи да ћете мање савесно да га обављате зато што морате, али ипак, онај основни, елементарни жар се у томе не може препознати. Јер смо ми нашу судбину у Влади националног јединства Србије везивали за судбину Косова и Метохије, и то непрекидно понављали.

Новинар: Да ли бисте били спремни да подржите мањинску владу?

Др Шешељ: Не, то смо рекли и на прошлој конференцији за новинаре. Нема говора о било каквој подршци мањинској влади.

Новинар: Претпостављам да сте читали и чули о овом састанку Гелбарта, Ђукановића и Панића у Херцег Новом код Дубровника, и друга ствар, данас у новинама пише о једном практичном признању македонског премијера Георгијевског ОВКУ-у, јер се састао са Хашимом Тачијем. Како то коментаришете?

Др Шешељ: Па нема потребе да вам дајем неки шири коментар поступака Љупчета Георгијевског, јер је очигледно да је данашња македонска Влада до краја инструментализована од стра-

не Американаца и да то, једноставно, није влада у правом смислу речи. Поготову после оне страшне глупости коју је та влада починила признавањем Тајвана.

За сусрет у Херцег Новом смо одмах сазнали. Тамо је Гелбарт окупио гро америчке квислиншке политичке формације и дао им налоге како да даље делују против Србије и српског народа и против Савезне Републике Југославије. Као што је то и раније чинио у Београду, кад их је окупљао на травњаку америчке амбасале. Ништа се ту, дакле, није променило.

Новинар: Када очекујете изборе?

Др Шешељ: Не могу да вам кажем када очекујемо изборе. Ми бисмо као странка желели што пре. Редовни избори треба да буду следеће године на савезном и локалном нивоу, а 2001. године на републичком нивоу. Ми смо се и пре уласка у ову Владу залагали за превремене изборе, па чак и у току нашег рада у Влади националног јединства смо непрекидно били за превремене изборе, ако се сећате, залагали смо се да прво иду локални, па савезни, па републички.

Новинар: Када ће се стећи услови, по вашем мишљењу, да Савезна влада донесе одлуку да се укине ратно стање?

Др Шешељ: То је једно веома тешко питање - када ће се стећи услови. У суштини такви услови не би постојали све док траје окупација једног дела наше територије. Али, ми очекујемо много раније да ће се укинути ратно стање, а када ће то бити, видећемо. Српска радикална странка не партиципира на савезном нивоу власти.

Жртве западњачких медија: Срби су у својим енклавама организовали сеоске страже да би се заштитили од шиптарских терориста

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ**

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу парцела у Петровчићу

- Плацеви се уступају уз накнаду од 15 динара по квадратном метру
- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“ 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

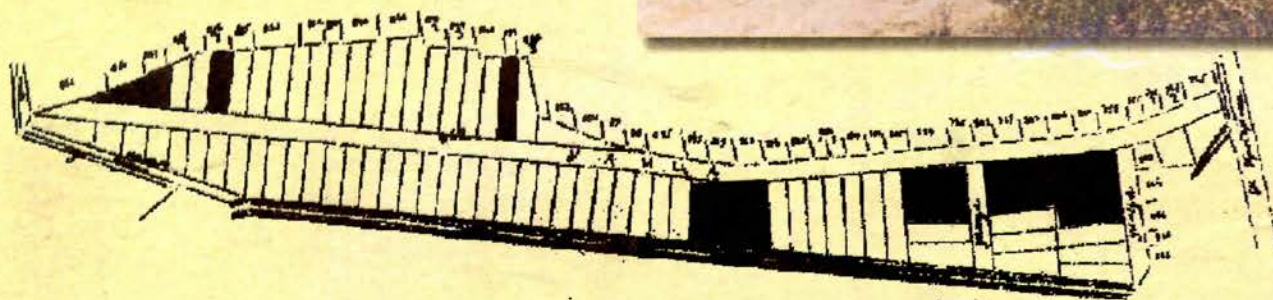
ПЕТРОВЧИЋ

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:

15 din/m²

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 30. ЈУНА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина“, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 150 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 200 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

CENA PLACEVA:
150 din/m²

